

KESKIVIikko 3. JOULUKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 15.00)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan torstaina 20. marraskuuta 2008 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

4. Oikaisut (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

5. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (DE) Tasan viikko sitten, 26. marraskuuta, Mumbaissa, Intiassa, tapahtui järkyttävä koordinoitujen terroristi-iskujen sarja. Intian sisäasiainministeriön mukaan näiden hirvittävien iskujen takia menetti henkensä miltei 190 ihmistä, joista 22 ulkomaalaisia. Iskuissa loukkaantui 200 ihmistä, ja heidän henkiinjäämisensä on edelleen epäselvää.

Haluaisin ilmaista Euroopan parlamentin puolesta järkytykseni tästä hirviömäisestä hyökkäyksestä syyttömiä ihmisiä kohtaan ja ilmaista syvimmän osanottomme kaikkien menehtyneiden perheille.

Haluaisin myös esittää iskuissa loukkaantuneille ja heidän perheilleen tukemme ja lämpimän osanottomme.

Euroopan parlamentti tuomitsee jyrkästi nämä terroritoimet ja haluaa osoittaa solidaarisuuttaan Intialle, sen kansalle ja sen viranomaisille tänä suruaikana. Tänään olemme kaikki sydämissämme intialaisia.

Terrorismi on suora hyökkäys vapautta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa vastaan. Terrorismi on yritys tuhota arvomme syrjimättömän väkivallan avulla – arvot, jotka yhdistävät meitä Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissamme.

Hyvät kollegat, tiedätte, että Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan valtuuskunta oli Mumbaissa juuri iskujen aikaan.

Järkyttävistä iskuista aiheutuvan surun keskellä haluaisimme kuitenkin ilmaista ilomme ja helpotuksemme siitä, että kaikki tämän parlamentin valtuuskuntamatkan osallistujat ovat jälleen kanssamme ehjin nahoin, koska jotkut Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenistä olivat iskujen kohteena olleissa hotelleissa iskujen aikaan, ja he olivat välittömässä hengenvaarassa.

Tervetuloa takaisin Brysseliin kaikille teille.

Hyvät kollegat, haluaisin erityisesti tervehtiä joukostamme seuraavia: Ignasi Guardans, joka johti valtuuskuntaa, Daniel Caspary, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Sajjad Karim, Erika Mann, Jan Tadeusz Masiel ja Mia De Vits. On hienoa, että te kaikki olette taas täällä.

(Suosionosoituksia)

Olen myös iloinen, että seuraavat Euroopan parlamentin jäsenet ovat jälleen kanssamme, ja tervehdin heitä yhtä lämpimästi: Alberto Rodas, Christopher Ford, Levente Csaszai ja Vladymyr Dedobbeleer ja poliittisten ryhmien jäsenet Arielle Rouby ja Barbara Melis sekä tulkit Vincent Capet Euroopan parlamentista ja kaksi freelance-tulkkia Karen Twidle ja Michael Hill.

(Suosionosoituksia)

Olemme kaikki helpottuneita siitä, että kaiken kaikkiaan voitte hyvin, ja toivon, että voitte toipua pian tästä hirvittävästä kokemuksesta myös henkisesti.

Erityiskiitokseni ja tunnustukseni Intian kansalle, niille, jotka tarjosivat teille suojelua ja apua epävarmasta paikallisesta tilanteesta huolimatta.

Kiitokseni myös niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden konsulaateille, jotka kaikki osoittivat EY:n perustamissopimuksen kirjaimen ja hengen mukaan solidaarisuutta tarjotessaan teille apua hätätilanteessa.

Haluaisin muistuttaa kaikkia siitä, että kaikki ne Euroopan unionin kansalaiset, joiden kotimaalla ei ole paikallista edustusta – kuten tässä tapauksessa Mumbaissa – voivat ottaa yhteyttä minkä tahansa toisen EU:n jäsenvaltion konsulaattiin. Sellaiset tilanteet ovat todellinen osoitus Euroopan unionin kansojen välisestä konkreettisesta solidaarisuudesta.

(Suosionosoituksia)

Hyvät kollegat, tänään ajatuksemme ovat kuitenkin ennen kaikkea Intian iskujen uhrien ja heidän perheidensä luona. Heidän kuolemansa ja siihen johtaneet olosuhteet ovat rikoksia, joita ei voida hyväksyä missään olosuhteissa.

Terrorismiin – kenen tahansa ja missä tahansa harjoittamana – on puututtava päättävällä ja solidaarisella toiminnalla. Euroopan unionia kehoitetaan torjumaan terrorismia missä tahansa muodossa yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa.

Siinä meitä ohjaavat oikeusvaltion periaatteemme. Terrorismia voidaan torjua vain noiden puolustamiemme arvojen mukaisesti.

*
* *

(EN) Olen juuri kuullut hirvittäviä uutisia, joiden mukaan alle tunti sitten murhattiin – sanotaan, että ETA teki sen, mutta sitä ei ole vielä vahvistettu – 70-vuotias liikemies Ignacio Uría Mendizabal espanjalaisessa Azpeitian kaupungissa, Baskimaassa.

Haluan tuomita tämän terrori-iskun ja ilmaista syvän suruni ja vankan myötätuntoni Ignacio Uría Mendizabalin perheelle ja ystäville. Haluan myös ilmaista solidaarisuuteni Espanjan kansalle, sen viranomaisille ja demokraattisille instituutioille.

(DE) Pyydän teitä nousemaan Mumbain uhrien ja Espanjassa murhattujen Euroopan unionin kansalaisten muistoksi ja muistamaan kuolleita.

(Parlamentti nousi ja vietti minuutin hiljaisen hetken)

*
* *

Hyvät kollegat, monet teistä pitävät nyt pientä punaista nauhaa. Viime maanantaina, 1. joulukuuta 2008, oli 20. maailman aids-päivä.

Aids/hiv on kauhea sairaus, joka tarttuu noin 7 000 ihmiseen maailmassa joka päivä – ilman, että he tietävät sitä. Afrikkaan tauti on iskenyt pahiten, sillä siellä noin 33 miljoonalla on jo hiv-tartunta.

Mutta myös Euroopassa virus tarttuu ihmisiin päivittäin. Maailman terveysjärjestön WHO:n virallisten lukujen mukaan vuosien 1999 ja 2006 välillä Euroopassa vahvistettiin yli 800 000 uutta tartuntaa – vähän alle 270 000 niistä Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Ainakin joka kymmenes juuri tartunnan saanut on alle 25-vuotias. Tämän vuoksi on kiireesti parannettava tiedotus- ja ehkäisykampanjoita ja vapaaehtoisten – sekä nimettömien – testien saatavuutta.

Meidän on sitouduttava poliittisesti lisäämään resursseja tämän sairauden torjuntaa varten ja ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta se voidaan havaita mahdollisimman varhain, jolloin hoitoa ja lääkitystä voidaan alkaa antaa mahdollisimman pian.

Haluaisin Euroopan parlamentin puolesta kehottaa selkeästi jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin, jotta tartunnan saaneiden syrjintä ja leimaaminen estetään.

(Suosionosoituksia)

6. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

7. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

8. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

9. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

10. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (DE) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti torstaina 20. marraskuuta 2008 pitämässään kokouksessa laatima tämän täysistunnon lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Keskiviikko:

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ja Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ehdottavat, että sekä Veronique De Keyserin Israelin valtion osallistumisesta yhteisön ohjelmiin laatiman mietinnön äänestystä että samaa aihetta koskevien päätöslauselmaesitysten äänestystä lykätään.

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, pyyntömme perustuu kaikkien tuntemaan hyvin selkeään tosiasiaan. Viime toukokuun lopussa kaikkia poliittisia ryhmiä edustava parlamenttimme virallinen valtuuskunta meni Israeliin ja vieraili palestiinalaisalueilla, myös Gazassa.

Sen perusteella, mitä he itse paikalla havaitsivat, he antoivat kyseisen vierailun lopuksi yksimielisesti julkilausuman. Julkilausumassa todetaan muun muassa seuraavaa:

(EN) ”Olemme vahvasti sitä mieltä, että ilman vakavasti otettavia merkkejä, jotka osoittavat vilpittöntä mieltä ja jotka itse paikalla näkyvät konkreettisina parannuksina, ei ole vielä oikea aika parantaa EU:n ja Israelin välisiä suhteita.”

(FR) Sen jälkeen ei ole ilmennyt mitään huomattavia merkkejä, pikemminkin päinvastoin. Siksi olisi mielestämme nyt hyvin huono merkki, jos äänestäisimme neuvoston antaman suosituksen puolesta.

Ryhmäni ehdottaa, että äänestystä lykätään, kunnes Israelin politiikassa ja itse paikalla on todisteita näistä kuuluisista merkeistä, joita parlamenttiamme edustava valtuuskunta yksimielisesti vaati muutama kuukausi sitten.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, joskus meidän on tehtävä hyvin vaikeita päätöksiä. Mielestäni keskustelu, jota me Euroopassa – täällä tässä parlamentissa – käymme Israelista ja Palestiinasta, on aina hyvin vaikea.

Kun teemme päätöksiä, meidän on myös pidettävä tulevaisuudennäkymä todella mielessämme. Olisi katastrofaalista, jos tämä parlamentti äänestäisi Israelin ja Euroopan parlamentin välisiä yhteyksiä vahvistavaa esitystä vastaan. Toistan, olisi katastrofaalista äänestää sitä vastaan. Mutta olisi myös katastrofaalista äänestää puolesta, kun me kaikki tiedämme, miten vaikea ja arkaluontoinen tilanne on. Olin Israelissa 14 päivää sitten ja näin itse, että sekä israelilaiset että palestiinalaiset ovat todella murtumispisteessä. Olisi katastrofaalista lisätä israelilaisten turhautumista sanomalla ei. Ja olisi aivan yhtä katastrofaalista lisätä palestiinalaisten turhautumista sanomalla kyllä. Siksi, jos olemme älykkäitä, lykkäämme äänestystä. Sillä meidän on edelleen puhuttava, meidän on toimittava. Joskus on älykkäämpää jatkaa keskustelua tynesti kuin tehdä päätös tunteellisesti ja liian nopeasti, millä aiheutetaan turhautumista ja pettymystä jommalle kummalle osapuolelle.

Meillä EU:ssa on välitystehtävä ja meidän on pidettävä kiinni tästä tehtävästä. Siksi ehdotamme, että äänestystä lykätään. Joskus älykkyys tarkoittaa odottamista.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, minun on tässä yhteydessä mainittava, että parlamentin ulkoasiainvaliokunta, mukaan luettuna esittelijä Veronique De Keyser, äänesti suurella enemmistöllä Veronique De Keyserin mietinnön puolesta.

Kuten eilen sanoimme Israelin ulkoasiainministerille, kun hän tapasi ulkoasiainvaliokunnan, ymmärrämme tämän parlamentin tunteman äärimmäisen huolen Palestiinan kansan kärsimästä nöyryytyksestä ja turhautumisesta.

Juuri noiden syiden takia me kuitenkin katsomme, arvoisa puhemies, että parlamentin on omaksuttava päätöslauselman avulla kanta ensimmäisen tilaisuuden tullen. Voin ilmoittaa, että poliittinen ryhmäni hyväksyy vasemmiston esittämät tarkistukset, jotka koskevat suhteiden luomista. Hyvä Francis Wurtz, kyse ei ole suhteiden jalostamisesta Israelin kanssa, vaan siitä, että äänestetään päätöslauselmasta ja siitä puoltavasta lausunnosta, joka Euroopan parlamentin on sille perustamissopimuksella annettujen valtuuksien nojalla annettava neuvotteluille, joihin Euroopan komissio ja 27 jäsenvaltiota ryhtyvät.

Siksi, arvoisa puhemies, katsomme, että Euroopan parlamentin on omaksuttava luja kanta rauhan puolesta – Lähi-idän rauhan – ja annettava puoltava lausuntonsa sopimukselle tieteellisestä ja teknologisesta yhteistyöstä Israelin kanssa. Tämä kohta on siksi pidettävä tämän täysistunnon esityslistalla, kuten poliittisten ryhmien puheenjohtajakokous on itse päättänyt.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön)

Torstai:

- Ei muutoksia

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

11. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, minulla on suuri ilo kertoa teille, että ryhmä Bulgarian korkea-arvoisia uskonnollisia johtajia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia hänen korkeutensa Vidinin metropoliitta Dometianin johdolla on asettunut paikalleen VIP-lehterille. Vieraamme osallistuvat Euroopan kulttuurista moninaisuutta käsittelevään seminaariin, joka järjestetään täällä parlamentissa 4. joulukuuta. Toivotan teidät kaikki hyvin lämpimästi tervetulleiksi Euroopan parlamenttiin Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden viimeisenä kuukautena. Tervetuloa Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

12. Eurooppa-neuvoston valmistelu (11. ja 12. joulukuuta 2008) (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat 11. ja 12. joulukuuta 2008 pidettävän Eurooppa-neuvoston kokouksen valmisteluista.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisat parlamentin jäsenet, ennen kaikkea arvoisa puhemies, haluaisin myös yhtyä surunvalitteluihinne, tunteisiinne ja solidaarisuuteenne Mumbain julmien iskujen uhreille, Intian kansalle, joka myös oli näiden tragedioiden uhri.

Haluaisin myös sanoa, että koska otin vastaan Ignasi Guardans Cambón hänen saapuessaan Roissyn lentokentälle, meidän on EU:ssa opittava eri konsulaattiemme välisestä yhteistyöstä, ja toistan sananne, arvoisa puhemies, meidän on ehdottomasti parannettava tämän alan koordinoitua EU:ssa, jopa ennen kuin mitään ulkoasiainhallintoa perustetaan.

Haluaisin lopuksi ilmaista omat myötätunnon sanani espanjalaiselle uhrille ja vakuuttaa neuvoston puolesta solidaarisuudestamme espanjalaisia ystäviämme ja Espanjan viranomaisia kohtaan.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisat parlamentin jäsenet, tuleva Eurooppa-neuvosto 11. ja 12. joulukuuta – pyydän anteeksi, en maininnut Euroopan komission varapuheenjohtajaa Margot Wallströmiä – on erittäin tärkeä. Heillä on hyvin täysi esityslista: Lissabonin sopimuksen tulevaisuudesta, EU:n vastauksesta kansainväliseen talous- ja rahoitustilanteeseen, ilmastonmuutoksen torjunnasta ja energiapaketista on kaikista määrä keskustella.

Lissabonin sopimuksen osalta olemme yhteydessä komissioon ja irlantilaisiin ystäviimme. Irlannissa on tehty muutaman viime päivän aikana monenvälistä työtä, jossa te, arvoisa puhemies, olitte läsnä edustamassa Euroopan parlamenttia. Irlannin parlamentti myös kyseli teiltä tästä aiheesta. Uskon, että tämän ryhmän työ johtaa kolmeen tulokseen.

Ensimmäinen on se, että Irlannin parlamentin jäsenet katsovat, että Irlantia uhkaa tietty syrjäytyminen Euroopan unionissa ja että se joutuu kärsimään siitä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

Toinen asia on se, että Irlannin täysimääräinen ja täydellinen osallistuminen Euroopan unioniin on edelleen heidän mielestään täysin toivottavaa.

Lopuksi kolmas asia, joka on se, että Irlannin on ehdotettava ratkaisua, jotta se voi pysyä eurooppalaisen hankkeen ytimessä ja tarjota samalla vastauksen 12. kesäkuuta järjestetyn kansanäänestyksen aikana ilmaistuihin kysymyksiin.

Kuten tiedätte, Irlannin hallitus ei ole vielä virallisesti antanut kantaa, joka osoittaisi, hyväksyykö se nämä suositukset vai ei, ja haluaako se panna ne täytäntöön vai ei tai millä menetelmällä. Olemme olleet yhteydessä, ja tämän viikon loppuun mennessä neuvoston puheenjohtajavaltion, pääministeri Cohenin ja presidentti Sarkozyn välillä on enemmän yhteyksiä.

Ymmärrätte, etten voi puhua Irlannin viranomaisten puolesta. Neuvoston puheenjohtajavaltio on kuitenkin hyvin kiinnostunut auttamaan irlantilaisia ystäviämme, ymmärtämään heidän mahdolliset pyyntönsä eri aloilla, näkemään, minkälaisia oikeudellisia takuita he tarvitsevat, ja samalla tietysti kunnioittamaan ja harkitsemaan sitä, että 25 parlamenttia on jo ratifioinut tämän sopimuksen, että odotamme 26. ratifiointia vuoden 2009 alussa ja että haluamme antaa selkeän ja myönteisen viestin Lissabonin sopimuksen todellisen voimaantumisen osalta. Tämä on koko liikkeellepaneva voima ehdottamassamme etenemissuunnitelmassa, josta keskustelemme tässä Eurooppa-neuvostossa.

Meillä on ollut tässä parlamentissa jo lukuisia keskusteluja talous- ja rahoitustilanteesta. Siksi haluaisin toistaa tärkeimmät asiat, koska taloudellinen taantuma on iskenyt Eurooppaan ankarasti. Meidän on tämän poikkeuksellisen tilanteen edessä näytettävä, että kykenemme vastaamaan siihen. Meidän on osoitettava yhtenäisyyttä, samaa päätöksentekovalmiutta, jota osoitimme viime toukokuussa, kun koko rahoitussektorin kaatumisen uhkaan piti löytää koordinoitu vastaus. Puheenjohtajavaltio johtaa tässä hengessä neuvoston kokousta 11. ja 12. joulukuuta.

Komission puheenjohtaja Barroso ilmaisee tämän minua paremmin; komissio antoi 26. marraskuuta ehdotuksia Euroopan elvytysuunnitelmaksi ja niitä käsiteltiin maanantain "kilpailukykyneuvostossa" ja talous- ja valtiovarainministerien neuvostossa. Se on koordinoitu eurooppalainen vastaus talouskriisiin, ja sillä mahdollistetaan yhteisön välineiden käyttö ja sallitaan jäsenvaltioiden ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat niiden tilanteeseen sopivimpia, tiiviissä yhteistyössä toistensa kanssa ja tiettyjä periaatteita noudattaen.

Haluaisin sanoa, että komission ehdotukset ovat nyt neuvoston puheenjohtajavaltion mielestä oikeansuuntaisia. Meidän on yritettävä vapauttaa yhteisön talousarviosta lainojen ja sijoitusten nettotuotot, aina kun ne ovat saatavilla, Euroopan sosiaalirahaston, globalisaatorahaston ja rakennerahastojen osalta. Meidän on myös otettava käyttöön, komission ehdotuksen mukaisesti, suurempia varoja Euroopan investointipankilta, ja luotamme siihen, että parlamenttinne osallistuu täysimääräisesti siihen, että yhteisön toimielimet saadaan mukaan kriisiin vastaamiseksi.

On pääasiassa jäsenvaltioiden vastuulla ottaa käyttöön kaikki mahdolliset keinot taloudellisen toiminnan tukemiseksi tulevana vuonna ottaen huomioon komission sekä muiden laitosten tuottamat ennusteet. Komissio ehdottaa yhteistä ponnistusta sen välillä, mitä voidaan tehdä yhteisön tasolla ja mitä jäsenvaltioissa, ja se olisi jopa 200 miljardin euron arvoinen eli 1,5 prosenttia yhteisön BKT:stä. Tiedän, että näihin lukuihin suhtaudutaan hieman epäillen. Meistä puheenjohtajavaltiona näyttää siltä, että komission ehdottamalla ponnistuksella vastataan ongelmiin, jotka meidän on kohdattava, ja sillä annetaan tarvittava kannustin.

Tiedämme aivan hyvin, että yhteisön viranomaiset eivät voi taata kaikkea, koska niiden välineet ovat rajallisia, erityisesti talousarvion osalta, erityisesti määrärahojen osalta, ja että kaikkea ei voida tehdä yhteisön tasolla. Viranomaisten on kuitenkin taattava, että kansalliset elvytystoimet ovat johdonmukaisia ja koordinoituja, jotta saadaan aikaan unionia hyödyttävä taloudellisen elpymisen kokonaisvaikutus.

Komission tavoin katsomme, että tarvitsemme kohdennettuja alakohtaisia siirtymäajan tukitoimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden on oltava yhdenmukaisia unionin pitkän aikavälin tavoitteiden ja Lissabonin strategian kanssa, ja ne on pantava nopeasti täytäntöön. Mielestämme ensisijainen toiminta on kohdennettava Euroopan

teollisuusperustaan, erityisesti ydinaloihin, kuten autoalaan, johon, kuten tiedätte, taloudellinen taantuma vaikuttaa hyvin ankarasti. Jäsenvaltioiden pitäisi yhdessä Euroopan investointipankin kanssa voida antaa tukea valmistajilleen tukeakseen ponnisteluja uusien teknologioiden, erityisesti puhtaiden autojen, kehittämiseksi.

Meidän on myös, kuten kilpailukykyneuvostossa korostettiin, saatava enemmän liikkumavaraa voidaksemme tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joihin tämä kriisi vaikuttaa erityisen haitallisesti ja joita erityisesti uhkaavat tällä hetkellä luottorajoitukset, kun otetaan huomioon Euroopan rahoitusalan jatkuva tilanne. Pyrimme tässä neuvostossa päättäväisesti saamaan aikaan mahdollisimman kunnianhimoisen yleissuunnitelman sen tulevista kokouksissa 11. ja 12. joulukuuta.

Ilmasto- ja energiapaketin osalta, arvoisa puhemies, pidämme huomenna keskustelun tässä istuntosalissa. Haluaisin neuvoston puolesta kiittää parlamenttia jälleen kerran sen erittäin rakentavasta asenteesta vuoropuhelussa, jota olemme käyneet energia- ja ilmastopaketista. Tavoitteemme on nyt ja jatkossa sopimus ensimmäisessä käsittelyssä kuun loppuun mennessä. Tämä ei ole puheenjohtajavaltio Ranskan turhamainen hanke, eikä siinä ole kyse siitä, saadaanko puheenjohtajavaltion hattuun vielä yksi sulka lisää. Siitä ei ole kyse. Kyse on siitä, että EU:n on, toistan, oltava valmis täyttämään kansainväliset määräajat ottaen vuoden 2009 aikataulu huomioon, ja sen on oltava valmis ryhtymään toivottuihin aloitteisiin Poznániissa, juuri avatussa konferenssissa, ja Kööpenhaminassa ensi marraskuussa.

Esittelijänne tietävät tämän oikein hyvin. Parlamenttinne ja Jean-Louis Borloon välillä on käyty monia merkittäviä keskusteluja tämän neuvottelun saattamiseksi menestyksekkäästi päätökseen. Se, mitä me haluamme, puheenjohtajavaltion tavoite, on selkeä: komission ehdottamassa paketissa on tavoitteita ja johdonmukaisuutta. Näitä tavoitteita ja tätä johdonmukaisuutta on suojeltava. Emme saa poiketa Euroopan komission ehdottamista alkuperäisistä perusteluista.

Meidän on liitettävä toisiinsa kaksi osaa: ensimmäisessä on kyse siitä, että on oltava riittävän joustava niitä maita kohtaan, joiden on, kun otetaan huomioon niiden maantieteellinen sijainti ja taloudellinen kehitys, ponnisteltava kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen alalla, ja ajattelen erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan ystäviämme; toisessa on kyse siitä, että on, talouskriisi muistaen, saatava aikaan riittävä joustavuus niitä talouden sektoreja varten, joihin nämä energiankulutusongelmat vaikuttavat ankarimmin. Näiden linjojen mukaisesti teemme hyvin tiivistä yhteistyötä komission ja muiden jäsenvaltioiden kanssa, ja meidän kaikkien on yhdistyttävä, jotta voidaan saada aikaan konkreettisia tuloksia ja jotta tämä paketti hyväksytään vuoden loppuun mennessä.

Joten, arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisat jäsenet, tämä on elintärkeää neuvostolle. EU on nyt tienhaarassa monilla aloilla, nimittäin toimielimiin, talouteen ja energiaan liittyvillä aloilla. Tämä on vaikea neuvoston kokous. Siellä on pystyttävä käsittelemään Euroopan unionin tilannetta. Siksi meidän on neuvostossa, komissiossa ja parlamentissa tehtävä ehdottomasti kaikki voitavamme saavuttaaksemme menestyksekkäästi nämä erilaiset tavoitteet. Olemme tietysti kuitenkin tietoisia tehtävämme vaikeudesta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR). Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, arvoisat parlamentin jäsenet, ensiksi haluaisin sanoa olevani samaa mieltä kaikesta, mitä te, arvoisa puhemies Pöttering, olette sanonut Mumbain tragediasta, ja sanoa myös, että jaan tunteenne siitä, että EU:n solidaarisuuden henki ja todellinen EU:n kansalaisuuden henki on toteutettava käytännössä.

Mielestäni me kaikki pystymme oppimaan näistä tapahtumista ja osoittamaan, että EU:n kansalaisuuden ja solidaarisuuden hienot ajatukset ovat todellisuutta.

Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, muutaman viime kuukauden aikana Euroopan unioni on todellakin kohdannut monia suuria haasteita: Georgian konflikti, ennakoimaton rahoituskriisi ja odottamaton taantuma.

Euroopan unioni on tähän mennessä arvioinut asianmukaisesti näitä poikkeuksellisia tapahtumia ja on, olen siitä ehdottoman vakuuttunut, suoriutunut kiitettävästi. Kolmen toimielimemme yhteisen sitoutumisen ja tiiviin yhteistyön ansiosta ja, minun on lisättävä, puheenjohtajavaltio Ranskan energian ja taitojen ansioista, eurooppalaisen ulottuvuuden hyödyllisyys ja merkityksellisyys on tehty selväksi. Olemme osoittaneet erityisesti eurooppalaisille ja yleisesti maailmalle, että Euroopan unioni on tehtävänsä tasalla: se pystyy antamaan ripeän ja koordinoitun vastauksen, ja se on valmis työskentelemään yhdessä kumppaneidensa kanssa maailmannäyttämöllä.

Mutta olkaamme ehdottoman selkeitä ja rehellisiä toinen toisillemme: tärkein työ on edelleenkin tehtävä tulevien viikkojen aikana. Koska meillä on monia haasteita, erityisesti kolme tärkeintä haastetta, joihin

voidaan vastata vain, jos kolme tärkeintä EU:n toimielintä – parlamentti, neuvosto ja komissio – jatkaa edelleen yhteistyötään ja kukin niistä täyttää oman tehtävänsä yhteisiin tavoitteisiin pyrittäessä: ryhtyy ensinnäkin ratkaiseviin toimenpiteisiin, jotka on pantava välittömästi täytäntöön, saadakseen Euroopan taloudellisen elpymisen tielle ja antaakseen vastauksen reaalityalouden kriisiin; toiseksi osoittaa, että EU antaa itselleen resurssit kehittyäkseen maailmanjohtajaksi vähähiilisessä taloudessa ja jotta voimme säilyttää asemamme maailmanjohtajana ilmastomuutoksen torjunnassa; ja kolmanneksi, laatii etenemissuunnitelman Lissabonin sopimuksen täytäntöön panemiseksi.

Olen varma, että voisin mainita paljon muita aloja, erityisesti ulkosuhteiden alalla, jonka osalta haluaisin sanoa, että olemme tänään komissiossa yleinen hyväksynyt tiedonannon, jossa asetetaan huomattavan kunnianhimoiset tavoitteet todelliselle itäistä kumppanuutta koskevalle politiikalle, mutta koska aikaa on vähän, aion nyt keskittyä noihin kolmeen haasteeseen, jotka mielestäni ovat joulukuun Eurooppa-neuvoston suurimmat haasteet.

Katsotaan ensinnäkin Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa. Ennen tämän vuoden lokakuun Eurooppa-neuvostoa käydyissä keskusteluissa oli jo selvää, että ongelmilla oli sivuvaikutuksia ja että rahoituskriisi oli jo leviämässä reaalityalouteen.

Viikkoa myöhemmin komissio ehdotti hyväksymässämme tiedonannossa EU:n tason poliittisia toimintapuitteita. Sanoimme, että tarvitsemme taloudellisen vastauksen rahoituskriisiin ja että se on saatava aikaan koordinoitusti. Näistä poliittisista toimintapuitteista saavutettiin laaja yksimielisyys, ja ne hyväksyttiin viimeisessä epävirallisessa Eurooppa-neuvostossa ja parlamentissa sen viime kuun täysistunnossa. Mutta näillä poliittisilla puitteilla edistettiin myös G20-huippukokouksessa määriteltyä maailmanlaajuista strategiaa, ja siellä sitä käytettiin keskustelun pohjana. Lopuksi jäsenvaltiot hyväksyivät tässä politiikan viitekehyksessä suositellun lähestymistavan määritellesään omia toimintatapojaan.

Sen lisäksi, että Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa tarjotaan yksityiskohtaiset täytäntöönpanomenetelmät, kuten esittelin viime viikolla, sillä myös nostettiin tämä koordinointi uudelle tavoitetasolle.

Haluan kiittää apua, jota parlamentti antoi elvytysuunnitelmalle parlamentin valiokuntien ja täysistuntokeskustelujen muodossa ja erityisesti puheenjohtajakokouksen kanssa käymäni keskustelun muodossa, ja haluaisin kiittää parlamentin puhemiestä ja eri ryhmien puheenjohtajia heidän panoksestaan, jonka ansiosta tämä keskustelu oli mahdollinen. Tämän suunnitelman täytäntöönpanosta on käytävä samanlainen kestävä vuoropuhelu kuin sen valmistelusta.

Elvytysuunnitelmamme, jossa on kymmenen yksityiskohtaista painopistealaa, osoittaa EU:n tasolla ennennäkemätöntä yhteisen toiminnan tasoa, sillä siinä ehdotetaan 200 miljardin euron lisäämistä taloutemme käyntiin polkaisemiseksi. Haaste oli valtava, kuten oli epäonnistumisen riskikin, koska piti laatia tarpeen laajuutta vastaava kunnianhimoisen suunnitelma. Suunnitelma ei perustu pienimpään yhteiseen nimittäjään eikä siinä jätetä huomiotta eri jäsenvaltioiden hyvin erilaisia talousarvioon ja talouteen liittyviä tilanteita, vaikka kaikki jäsenvaltiot ovat osa yhteismarkkinoita ja vaikka suurimmalla osalla niistä on yhteinen valuutta. Meidän on siksi tunnustettava, että se ei ole helppo tehtävä, että on todella sangen vaikeaa saada sekä älyllisestä että tietysti poliittisesta näkökulmasta aikaan taloudellinen vastaus 27 jäsenvaltiolle, joilla on niin erilaiset lähtökohdat.

Siksi emme ole laatineet kaikkiin sovellettavaa suunnitelmaa vaan koordinoitun suunnitelman, joka perustuu EU:ssa jo käytössämme oleviin välineisiin, vakaus- ja kasvusopimukseen ja Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiaan, ja määrittelemällä yhteiset tavoitteet, joihin pyritään koordinoitusti päämääränä talouden elpyminen.

Tämä suunnitelma on nyt toteutettava käytännössä. Koordinoinnin käsite ei saa olla vallitsevana vain sopimuksen aikana vaan myös täytäntöönpanon aikana, koska toimimattomuudesta aiheutuvaa hintaa ei voida hyväksyä. Voimme todistaa sitä itse: työpaikkoja menetetään päivittäin: Emme voi odottaa taantuman pahenemista ja sen muuttumista vakavaksi lamaksi.

Mielestäni voimme kaikki nähdä asennemuutoksen, vaikka tämä asennemuutos ei olekaan vielä johtanut täysimääräisesti konkreettisiin päätöksiin. Kaikki ovat hyvin tietoisia siitä, ettemme käsittele tavallista taloudellisen toiminnan vähenemistä. Olemme täysin erilaisessa tilanteessa, joka ei ole tavallinen taloudellisen toiminnan lasku, olemme, toistan, keskellä poikkeuksellisia olosuhteita, ja nyt on aika toimia.

Kaikkien toimielinten on täytettävä velvollisuutensa. Komissio on tehnyt niin esittämällä tämän suunnitelman ja jatkaa niin tekemistä sen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Luotan parlamentin valppauteen, että se

muistuttaa kaikkia toimielimiä niiden sitoumuksesta. Tällä elvytysuunnitelmalla tarjotaan tarpeelliset poliittiset puitteet päättäväiselle ja kunnianhimoiselle toiminnalle. Mielestäni se on samaan aikaan sekä kunnianhimoinen että realistinen; sellaisten kunnianhimoisten ehdotusten tekeminen, joilla ei ole mitään mahdollisuuksia tulla hyväksytyksi, on hyödytöntä. Meidän on kuitenkin myös säilytettävä tämä kunnianhimo.

Tämä suunnitelma osoittaa, että vakaus- ja kasvusopimuksella ja Lissabonin strategialla vahvistetut peruseriaatteet ovat tehneet meistä kykeneviä todellisen eurooppalaisen ratkaisun tarjoamiseen.

Tämä on loistava tilaisuus, johon EU:n on tartuttava. Mielestäni se on todellinen testi EU:lle. Sillä ei testata pelkästään sen taloudellista vastausta, joka on jo tarpeeksi vaativaa, vaan myös koko EU:n ajatusta. Mikä on ajatuksemme EU:sta? Haluammeko eurooppalaiset vastaukset eurooppalaisiin ja maailmanlaajuisiin taloudellisiin ongelmiin vai emme?

Toiminnassaan yhtenäinen EU voi osoittaa, että se pystyy tarjoamaan tarvittavan koordinoinnin, jotta kaikki voivat ottaa taistelussa kaikki voimansa käyttöön; tarjoamaan räätälöidysti tarvittavat talousarvion kannustimet, joilla taataan todellinen vaikutus ja takaamaan samalla julkisten menojen tason keskipitkän ja pitkän aikavälin elinkelpoisuuden; varmistamaan lyhyen aikavälin välineiden älykkään käytön pitkän aikavälin kilpailukyvyyn edistämässä nappaamalla kaksi kärpästä yhdellä iskulla: elvytyksellä on rajoitettava kriisin vaikutuksia kotitalouksiin, työntekijöihin ja yrityksiin lyhyellä aikavälillä ja samalla helpotettava siirtymistä kohti vähemmän energiaa kuluttavaa taloutta ja tuettava EU:n kilpailukykyä edistäviä uudistuksia keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, varmistettava, että kaikkien toimiemme innoittajina ovat solidaarisuuden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden keskeiset vaatimukset ja että niissä keskitytään ensisijaisesti heikoimmassa asemassa oleviin tänä kriisiaikana.

Olemme siksi asettaneet kolme selkeää painopistealaa, kolme peruskiveä strategialle, jonka perustana olevana kaikenkattavana painopisteenä ovat yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevat.

Nyt ei ole oikea aika rajoittaa toimia kansalliselle tasolle. Tehkäämme tämä aivan selväksi. Tämän viestin haluaisin lähettää Eurooppa-neuvostolle, ja tiedän, että voin luottaa parlamenttiin, että se yhtyy viestiini. Vain EU:n tason ratkaisu on riittävän laaja asioiden muuttamiseksi niin, että kaikki hyötyvät.

Parlamentin tuki on olennainen. Haluaisin siksi pyytää teitä tutkimaan uusia ehdotuksia, nopeuttamaan menettelyjä ja muokkaamaan EU:n talousarvion puitteita. Tässäkin meidän on oltava selkeitä. Mielestäni olisi täysin ristiriitaista, jos nyt pyytäisimme jäsenvaltioita ryhtymään täydentäviin ponnistuksiin talousarvioidensa ja talousarviokannustimien osalta, kun me emme EU:n tasolla pysty käyttämään kaikkia yhteisön talousarviossa käytettävissämme olevia määrärahoja.

Komissio on siksi, mielestäni, tehnyt hyvän ehdotuksen sanomalla, että kaikki käyttämättömät määrärahat pitäisi käyttää tiettyjen ohjelmien tueksi ja tiettyjen EU:n toimien käynnistämiseksi, koskevatpa ne sitten yhteenliittymiä, innovointia, ilmastolle suotuista energiaa tai talouden elvytyspolitiikkaa, joka on myös täynnä mahdollisuuksia keskipitkällä aikavälillä. Mielestäni tämä on vähintään, mitä pitäisi tehdä.

Mutta ennen kaikkea kehotan teitä selittämään kansalaisillenne, miten Euroopan unioni tarjoaa suojelua, ei jäsenvaltioiden puolesta toimimalla vaan aivan päinvastoin, lisäämällä valtioiden toteuttamien toimien tehokkuutta, yhdistämällä ponnistelumme kysynnän edistämiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi kaikkien kansalaistemme eduksi.

(EN) Toinen kohta Eurooppa-neuvoston esityslistalla on ilmastonmuutos. Tiedän, miten paljon aikaa ja huomiota tämä parlamentti on omistanut ilmastonmuutosta koskevalle energiapaketille. Olette osoittaneet, miten se on todella yksi aikamme tärkeimmistä politiikkaan, talouteen ja "sivilisaatioon" liittyvistä hankkeista. Kun katsomme taaksepäin siihen, mikä on oleva historiallinen päätös, teidän tukenne tavoitteelle ja teidän panoksenne siihen, miten se pitäisi saavuttaa, osoittautuvat korvaamattomiksi.

Nyt on kulunut miltei vuosi siitä, kun komissio teki ehdotuksensa. Sinä aikana olemme kokeneet merkittävän taloudellisen taantuman. Olemme kuulleet teollisuuden ymmärrettävät huolet suuren paineen aikana.

Mutta sitoutuminen ydintavoitteeseen ei ole horjunut: täyttää 20-20-20-tavoite vuoteen 2020 mennessä, näyttää tietä maailmanlaajuiselle sopimukselle Kööpenhaminassa ensi vuonna ja osoittaa, että olemme vakavissamme ja että puhumme asiaa, kun keskustelemme näistä asioista.

On tietysti paljon tehtävänä ennen kuin neuvosto ja parlamentti pääsevät lopulliseen sopimukseen. Näin sen pitäisi olla. Nämä ovat kaikkien eurooppalaisten elämään vaikuttavia kriittisiä päätöksiä. Ne ansaitsevat tulla vakavasti otetuksi. Meidän on tehtävä ne oikein.

Ensi viikon Eurooppa-neuvosto on avainasemassa 27 jäsenvaltion valtion ja hallitusten päämiesten välisen sopimuksen aikaansaamisessa. Mutta vaikka 27 jäsenvaltion sopimus on välttämätön ennakkoehto sopimukselle, se ei yksin riitä. Uskokaa minua, kukaan ei tiedä komissiota paremmin, miten olennainen asema parlamentilla on toisena lainsäätäjänä. Olette aina uudestaan osoittaneet, että panoksenne on välttämätön, ei pelkästään EU:n lainsäädännön demokraattisen oikeutuksen takia vaan myös sen tehokkuuden takia.

Teidän työnne on olennainen puolueiden rajat ja maiden rajat ylittävän laajan yksimielisyyden rakentamisessa olennaisten asetusten osalta. Tarvitsemme teitä täyttämään tämän tehtävän myös ilmasto- ja energiapaketin osalta. Viimeaikaisissa kolmenvälisissä vuoropuheluissa on saavutettu jo paljon. Luotan siihen, että voimme taistaa myös loppumatkan yhdessä. Uskon todella, että voimme ja että meidän pitäisi saada sopimus aikaan Eurooppa-neuvostossa – ja pidän hyvin ankarasti työskentelevän neuvoston puheenjohtajavaltion Ranskan, jonka kanssa komissio tekee aktiivista yhteistyötä, ponnisteluja hyvin myönteisinä. Siksi aion heti Eurooppa-neuvoston jälkeen ehdottaa sen tulosten ottamista esiin kolmenvälisissä vuoropuheluissa Euroopan parlamentin kanssa, jotta jäljellä olevia eroja voidaan hioa ja muuttaa poliittinen sopimus lakiteksteiksi.

Luotan siihen, että pystymme saattamaan työn päätökseen hyvissä ajoin ja osoittamaan, että ilmastoa koskevaa toimintaa, energiavarmuutta ja talouskasvua voidaan ja pitää edistää toisiaan tukevalla tavalla. Se on paras viesti, jonka voimme antaa ennen Euroopan parlamentin vaaleja, mutta myös ennen Yhdysvaltain seuraavan presidentin virkaanastumista ja Kööpenhaminan alla. Annan sitoumukseni, että Euroopan komissio työskentelee kanssanne väsymättä tehdäkseen tämän mahdolliseksi.

Lopuksi, epäilemättä on joitakuita, jotka sanoisivat, että Lissabonin sopimuksesta keskusteleminen tässä tilanteessa on häirintää. He olisivat väärässä. Euroopan unioni todistaa tällä hetkellä olevansa tärkeämpi kuin koskaan kansalaistensa taloudellisen ja yhteiskunnallisen hyvinvoinnin edistämiseksi. Ei ole häirintää antaa välineitä, jotta tämä tehtävä voidaan tehdä tehokkaammin, demokraattisemmin. Se on pakollista. Kaikki kokemamme kriisit ovat korostaneet tätä tarvetta.

Mielestäni Euroopan unioni on osoittanut olevansa hyvin kypsä vastatessaan Irlannin ei-ääneen kunnioittamalla tulosta ja antamalla Irlannin viranomaisille aikaa sulatella ja analysoida sitä, aikaa päättää, miten tilannetta pitäisi käsitellä.

EU on ennen kaikkea osoittanut päättäväisyytensä jatkaa työtään kohti uuden sopimuksen tarjoamaa palkintoa. Jäsenvaltiot ovat jatkaneet ratifiointia. Komissio on tämän parlamentin lailla jatkanut sopimuksen edistämistä. Ja me olemme työskennelleet yhdessä Irlannin kanssa – emme sitä vastaan – löytääksemme oikean tien eteenpäin.

Sopimus on edelleen saatava kiireellisesti voimaan. Edelleen on kunnioitettava niiden 25 kansallisen parlamentin päätöksiä, jotka ovat ratifioineet. Ja Eurooppa-neuvoston ehdottomana tavoitteena on oltava sellaisen uskottavan eteenpäin johtavan suunnitelman laatiminen, jonka nojalla myös Irlanti voi ratifioida. Ensi viikon loppuun mennessä meillä on oltava etenemissuunnitelma, joka johtaa meidät ulos tästä umpikujasta.

Vuosi 2008 jää historian kirjoihin vuotena, jolloin Euroopan unioni kohtasi jotkin vaikeimmista testeistään. Mutta myös, uskon niin, vuotena, jolloin se osoitti olevansa riittävän päättäväinen, riittävän päämäärätietoinen ja riittävän rohkea kohdatakseen haasteen. Käytetään seuraavat muutamat viikot jättääksemme tulevaisuutta varten perintö vahvemmassa ja kunnianhimoisemmasta Euroopan unionista.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, ensi viikon Eurooppa-neuvostossa käsitellään pääasiassa vastausta nykyiseen talouskriisiin, ja haluaisin ensin osoittaa kunnioitukseni Euroopan komission työlle. Rahoituskriisin alusta alkaen se on esittänyt monia asiakirjoja, joilla pyritään uudistamaan maailmanlaajuisia rahoitusrakenteita. Viime viikolla esitetty elvytysuunnitelma, jota pidämme myönteisenä, täydentää kaikkia näitä toimenpiteitä ja on sopiva väline nykyisiin vaikeuksiimme vastaamiseksi.

Komission tavoin katsomme, että elvytysuunnitelma on pantava täytäntöön mahdollisimman nopeasti, ja komission tavoin katsomme, että näiden elvytystoimenpiteiden koordinointi on menestyksen avain. Maidemme taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus on perustavanlaatuinen painopisteala. Ratkaistaksemme ongelmamme pitkällä aikavälillä meidän on lisäksi osoitettava sekä päättäväisyyttä että vastuullista asennetta. Komission ehdotukset, joilla pyritään kokoamaan yhteen kaikki EU:n tasolla ja kansallisilla tasoilla saatavissa olevat poliittiset välineet kriisin torjumiseksi, ovat erinomainen lähestymistapa.

Ensisijaisena tavoitteenamme on oltava kaiken voitavamme tekeminen, jotta voidaan estää laskevan kierteen muuttuminen lamaksi. Meidän on palautettava kuluttajien luottamus, koska vain siten tilannetta voidaan muuttaa nopeasti. Olen hyvin surullinen siitä, että jotkin poliittiset ryhmät eivät ole samaa mieltä tästä lähestymistavasta ja että ne aikovat käyttää tätä kriisiä hyväkseen ja yrittävät saada poliittista etua. Keskustaoikeiston tavoite, meidän tavoitteemme, ei ole iskulauseiden julistaminen vaan vakauden, kasvun ja työpaikkojen palauttaminen, piste.

Tavoitteemme on osoittaa eurooppalaisille, mitä pitää puolustaa mihin hintaan hyvänsä: sosiaalisen markkinatalouden malliamme, joka aiheuttaa kateutta maailmalla ja jonka edestä meidän on taisteltava, koska vain sillä voidaan varmistaa ja taata sosiaalinen yhteenkuuluvuutemme. Jos minä olisin kapitalisti, kaikki tietäisivät sen!

Tässä kriisissä, joka edellyttää kiireellisiä, realistisia ja pragmaattisia toimenpiteitä, jotkut ihmiset syyttävät mieluummin vastapuolta salatakseen omat syntinsä. Olemme hyvin tietoisia tämän kriisin vakavuudesta, mutta olemme myös tietoisia velvollisuudestamme ryhtyä toimiin arvojemme ja pragmaattisten toimintatapojemme perusteella, jotta lyhyen ja pitkän aikavälin välille voidaan saada aikaan asianmukainen tasapaino.

Niillä toimenpiteillä, joista on tullut välttämättömiä nykyisten ongelmien takia, ei saa vaarantaa tulevaisuuttamme. Siksi tuemme komission lähestymistapaa, jossa toimitaan Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian puitteissa. Kyseinen strategia on todellakin paras takuu sosiaalisen mallimme säilyttämiselle; mikä tahansa muu strategia olisi vastuuton. Elvytystoimenpiteiden hyväksyminen ei kuitenkaan tarkoita, että jäsenvaltiot voivat perua niiden talouksien mukauttamiselle välttämättömät rakenteelliset uudistukset.

Hyvät kollegat, Eurooppa-neuvostossa omistaudutaan laajasti myös ilmasto- ja energiapaketille, josta puheenjohtajavaltio Ranska on aivan oikein tehnyt yhden ensisijaisista painopistealoistaan. Neuvottelut jatkuvat edelleen suurimmasta osasta paketin asiakirjoja, ja kehotan kaikkia neuvotteluissa mukana olevia tekemään kaiken voitavansa, jotta saadaan aikaan tyydyttävä sopimus.

Ilmaston lämpeneminen on todellisuutta, jota rahoituskriisi tai nykyinen talouskriisi ei ole muuttanut. Euroopan unionin on näytettävä tietä kumppaneilleen maailmassa omaksumalla vastuullinen poliittinen asenne, joka vastaa nykyistä tilannetta. Sen on jatkettava kuitenkin ilmastonmuutoksen torjuntaa.

Se, että yhden ilmasto- ja energiapaketia koskevan asiakirjan osalta on edistytty, on hyvin myönteinen merkki ja osoitus siitä, että näiden tekstien osalta halutaan todella edetä, mitä pidän myönteisenä. Osoitan myös kunnioitusta puheenjohtajavaltio Ranskan päättäväsyydelle, sillä se ole säästellyt voimiaan sopimuksen aikaansaamisessa. Haluaisin myös ilmaista toiveeni, että irlantilaiset ystävämme esittävät Eurooppa-neuvostolle etenemissuunnitelman, joka on sekä realistinen että kunnianhimoinen ja jossa annetaan aikataulu tämän institutionaalisen umpikujan selvittämiseksi.

Tämä kriisi osoittaa meille jälleen kerran seuraavaa: EU:n on pystyttävä tekemään päätöksiä tehokkaammin ja demokraattisemmin. Lopuksi haluaisin kiittää komissiota itäistä kumppanuutta koskevasta hankkeesta, jota se aikoo ehdottaa neuvostolle.

Puhemies. – (DE) Jos sanoisin nyt, että olette aina esimerkillinen, se voitaisiin tulkita puolueellisuudeksi.

Poul Nyrup Rasmussen, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopassa on nyt 17 miljoonaa työtöntä. Ellemme tee jotakin, vuoden sisällä Euroopassa on 21 miljoonaa työtöntä ja vuoden 2010 alussa 25 miljoonaa työtöntä.

Tämä ryhmä sanoi 14. marraskuuta, että meillä on oltava selkeä päämäärä, ja sosialistinen ja sosialidemokraattinen puolue sanoi samaa viikonloppuna. Päämääränämme on oltava työllisyytason laskemisen estäminen. Tämä selkeä päämäärämme ihmisten pitämisestä työssä määrittelee rahoituskannustimemme. Emme menetä työpaikkoja vaan luomme uusia pitääksemme ihmiset työssä. Se, mikä mielestäni puuttuu komission ohjelmasta, ei ole suunta, vaan kunnianhimo ja todellinen koordinointi.

Tiedän, että se on vaikeaa. Olkaa hyvä alkääkä sanoko, että pelkästään ponnistusten yhdistäminen – mitä hallitukset ovat aina tehneet – on koordinointia, koska se ei ole. Olen samaa mieltä koordinointia koskevasta tavoitteestanne, mutta yhdistäkäämme voimat – tämä parlamentti ja te ja neuvoston puheenjohtaja – pyytääksemme hallituksia käsittämään heti, miten paljon lisäarvoa voidaan saada tekemällä tämä koordinoitusti. Te ja minä tiedämme, että jäsenvaltioissa vaikutus on kaksinkertainen.

Toinen kohtani on tämä. Jos teette sen, voisitteko te ja neuvoston puheenjohtaja esittää tämän kysymyksen kollegoillenne, valtion ja hallitusten päämiehille neuvostossa: jos haluamme taata työllisyytason, paljonko tarvitsemme? Olen tehnyt joitakin makrotaloudellisia laskelmia, jotka osoittavat, että meidän on investoitava – kuten Espanjan hallitus teki – yksi prosentti BKT:stä, ei vain ensi vuonna vaan myös vuosina 2010 ja 2011. Muuten emme säilytä tätä tasoa.

Joten miten teemme tämän? Ehdottaisin seuraavaa: että te, komission puheenjohtaja, laaditte luettelon painopistealoista, jotka on määritelty älykkään vihreän kasvun strategiassamme ja Lissabonin tavoitteissa, joissa 27 jäsenvaltiota sanoo, että ne ovat teidän ja neuvoston kanssa samaa mieltä tästä luettelosta. Osoittakaa sitten Saksalle, Ranskalle, Italialle – meille kaikille – miten paljon lisäarvoa saamme tekemällä tämän yhdessä. Laatikaa sitten aikataulu, jossa todetaan esimerkiksi, että jos teette päätöksenne ennen joulua, tapaamme uudelleen helmikuussa, ennen kevättä, arvioidaksemme, mitä vaikutukset ovat olleet. Sitten olemme kevyellä valmiilla laatimaan toisen paketin ja syksyllä kolmannen paketin osana tavoitteidemme saavuttamista koskevaa pitkän aikavälin strategiaa.

En sano, että se on helppoa. Sanon, että olen samaa mieltä tavoitteestanne, mutta mielestäni tavoitteita ei ole toteutettu käytännössä. Yhdistäkäämme voimat ja tehkäämme se.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, edellisellä kerralla ylistimme neuvoston nopeaa vastausta rahoituskriisiin. Mutta tässä Eurooppa-neuvostossa nopeus ei enää näytä olevan olennaista. No, sen pitäisi olla. Unionin kohtaamat haasteet ovat todellisia. Taantuma tukahduttaa yrityksiä ja ilmastonmuutos käy koko ajan selvemmäksi.

Neuvoston ja komission on tunnustettava se, mitä Martin Luther King kutsui tämän hetken sanelemaksi kiivaaksi pakoksi. Eilen valtiovarainministerimme eivät onnistuneet käsittelemään elvytysuunnitelman pakkoa. Kannustinelvytys on menossa ojasta allikkoon. Puheenjohtajavaltion pitäisi kertoa meille, mitkä jäsenvaltiot vastustavat. Meidän on pysyttävä vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa, säilytettävä kilpailua ja valtiontukea koskevat säännöt ja vastattava Lissabonin ohjelman haasteeseen, mutta meidän on toimittava nopeasti.

Neuvosto tietysti pyrkii oikeudellisesti sitoviin puitteisiin hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi. Edistystä on saatu aikaan: päästörajoituksiin perustuva päästökauppajärjestelmä ”cap and trade”, ei sääntelyä ja rasituksia, poikkeuksia pienen mittakaavan päästölähteille, yksittäisten valtioiden olosuhteiden ottaminen huomioon ja päästöoikeuksien huutokaupan liukuva asteikko – kaikki nämä ovat järkeviä. Järkevää ei olisi minkä tahansa jäsenvaltion mikä tahansa yritys ampua pitkän aikavälin suunnitelma alas lyhyen aikavälin oman edun takia. Jos emme puutu ilmastonmuutokseen nyt, lasku paisuu. Viime viikon sopimus autojen hiilidioksidipäästöistä osoittaa, miten helppoa on valita pienimmän vastarinnan tie ja antaa omien etujen mennä maailmanlaajuisten etujen edelle. Ilmastonmuutosta koskevasta sopimuksesta koituu kustannuksia, mutta siinä on myös mahdollisuuksia. EU voi olla maailmanjohtaja vihreässä innovaatiossa. Rohkea vie voiton ja EU:lla on oltava rohkeutta toteuttaa vakaumuksensa.

Irlanti julkaisi viime viikolla ajatuksia herättävän raportin Lissabonin sopimusta koskevista vaihtoehdoista. Nyt pääministerin on esitettävä konkreettinen suunnitelma ja selkeä aikataulu etenemiselle, koska EU:n kansalaiset haluavat tehokkaan Euroopan unionin. Ketään ei saada luottamaan enemmän unioniimme, jos se ei toimi. Ja viime viikolla näimme esimerkin unionista, joka ei toimi. Mumbain viime viikon pommituksia paenneet tämän parlamentin jäsenet tapasivat EU:n jäsenvaltion konsulin, joka kertoi heille auttavansa vain oman maansa kansalaisia. Mikään ei osoita selvemmin, että tarvitaan välittömästi koordinoitua EU:n konsuliviranomaisten suojelua.

Unionimme on suojeltava kaikkia kansalaisiaan heidän hätänsä hetkellä. Komission puheenjohtaja on sanonut, että uppoamme tai uimme yhdessä. No, jotkut saattavat haluta polkea paikallaan, mutta EU on tehnyt sen aiemmin eikä se toimi. Nyt tarvitaan toimintaa Eurooppa-neuvostolta.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viikkoa ennen kuin Euroopan parlamentin valtuuskunta lähtee Poznaniin, pitäisi arvioida, onko se, minkä toistamista komissio nyt jatkaa, todella totta, nimittäin se, että reagointi reaalityöelämän kriisiin ja rahoitusmarkkinoiden kriisiin on yhteydessä kunnianhimoiseen ilmastosuojelustrategiaan. Totean tässä kohdassa jälleen kerran, että kaikki, mitä komissio on tähän mennessä tästä sanonut, on kumottu nykyisissä kolmenvälisissä neuvotteluissa ilmastopaketista. Autosopimuksen alkuvuokolla antama viesti on tämä: EU on todella luvannut kunnianhimoista ilmastosuojelua ja maailman pelastamisen. EU haluaa muuttaa kaiken mutta ei autojaan. Mielestäni olemme antaneet erittäin huonon viestin.

Jatketaan päästökauppaan. Tiedämme, että päästökauppa on EU:n ilmastonsuojelupolitiikan tärkein väline, että tarjoaminen on toiminnan ratkaiseva tekijä. Nyt energiateollisuudelle jopa neuvotellaan poikkeusta ja energiantensiivinen teollisuus jätetään pois melkein koko ensi vuosikymmeneksi. Minusta tämä on erittäin huono ilmoitus, vain viikkoa ennen kuin menemme Poznániin. Ainakin puolet kunnianhimoisista ponnisteluista hiilidioksidin vähentämiseksi pitäisi tehdä kehitysmaissa, ei itse Euroopassa. Emme kuitenkaan halua myöskään rahoittaa näitä toimenpiteitä kehitysmaissa.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin pyytää vilpittömästi, että laaditte viimeinkin vihreän New Dealin, josta komission jäsen Dimas aina puhuu niin paljon. Haluaisin myös sanoa teille, että mielestäni Euroopan unionin kansalaisten hyväksyntä olisi laajempi ja se kasvaisi, jos Euroopan komission vanhoissa talousstrategioissa tehdyt virheet, virheet, jotka koskevat myös rahoitusmarkkinoita, arvioitaisiin, jos te tunnustaisitte tehneenne vuosi sitten epäasianmukaisia arvioita.

Ehkä sitten ihmiset uskoisivat uuteen alkuun, ja Lissabonin sopimuksellekin voitaisiin saada laajempi hyväksyntä. Tässä kohdassa, kuten kaksi viikkoa sitten Strasbourgissa, pyytäisin teitä todella olemaan tässä asiassa rehellinen. Onko vihreää New Dealia olemassa vai aiotteko jatkaa edellisen vuosikymmenen strategioilla?

Brian Crowley, *UEN-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää neuvoston puheenjohtajaa Jouyet'a ja komission puheenjohtajaa heidän tämän päivän puheenvuoroistaan.

Puhun hyvin lyhyesti talouden elvytysuunnitelmaa koskevasta kysymyksestä, koska juuri se koskee monin tavoin kansalaisia ja ihmisiä erityisesti sen osalta, miten aiomme reagoida ja vastata ennakoimattomiin maailmanlaajuisiin kysymyksiin, jotka ovat kohdanneet meitä monen viime kuukauden aikana. Pidän komission elvytysuunnitelmaa ja ehdotusta myönteisinä. Se todella liittyy ja sopii hienosti siihen, mitä jäsenvaltiot jo tekevät ja todellakin siihen, mitä jäsenvaltiot sopivat tekevänsä koordinoitun suunnitelman mukaisesti puheenjohtajavaltio Ranskan johdolla.

On sangen ainoalaatuista – ja eräässä mielessä sangen ironista – että tarvittiin tämä kriisi, jotta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus liittyi joukkoon nähdäkseen, miten voimme tehdä yhteistyötä ja koordinoida yhdessä, huolimatta monista vuosista, jolloin se on pyrkinyt olemaan ulkopuolella ja seuraamaan omaa erillistä kurssiaan.

Enemmän kuin mitään muuta tästä asiasta käy ilmi sen tunnustaminen, että kyllä, olemme itsenäisiä, kyllä, voimme tehdä asioita itsenäisesti, mutta kun toimimme yhdessä, kun kokoonnumme ja tuomme 27 jäsenvaltion loistavat aivot, innovoinnin, lahjakkuuden ja energian yhteen, sitten maailma voidaan todella muuttaa tuon yksittäisen yhteisen ponnistuksen avulla. Onnittelen komission puheenjohtajaa Barrosoa ja neuvoston puheenjohtajaa siitä, että vuonna 2008 pystyimme kypsyttämään Euroopan unionina, vastaamaan aikuismaisesti ankariin kriiseihin ja arvosteluun EU:n toimintakyvystä.

Se johtaa minut toiseen kohtaan, josta neuvostossa keskustelemme, Lissabonin sopimusta koskevaan kysymykseen. Selvästikin monet ihmiset ovat valtavan huolissaan siitä, miten aiomme ratkaista kysymykset, jotka jäivät jäljelle, kun Lissabonin sopimusta ei onnistuttu ratifioimaan kaikissa jäsenvaltioissa. Olen sangen vakuuttunut siitä, että Irlannin hallitus esittää suunnitelman siitä, miten asioiden pitäisi tapahtua. Siinä suunnitelmassa kehoitetaan myös muita jäsenvaltioita tekemään tiettyjä asioita. Irlantilaiset eivät ole ainoita, joiden on käsiteltävä tätä ongelmaa. Kaikkien jäsenvaltioiden – jälleen yhdessä toimien – on käsiteltävä tätä ongelmaa.

Kannustan kaikkia jäseniä tutkimaan raporttia, jonka Irlannin parlamentin, *Oireachtasin*, erityisvaliokunta esitti. On huomattavaa, että ainoat ihmiset, jotka vastustivat kyseistä raporttia, olivat samoja ihmisiä, jotka vastustivat Lissabonin sopimusta ja kaikkia sitä edeltäneitä sopimuksia. Nämä ovat niitä samoja hämäriä hahmoja, jotka mielellään piileskelevät pimeydessä ja väittävät, että on olemassa parempi tie, mutta jotka eivät ikinä sano, mikä tuo parempi tie olisi; juuri niitä samoja ihmisiä, jotka eivät koskaan esitä mitään, mikä olisi Irlannin etujen ja Euroopan etujen mukaista vaan vain jotakin, josta he itse saavat pientä poliittista etua. Todellisuutta on se, että yhdessä voimme saavuttaa suurempia ja parempia asioita, mutta myös se, että se edellyttää kompromissia, ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta niiden erilaisten näkökulmien osalta, joita esitetään.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARAPOULOU**

Mary Lou McDonald, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n johtajat tapaavat Brysselissä ensi viikolla ja jos pääministeri Brian Cowan ehdottaa, että Irlannin tuki Lissabonin sopimukselle voidaan

varmistaa sopimalla poliittisista julkilausumista tai äänтелеillä rauhoittavasti asiavalikoimasta, hän on ollut hyvin harhaanjohtava. Pääministeri on pyrkinyt kääntämään huomion pois syvästä tyytymättömyydestä, jota ihmiset, ei pelkästään Irlannissa vaan paljon laajemmin, tuntevat siitä suunnasta, johon EU on menossa. Mielipidekyselyt Irlannissa ja todellakin hallituksen oma tutkimus ei-äänestä ovat korostaneet ihmisten huolia työntekijöiden oikeuksista, julkisista palveluista, militarisoinnista ja demokratiasta, ja miljoonat työntekijät ja perheet koko unionissa jakavat nämä huolet.

Kohtaamamme talouskriisi osoittaa, että julkisia palveluja ja työntekijöiden oikeuksia on suojeltava enemmän kuin koskaan esteettömiltä ja sääntelemättömiltä markkinavoimilta. Hallitusten painiskellessa kriisin kanssa käy koko ajan selvemmäksi, että Lissabonin sopimus on vanhentunut. Hallitukset ovat jälleen käsittäneet, että yleisen edun takia tarvitaan valtion toimia sekä joustavuutta ja harkintaa kansalaisten tarpeisiin vastaamisessa, ja ne ovat saaneet kalliin oppitunnin. Ne ovat oppineet, että markkinat eivät ole kuningas. Ne eivät voi tarjota kaikkia ratkaisuja, ja silti Lissabonin sopimuksella pyritään kruunaamaan tämä vapaita markkinoita koskeva lähestymistapa, joka on saanut aikaan niin paljon hävitystä.

Tarvitsemme uuden suunnan, ja totuus on se, että Lissabonin sopimus ei sitä tarjoa. Irlannin hallitus ei ole onnistunut saamaan aikaan keskustelua muissa hallituksissa, se ei ole onnistunut pyrkimään parempaan sopimukseen, ei vain Irlannille vaan koko unionille. Irlannin hallituksen pitäisi ottaa oppia kansalaisistaan, sen pitäisi oppia johtamaan. Ja sen on näytettävä tietä. Mutta kaikilla EU:n johtajilla on vastuu käsitellä, todella käsitellä, ihmisten huolia.

Kyynisillä poliittisilla liikkeillä ja tyhjillä puheilla ei voiteta Irlannin tukea Lissabonille, ei käsitellä Lissabonin sopimuksen vakavia puutteita eikä ennen kaikkea tarjota uusia polkuja, joita EU tarvitsee. Johtajat voivat valita. He voivat johtaa kansojensa sydänten ja mielten mukaisesti tai he voivat tehdä päätöksiä, jotka ovat lobbajien ja byrokraattien etujen mukaisia. EU:n johtajille sanon: tehkää oikea valinta; kuunnelkaa Irlantia ja kuulkaa sen äänessä Ranskan ja Alankomaiden kaiku, vaatimus uudistuksesta, uudistamisesta, vaatimus muutoksesta.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, nyt on alkamassa hahmottua kuva siitä, miten mätä kompromissi Irlannin kanssa on saavutettava, jotta se saadaan hyväksymään Lissabonin sopimus. Olen tässä parlamentissa nähnyt kaiken manipulaatiosta vaivoin peiteltyihin uhkauksiin, kuten ”kenen te muka luulette menettävän komission jäsenen, koska meidän on pantava täytäntöön se, mitä Nizzan sopimuksessa sanotaan komission jäsenistä, joita on jäsenvaltioita vähemmän?” Olen kuullut näkyvien mielipidejohtajien puhuvan Irlannin heittämisestä ulos unionista, mukaan luettuna jopa sanomalehden päätoimittaja kotimaassani. Puheenjohtajakokouksessa päätettiin, että perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa Irlannista ja Lissabonin sopimuksesta tehdystä päätöksestä ei keskustella eikä äänestetä täysistunnossa. Valiokunta kuitenkin päätti maanantain kokouksessaan, että juuri tuo päätös olisi perusta puhemiesten ja siten parlamentin viralliselle kannalle. Parlamentilla ei kuitenkaan voi olla yhteistä kantaa tästä asiasta.

Kun tästä päätöksestä järjestettiin äänestys, 16 kannatti sitä ja kuusi vastusti. Tämä on hyvin heikko perusta yhteisen kannan muodostamiselle ottaen erityisesti huomioon, että parlamentissa ei ole keskusteltu siitä. Demokratian kannalta on törkeää, että se lakaistaan sivuun tässä parlamentissa, samassa parlamentissa, jossa me niin mielellämme heristämme sormeamme moralisoidessamme maita, joissa ei ole demokratiaa, ja jossa me kunnioitamme demokratian puolustajia sillä, mitä julkeamme kutsua Saharov-palkinnoksi. Demokraattisen Euroopan tie eteenpäin ei koostu mädistä kompromisseista, helpamaisista lupauksista ja moraalittomista uhkauksista. Tie eteenpäin on oikeudenmukainen ja avoin keskustelu.

Niissä harvoissa jäsenvaltioissa, joissa hallinto on uskaltanut kuunnella, mitä ihmiset ajattelevat, vastaus on ollut sekä perustuslain että Lissabonin sopimuksen selkeä torjuminen – ei-ääni Ranskassa, Alankomaissa ja Irlannissa. Mitä vielä tarvitaan, jotta parlamentti herää ja näkee, että olemme menettäneet täysin kosketuksen äänestäjiimme? Missä ovat kaikki kukonpojat, jotka pöyhistelevät ja uhkailevat irlantilaisia ja tšekkejä? Eivätkö he uskalla kohdata äänestäjiä ja antaa heidän päättää tästä Euroopan tulevaisuudennäkymästä?

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä huippukokouksessa pitäisi keskittyä täysimääräisesti meihin kaikkiin vaikuttaneeseen talouskriisiin, mutta surullista kyllä, paljon aikaa käytetään siihen, miten irlantilaisten äänestäjien demokraattisesti ilmaisema tahto voidaan nujertaa.

Pienen maan lainmukaisesti ilmaiseman mielipiteen halveksunta on kouriintuntuva. Kukaan ei julkaisei yrittää sellaista tuhoisaa, Mugaben tyylistä lähestymistapaa suuressa maassa. Mutta Irlannin tasavallan äänestäjät ovat luvallista riistaa, jota EU:n eliitti voi heitellä ympäriinsä, koska sille sen kallisarvoinen Lissabonin hanke on merkittävämpi kuin kansallisvaltion demokratia. Se on ylimielisyyttä, heidän suunnitelmansa

tyhjäksi tehneiden ilmeistä pakottamista, ja se on saattanut EU:n niin kauas kansalaisistaan. Koko tämä sopimaton tarina on enemmän kiusaajan politiikkaa kuin demokratiaa.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoiset ryhmien puheenjohtajat, arvoiset parlamentin jäsenet, ensin mainitsen sen, mitä Joseph Daul sanoi, ja hänen laillaan haluan osoittaa kunnioitusta komission tekemälle työlle, erityisesti rahoitusrakenteiden vahvistamisen osalta: nyt on itse asiassa neljä keskeistä direktiiviä, jotka komissio pystyi esittämään ja talous- ja valtiovarainministerien neuvosto hyväksymään hyvin lyhyessä ajassa syyskuusta alkaen.

Joseph Daul oli ehdottoman oikeassa korostaessaan tätä työtä ja myös sangen oikeassa korostaessaan sitä, että luottamus on palautettava ja että luottamuksen pitää näkyä asenteessamme. Tämä luottamus löydetään, kuten monet arvoiset jäsenet ovat maininneet, yhtenäisyydestä ja koordinoinnista.

Haluaisin rauhoitella Joseph Daulia, tunnen hänen hyvin ja tiedän, että hän on paljon lähempänä sosiaalisen markkinatalouden arvoja, eikä hän ole missään nimessä hillitön kapitalisti. Haluaisin vakuuttaa kaikille, että lyhytkin yhteydenpito hänen kanssaan varmistaisi tämän. Haluaisin siksi kiittää häntä tästä ja myös sanoa, että me olemme todellakin alkaneet laatia institutionaalista etenemissuunnitelmaa ja että olemme ymmärtäneet hänen mainitsemansa huolet ja hänen ryhmänsä huolet tällä alalla.

Haluaisin myös sanoa Poul Nyrup Rasmussenille, että työllisyystasoa koskeva tavoite on tietenkin puheenjohtajavaltio Ranskan huolten ytimessä, että se, mitä hän sanoi ja mitä myös muut arvoiset jäsenet ovat korostaneet, eli se, että olemme tietoisia siitä, että suuremmalla koordinoinnilla voimme kaksinkertaistaa ja jopa enemmän kuin kaksinkertaistaa lisäarvon, jonka voimme saada aikaan, ja että menetelmän osalta, toisin sanoen erityisten hankkeiden käynnistämisen, käytännön tavoitteiden ja aikataulun osalta olemme samaa mieltä Poul Nyrup Rasmussenin huomioista.

Haluaisin myös rauhoittaa Graham Watsonia, jolla on erittäin pragmaattinen ja säntillinen mielenlaatu; Graham Watson korosti aivan oikein sitä, että meidän on edelleen toimittava nopeasti. En usko, että minun tarvitsee sanoa sitä uudelleen neuvoston puheenjohtajalle, mutta pyydän häntä toimimaan vielä nopeammin. En todellakaan usko, että hän on unohtanut, että on toimittava nopeasti. Haluaisin rauhoittaa Graham Watsonia, että kiire ei ole kadonnut, olemme täysin tietoisia siitä, samoin, kuten sanoitte, emme saa, erityisesti ilmastonmuutoksen torjunnan osalta, sanon tämän myös Avril Doylelle, joka on täällä salissa, uhrata pitkän aikavälin tavoitteita, kuten myös Rebecca Harms korosti, lyhyen aikavälin etujen vuoksi, emmekä saa antaa periksi joidenkin ilmaisemalle itsekeskeisyydelle sen sijaan, että osoittaisimme solidaarisuutta erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan ystävillemme, erityisesti Puolalle, Baltian maille ja muille maille, ja myös tästä kysymyksestä keskustellaan Eurooppa-neuvostossa 11. ja 12. joulukuuta.

Olen kertonut Rebecca Harmsille, että emme saa luopua näistä tavoitteista. Puheenjohtajavaltio ei missään nimessä aio luopua tavoitteistaan. Sanoin, että komission paketti oli johdonmukainen, että siinä oli monia tavoitteita, jotka on laadittu asianmukaiseen aikaan, eikä puheenjohtajavaltio Ranska ole laatinut niitä, ja että näitä tavoitteita on kunnioitettava. Se on tämän kriisin moraalinen vaatimus; emme voi aloittaa kansainvälisiä neuvotteluja uskomalla, että kehitysmaiden on tehtävä kaikki ponnistelut. Myös meidän on tällä alalla osoitettava solidaarisuutta kehitysmaita kohtaan.

Euroopan parlamentin kanssa käytyjen kolmenvälisten neuvottelujen osana aikaansaadusta sopimuksesta, josta kiitän parlamenttianne, katson, että se on tasapainoinen sopimus ja hyvin tarkka pitkän aikavälin tavoite, joka on laadittu autoja varten, ja toiseksi, siinä on käytössä edistysellinen ja kannustava seuraamusjärjestelmä, joka on monien valmistajien laatima, ja kolmanneksi siihen on sisällytetty vihreiden innovaatioiden edistäminen.

Rahoitusmarkkinoiden osalta viittaan Rebecca Harmsiin siinä, mitä sanoin sen tueksi, mitä Joseph Daul korosti. Pidän myönteisenä Brian Crowleyn mainintaa välttämättömästä koordinoinnista. Ymmärrän, mitä hän sanoi Irlannin hallituksen käynnistämien aloitteiden osalta. Teemme tiivistä yhteistyötä ja seuraamme tätä hyvin tiiviisti, ja voitte luottaa siihen, että puheenjohtajavaltio osoittaa ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta, kuten mainitsitte.

Haluan sanoa Mary Lou McDonalldille, että tunnemme Irlannin vaaleihin ja yhteiskuntaan liittyvät puitteet, että voimme myös ymmärtää Irlantia ja että tähän kaikkeen tai Irlannin viranomaisten kanssa käymäämme keskusteluun ei liity mitään kyynistä ohjailua ja että kaikki osapuolet yrittävät olla rakentavia, jotta, kuten puheenjohtaja Barroso korosti, voimme pitää suunnan, suunnan, joka, kuten kriisi selkeästi osoittaa, on ehdottoman välttämätön institutionaalisten puitteiden ja Lissabonin sopimuksen osalta.

Haluan sanoa Hanne Dahlille, että toimimme yhdessä Irlannin kanssa, ja meidän on tietysti osoitettava sille solidaarisuutta, mutta että jokaisen osapuolen on osoitettava vastuuntuntoa, ja todellakin haluan rauhoitella Jim Allisteria siitä, että voimme ryhtyä tehokkaisiin toimenpiteisiin näillä eri aloilla.

Puheenvuoroni lopuksi haluaisin sanoa, että sen osalta, mitä eri puhujat ja puheenjohtaja Barroso ovat sanoneet, olen näitä keskusteluja kuunnellessani hämmästynyt ylitsevuotavasta tarpeesta pysyä yhtenäisenä ja osoittaa solidaarisuuttamme: solidaarisuutta ja koordinaatiota talous- ja rahoitusasioissa; solidaarisuutta ilmastouhan edessä; solidaarisuutta niitä maita kohtaan, joilla on suurimpia vaikeuksia energiavarmuuden alalla; solidaarisuutta myös kaikissa puolustusasioissa, solidaarisuutta myös kehitysmaita ja etelää kohtaa – Välimeren unionin suuntaan; solidaarisuutta Irlannille, mutta myös vastuuta löytää ratkaisu ja toimia niin, että Lissabonin sopimus pannaan täytäntöön mahdollisimman pian; solidaarisuutta myös itää ja idässä naapureinamme olevia maita kohtaan komission itäistä kumppanuutta koskevan aloitteen perusteella, ja olen varma, että aloite hyväksytään seuraavassa Eurooppa-neuvostossa. Tämä näyttää minusta olevan tärkeää vastatessamme tällä hetkellä kohtaamiimme haasteisiin.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, keskittyäkseni kohtaan, joka oli julkilausumani osalta tärkeintä – Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan – haluaisin kiittää kaikkia hyvin laajasta tuesta komission esittämälle suunnitelmalle, erityisesti Joseph Daulin, Poul Nyrup Rasmussenin, Graham Watsonin ja Brian Crowleyn puheenvuoroja – kiitos erittäin paljon tuestanne. Olen varma, että puheenjohtajavaltio Ranskan aktiivisen toiminnan avulla – ja tässä haluan korostaa Jean-Pierre Jouyet'n sitoutumista – voimme uskoakseni saada aikaan todellista edistystä.

Poul Nyrup Rasmussen puhui kunnianhimosta ja päätti puheenvuoronsa sanomalla, että jaatte tavoitteemme. Kiitän häntä hänen huomioistaan. Ennen kaikkea olen samaa mieltä siitä, että työllisyyden pitäisi olla keskeinen kohta. Se on täysin yhteensopivaa Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian tavoitteiden kanssa. Olen samaa mieltä siitä, että mittaamalla työllisyyttä voimme vähän ajan kuluttua arvioida, miten tehokas vastauksemme on ollut. Se on kriittistä, vaikeaa aikaa, hyvin haastava tehtävä. Koordinoinnin osalta voitte luottaa komissioon: haluamme mahdollisimman paljon koordinoitua ja meillä on sitä varten joitakin välineitä. Kuten olemme tiedonannossamme sanoneet, pyydämme uutta lähentymisohjelmaa jäsenvaltioita varten vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa, ja meillä on myös oma tehtävämme EU:n strategiassa, eli Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategia. Joten Lissabonin maakohtaisten suositusten – ja palaamme tähän välittömästi Eurooppa-neuvoston jälkeen 18. joulukuuta – ja uusien vakaus- ja lähentymisohjelmien avulla voimme varmistaa, että jäsenvaltiot myös koordinoivat tapaa, jolla ne panevat sen täytäntöön.

Mutta nyt aion olla, kuten aina, hyvin suora ja avoin kanssanne. Te sanotte kannattavanne sitä. Olkaa hyvä ja kannattakaa myös meitä, eri poliittisia perheitä sekä omaa poliittista perhettänne, kun puhutte joidenkin hallitustemme valtiovarainministerien kanssa. Se on hyvin tärkeää. On tärkeää saada hallitustemme kanssa aikaan maiden ja puolueiden rajat ylittävä sopimus, jos haluamme onnistua.

Siitä on kyse, koska perinteisesti, kuten tiedätte, jäsenvaltiot vastustavat suuresti koko koordinoinnin ajatusta. Kun tarkastimme Lissabonin strategian Wim Kokin raportin jälkeen, jotkin jäsenvaltiot torjuivat täysin koko ajatuksen koordinoinnista. Jokin aika sitten, kun tämä kriisi oli lähestymässä, jotkut hyvin merkittävät poliitikot torjuivat koko ajatuksen eurooppalaisesta suunnitelmasta ja etenkin koordinoinnista.

On oikeudenmukaista sanoa, että elvytysuunnitelmaa koskevan suunnitelman koordinoinnista on jonkinlainen yksimielisyys. Mutta vielä ei ole, ollakseni teille rehellinen, täysimääräistä sopimusta esimerkiksi siitä, että Euroopan yhteisön talousarvion käyttämättömät rahat on saatava käyttöön. Siitä keskusteltiin eilen talous- ja raha-asoiden neuvostossa, mutta sopimukseen ei vielä päästy. Siellä saatiin hyvin merkittävä sopimus, mutta se koski ehdotustamme lisätä Euroopan investointipankin pääomaa. Siellä saatiin aikaan myös muita hyvin merkittäviä sopimuksia.

Lopuksi haluaisin sanoa, että kannatamme vahvistettua yhteistyötä, mutta tiedätte, että perinteisesti sitä vastustetaan jonkin verran. Minun poliittinen näkemykseni on seuraava: jos emme nyt kriisin keskellä pysty sopimaan koordinoinnin lisäämisestä, milloin sitten? Siksi sanoin avauspuheenvuorossani, että tämä on testi EU:lle. Vastauksen tärkeiden, konkreettisten taloudellisten ehtojen lisäksi se on myös testi EU:lle, jotta voidaan nähdä, haluaako EU todella muuttaa tällaisen huolen todelliseksi koordinoinniksi tulevaisuudessa. Se on Euroopan komission kanta, jonka esitän Eurooppa-neuvostolle.

Viimeinen kohta koskee älykästä vihreää kasvua. Kyllä, sen olemme panneet ehdotukseemme. Kiitän teitä siitä tekemistänne huomioista. Olemme tehneet hyvin konkreettisia ehdotuksia energiatehokkuudesta, vihreiden tuotteiden nopeasta käyttöönotosta, puhtaiden teknologioiden kehittämisestä autoja ja rakentamista

varten, erityisesti siksi, että haluamme korostaa yhtä kohtaa: se, mitä ehdotamme jäsenvaltiolle, ei ole kuluttamista vain kuluttamisen vuoksi.

Kuluttaminen kuluttamisen vuoksi ei ole ratkaisu. Tärkeää on se, että se on älykästä kuluttamista: kuluttamista, jolla vastataan välittömiin, lyhyen aikavälin tarpeisiin kysynnän edistämisestä – syistä, joita ei uskoakseni tarvitse esitellä – ja myös kuluttamista, joka on todellinen sijoitus tulevaisuuteen, vihreään ohjelmaamme, ilmastonmuutoksen torjuntaamme, energiatehokkuuteen, yhteenliittymiin, innovaatioon. Tätä me ehdotamme: kuluttamista, joka ei lyhyellä aikavälillä ole ristiriidassa keskipitkän ja pitkän aikavälin kanssa. Se on se ehdotus, jonka yritämme saada hyväksytyksi Eurooppa-neuvostossa. Uskon todella, että nyt olemme huomattavasti lähempänä sitä, ja toivon, että seuraavassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa tehdään historiallisia päätöksiä.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani puhua tälle parlamentille jälleen Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien valtuuskunnan vastavalittuna johtajana. Vakuutan teille, että Euroopan parlamentin vaalien alla puhun vahvasti sellaisen EU:n puolesta, jonka puolueeni haluaa nähdä, ja että olen todella myös kriittinen sellaisen sosialistisen EU:n puolesta, jonka Poul Nyrup Rasmussen – joka juuri lähti – ja hänen kollegansa haluavat tällä viikolla julkaistussa vaalijulistuksessaan. Se on todella masentavaa luettavaa.

Kaksi kollegaani oli viime viikolla Mumbaissa kauppavaltuuskunnan kanssa, ja he olivat suuressa vaarassa. Haluaisin ilmaista noiden julmuuksien tuomitsemisen lisäksi myös kiitokseni erityisesti puheenjohtajavaltio Ranskalle ripeästä toiminnasta ja suojelusta, jota se tarjosi kyseiseen valtuuskuntaan kuuluneille Euroopan parlamentin jäsenille, myös omille kollegoilleni Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Neuvoston esityslista on täynnä: talous- ja rahoituskriisi, Lissabonin sopimus, ilmastonmuutos ja YMP:n tulevaisuus. Käsittelen nyt vain talousasioita. Yhdistyneessä kuningaskunnassa hallitus on ilmoittanut historiamme suurimmasta lainaustasosta. Valtiovarainministerimme aikoo kaksinkertaistaa valtion velkamme biljoonaan Englannin puntaan viiden seuraavan vuoden aikana. Hän on myös ilmoittanut 20 miljardin Englannin punnan arvoisista kylkiäisistä samalla, kun hän ottaa niitä takaisin 40 miljardin arvosta korkeampina veroina. Hänen niin sanotulla finanssipoliittisella elvytystoimellaan taataan, että taantumamme – kuten komissio on aivan oikein sanonut – on pisin ja syvin koko EU:ssa. Vain maissa, jossa julkinen talous on terveellä pohjalla, tällaiset elvytystoimet voivat olla avuksi. Yhdistyneen kuningaskunnan tapauksessa meille on nyt säilytetty kannettavaksi valtava laina ennalta arvattavaan tulevaisuuteen.

Saimme viime viikolla tietoja komission merkittävästä elvytysuunnitelmasta, jonka uskon sisältävän joitakin hyvin myönteisiä kohtia, mutta pelkään, että yksin tällä aloitteella ei voida käsitellä välittömiä ongelmia. Olisi keskityttävä siihen, että pankit lainaisivat toisilleen ja yrityksille ja tavallisille ihmisille. Kun työttömyys lisääntyy huomasti, meidän on rakennettava luottamusta eikä jätettävä velan ja korkeampien verojen perintöä lasten ja lastenlastemme ratkaistavaksi.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, toisin kuin Timothy Kirkhope haluaisin sanoa, että Madridin vaalijulistus on toivon asiakirja ja merkki siitä, että kriisistä on aina tie ulos, ja meidän on tuettava sitä kaikin voimin.

Parlamentti tukee puheenjohtajavaltio Ranskaa ensi viikon huippukokouksessa, jotta viimeinkin saataisiin selkeyttä Lissabonin sopimuksen ratifiointiin. Emme voi mennä Euroopan parlamentin vaaleihin tietämättä, tuleeko kyseinen sopimus voimaan vai ei. Se olisi kehoitus kaikille EU:n vastustajille käyttää näitä vaaleja epäasianmukaisesti hyödykseen näytösotteluun sellaisen sopimuksen puolustamisesta ja vastustamisesta, jonka 25 jäsenvaltiota on jo ratifioinut. Tämän takia perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta on laatinut päätöslauselman, jossa meitä kehoitetaan tekemään kaikki voitavamme ratifioinnin toteuttamiseksi, ehkä jopa ennen vaaleja. Meidän on viimeinkin saatava selkeyttä huippukokouksessa. Tätä ei saa lykätä ensi vuoteen.

Arvoisa varapuheenjohtaja, Irlannissa järjestetään toinen kansanäänestys. Julkilausumamme, kumppanuuden tiedonanto, on kokeilutapaus siitä, voimmeko tiedottaa ihmisille. Emme saa hylätä EU:ta sen vastustajille.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, uskon, että edistymme viimeinkin hieman Lissabonin sopimuksen osalta. Tšekin tuomioistuinin ja Irlannin parlamentti ovat kattavasti ja päättäväisesti heikentäneet nationalististen ja taantumuksellisten voimien sopimukseen kohdistamaa hyökkäystä. Sinn Féinin huomattava edustus tietenkin erottui, mutta en puhu tästä kysymyksestä lobbaajana tai byrokraattina vaan demokraattina.

Nyt Tšekin parlamentin ja Irlannin hallituksen on otettava seuraavat ratkaisevat askeleet. Tarvitsemme pääministeriltä selkeän sitoumuksen siitä, että hän järjestää toisen kansanäänestyksen tiettyyn aikaan, ja tarvitsemme ammattimaisemman kampanjasuunnitelman. Parlamentti vetoaa nyt Irlannin kansan suureen jalouteen ja sen terävään älykkyyteen, jotta se ymmärtäisi toisen ei-äänien seurausten vakavuuden.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Puola on tehnyt paljon, jotta ilmastonmuutospaketista saadaan aikaan kompromissi. Ehdotimme perusvuoden muuttamista ja metsien vastaanottaman hiilidioksidin mukaan ottamista taseeseen. Nyt haluamme ehdottaa järjestelmää, joka perustuu parhaisiin teknisiin vertailuarvoihin ja joidenkin haavoittuvien alojen jättämiseen pois huutokauppajärjestelmästä.

Seuraava vaihe riippuu puheenjohtajavaltiota. Koska pystyimme löytämään ratkaisun Saksan moottoriteollisuudelle, miksi emme voi löytää ratkaisua Keski-Euroopan maille? Maamme ei voi suostua ilmeiseen kompromissiin, jolla vain hidastetaan Puolan edistymistä huutokauppajärjestelmän osalta.

Emme voi suostua hypoteettisiin ilmastonmuutostavoitteisiin, jotka saavutetaan energian hinnan kasvun kustannuksella, siirtämällä energiantuotanto ja sementin, metallin ja lasin tuotanto unionin ulkopuolella, jotta tavoitteet saavutettaisiin hitaamman talouskehityksen ja joukkoyritysten kustannuksella. Kukaan Puolassa ei voi suostua siihen. Hallitus ei voi eikä voi oppositiokaan.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, nykyaikainen maailmantalous perustuu jättäjämaiseen velkapyramidiin: valtioiden, pankkien, yhtiöiden ja yritysten velkoihin. Velat ovat yhteyksissä toisiinsa. Kokemamme talousjärjestelmän rakenteelliset puutteet ja vääristynyt markkinatalousjärjestelmä liittyvät pääasiassa rahan luottojärjestelmään.

Talouden puutteellinen toiminta johtuu järjestelmästä, jossa rahaa luodaan luotolla. Maurice Allais vertasi sitä syöpään, joka armottomasti syö kapitalistisen talouden pois. Tämä järjestelmä koskee ostovoiman luomista ilman todellista vastaavuutta. Siksi on pantava täytäntöön pankki- ja rahoitusjärjestelmien vakavia uudistuksia. Verojärjestelmää on uudistettava, ja pörssin toimintatapoja on myös muutettava.

Suunnitelma, jonka mukaan rahoituskriisin aukkoja paikataan rahan lisäämisen avulla – niin aiotaan ilmeisesti tehdä myös kotimaassani – voidaan mielestäni työntää sinne, minne aurinko ei paista.

Jana Bobošíková (NI). – (DE) Arvoiset kollegat, toivon, että unionin eri jäsenvaltioiden hallitusten johtajat torjuvat ensi viikolla komission ehdotuksen yhtenäisestä vastauksesta talouskriisiin. Sillä, että kulutetaan 200 miljardia euroa veronmaksajien rahaa vihreisiin investointeihin ja innovaatioihin, ei paranneta 27 erilaista taloutta. Niitä ei paranneta myöskään lisäämällä tai leikkaamalla veroja keskitetysti ja sääntelemällä talousarviovajetta ja hallituksen takeita. Olen lujasti sitä mieltä, että jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä, mutta niiden pitäisi määritellä omat erityiset toimenpiteensä sen tilanteen mukaan, jossa ne ovat, eikä niitä pitäisi sanella Brysselistä.

Hyvät kollegat, neuvoston pitäisi myös kieltäytyä painostamasta jäsenvaltioita saattamaan Lissabonin sopimuksen ratifiointi loppuun. Sen pitäisi tunnustaa, että sopimus ei ole kuollut irlantilaisten takia. Pelkään, että Lissabonin sopimus voisi muuttaa tämän päivän EU:n ristiriitojen, petosten ja jakojen alueeksi. Se johtuu siitä, että sillä annetaan suurille mahdeille lailliset valtuudet pienempien kansojen nujertamiseen, ja se voi johtaa vain väkivaltaan, sotaan ja köyhyys. Lissabonin sopimus uhkaa siten Euroopan unionin olemassaoloa vapauden, vaurauden ja rauhan hankkeena.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vaikeudet, joita oli EU:n kansalaisten evakuoimisessa Mumbaista, ovat osoittaneet, että Euroopan unionissa tarvitaan ehdottomasti tiiviimpää koordinoitua turvallisuus- ja puolustusasioissa. Yhteistyö neuvoston kanssa on sujunut erittäin hyvin viime kuukausina. Yhteistyö puheenjohtajavaltio Ranskan ja neuvoston kanssa oli hyvin hedelmällistä.

Keskeinen tapahtuma oli epäilemättä Georgian kriisi. Siinä neuvoston puheenjohtajavaltio toimi nopeasti. Se neuvotteli tulitauon ja varmisti, että tarkkailijat saapuivat Georgiaan hyvissä ajoin, ja Euroopan unioni oli tapahtumien keskipisteessä. Samalla paljastui kuitenkin myös puutteita. Huomasimme, että Brysselin kriisinhallintavälineet olivat tässä tapauksessa todella saavuttaneet valmiuksiensa rajat. On sängen selvää, että meidän on edelleen parannettava sekä Euroopan unionin ehkäisevää analyysia koskevia valmiuksia että kriisinhallintavalmiuksia.

Kuten tiedämme, Euroopan unioni tarkistaa tällä hetkellä turvallisuusstrategiaansa vuoden loppuun asti. Tämä turvallisuusstrategia on osoittautunut nimensä veroiseksi. Periaatteet on säilytettävä. Yksittäisiä kohtia on tarkistettava ja mukautettava viimeaikaisiin tapahtumiin. Turvallisuusstrategian mukauttamista tärkeämpää on kuitenkin tämän turvallisuusstrategian täytäntöönpano. Siksi pyydämme Euroopan parlamentissa

laatimaan valkoisen kirjan turvallisuudesta ja puolustuksesta. Ehkä Ranskan tästä aiheesta laatima valkoinen kirja voisi olla mallina, koska tarvitsemme hyvin laajaa keskustelua tämän valkoisen kirjan laatimisesta – julkista keskustelua näistä Euroopan turvallisuuteen liittyvistä asioista. Sillä Euroopan turvallisuus ei ole asia, josta pitäisi päättää vain suljettujen ovien takana – se on asia, joka koskee kaikkia kansalaisia.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannissa halutaan yleisesti pysyä EU:n asioiden ytimessä ja varmistaa, että EU voi toimia tehokkaasti ja avoimesti jäsenvaltioiden eduksi. Niin on erityisesti ja enemmän kuin koskaan nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä.

Irlannin kansalaiset tarvitsevat kuitenkin vakuutuksia siitä, että ei-puolen harhaanjohtavilla väitteillä Lissabonin sopimuksesta komission, abortin, asevelvollisuuden, sotilaallisen puolueettomuuden, työntekijöiden oikeuksien ja julkisten palvelujen osalta ei ole mitään todellisuuspohjaa.

Lissabonin sopimuksen ratifiointimahdollisuuden edistämiseksi huomattavasti valtion päämiesten on tehtävä päätös, että kun Lissabonin sopimus on voimassa, sen mekanismeja käytetään varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot saavat oikeuden nimittää rajoituksetta komission jäsen. Pelkästään tuon oikeuden pidentäminen vuodesta 2014 vuoteen 2019 ei mielestäni riitä varmistamaan ratifiointia Irlannissa.

Lisäksi sitoutumisella siihen, että työntekijöiden lähettämisestä annettuun direktiiviin liitetään vastaava työoikeuksia koskeva lauseke kuin palveludirektiiviin, edistettäisiin huomattavasti niiden uhkien käsittelyä, jotka aiheutuvat asioissa Laval, Viking ja Rüffert annetuista tuomioista, jotka myös aiheuttivat suurta huolta Irlannissa. Kehottaisin neuvostoa ja komissiota käsittelemään näitä asioita kiireellisesti tulevassa huippukokouksessa.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, komission ja eri jäsenvaltioiden hyväksymä kriisinvastaisten toimenpiteiden paketti tuhoaa vakaussopimuksen. Olin tyytyväinen sen ehdotettuun tarkistukseen, mutta on tärkeää varmistaa, että uudesta sopimuksesta ei tule nopeasti taas uutta kuvitelmaa ja taas uutta syytä kiistattomalle hämmennykselle.

Eikö meidän samalla, kun tarkistamme vakaussopimusta, pitäisi tarkistaa euroalueen jäsenyyskriteerejä? Jotkin valtiot perustavat toivonsa valuutan vakauttamisesta tähän toimenpiteeseen pelätessään äskettäisten valuuttaansa kohdistuvien spekulatiivisten hyökkäysten toistumista. Toinen asia: tilanteessa, jossa sopimukseen kuuluvien eri alojen avusta rangaistaan, miten meidän pitäisi käsitellä Euroopan unionin ankaruutta Puolan telakoita koskevan ongelman osalta?

Lopuksi: voiko todella olla niin, että kun hiilidioksidipäästöt ovat kyseessä, osoittautuu mahdottomaksi löytää ratkaisu, jolla varmistetaan, että Puolan ei tarvitse tuoda halpaa sähköä Ukrainasta ja Venäjältä?

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kollegat, ensiksi haluaisin kiittää Euroopan komissiota talouden elvytysuunnitelmasta ja ilmaista toiveeni, että sitä ei käytetä epäonnistuneiden pankkiirien ja heidän palkkojensa tukemiseen, vaan sillä todella tuetaan yrityksiä. Yrittäjämme työskentelevät ehkä vaikeimmissa olosuhteissa, koska valtava määrä byrokratiaa on saartanut heidät. Nyt, samoin kuin toteutamme yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen, meidän pitäisi toteuttaa myös direktiivien ja asetusten terveystarkastus nähdäksemme, onko yrityksillämme liikaa hallinnollisia esteitä ja onko kyseisten asetusten ja direktiivien täytäntöönpanosta tullut jäsenvaltioissa liian byrokraattista. Vain yrittäjämme voivat saada meidät ulos tästä kriisistä. Joten terveystarkastus pitäisi toteuttaa ”kohta kohdalta”.

Ilmastonmuutoksen osalta tuen todella sitä, että päästöpolitiikan alalla olisi joustavuutta, koska esimerkiksi minun kotimaani saavutti ja ylitti uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevan 20 prosentin tavoitteen jokin aika sitten. En haluaisi, että kotimaalleni, joka tarvitsee kipeästi talouskehitystä, säädettäisiin ylimääräisiä esteitä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Siitä huolimatta, että ajan kannalta vuoden toinen puolisko ei ole ihanteellisin, Ranska on unionin puheenjohtajakautensa aikana osoittanut, että sitä pidetään oikeutetusti unionin johtajana ja liikkeellepanevana voimana. Olen ollut Euroopan parlamentin jäsen neljä ja puoli vuotta. Voin ehdottomasti sanoa, että Ranskalla on ollut aktiivisin lähestymistapa unionin kaikkien 27 jäsenvaltion ongelmien ratkaisemiseen.

Karismaattisen ja erittäin aktiivisen presidentti Sarkozyn valinnan aikaansaama historiallinen muutos on eittämättä myönteinen. Hänen kykynsä näkyivät hänen välittömässä vastauksessaan Venäjän ja Georgian ongelmaan. Myös rahoituskriisi puhkesi tuolloin, ja siihen Ranska vastasi ripeästi ilmoittamalla, että tarvitaan rakenteellista ratkaisua ja unionin valvonta- ja rahoitusmekanismien tarkistusta, myös maailmanlaajuisesta näkökulmasta. Ranskan puheenjohtajakauden aikana Euroopan unioni saavutti maineen maailmanpolitiikan

aktiivisena toimijana, kun Ranskan presidentin ja puheenjohtaja Barroson aloitteesta kutsuttiin koolle G8- ja G20-huippukokoukset.

Uskon, että tuleva Eurooppa-neuvoston kokous on menestyksenkäs ja että kaikki EU:n toimielimet etenevät yhdessä.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston pyynnöstä ja parlamentin odotuksiin vastaten komissio on laatinut ja paljastanut tänään itäistä kumppanuutta koskevan asiakirjan, joka esitetään huippukokoukselle, kuten neuvoston puheenjohtaja ministeri Jouyet totesi.

Haluan onnitella ja kiittää komissiota tästä asiakirjasta. Parlamentti on kehittänyt ja edistänyt ajatusta suhteiden syventämisestä itäisten naapureidemme kanssa jo jonkin aikaa. EU:n on oltava vahvasti läsnä itäisissä naapureissamme, vuorovaikutuksessa Välimeren naapureidemme kanssa. Meidän pitäisi tarjota konkreettisia tulevaisuudennäkymiä lähimmille naapureillemme lähiympäristömme vakauden takaamiseksi. Siksi tuemme ajatusta luoda edistynyt kumppanuus, jolla katetaan pääasiassa viisi alaa: assosiaatiosopimukset, monenväliset yhteistyöpuitteet, kattava ja perusteellinen vapaakauppa-alue, viisumivaatimusten lieventäminen, joka johtaa viisumittomaan matkustamiseen, ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä energiavarmuus.

Pidän erityisen myönteisenä ehdotusta lisätä ENP:n itäiselle ulottuvuudelle varattua taloudellista tukea. Kaksi vuotta sitten me esitimme parlamentissa ajatuksen Euroopan naapuruuspolitiikan parlamentaarisen itäisen ulottuvuuden vahvistamisesta. Ehdotuksellamme pyrittiin perustamaan yhteinen parlamentaarinen edustajakokous, jossa olisi jäseniä Euroopan parlamentista ja kuuden maan parlamenttien edustajia. Sellainen foorumi olisi meille erinomainen tilaisuus luoda yhteyksiä kumppaneihimme, mutta myös kumppaneillemme luoda yhteyksiä toisiinsa.

Me unionina tarvitsemme ystäviä ympärillemme, mutta myös niiden on oltava ystäviä keskenään. Siksi olen erityisen iloinen ajatuksesta kutsua koolle Euronest – edustajakokous – joka, jos komissio ryhtyy toimeen, tarjoaa välineen itäisen kumppanuuden hankkeiden demokraattiselle ja parlamentaariselle valvonalle.

Mielestäni itäisen kumppanuuden hanke ei ole vain uusi edistynyt muoto, vaan sillä myös vahvistetaan unionia sekä sisäisesti että ulkoisesti. Suhteiden, poliittisten ja taloudellisten, laajentaminen ja parantaminen itäisten kumppaneidemme kanssa edistävät taloutemme dynamiikkaa ja poliittista ja kansainvälistä vaikutusta.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, eurooppalaisten poliitikkojen tärkein tehtävä tulevina vuosina on työllisyyden ja hyvinvoinnin turvaaminen. Takanamme on joitakin hyviä vuosia, mutta nyt työttömyys lisääntyy nopeasti. Olen samaa mieltä komission kanssa siitä, että tarvitaan koordinoituja ponnisteluja ja lyhyen aikavälin sitoumusten ja ponnistelujen yhdistämistä pitkän aikavälin sitoumuksiin. Tuen myös Poul Nyrup Rasmussenin ehdotuksia selkeistä tavoitteista työllisyyden säilyttämiseksi.

Lyhyen aikavälin ponnistelujen osalta on tärkeää, että kuluttajat luottavat talouteen. Meidän on ennen kaikkea suojeltava heikoimmassa asemassa olevia ja heidän kulutustaan.

Pidemmän aikavälin ratkaisujen osalta on tärkeää edistää investointeja, jotka olisi joka tapauksessa tehty, ympäristön kannalta kestävämpään infrastruktuuriin ja ympäristön kannalta kestävämpään rakentamiseen sekä niitä, joilla kehitetään palkansaajien taitoja, jotta meillä on tulevaisuudessa vahva asema. Meidän on yhdistettävä EU:n tason välineemme jäsenvaltioiden koordinoituihin ponnistuksiin. Emme saa tehdä niin kuin jotkut ehdottavat – nimittäin liian vähän – koska silloin vaarana on talousarvion suurempien alijäämien lisäksi myös suurempi työttömyys ja huonompi sosiaaliturva. Meidän on toimittava nopeasti ja riittävän voimakkaasti.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, myös ilmastomuutospaketti kuuluu tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa käsiteltäviin aiheisiin.

Hiilidioksidipäästöistä ja kaikista niin kutsuttuun ilmaston lämpenemiseen liittyvistä asioista on tulossa koko ajan enemmän ideologian kaltaista. Me kaikki välitämme puhtaasta ilmasta ja luonnonympäristöstä. Tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että ihmisen vaikutus ilmastomuutokseen on mitätön.

Jos on totta, että ihmisen toiminta aiheuttaa niin vähän kuin neljä prosenttia maailmanlaajuisista hiilidioksidipäästöistä ja että Euroopan unionin osuus siitä on 15 prosenttia, se tarkoittaisi, että haluamme tuhlaa satoja miljardeja euroja vähentääksemme maailmanlaajuisia hiilidioksidipäästöjä alle 0,5 prosentilla, kun samalla ne lisääntyvät Intian ja Kiinan kaltaisissa maissa.

On vaikeaa uskoa, että unionin päätöksentekijät eivät pysty ymmärtämään näitä johtopäätöksiä. Ei luultavasti ole mikään sattuma, että jotkin maat, kuten esimerkiksi Ranska, myyvät hiilidioksidipäästöoikeutensa muille. Tämän toiminnan tulos voidaan ennustaa: lyhyen ajan sisällä myyjät valtaavat käytännössä muun muassa Puolan voimalat.

Tämän takia meidän on määriteltävä uudelleen solidaarisuuden merkitys Euroopassa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tulevassa huippukokouksessa käsitellään monia vakavia asioita, ei vähiten koordinoitua EU:n tason vastausta vakavan taloustaantumien aiheuttamaan maailmanlaajuiseen haasteeseen. Sen lisäksi on vielä suuri luottamuskriisi pankkijärjestelmiemme osalta, mikä johtuu siitä, että ne eivät pystyneet säilyttämään hyväksyttävää maksuvalmiustasoa, joka tarvitaan tukemaan päivittäisiä kauppaa ja talouteen liittyviä liiketoimia kaikissa jäsenvaltioissamme. Joten miljoonat elinkelpoiset työpaikat ja tuhannet vakaat yritykset ovat kaatumisvaarassa puhuessamme. Kyllä, meidän on saatava kaikki EU:n toimielimet liikkeelle vastataksemme tähän kriisiin ja – kuten komission elvytysuunnitelmassa todetaan – tämä kriisi tapahtuu sellaisen suuren rakenteellisen muutoksen edellä, jossa siirrymme vähän hiilidioksidipäästöjä synnyttävään talouteen ja josta syntyy uusia taloudellisia tilaisuuksia ja todellakin todellisia ensimmäisen markkinoille tulijan etuja.

Tämä johtaa minut huippukokouksen keskusteluun ilmasto- ja energiapaketista, josta meillä on pitkä keskustelu huomenna, joten tyydyn sanomaan vain yhden asian. Se on neuvoston ja parlamentin yhteispäätösmenettelyn täysimääräisen kunnioittamisen merkityksen korostaminen, sen korostaminen, että jatkuvasti ahkeroin puheenjohtajavaltion Ranskan on esitettävä kaikki valtion ja hallitusten päämiesten huippukokouksessa neuvottelemat ja päättämät poliittiset sopimukset jäljellä olevista asioista – hakasulkeissa olevista asioista – kompromissitarkistuksina seuraavissa kolmenvälisissä vuoropuheluissa, ja parlamentti saattaa hyväksyä ne tai olla hyväksymättä. Me annamme hyväksyntämme, ja vaikka kannatan täysimääräisesti ensimmäisen käsittelyn sopimusta koskevaa tavoitetta, muistakaa, että siihen ei pyritä mihin hintaan hyvänsä.

Nyt kysymykseen Lissabonin sopimuksesta. Kyllä, meillä on ollut aikaa sulatella ja analysoida kesäkuun 12. päivän vaaleja, mutta ei, arvoisa ministeri Jouyet, me emme ratifioi – eikä meidän edes pitäisi yrittää ratifioida – uudelleen ensi vuoden alussa tai olemme vaarassa epäonnistua erittäin epäsuosituksen hallituksemme kanssa. Älkää pidättäkö henkeänne odottaessanne, että pääministerimme etenemissuunnitelmassa – siis jos edes saatte sellaisen – ilmoitetaan kansanäänestyksen päivämäärä. Olen tänään istunut täällä ja kuunnellut Sinn Féinin kynnisiä luentoja vaarasta, että militarisointi hiipii sisään Lissabonin sopimuksen pienen pranttin kautta, ja Jim Allisterin valheellisia huolia Irlannin äänestäjistä – lisää esimerkkejä älyllisen epärehellisuuden tasosta, jota Irlannin äänestäjät joutuvat sietämään. Ja kuitenkin monet ovat todella huolissaan. Kiitän puheenjohtajavaltio Ranskaa sen tarjouksesta antaa mitä tahansa apua ja oikeudelliset vakuudet ja mitkä tahansa tarvittavat takuut. Kiitän kaikkia parlamentin jäseniä ja teitä, arvoisa puhemies, ymmärryksestänne, kun edelleen koettelemme kärsivällisyyttänne.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän puheenjohtajavaltio Ranskaa sen onnistumisista ja toivotan sille onnea huippukokoukseen. Puheenjohtajakautensa alussa Ranska ei tiennyt, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi puhkeaisi ja että tuosta kriisistä tulisi sen suurin haaste. Kunnioitan Ranskan vastausta ja Euroopan unionin vastausta kriisiin.

Toisen huippukokouksessa käsiteltävän asian eli ilmastomuutoksen osalta olen iloinen, että puheenjohtajavaltio Ranska ymmärtää, ja toivon, että se ottaa huomioon, vaikeudet, joita joillekin maille aiheutuu siitä, että hiilestä on pyrittävä nopeasti eroon energiantuotannossa. Se, että ilmastomuutoskonferenssi pidetään Poznániissa, osoittaa Puolan halukkuuden osallistua hiilidioksidipäästöjen vähentämisprosessiin. Tarvitsemme kuitenkin aikaa muuttaaksemme energianhallintajärjestelmiämme ja luotamme tässä asiassa koko Euroopan unionin solidaarisuuteen.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ottaa toisenlaisen lähestymistavan. Huippukokous järjestetään aikana, jolloin kansalaisten luottamus Euroopan unioniin on kasvussa. Yli kaksi kolmasosaa Itävallan väestöstä – vaikka he eivät ole yksin – katsoo, että me voimme selvittää kriisistä vain Euroopan unionin avulla – ja se tarkoittaa yhdessä.

Tietoisuus yhteisvaluutan, euron, merkityksestä kasvaa euroalueen lisäksi myös ennen kaikkea sen ulkopuolella. Ihmiset ovat sitä mieltä, että vain yhdessä Euroopan maanosana voimme täyttää osamme ja meillä voi olla mahdollisuuksia maailmassa. Energiariippuvuuden vähentäminen, sitoutuminen ilmastomuutoksen torjuntaan, rahoituskriisin käsittely, luotettavan puolustus-, turvallisuus- ja ulkopoliittikan luominen edellyttävät suurempaa Euroopan yhtenäisyyttä, päättäväisyyttä ja toimintavalmiutta.

Jos hyödynnämme tämän tilaisuuden, vastaamme kansalaisten odotuksiin vastuullisesti. Laatikaamme yhteinen etenemissuunnitelma uudistusopimuksen ratifioimiseksi. Luokaamme johdonmukainen, tehokas ja ammattimainen lainsäädäntö vastauksena rahoituskriisiin. Perustakaamme eurooppalaisia sääntelyviranomaisia Euroopan keskuspankin mallin perusteella. Osoitakaamme, miten sosiaalinen markkinatalous toimii vastuullisesti eurooppalaisena sääntelykehyksenä ilmastonsuojelun alalla.

Meillä ei ole vain kriisiä tai monia rakennuspaikkoja, meillä on myös tilaisuus. Hyödyntäkäämme sitä, oppikaamme aiemmista virheistä. Tiesimme paljon ja teimme liian vähän ja liian myöhään. Nyt on tullut aikaa ryhtyä uuteen alkuun Euroopan kansalaisten kanssa.

Umberto Pirilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käsittelemämme kriisi on kuin tsunami: ankara ja tuhoisa. Tähän mennessä se on aiheuttanut rahoitusmarkkinoiden romahtamisen ja heikentänyt reaalityalouden perustoja. EU:n huippukokouksissa päätetty yhteensä 200 miljardin euron osoittaminen on nöyrän mielipiteeni mukaisesti täysin riittämätöntä. Tämä luku on vähemmän kuin määrät, jotka menetettiin Euroopan pörseissä yhtenä noista monista päivistä, jolloin ne sulkeutuivat jyrkästi alijäämäisinä. Meidän on oltava rohkeampia, urheampia, eurooppalaisempia.

Kannatan ryhmäni hyväksymänä sitä, ja puheenjohtaja Barroso on jo suoraan valtuutettu tekemään se, että jäsenvaltiot luottavat omiin rahastoihinsa ja saavat vastineeksi eurooppalaisen joukkovelkakirjan vaihdettavaksi markkinoilla. Niiden on kuitenkin investoitava sama määrä infrastruktuureihin ja politiikkaan, joilla tuetaan yhteiskunnallisista vaikeuksista kärsiviä ja tuotantojärjestelmää. Näiden joukkovelkakirjojen, jotka vakautetaan valtion rahastojen arvoon, pitäisi luoda luottamusta ja auttaa saavuttamaan vaadittu maksuvalmiustaso – 2–5 prosenttiyksikköä BKT:stä – jotta voidaan edistää politiikkaa, jonka tarpeellisuudesta olemme kaikki samaa mieltä. Kaikki tämä toteutetaan Maastrichtin sopimuksen ulkopuolella asianmukaisen elvytysuunnitelman mukaisesti.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Vito Bonsignore (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä rahoituskriisi on todella ennakoimaton, mutta se olisi kuitenkin mielestäni voitu, ja se olisi pitänyt, ennustaa ja välttää. Talouskriisi on, kuten puheenjohtaja Barroso aiemmin kuvaili, ollut ”äkillinen ja odottamaton”. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, sallikaa minun olla eri mieltä. Talouskriisi on ollut äkillinen, mutta kaikki merkit olivat nähtävissä alkaen Kansainvälisen valuuttarahaston huomioista keväällä 2007. Nyt neuvoston puheenjohtajan ja puheenjohtaja Barroson käyttämä kieli on kuitenkin asianmukaisempaa ja siinä otetaan, nöyrimmästi sanottuna, täysin huomioon tilanteen vakavuus.

Olen samaa mieltä Othmar Karasin kanssa. EU:n kansalaiset katsovat meihin ja meidän on ryhdyttävä toimeen. Euroopan suunnitelma, jossa te, arvoisa komission jäsen, olette esittänyt 200 miljardia euroa, on, minun on sanottava, riittämätön. Meidän on oltava tässä selkeitä. Ehkä se on kaikki, mitä voitte tehdä, mutta se ei riitä. Mielestäni asia, jota teidän on käsiteltävä, on täydentävien, erillisten varojen saaminen lainaamalla, tänä poikkeuksellisen aikana, suoraan markkinoilta.

Käsitellään myös hetken ajan Euroopan keskuspankkia. Tästä laitoksesta ollaan keskusteluissa hyvin vähäsanaisia, mutta ei mennä sen syihin. Minun mielestäni Euroopan keskuspankin pitäisi huomenna laskea ohjauskorkoa yhdellä prosenttiyksiköllä. Jos lasketaan vain puolella yksiköllä, markkinat pettyvät jälleen. Sen tehtävä – kuten te komissiossa ja kaikki muut ovat sanoneet – on pitää hinnat vakaina. Luulen kuitenkin, että tämä tulos voidaan saavuttaa siten, että ohjauskorkoa koskevat toimet eivät seuraa inflaatioindeksiä; joskus tarvitaan enemmän joustavuutta ja ennakkointia toteutettujen toimien osalta.

Olen puheenjohtaja Barroson kanssa samaa mieltä siitä, että kulutusta on käsiteltävä tiukasti. Meidän on edettävä siihen suuntaan EU:n toimielimissä ja jäsenvaltioissa, mukaan luettuna me itse Euroopan parlamentissa. Ehkäpä meidän on annettava itsellemme välineet antaaksemme enemmän tukea rohkeudelle, jota komissio tällä hetkellä osoittaa.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota Ranskaa siitä, että se on osoittanut ja ratkaissut monia ongelmia viime kuukausien vaikeina aikoina. Tiedämme kuitenkin, että toimintavalmiutemme on todella riippuvainen Lissabonin sopimuksesta. Näemme, että molemmat Irlannin parlamentit ovat laatineet raportin. Te, arvoisa puhemies, olette todennut, että se on hyvin vastuullinen, kaukonäköinen ja älykäs raportti, jossa on huolenaiheita mutta myös tapoja, joilla me eurooppalaiset voimme ratkaista tämän ongelman yhdessä.

Haluaisin kehottaa puheenjohtajavaltio Ranskaa ryhtymään kehittämään etenemissuunnitelmaa, jolla voidaan ottaa mukaan ja ottaa vakavasti Irlannin kannat ja huolet, joilla ei ole mitään tekemistä sopimuksen kanssa, kuten komission jäseniä koskeva kysymys, mutta myös keinot selvittää demokratiavajeesta, jonka he itse toivovat korjaavansa parlamentin ja Irlannin hallituksen parempien suhteiden avulla. Tällä perusteella meillä on mahdollisuus ratifioida sopimus, jos seuraamme tietä, jonka Irlannin parlamentti on sangen selvästi viitoittanut. Mielestäni meidän pitäisi seurata tätä tietä rohkaistaaksemme irlantilaisia ystäviämme ja niin tehdessämme meillä pitäisi olla aikataulu selvillä välttääksemme mahdollista jälkeen jäämistä, jos Yhdistyneen kuningaskunnan vaaleja mahdollisesti aikaistetaan. Rahoituskriisi osoittaa selkeästi, että yhä useammat kansalaiset tunnustavat, että EU on välttämätön, kuten puheenjohtajavaltio Ranska on todistanut Georgiassa ja rahoituskriisissä.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, ministeri Jouyet mainitsi aiemmin Mumbain terroristi-iskun ja osoitti solidaarisuutta Intialle. Pidän sitä vilpittömästi myönteisenä. Lämpimiä sanoja on kuitenkin tuettava toiminnalla. Kun terroristi-iskujen takia menetetään koko ajan enemmän ihmishenkiä koko maailmassa ja kun syyttömät ihmiset idästä, lännestä, pohjoisesta ja etelästä ovat koko ajan useammin kohteita, mielestäni on saamattomuutta neuvostolta, että se ei ole ottanut tätä asiaa ensi viikon neuvoston kokouksen esityslistalleen. Se ei ole yhtään merkityksellisempi asia kuin muut asiat, joista keskustelemme. Yhdysvallat toimii mutta EU ei.

Kun me puhumme, Condoleezza Rice on siellä, mutta missä on Javier Solana? Jännitteet lisääntyvät kahden ydinasevaltion välillä. EU:n pitäisi tehdä ja se voisi tehdä enemmän, erityisesti tarkastelemalla sopimuksia, kuten sen strateginen kumppanuus Intian kanssa, ja antamalla riittävästi resursseja ilmaistuille tunteille, jotta niihin voidaan vastata ja muuttaa todellisuudeksi.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, huippukokous miettii, miten Lissabonin sopimus saataisiin voimaan. Yksi ratkaisun avain olisi se, että kullakin jäsenvaltiolla säilytettäisiin oma komissaari. Toivon, että tämä olisi asia, joka otettaisiin vakavasti harkintaan ja se toteutettaisiin. Ranskan puheenjohtajakaudella Ranska tuskin voi vastustaa ajatusta sillä perusteella, että komissio olisi liian suuri, kun tiedämme, että Ranskan hallituksessa istuu tällä hetkellä 37 ministeriä. Se perustekin, että komissio on liian suuri, jos kullakin jäsenmaalla olisi komissaari, ei ole ollut kestävä. Mielestäni se toisi jäsenvaltiot lähemmäksi ja lisäisi legitimitettiä, ja toivoisin, että tässä asiassa voitaisiin ottaa järki käteen ja pyörittää aikaisemmat päätökset, varsinkin silloin, kun ne eivät ole olleet aivan järkeviä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Kioton pöytäkirjan allekirjoittamispäivämäärästä alkaen Puola on vähentänyt hiilidioksidipäästöjään 33 prosentilla. Samana aikana Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden päästötasot nousivat huolimatta siitä, että niiden energiantuotantoala ei yleisesti perustu hiileen. Tämän takia yritykset asettaa päivämäärä, josta alkaen päästötasot mitataan, Kioton pöytäkirjan allekirjoittamispäivämäärää myöhemmäksi, osoittavat, miten epäoikeudenmukaisesti ongelmia käsitellään.

Samalla rahoituskriisin vaikutusten lieventäminen riistämällä 80 000 puolalaiselta telakkatyöläiseltä heidän työpaikkansa on todella eriskummallinen ajatus. Toivon edelleen, että komissio pyörittää tämän päätöksen, joka nykyisissä olosuhteissa on niin kohtuuton.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pahoittelen, että ääneni ei ole erityisen hyvä, vaikka ehkä se on myös oikeudenmukaista. Olisin saattanut vihastua joistakin huomioista, joita kollegani Sinn Féinistä esittivät Lissabonin sopimuksesta.

Haluan vain sanoa, että me Irlannissa aloitamme väärästä päästä. Olemme itse asiassa käyneet erittäin hyvää keskustelua Lissabonin sopimuksesta äänestyksen jälkeen. Olisipa se ollut toisin päin! Nyt Irlannissa on siitä puhumisesta jonkinlaista logiikkaa ja järkeä.

Ja voin sanoa lyödyille byrokraateille ja lobbajille, että olen päättänyt, että te olette parhaita asioita, mitä meillä on. Teidän pitäisi oikeasti iskeä takaisin, koska on ironista, että Sinn Féin puhuu julkisista palveluista, joita byrokraatit tuottavat, ja kuitenkin se tuomitsee juuri näiden laitosten byrokraatit.

Me odotamme, mitä Irlannin hallitus sanoo ensi viikolla. Sillä ei ole paljon kansan luottamusta tällä hetkellä, joten nyt ei ole ehkä paras aika puhua uudesta äänestyksestä, jos sellainen aiotaan järjestää. Mutta mielestäni nyt Irlannissa vallitsee järki, ja ihmiset miettivät tilannetta, jossa olemme, ja he tietävät, että meidän on oltava Euroopan ytimessä, kohtaamamme kriisin takia.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tilanteessa, jossa 25 tai 26 maata on sanonut Lissabonin sopimukselle ”kyllä” ja vain yksi on sanonut ”ei”, eikö ole kohtuutonta tai jopa epädemokraattista kysyä,

haluaisiko se yksi harkita uudelleen, mutta edellyttäen, että loput meistä ovat halukkaita käsittelemään huolenaiheita, jotka he ilmaisivat äänestäessään "ei". Siinä ei jätetä huomiotta Irlannin kansanäänestystä, siinä vastataan Irlannin kansanäänestyksen tulokseen, tarkastellaan esitettyjä huolenaiheita ja yritetään vastata niihin.

Mutta silloin Irlannin on tietysti kerrottava meille, kerrottava muille maille, mitä huolia erityisesti esitettiin, määriteltävä niiden vaatimusten luettelo, joihin voimme sitten vastata tai joista voimme ainakin neuvotella. Kaikkien 27 jäsenvaltion on tietysti voitava hyväksyä ratkaisu. Se tarkoittaa mieluiten, että koko sopimusta ei neuvotella uudelleen vaan sitä tulkitaan, selkeytetään, mukautetaan tapaa, jolla se voidaan panna täytäntöön huoliin vastaamiseksi. Minä luotan omasta puolestani siihen, että se voidaan tehdä, mutta se vaatii ensimmäistä askelta Irlannilta. Olen iloinen, että Irlannin parlamentti on tehnyt tästä aloitteen sen sijaan, että se jättäisi sen hallitukselle.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE) – (RO) Arvoisa puhemies, Romaniassa on juuri pidetty parlamenttivaalit, ja voin vakuuttaa teille, että muodostettava hallitus toteuttaa moitteetonta talouspolitiikkaa.

Haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa ja Euroopan komissiota tavasta, jolla ne ovat toimineet ripeästi ja taidokkaasti vastatessaan maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin aiheuttamiin ongelmiin.

Olisin halunnut, että toimenpidepaketissa olisi puhuttu enemmän jäsenvaltioista, jotka eivät kuulu euroalueeseen, ja siitä, miten hätätilanteessa saadaan rahoitusta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) – (RO) Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistamisella taataan asianmukaiset ja kunnolliset työskentelyolosuhteet kaikille eurooppalaisille työntekijöille ja tarjotaan tehokkaat keinot sosiaalisen polkumyynnin ja veronkierron torjumiselle.

Kehottaisin, että Eurooppa-neuvoston esityslistaan lisätään erityinen kohta romanialaisten ja bulgariaalaisten työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistamisesta. Kaksi vuotta näiden maiden liittymisen jälkeen siitä on mielestäni tullut välttämätöntä erityisesti talous- ja rahoituskriisin takia.

Eurooppa-neuvoston esityslistaan on myös sisällytettävä energiavarmuus ja energia- ja ilmastopaketti. Kyse ei ole siitä, että EU:n on tuotettava vähemmän, vaan yksinkertaisesti ympäristön kannalta suotuisammin ja tehokkaammin. Tämän takia jäsenvaltioita on tuettava sellaisten huomattavien investointien tekemisessä, joilla pyritään nykyaikaistamaan laitteita energiasektoriin vahvasti liittyvillä aloilla, vauhdittamaan tuottavuutta ja kehittämään liikenneinfrastruktuuria.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, arvoiset parlamentin jäsenet, keskustelu on kattanut kolme asiaa, joihin palaan, mutta aivan ensiksi haluan kiittää Karl von Wogautia ja Timothy Kirkhopea, jotka kiittivät puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, mitä Mumbain tragedian kohdanneiden EU:n kansalaisten puolesta tehtiin.

Olemme työskennelleet lujasti Euroopan parlamentin pääsihteeristön kanssa siellä olleiden edustajienne ja hallitusten virkailijoiden osalta, mutta minun on sanottava, että, kuten monesti on korostettu, meidän on edelleen tehtävä työtä konsulaattien ja paikallisten diplomaattisten palvelujen koordinoinnin parantamiseksi tällaisissa kriiseissä, joita muuten tapahtuu Thaimaassa tällä hetkellä. Olemme onnistuneet tekemään sen ja meidän on jatkettava sen tekemistä. Olin Roissyn lentokentällä, kun Mumbain kone laskeutui, ja pystyin näkemään, että samat 11 Euroopan kansallisuutta oli edustettuina tuossa tilauslentokoneessa.

Haluaisin myös toistaa, mitä Neena Gill ja Karl von Wogau sanoivat siitä, että EU:n on oltava todellakin läsnä, sen on tehtävä enemmän näiden terroriuhkien osalta tuossa maailman osassa sekä muilla alueilla. Ja tämä aiheuttaa ongelman, johon ei viitattu tässä keskustelussa, mutta josta keskustellaan Eurooppa-neuvostossa, eli Euroopan turvallisuusstrategiaa koskevan ongelman. Meidän on mukautettava ja nykyaikaistettava tätä strategiaa terroriuhkiin vastaamiseksi, verkkorikollisuuteen vastaamiseksi, uusiin uhkiihin vastaamiseksi. Meidän on myös parannettava – ja olen iloinen, että Neena Gill esitti tämän kysymyksen – järjestelmiämme suunnittelun ja siviili- ja sotilasoperaatioiden toteuttamisen osalta EU:n tasolla. Nämä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan näkökohdat ovat, kuten hyvin tiedätte, tärkeitä, ja puheenjohtajavaltio Ranska haluaa varmistaa, että voimme edistyä tällä alalla ja että myös tällä alalla voidaan ottaa selkeä suunta ennen vuoden loppua.

Nyt palaan siihen, mitä on sanottu institutionaalisista ongelmista ja sopimuksesta. Kuulin ja kiitän Avril Doylea ja Mairead McGuinnessia heidän puheenvuoroistaan, jotka olivat erittäin selkeitä ja täynnä vastuuntuntoa. Kuulin tästä aiheesta myös Elmar Brokia, Richard Corbettia, Karl von Wogautia, Andrew Duffia ja Jo Leineniä.

Ensiksi: mielestäni me edistymme. Edistymme suhtautumalla Irlannin pyyntöihin vakavasti, ja osoitan tämän huomioni Avril Doylelle ja Mairead McGuinnessille. Ymmärrämme heitä ja ymmärrämme myös Irlannin parlamentissa luotua Irlannin poliittista tilannetta ja minkälaisia ponnisteluja tällä tiellä on toteutettu. Voimme nähdä tämän selkeästi. Kaikkien on kuitenkin osoitettava vastuuntuntonsa. Me osoitamme tämän, me ehdotamme tasapainoista ratkaisua, jonka avulla voimme edetä ja edistyä yhdessä, ja sanon yhdessä, kohti Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa, kun aika on oikea, mutta ymmärrän täysin irlantilaisien ystäviemme aikarajoitukset. Näitä rajoituksia on kunnioitettava – on myös poliittisia määräaikoja – ja ne on otettava huomioon.

Jo Leinen korosti tätä. Tiedotusta tarvitaan enemmän, meidän pitäisi olla lähempänä itse kenttää, ja sitä me teemme varapuheenjohtaja Wallströmin kanssa, ja hän on tällä alalla minua toimivaltaisempi ja hän on ponnistellut paljon. Olemme saaneet aikaan sopimuksen viestintäpoliittisesta strategiasta parlamenttine kanssa, neuvoston ja komission välillä, ja varapuheenjohtaja Wallström on myös kehittänyt strategiaa, jonka kaikki, näin sen Dublinissa, ottivat hyvin lämpimästi vastaan. On totta, että tällä alalla on tehtävä enemmän ponnisteluja, mukaan luettuna viestintä.

Kaiken ilmasto- ja energiapaketista sanotun osalta, erityisesti puolalaisten ystäviemme sanoman osalta, meidän on tavoitteiden saavuttamiseksi otettava ilmiselvästi huomioon erityinen tilanne, kuten olen sanonut, niissä maissa, joissa energiarakenteet ovat ongelmallisempia. Meidän on pidettävä nämä tavoitteet. Mielestäni saatavilla on keinoja, joiden avulla saadaan aikaan tarvittavaa joustavuutta, jotta erityiset tilanteet ja puolalaisten ystäviemme esittämät pyynnöt voidaan ottaa huomioon. Puheenjohtajavaltio Ranska tekee kaiken voitavansa saadakseen tarvittavat kompromissit aikaan ja säilyttäen samalla nämä tavoitteet, mutta voitte olla varmoja, että otamme huomioon Puolan, muiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden ja Baltian maiden erityispiirteet ja niiden pyynnöt energiavarmuuden alalla.

Haluan sanoa Avril Doylelle, joka myös korosti puheenvuorossaan tätä, että kuten hän tietää, yhteispäätösmenettely on itse asiassa Ranskan puheenjohtajakauden avainkysymys. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat aloittaneet neuvottelumenettelyn, kolmenvälisen vuoropuhelun, joka on viime kuukauden aikana kehittynyt tehtyjen suurten investointien tuloksena, ja tämän kolmenvälisen vuoropuhelun tulokset – kuten Avril Doyle hyvin tietää – ovat käytännössä 90 prosenttia paketista. Nyt meillä on jäljellä enää viimeinen pinnistys, loput kymmenen prosenttia ongelmista, joihin monet arvoisat jäsenet ovat viitanneet näiden keskustelujen aikana.

Talous- ja rahoituskriisiin osalta se, mitä on sanottu, vaikuttaa minusta merkittävältä, ja kuten on jo todettu, neuvosto ja komissio jakavat kiireen tunteen. Se, mitä haluaisin sanoa, on, että haluaisin kiittää Umberto Pirillia hänen omaperäisistä ehdotuksistaan varojen käytöstä, sanoa Vito Bonsignorelle, että suunnitelma riippuu myös siitä, mitä yhteisön välineiden tasolla on saatavilla. Suunnitelman rakentaminen olisi yhteisön tason valmiuksien, olemassa olevien välineiden ja saatavilla olevan talousarvion huomiotta jättämistä, eikä niin voida tehdä. Näin pitkälle voimme mennä.

Toisaalta, Euroopan keskuspankki on mielestäni ollut reagoitukykyinen, ja se on toiminut hyvin. Tällä hetkellä itse asiassa odotetaan merkkiä korkotasoista. Saamme nähdä, mikä on Euroopan keskuspankin päätös. Kaikki tämä on myönteistä, enkä kommentoi enempää.

Othmar Karas on täysin oikeassa korostaessaan – ja Itävalta on tästä täydellinen esimerkki – että meidän on myös pystyttävä tarttumaan kriisiin liittyviin mahdollisuuksiin, että euro – ja tämä on vahvistettu ja komission jäsen Almunia tietää minua paremmin – että tunne Euroopan unioniin kuulumisesta – erityisesti teidän kotimaanne kaltaisissa maissa, olen tästä hämmästynyt – on muotoutunut ja muuttunut tämän talous- ja rahoituskriisin takia, ja että eurosta on tullut sekä euroalueeseen kuuluville että sen ulkopuolisille maille vertailukohde ja symboli, mikä on hyvin rohkaisevaa.

Haluaisin sanoa Irena Belohorskälle, että kaikki, mitä sanoitte, kerrotaan tarkasti presidentti Sarkozylle, ja haluaisin kiittää häntä siitä, mitä hän sanoi puheenjohtajavaltio Ranskasta ja sen toimista, ja lopuksi sanoa Jacek Saryusz-Wolskille, että kaikki, mikä liittyy itäisiin naapureihimme, on tärkeää, ja keskustelemme itäistä kumppanuutta koskevasta ehdotuksesta, joka on Euroopan komission aikaansaama erinomainen ehdotus, ulkoasiainministerien neuvostossa maanantaina, ”ulkosuhdeneuvostossa” ja tietysti Eurooppa-neuvostossa.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää kaikkia osallistujia hyvin rakentavista, merkityksellisistä ja mielenkiintoisista huomioistanne. Haluaisin vastata ensiksi kahteen erityiseen kysymykseen ja sitten ehkä keskittyä Lissabonin sopimukseen.

Ministeri Jouyet on jo maininnut, että – ja tämä on vastaus Karl von Wogaulle – neuvosto hyväksyy kertomuksen Euroopan turvallisuusstrategian viidestä vuodesta. Haluaisin lisätä siihen, mitä ministeri Jouyet sanoi, että tietysti Lissabonin sopimus auttaisi myös vahvistamalla ja yksinkertaistamalla paljon institutionaalista rakennetta tällä alalla. Tämä on neuvostolle tilaisuus tarkastella, miten voidaan auttaa takaamaan kaikkien välineidemme johdonmukaisuus ja tasapaino kovan ja pehmeän turvallisuuden välillä. Se oli vastaus Karl von Wogaulle.

Bernard Wojciechowski kysyi itäisestä kumppanuudesta. Voimme kertoa komission tämän päivän kokouksesta, että hyväksyimme ehdotuksen itäisestä kumppanuudesta, mukaan luettuna toimien suurempi rahoitus, jolla katetaan taloudellinen yhdentyminen, liikkuvuusasiat, sosiaalinen ja taloudellinen kehityspolitiikka, yhteistyöfoorumit, vapaa kauppa ja opiskelijoiden liikkuvuus – kaikki tämän itäisen kumppanuuden osia. Pidän myös myönteisenä sitä, että olemme nyt keskustelleet kyseisestä suunnitelmasta ja hyväksyneet sen.

Tämä keskustelu on osoittanut, että tämä on tärkeä hetki Euroopan unionille. Se on näyttänyt kestävyysden koko käsitteen. Kestävä kehitys tarkoittaa, että emme voi ottaa velkaa ja sitten pyytää tulevia sukupolvia keksimään ratkaisu. Emme voi jättää saasteita, jätettä ja ympäristön- tai ilmastonmuutosta koskevia ongelmia tuleville sukupolville, jotta ne ratkaisisivat ne puolestamme. Emme voi luoda sosiaalisia ongelmia, jotka seuraavat sukupolvet selvittävät puolestamme. Koko kestävä kehityksen määritelmä on se, että meidän on tutkittava tapoja tyydyttää tarpeemme tavalla, joka ei vaikuta tuleviin sukupolviin ja heidän toiveisiinsa omien tarpeidensa tyydyttämisestä.

Meillä on ensi kuussa ratkaistavana kolme keskeistä ja toisiini liittyvää kysymystä – jotka ovat selkeästi jo tulleet etualalle: Euroopan talouden elvytysuunnitelma, jossa EU:n päättävällä toiminnalla voi olla todellinen vaikutus Euroopan sosiaaliseen ja taloudelliseen hyvinvointiin tulevana vuonna; ilmasto- ja energiapaketti, jolla EU saadaan johtamaan maailmaa uskottavan ja saavutettavissa olevan vähähiiliseen tulevaisuuteen johtavan tien määrittelyssä; ja Lissabonin sopimus, jossa meidän on laadittava tie eteenpäin sopimuksen aikaansaamiseksi, jotta eurooppalaiset voivat nauttia demokraattisemman ja tehokkaamman Euroopan unionin hyödyistä.

Uskon täysimääräisesti kollegoilleni komission jäsenelle Almunialle ja komission jäsenelle Dimasille yksityiskohtaisemman keskustelun elvytysuunnitelmasta – koska niin monet teistä ovat kommentoineet sitä – ja ilmasto- ja energiapaketista. Käsitän, että se tapahtuu myöhemmin tänään ja huomisaamuna, joten esitän vain muutaman huomion Lissabonin sopimuksesta.

Mielestäni nämä kaksi asiaa ovat täydellinen osoitus siitä, miksi me tarvitsemme Lissabonin sopimusta. Ilmastonmuutos ja talouskriisi edellyttävät Euroopan unionia, joka voi tehdä oikeat päätökset nopeasti, tehokkaasti ja demokraattisesti. Jos EU:n on tehtävä raskasta työtä saadakseen aikaan sellaisen perustavanlaatuisen muutoksen, se tarvitsee oikeat välineet kyseiseen työhön.

Tämän parlamentin ja komission sitoutuminen Lissabonin sopimukseen on aina ollut selvää. Halusimme todellisen askelen kohti Eurooppaa, enemmän valtuuksia tälle suoraan valitulle parlamentille. Kansallisten parlamenttien osalta halusimme kansalaisille suuremman äänivallan, valtavirtaistettuja toimielimiä ja enemmän selkeyttä sen osalta, kuka tekee mitä EU:ssa. Kaiken tämän viivästyminen on tietysti pettymys, mutta sen ei pitäisi kääntää huomiotamme pois keskeisestä tavoitteestamme saada Lissabonin sopimus voimaan. Se tarkoittaa, että toivomme voivamme jatkaa kohti täysimääräistä ratifiointia koskevaa tavoitetta, ja se merkitsee voittoa Irlannissa.

Olin itse Irlannissa viime kuussa ja yritin selittää, miksi me mielestäni tarvitsemme sopimusta. Sanoin myös ymmärtäväni, miksi irlantilaiset äänestäjät suhtautuvat siihen varauksellisesti. Kuulemani oli hyvin samansuuntaista näkemiemme mielipidetiedustelujen tulosten kanssa. Joistakin asioista – kuten verotuksesta ja puolustusasioista – äänestäjillä oli huolia, jotka eivät todellisuudessa liity sopimukseen. Toisista, kuten irlantilaista komission jäsentä koskevasta kysymyksestä, he valitsivat pahimman mahdollisen vaihtoehdon, joka voisi seurata sopimuksen täytäntöönpanosta. Monien mielestä tietoa ei ollut tarpeeksi tai se ei ollut selkeää, ja ei-ääntä pidettiin turvallisimpana vaihtoehtona.

Irlannin parlamentin erityisalivaliokunnalta saamassamme erinomaisessa raportissa edistetään erittäin huomattavasti näiden huolien selkeyttämistä ja hahmotellaan myös mahdollisia vaihtoehtoja niiden ratkaisemiseksi. Kun minulta kysyttiin, kerroin heille, että käsitykseni oli, että Euroopassa on paljon hyvää tahtoa auttaa irlantilaisten huolien käsittelyssä. Komissio aikoo tehdä voitavansa ja työskennellä parlamentin ja Irlannin viranomaisten kanssa EU:ta koskevan tiedotuksen parantamiseksi Irlannissa. Olemme laatimassa

yhteisymmärryspöytäkirjaa varmistaaksemme, että voimme aloittaa sen välittömästi, hallituksen ja Irlannin kansan kanssa.

Tein kuitenkin myös selväksi, että puhuttuani eri jäsenvaltioissa käsitykseni oli, että ei ollut mitään halua aloittaa uudelleen institutionaalista sovittelua, joka oli vienyt seitsemän pitkää ja uuvuttavaa vuotta kompromissin aikaansaamiseksi, ja että sopimuksen ratifioineet 25 jäsenvaltiota, joista monet olivat aiemmin ratifioineet perustuslain – ja muistakaa, kaksi kansanäänestyksellä – ei halua aloittaa tuota prosessia uudelleen. Kun Euroopan parlamentin vaalit lähestyvät, meidän on aika lopettaa puhuminen toimielimistä ja alkaa puhua EU:n politiikasta, jolla on merkitystä kansalaisille, ja siitä, miten nämä suuret haasteet ja ongelmat ratkaistaan.

Ensi viikon Eurooppa-neuvoston pitäisi antaa meille selkeä etenemissuunnitelma, jotta tätä prosessia voidaan edistää pian. Olen vakuuttunut siitä, että siitä saadaan yhteinen sysäys, joka tarvitaan sopimuksen täysimääräisen ratifioimisen aikaansaamiseksi. Yritämme komission edistää sitä parhaalla mahdollisella tavalla.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin johtajat eivät hyväksy kansan ääntä ainoassa kansanäänestyksessä, joka oli mahdollista järjestää – koska sitä edellytetään maan omassa perustuslaissa – Lissabonin sopimusluonnoksesta ja jossa ihmiset toistivat EI-päätöksen, jonka Ranskan ja Alankomaiden kansat olivat jo tehneet EU:n perustuslaista. Näemme jälleen kerran tässä demokratian vastaisessa asenteessa, joka osoittaa täydellistä välinpitämättömyyttä kansalaisten äänistä, painostuksen ja kiristyksen paluun, kun Irlantia yritetään pakottaa järjestämään uusi kansanäänestys tai – vielä pahempaa – muuttamaan omaa perustuslakiaan kansanäänestyksen ja kansalaisten äänestämisen välttämiseksi. Toistamme vastustavamme erittäin lujasti tällaista kantaa.

Tällainen politiikka on hylättävä kiireellisesti. Haluamme Portugalille ja Euroopalle uuden suunnan, jossa ihmiset ovat ensisijaisia, jossa yleistä hyvinvointia parannetaan ja jossa kunnioitetaan vaurautta tuottavien ihmisarvoa. Tässä uudessa suunnassa on torjuttava se, mitä presidentti Sarkozy sanoo kapitalismin uudelleen muotoilemiseksi, ja siinä on sanottava ei talous- ja rahaliiton politiikalle sekä siihen liittyvälle vakaussopimukselle ja Euroopan keskuspankin (EKP) valheelliselle riippumattomuudelle. Tämä ei tapahdu niin sanotun Euroopan talouden elvytysuunnitelman nojalla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tuleva Eurooppa-neuvosto on jälleen yksi vaihe kestävässä prosessissa, jossa yritetään pakottaa hyväksymään sopimusluonnos, jonka Euroopan kansat ovat jo kolme kertaa torjuneet.

Sen sijaan, että Euroopan unionin toimeimet (Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio) kunnioittaisivat Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansojen tahtoa, ne ovat osoittaneet, että niiden oikea luonne on demokratian vastainen, vaatimalla sopimusluonnoksen (parlamentaarisen) ratifiointiprosessin (jota ei ole tähän mennessä saatettu loppuun vain Saksassa, Puolassa ja Tšekin tasavallassa) jatkamista ja välttämällä kansanäänestysten (kuten äskettäin Ruotsissa järjestetyn) järjestämistä ”kuin ruttoa”.

Euroopan suuret yritykset ja sen politiikan täytäntöön panijat – oikeisto ja sosialidemokraatit – eivät välitä Irlannin kansan riippumattomasti ja demokraattisesti ilmaisemasta tahdosta, ja ne pyrkivät ”eristämään” Irlannin kansan voidakseen paremmin painostaa ja kiristää sitä ja vaatiakseen uuden kansanäänestyksen järjestämistä, aivan kuten ne tekivät Nizzan sopimuksen kanssa.

Ei tarvitse katsoa kauemmas kuin Euroopan parlamentin (niin kutsutun) perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan laatimaan 17. marraskuuta 2008 annettuun päätöslauselmaan, jota on mahdonta hyväksyä ja jossa Euroopan parlamentti ”toistaa ja vahvistaa tukevansa Lissabonin sopimusta” (aivan kuin sillä olisi valtuudet tehdä niin) ”ja katsoo, että sen ratifointi on tarpeen saada valmiiksi unionin jäsenvaltioissa”... mahdollisimman pian.

EU näyttää todellisen karvansa!

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin muistuttaa neuvostoa ja myös komissiota siitä, että EU perustuu demokratian, oikeusvaltion periaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kaltaisille perusarvoille.

Tuomitsen siksi lujasti äskettäisen EU:n ja Venäjän Nizzassa järjestetyn huippukokouksen hengen. Ei voida hyväksyä, että asioita hoidetaan taas tavalliseen tapaan, koska väitetään, että vaihtoehtoa ei ole.

Ihmisoikeuksien ottaminen mukaan ulkosuhteisiin ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittaminen ovat kulmakiviä kaikissa suhteissa kolmansien maiden kanssa.

Venäjä ei voi olla poikkeus, erityisesti siksi, että se ei ole täyttänyt kaikkia velvollisuuksiaan, joista säädettiin Georgiasta vastaan tehdyn hyökkäyksen jälkeisessä sopimuksessa.

Olen huolestunut siitä, että EU menettää arvostuksensa vakavana ja riippumattomana toimijana kansainvälisissä asioissa. Lisäksi se, että EU epäröi asettaa selkeitä rajoja kyseisessä ennakolta suunnitellussa kansainvälisten menettelysääntöjen loukkauksessa kannustaa todennäköisesti Venäjää samanlaisiin hyökkäyksiin tulevaisuudessa.

Siksi kehotan lujasti komissiota ja neuvostoa harkitsemaan vakavasti uudelleen päätöstään jatkaa asioita tavalliseen tapaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin viitata komission äskettäin antamaan tiedonantoon EU:n talouden elvytysuunnitelmasta.

Haluaisin korostaa tämän suunnitelman tiettyjen säännösten merkitystä, erityisesti niiden, jotka liittyvät talojen ja julkisten rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden hyväksymiseen.

Komissio ilmoitti, että se aikoo ehdottaa tarkistusta rakennerahastoista annettuun asetukseen näiden toimenpiteiden tukemiseksi, jotta tällä alalla saatavilla olevia mahdollisuuksia voidaan lisätä.

Mielestäni on olennaisen tärkeää, että tämä tarkistus suunnataan Euroopan aluekehitysrahaston tarjoamien resurssien käyttöön asumisen parantamiseksi ja tällä hetkellä säädetyn kahden prosentin tason nostamiseksi.

13. Tuleva kansainvälinen rahoitusmarkkinarakenne ja EU:n talouden elvyttämissuunnitelma (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Toivotamme tervetulleiksi Rooman Eurooppa-yliopiston opiskelijat, jotka ovat lehtereillä.

Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvostolle ja komissiolle esitetystä suullisesta kysymyksestä tulevasta kansainvälisestä rahoitusmarkkinarakenteesta ja EU:n talouden elvyttämissuunnitelmasta (O-0124/2008 – B6-0487/2008) ja (O-0125/2008 – B6-0488/2008)

Pervenche Berès, kysymyksen laatija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Almunia, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Novelli, arvoisa puheenjohtaja Barroso, vähän aikaa sitten meille kerrottiin, että oli tullut aika, jolloin komissio yllyttää jäsenvaltioita. Jos sellainen on komission strategia, te olette tervetulleita tänne parlamenttiin, ja saatte täyden tukemme sellaisen strategian täytäntöönpanossa.

Meidän osaltamme nykyinen ongelma on jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tasossa. Liian usein näemme, että ymmärretään tilanteen kiireellisyys ja rinnastetaan kansalliset ratkaisut, jotka sitten esitetään eurooppalaisena ratkaisuna. Meidän mielestämme on edettävä eri tavalla, jos haluamme käyttää resurssejamme paremmin.

Kansainvälisen rahoitusmarkkinarakenteen osalta G20-kokouksessa vastattiin tuleviin määräaikoihin ja määriteltiin niitä. Kun tarkastelen eilen annettuja Ecofin-neuvoston päätelmiä, yksi asia hämmästyttää minua, ja se on se, että sen päätelmissä ei ole minkäänlaista toimeksiantoa komissiolle. Siksi haluaisin neuvoston kertovan minulle, miten se aikoo panna ehdotuksensa täytäntöön, erityisesti tiettyjen oikeudenkäyttöalueiden yhteistyöhaluttomuuden torjumiseksi ja IMF:n aseman määrittelemiseksi suhteessa toisiinsa kansainvälisiin rahoituslaitoksiin.

Haluaisin myös neuvoston ja komission kertovan meille, mitkä ovat seuraavat vaiheet hyväksyttävän aikataulun osalta, ja millä ehdoilla parlamentti voisi osallistua näihin keskusteluihin, koska mielestäni meidän on edettävä siten, jos haluamme dynaamisen Euroopan.

Elvytysuunnitelmassa on esitetty 1,5 prosentin lukua. Aiemmin liikkuneisiin lukuihin verrattuna sitä on pidettävä askeleena oikeaan suuntaan. Riittääkö se, onko se todella 1,5 prosenttia vai onko se vain jo suunniteltujen menojen nimeämistä uudelleen? Meidän on tutkittava sitä tarkemmin.

Mutta itse suunnitelman osalta haluaisin tehdä kolme huomiota. Ensinnäkin, jos ei ole todellista koordinoitua perustamissopimuksen tarkoituksen mukaisesti, 99 artiklan tarkoituksen mukaisesti, sillä siinä edellytetään, että jäsenvaltiot pitävät talouspolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana, epäonnistumme. Olen hämmästynyt nähdessäni, että edes eilisen Ecofin-neuvoston päätelmissä tätä menetelmää ei vielä kukaan käytetä. Talouspolitiikan koordinoitua tässä kriittisessä vaiheessa ei voi olla pelkästään sitä, että jäsenvaltiot noudattavat elvytysuunnitelmia, joista niiden hallitukset ovat alun perin keskustelleet ja jotka komissio sitten arvioi. Se ei riitä.

Toiseksi, olen hämmästynyt nähdessäni, että tässä asiakirjassa ei ole minkäänlaista viittausta mahdolliseen vastaisuuteen, minkä tiedän olevan nykyisen perustamissopimuksen vastaista, mutta siinä ei ole myöskään enää mitään viittausta siellä täällä, minun mielestäni oikeutetusti, liikkuneeseen ajatukseen euroalueen jäsenvaltioiden lainojen mahdollisesta yhtenäistämisestä.

Jos komissio haluaa olla peloton, nyt on aika käynnistää nämä keskustelut. Neuvosto ei ehkä tue välittömästi sellaista ehdotusta, mutta ottaen huomioon menneisyytenne tässä parlamentissa voitte, olen melkein varma, saada tukea täällä parlamentissa, minkä ansiosta tähän suuntaan jatkaminen on kannattavaa.

Kolmas kysymys koskee työpaikkoja ja palkkoja. Viittasitte juuri työpaikkoja koskevan tavoitteen merkitykseen. Älkää unohtako, että niiden on oltava laadukkaita työpaikkoja, tai emme saavuta Lissabonin strategiassa määrittelemiämme tavoitteita.

Lopuksi, haluaisin esittää viimeisen huomioni Euroopan investointipankista. Sillä on nyt vastuullaan monia tehtäviä, mutta meidän on valvottava tapaa, jolla pankit itse panevat täytäntöön näitä ohjelmia ja välineitä, joita jälleen ehdotetaan, koska pk-yritysten on käytettävä pankkijärjestelmää saadakseen niitä käyttöönsä. No, me kaikki tiedämme hyvin, miten haavoittuva pankkijärjestelmä on, joten haluaisin pyytää teitä tarkastelemaan tätä asiaa tiiviisti, ja kehotan meitä yhdessä oppimaan aiemmista virheistä, toisin sanoen määrittelemään koordinoitua julkiset menot, jotka ovat hyödyllisiä pitkän aikavälin tavoitteillemme, muuten julkiset menot ovat hyödyttömiä.

Puhemies. – (IT) Toivotamme tervetulleeksi takaisin neuvoston puheenjohtajamme Hervé Novellin, joka oli yksi jäsenistämme vuosien 1999 ja 2002 välillä, jos muistan oikein.

Hervé Novelli, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisat parlamentin jäsenet, haluaisin ensin vastata Pervenche Berèsille tarjoamalla ensin lyhyen yleiskatsauksen siitä, mitä on tapahtunut noin vuoden aikana.

Kriisillä, joka alkoi Yhdysvalloissa, on edelleen, kuten te kaikki tiedätte, seurauksia. Kun rahoitussektorin tilanne näyttää vakautuneen ja osoittaa merkkiä parantumisesta, vaikka kaikkea ei olekaan vielä järjestetty, haasteena on tästä lähin rajoittaa tämän rahoituskriisin vaikutukset reaalisalouteen ja yrityksiin mahdollisimman vähäisiksi.

Komission marraskuun alussa julkaisema ennustus osoittaa huomattavaa laskua Euroopan unionin talouskasvussa, jonka odotetaan olevan 1,4 prosenttia vuonna 2008, kun vasta vuonna 2007 se oli 2,9 prosenttia.

Komission mukaan vuonna 2009 liiketoiminnan odotetaan Euroopan unionissa jähmettyvän vuotuisen keskimääräiseen kasvuvauhtiin, joka on 0,2 prosenttia BKT:stä. Kasvun odotetaan palautuvan hyvin hitaasti vuoden aikana, jolloin se saavuttaisi 1,1 prosentin vuotuisen keskiarvon vuonna 2010. Tämä on tilanne, siinä määrin kuin sitä voidaan ennustaa, tulevien viikkojen ja kuukausien aikana.

Rahoitustilanteen osalta – jos näyttää siltä, että on menossa parempaan suuntaan kuin muutama kuukausi sitten, se johtuu pääasiassa jäsenvaltioiden ja keskuspankkien, myös Euroopan keskuspankin, päättäväisestä toiminnasta, ja koska kollegani ja ystäväni Jean-Pierre Jouyet on puhunut pitkään tästä asiasta, en palaa asiaan.

Euroalueen maiden valtion ja hallitusten päämiehet tapasivat 12. lokakuuta ja sopivat ensimmäistä kertaa keskitetystä toimintasuunnitelmasta, jonka periaatteet Eurooppa-neuvosto hyväksyi 15. ja 16. lokakuuta.

Kaikki jäsenvaltiot ovat nyt hyväksyneet kansallisia toimenpiteitä tämän suunnitelman periaatteiden mukaisesti esimerkiksi, kuten jo tiedätte, pankkien rahoitusta koskevien takuumekanismien ja niiden pääomapohjan vahvistamisen mahdollistavien järjestelmien avulla.

EKP on lisäksi toteuttanut huomattavia ponnisteluja tarjotakseen markkinoille maksuvalmiutta monipuolistamalla tarjouspyyntöjään ja laajentamalla vakuuksiensa alaa.

Mielestäni olemme osoittaneet solidaarisuutta tukiessamme rahoitusvaikeuksista kärsiviä jäsenvaltioita. Olemme auttaneet yhtä jäsenvaltiota, Unkaria, marraskuun alussa, se piti tehdä. Olemme nyt myös sopineet siitä, että on nostettava niiden lainojen ylärajaa, joita unioni voi tämän sopimuksen nojalla antaa, 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon.

Uskon, kuten te, hyvä Pervenche Berès, olette jo sanonut, että nyt on aika käynnistää taloutemme uudelleen. Jäsenvaltioiden ja unionin on toimittava yhdessä ja edistettävä laajempaa vastausta maailmanlaajuisesti.

Euroopan talouden elvyttämisen osalta komissio käynnisti aloitteen kasvua ja työpaikkoja koskevan Euroopan talouden elvytysuunnitelman julkaisemisesta 26. marraskuuta. Neuvosto on hyvin tyytyväinen tähän tiedonantoon, ja minä olen tyytyväinen siihen, että te, hyvä Pervenche Berès, pidätte tätä askeleena oikeaan suuntaan.

Jotta kriisi voidaan ratkaista kokonaisvaltaisesti ja erityisesti jotta siitä voidaan oppia, meidän on analysoitava, mitä on tapahtunut. Alkuperäinen rahoitusmyllerrys, kuten tiedätte, tapahtui Yhdysvaltojen subprime-markkinoilla. Se levisi asteittain ja paljasti rahoitusjärjestelmiemme vakavat puutteet.

Makrotaloudellisesta näkökulmasta tämä kriisi näyttää myös sisäisen epätasapainon vaikutukset kotitalouksien velan osalta ja ulkoisen epätasapainon vaikutukset, erityisesti Yhdysvaltojen nykyisen alijäämän osalta. Mutta ennen kaikkea se on, ja haluan korostaa tätä, rahoitusmarkkinoiden sääntelyn kriisi, joka paljastaa tiettyjen sääntely- ja valvontapuutteidemme osien puutteellisen toiminnan.

Monista näistä osista on jo keskusteltu osana etenemissuunnitelmia ja Ecofin-neuvoston Ranskan puheenjohtajakauden aikana tekemän työn aikana. Mutta niiden kiireellisten yhteisön tasolla toteutettujen toimien lisäksi, joilla palautetaan luottamus rahoitusmarkkinoihin ja suojellaan säästäjien talletuksia, tuetaan rahoituslaitoksia ja tarjotaan tukea vaikeuksissa oleville jäsenvaltioille, hyvä Pervenche Berès, pyytämämme perustavanlaatuiset uudistukset ovat uskoakseni jo käynnissä.

Haluaisin ilmaista tämän asian osalta tyytyväisyyteni sopimukseen, joka saatiin neuvostossa aikaan neljästä direktiiviluonnoksesta, joilla on ratkaiseva vaikutus rahoitussektorin vakauden parantamisessa, yksittäisten ihmisten suojaamisessa ja sisämarkkinoiden vahvistamisessa edelleen. Ne ovat direktiivi pankkien pääomavaatimuksista, direktiivi talletussuojista, Solvenssi II ja direktiivi yhteissijoitusyrityksistä.

Työ etenee lisäksi niiden rahoituslaitosten valvonnan osalta, joita ei ole tähän mennessä valvottu. Työ luokituslaitoksia koskevista EU:n asetuksista on alkanut, ja odotetaan, että se saatetaan loppuun keväällä 2009.

Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että parlamentti jakaa päättäväisyytemme varmistaa, että nämä asiakirjat hyväksytään mahdollisimman pian. Neuvoston puheenjohtajavaltio Ranska on lisäksi sitoutunut käynnistämään pitkän aikavälin työn rahoitusasetusten myötäsyklisyydestä tarkistaakseen valvonta- ja kirjanpito puutteet ja rahoitusalalla tarjotuista kannustimista tutkimalla johtajien ja markkinasijoittajien korvauksia koskevaa hyvin merkittävää asiaa. EU:ssa toteutettavan valvonnan osalta konkreettisesta edistyksestä on jo tiedotettu viime kuukausien aikana: kansallisten valvontajärjestelmien käytäntöjen suurempi lähentyminen niin, että kaikki panevat asiakirjat täytäntöön samalla tavalla; rajatylittävien ryhmien valvontajärjestelmien vahvistaminen perustamalla valvontalautakuntia; ja EU:n valvontakomiteoiden tehokkaampi yhteistyö ottamalla käyttöön määränemismistö kokousten äänestyksissä päätöksentekomenettelyjen parantamiseksi.

Katson kuitenkin, että tällä alalla tarvitaan jyrkempiä muutoksia, ja odotamme hyvin paljon Jacques de Larosièren johtaman korkean tason ryhmän työtä, jossa tarkastellaan myös valvontaa, erityisesti sijoitusrahastojen valvontaa koskevaa kysymystä.

Joka tapauksessa kaikilla näillä saavutuksilla ja tällä työllä pyritään siihen, että Euroopan unioni pysyy sen kansainvälisen työn liikkeellepanevana voimana, jota tehdään vastauksena rahoituskriisiin. Unioni on ehdottomasti ollut liikkeellepaneva voima kansainvälisessä toiminnassa, jolla pyritään uudistamaan perusteellisesti maailmanlaajuinen rahoitusrakenne ja erityisesti lisäämään kansainvälisten rahoituslaitosten valmiuksia estää kriisitekijöiden uudelleen ilmestyminen.

Kriisi on osoittanut hyvin selkeästi, että nämä maailmanlaajuiset ongelmat on ratkaistava maailmanlaajuisesti. Puheenjohtajavaltio Ranska on siksi tehnyt aloitteen, että Yhdysvalloille ehdotetaan tärkeimmät kehittyvät

taloudet sisältävän kansainvälisen huippukokouksen järjestämistä, jotta voidaan määritellä periaatteet ja alustavat toimet, jotka toteutetaan kansainvälisen rahoitusrakenteen luomiseksi uudelleen.

Tämä tavoite mielessään puheenjohtajavaltio antoi ehdotukset jäsenvaltioille. Näistä ehdotuksista keskusteltiin Ecofin-neuvostossa, ja sitten valtion ja hallitusten päämiehet hyväksyivät ne. EU pystyi siten, ja mielestäni tämä on hyvin tärkeää, puhumaan yhdellä äänellä Washingtonin kokouksessa 15. marraskuuta.

Ecofin-neuvosto teki ennen G20-kokousta osansa määrittelemällä Euroopan unionin yhteisen viestin kansainvälisestä rahoitusrakenteesta. Se tutki 4. marraskuuta järjestetyssä kokouksessaan kaikki asiaankuuluvat kysymykset voidakseen päättää EU:n vastauksesta kriisiin, ja valtion tai hallitusten päämiehet hyväksyivät myöhemmin sen ehdotuksen 7. marraskuuta järjestetyssä epävirallisessa kokouksessaan.

Mielestäni tämä EU:n yhtenäisyys on mahdollistanut hyvin merkittävän edistyksen, erityisesti Yhdysvalloista ja kehittyvistä talouksista tulevien kumppaneidemme osalta sekä maailmanlaajuisen kasvun tukemisessa että maailmanlaajuisen rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä ja valvonnassa, sillä rahoitusmarkkinoita koskeva periaate on nyt laajennettu kaikkiin sidosryhmiin, markkinoihin ja oikeudenkäyttöalueisiin.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä huippukokous on lähtökohta kansainvälisten rahoituslaitosten välineiden ja resurssien tarkastelulle. IMF:lle on annettava monia välineitä, joilla se voi tukea jäsenvaltioita joustavasti ja nopeasti. Maailmanpankki on saatava tarjoamaan tarpeellista rahoitusta kehittyville ja köyhille maille, jotta ne voivat käsitellä markkinaresurssien puutteita ja hintojen nousua.

Rahoituslaitoksilla ei ainoastaan pidä olla resursseja kriisien käsittelemiseksi, niillä on myös oltava tärkeä asema niiden ehkäisemisessä. Erityisesti IMF:n on voitava rahoitusvakauden foorumin kanssa yhteistyössä määritellä kaikki rahoitusjärjestelmän riskien ja kuplien lisääntyminen ja suositella vastaavaa talouspolitiikkaa.

Neuvosto tukee siksi varauksetta G20-maiden valtion tai hallitusten päämiesten antamaa julkilausumaa, joka julkaistiin 15. marraskuuta. Kaikki on nyt valmiina EU:n yhteisten kantojen kehittämiseksi, jotta tämä "Washingtonin julkilausuma" voidaan panna täytäntöön seuraavia kansainvälisiä määräaikoja koskevan aikataulun puitteissa.

Pohjimmiltaan, ja arvoisa puhemies, puheenvuoroni lopuksi, katson, että näissä perusasioissa saavutetun edistyksen lisäksi tästä voidaan saada kaksi tärkeää viestiä.

EU puhui hyvin nopean valmistelun jälkeen yhdellä äänellä Washingtonin huippukokouksessa. EU:n on siksi pysyttävä liikkeellepanevana voimana nykyisessä kansainvälisen rahoitusrakenteen uudistamista koskevassa keskustelussa.

Sisäisten keskustelujemme ja uudistusten, jotka aiomme hyväksyä, on jatkuttava, jotta tätä vasta alkanutta prosessia voidaan ruokkia.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Novelli, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa Pervenche Berès, hyvät parlamentin jäsenet, puhuimme alle kuukausi sitten Strasbourgissa Washingtonin kokouksen tuloksista ja päätelmistä.

Tänään Pervenche Berès kysyy neuvostolta ja komissiolta, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä päätelmien toteuttamiseksi käytännössä, kenen pitäisi ryhtyä näihin toimenpiteisiin ja mihin toimintaan kunkin EU:n toimielimen pitäisi tätä varten ryhtyä.

Minun on sanottava hänelle, että olen ehdottomasti samaa mieltä siitä, että nämä päätökset, kuten Ecofin-neuvostossa ja Eurooppa-neuvostossa syyskuun 2007 jälkeen tehdyt päätökset, on tehtävä nopeasti ja kunnioitettava samalla kaikkien yhteisön toimielinten asemaa. Kaikkien yhteisön toimielinten on oltava mukana rakentamassa yksimielisyyttä, jotta EU:lla voi olla yhtenäinen kanta kaikista asioista, joita tarvitaan sääntelemään rahoitusjärjestelmää tehokkaammin ja löytämään ratkaisut sen ongelmiin. EU pystyy siten olemaan edelleen maailmanjohtaja tarjottaessa ratkaisuja Washingtonin kokousta seuraavissa tulevisissa kokouksissa.

Komissio tekee tietysti työtä tämän osalta. Teemme osamme toisaalta Jacques de Larosièren ryhmän puitteissa ja toisaalta kehittämme omia aloitteitamme. Komissio päivitti nämä ilmoitukset Ecofin-neuvostossa vasta eilen. Komissio aikoo lisäksi varmasti käyttää omia valtuuksiaan, yhteistyössä neuvoston ja parlamentin kanssa, saadakseen tarvittavat sopimukset aikaan mahdollisimman pian.

On hyvin tärkeää koordinoida EU:n toimia ja kantoja rahoitusosalalla, koska aiomme osallistua maailmanlaajuisen koordinoitiprosessiin, eikä EU voi olla mukana maailmanlaajuisessa koordinoinnissa,

jos sillä on monia erilaisia kantoja. Meillä on oltava siinä yksi kanta, joka on hyväksytty virallisesti Euroopan unionissa.

Eilen Ecofin-neuvostossa käsitellyn talouden elvytys- ja elvyttämissuunnitelman osalta ministerit olivat samaa mieltä komission näkemyksestä, jonka mukaan Yhdysvaltoihin, Japaniin, euroalueeseen ja joihinkin suuriin euroalueen ulkopuolisiin EU:n talouksiin vaikuttavan taantuman ja taloudellisen tilanteen takia finanssipoliittiset elvytystoimet ovat välttämättömiä. Rahapolitiikassa on edelleen pidettävä yllä kysyntää, mutta se ei voi kantaa koko taakkaa, erityisesti rahoitus- ja luottomarkkinoiden nykytilanteen takia.

Vero- ja talousarviopolitiikalla on myös tarjottava elvytystoimia. Komissio ehdotti elvytystointia, jota se pitää sekä välttämättömänä että mahdollisena tilanteessa, jossa nyt olemme. Määrittelimme, miten paljon osallistumme EU:n resursseilla ja toimenpiteillä sekä EU:n talousarvion että Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin kautta. Myönnän, että monet Ecofin-neuvoston jäsenistä eivät valitettavasti pitäneet myönteisenä ehdotustamme sekä neuvostolle että parlamentille siitä, että käyttämättä jääneitä rahoja olisi mahdollisuus käyttää joustavammin muuttamatta EU:n talousarvion yleistä ylärajaa, jolloin voisimme osoittaa viisi miljardia euroa investointeihin infrastruktuuriin ja ilmastonmuutoksen torjuntaan EU:n tasolla.

Valitettavasti ehdotus ei saanut riittävän yksimielistä tukea. Toivon kuitenkin, että se etenee. EU:n ponnistuksen (EU:n talousarvion ja Euroopan investointipankin avulla, ja siinä ministerit itse asiassa sopivat pääoman lisäämisestä, kuten komissio oli ehdottanut, vuoden 2009 loppuun mennessä) lisäksi pyysimme myös jäsenvaltioita toteuttamaan 170 miljardin euron arvoisen ponnistuksen vuonna 2009 hyväksymällä niiden mielestä asianmukaisimmat kysyntää edistävät toimenpiteet niiden nykyisissä olosuhteissa.

Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon jäsenvaltioiden oma vastuu, koska niillä on veropolitiikan kautta talousarvio elvytyksen rahoittamista varten. Siinä otetaan myös huomioon se, että kaikilla jäsenvaltioilla ei ole samaa liikkumavaraa. Emme voi pyytää Unkaria tai Latviaa osallistumaan nyt yhtä paljon kuin Saksa tai Alankomaat. Se ei ole tietenkään komission kanta. Kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi hyötyä edistämisestä ja siitä koituvasta elvytyksestä, mutta kaikki niistä eivät voi osallistua yhtä paljon, koska niiden lähtökohdat ovat erilaisia. Siksi koordinointi on olennaista.

Toimintaa koordinoimalla tulos on enemmän kuin osiensa summa. Ilman koordinointia se voi hyvinkin olla paljon vähemmän. Koordinoinnin kiireellisestä tarpeesta on selkeä esimerkki. Joillakin mailla ei ole liikkumavaraa, kun taas toisten on päätettävä, miten ne käyttävät niiden liikkumavaran. Jos emme hyödynnä mahdollisimman paljon kunkin maan energiaa ja mahdollisuuksia, menetämme ne loppujen lopuksi. Se on viesti, jonka komissio esitti Ecofin-neuvoston ministereille eilen.

Kommentoin kolmea hyvin erityistä kohtaa.

Ensin, edellisessä keskustelussa, tämän parlamentin jäsen sanoi, että vakaus- ja kasvusopimus ei ollut enää voimassa. Kuten olen tälle parlamentille monesti sanonut, ja toistan sen uudelleen, vakaus- ja kasvusopimus on täysimääräisesti voimassa, ja se on täysimääräisesti voimassa, koska me tarkistimme sitä vuonna 2005 ja otimme käyttöön joustavuuden, jota siinä tarvitaan tällaisessa tilanteessa. Sopimus on voimassa, koska me tarkistimme sitä vuonna 2005, eikä sitä ole tarvetta keksiä uudelleen tai muuttaa sitä. Meidän on nyt pantava se täytäntöön ja noudatettava sitä, mutta meidän on noudatettava sitä niissä rajoissa ja sen joustavuuden puitteissa, joita talousarviopolitiikka edellyttää tällaisina aikoina.

Toiseksi, Pervenche Berès viittasi eurooppalaisiin joukkovelkakirjalainoihin. Jotkin suuret maat torjuvat tämän mahdollisuuden selkeästi eivätkä suostu harkitsemaan sitä. Pitäisikö kansallisista julkisista joukkovelkakirjalainoista tehdä yhteinen asia? Jotkin suuret euroalueen maat torjuvat tämän mahdollisuuden. On kuitenkin kolmas mahdollisuus, jolle on annettu yksimielistä tukea ja jota aiomme käyttää. Se koskee sitä, että Euroopan investointipankki tarjoaa täydentävää ja erityisempää rahoitusta niille investoinneille ja toimenpiteille, joita pidetään olennaisina kysynnän säilyttämiselle ja tämän EU:n laajuisen pyrkimyksen vaikutuksen maksimoimiseksi tällaisena aikana.

Lopuksi, olen täysin samaa mieltä Pervenche Berèsin kanssa kehotuksesta luoda laadukkaita työpaikkoja. Kun komissio sisällytti elvytysuunnitelmaan finanssipoliittisen elvytyksen lisäksi kolme älykkäitä investointeja koskevaa ensisijaista toimea, pyrimme suurempaan kasvuun, suurempaan kestävyyteen ja laadukkaampaan työllisyyteen, jota voidaan tarjota joillakin lyhyen aikavälin toimenpiteillä. Kyseisten toimenpiteiden on tietysti oltava väliaikaisia, ja se on yksi edistyksen vaatimuksista. Niillä ei kuitenkaan ole kahta muuta ominaisuutta, joita tarvitaan, jotta se olisi laadukas finanssipoliittinen toimenpide, nimittäin sitä, että niiden

on voitava edistää ja lisätä kysyntää lyhyellä aikavälillä, ja niiden on myös laajennettava talouksiemme mahdollisuuksia taloudellisessa elpymisessä, joka seuraa varmasti.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset ministerit, arvoisa komission jäsen, ensiksi haluaisin kysymysten osalta sanoa, että niissä näkyy selkeästi parlamentin halu saada tietoa ja osallistua enemmän rahoitusmarkkinoiden rakenteen uudistamiseen. Parlamentti katsoo myös päättäväisesti, että EU:n pitäisi puhua yhdellä äänellä, kuten on sanottu.

Euroopan talouden elvytyksessä keskitetty ja koordinoitu toiminta on tietysti olennaista, kuten on huomautettu. Omalta osaltamme tuemme komission ehdotusta kaikkien EU:n tason ja kansallisen tason poliittisten välineiden yhdistämisestä tämän kriisin torjumiseksi. Tehtävänä on nyt tosiaan palauttaa eurooppalaisten ja siten kuluttajien luottamus.

Meidän on myös saatava aikaan asianmukainen tasapaino pitkän aikavälin ja lyhyen aikavälin välillä. Erityisesti pankkialan osalta toteutetut toimenpiteet ovat hyviä tämän rahoituskriisin torjumisessa: pääoman lisääminen, pankkien väliset lainatakuut ja lainojen takuut. Meidän on kuitenkin oltava huolellisia, kun kyse on todella näiden toimenpiteiden tavoitteiden toteuttamisesta eli siitä, että pankeille palautetaan niiden ensisijainen asema maksuvalmiuden ja luoton antajina – lyhyesti, reaali talouden rahoittamista koskeva tavoite.

Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin asemaa on vahvistettava. EIP:n rahastoja on käytettävä sen pääomapohjan vahvistamiseen. Talousarvion jäsentely on myös askel oikeaan suuntaan. Sanoista viis, se, mikä merkitsee, on kuitenkin suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpano. Meidän on vältettävä kuuman ja kylmän puhaltamista. Haluaisin mainita tässä valtionavun pankkeihin liittyvien ohjelmien osalta. Haluaisin mainita tässä myös – ja te puhuitte siitä juuri nyt – vakaus- ja kasvusopimuksen. Meidän on ymmärrettävä, että kansalaistemme, jotka tänä kriisiaikana odottavat EU:n tarjoavan ratkaisuja, ei pitäisi huomata, että EU sanoo yhtenä päivänä tätä ja seuraavana päivänä tekee päinvastoin.

Lopuksi, arvoisa ministeri, luokituslaitosten sääntelyä koskevasta aiheesta, josta minä olin tässä parlamentissa esittelijänä; me työskentelemme ahkerasti pannaksemme täytäntöön tehokkaan ja pragமாattisen järjestelmän, jossa ei reagoida pelkästään nykyiseen tilanteeseen vaan mahdollistetaan se, että nämä laitokset voivat toimia pitkän aikavälin perusteella.

Poul Nyrup Rasmussen, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi vakuuttaa komission jäsenelle Almunialle, että kokonaisuus on todellakin enemmän kuin osiensa summa, jos toimimme yhdessä. Yritän selittää tätä pienelle lapsenlapselleni ja hän ymmärtää, koska hänestä on tulossa hyvä eurooppalainen.

En aio käsitellä koordinoitua, koska mielestäni hyvä kollegani Pervenche Berès korosti tätä asiaa, kuten te itsekin teitte. Haluaisin sanoa siitä vain yhden asian – tämä on osoitettu myös Euroopan unionin ja neuvoston puheenjohtajavaltiolle – ja se on se, että on olemassa suuri vaara, että jäsenvaltiomme eivät ole vielä todella ymmärtäneet rahoitusvälineiden tarpeen laajuutta. Haluan antaa esimerkin: jos tavoitteemme on säilyttää Euroopan unionin nykyinen työllisyystaso, meidän on investoitava yksi prosentti enemmän BKT:stä, ei pelkästään vuonna 2009, vaan ylimääräinen prosenttiosuus vuonna 2010 ja ylimääräinen prosenttiosuus vuonna 2011. Tämä on todistettu makrotaloudellisilla laskelmillamme, jotka kattavat koko Euroopan unionin.

Toivon, että se, mitä teemme ennen joulua, on alku – ja tiedän, että puheenjohtajavaltio Ranska jakaa tämän tavoitteen. Laatikka siksi aikataulu, jossa sanotaan: Arvioikaamme vaikutuksia ennen ensi vuoden kevättä ja ennen kevään neuvostoa. Olkaamme ennen kevään neuvostoa valmiina luomaan uusia rahoitukseen liittyviä elvytyskeinoja. Koska pelkään, että komission nykyistä ennustetta – ja se on tehnyt sen niin hyvin kuin osaa – täydennetään uudella, joka osoittaa meille, että tehtävä työ on vielä vaativampaa.

Lopuksi haluan puhua sääntelystä. Haluaisin kiittää hyvin paljon puheenjohtajavaltiota sen sanomisesta, että tämä on sääntelykriisi. Olen samaa mieltä. Siksi olen niin pettynyt tietoihin, joita eilen sain Pervenche Berèsin johtamassa talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Olemme täällä parlamentissa sopineet yksimielisesti mietinnöstä, jossa sanotaan, että tämän sääntelykriisin takia meillä on oltava uusia asetuksia, joilla kaikille rahoitusalan toimijoille annetaan poikkeuksetta enemmän valtaa – mukaan luettuna vipurahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot.

Sain eilen komission jäseneltä McCreevyltä viestin, jossa sanottiin näin: ”Kutsun täten kaikki toimijat uuteen kuulemiseen vipurahastoista.” Kaksi vuotta sitten meillä oli vipurahastoista edelliset kuulemiset, joissa keskityttiin vain Lontoon Cityn tyyppeihin. Nyt meillä on uusi kuuleminen kaksi vuotta myöhemmin. Emme

tarvitse uusia kuulemisia. Tarvitsemme asetuksia. Tiedämme tarkasti, mikä ongelma on. Sitten komission jäsen McCreevy sanoi eilen: "En muuten aio tehdä mitään yksityisten pääomasijoitusrahastojen osalta." Silti hän kysyy yksityisten pääomasijoitusrahastojen etujärjestöiltä, olisivatko ne niin kilttejä, että pyytäisivät, että ne, joita käytännössä ei kateta, katettaisiin.

(Välihuuto toiselta jäseneltä)

(FR) Hyvät kollegat, nyt on minun vuoroni!

(EN) Se, mitä yritän sanoa, on tämä: tarvitsen apuani – ja vetoan teihin, arvoisa komission jäsen Almunia – ja haluan teidän ymmärtävän, että ihmiset eivät yksinkertaisesti ymmärrä, että me Euroopan unionissa emme pysty täyttämään velvollisuuttamme rahoitusmarkkinoiden sääntelemiseksi kattavasti niin, että voimme olla varmoja, että tämä tilanne ei toistu ja että voimme rahoittaa tämän laajentumisen aivan kuten komission jäsen Almunia kuvaili.

Pyydän todella vastaustanne ennen joulua, jotta voin sanoa pienelle lapsenlapselleni "tehdään se!"

Daniel Dăianu, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Ellemme saa EU:ssa aikaan todella yhteistä kantaa todellisen uudistuksen puolesta, riittävien maailmanlaajusten sääntöjen luominen rahoitusmarkkinoille vaikeutuu huomattavasti. Järkevät ihmiset sanoisivat, että sekä sääntelyn että valvonnan valtava epäonnistuminen ja liian yksinkertaisessa taloudellisessa toimintamallissa paljastuneet puutteet antavat ilmeisen vastauksen siihen, mitä on tehtävä. Mutta jotkut väittävät edelleen, että pehmeän sääntelyn pitäisi olla uuden järjestelmän normi. Minun mielestäni he ovat väärässä – ajattelevatpa he niin aidosti tai toimivatpa he nurkkakuntaisten etujen perusteella.

Yksi Keynesin älyllisistä perinnöistä – että erittäin vaihtelevat pääomavirrat ovat haitallisia kaupalle ja vauraudelle – on todistanut merkityksellisyytensä nykyisessä valtavassa sotkussa ja muissa kriiseissä, myös kehittyvillä markkinoilla. Jo vuosikymmenien ajan mantraa on kuunneltu maailmanlaajuisesti: että kansallisessa päätöksenteossa ei voida tehdä paljonkaan, koska maailmanmarkkinat rankaisevat hallitusta. Mutta onko maailmanlaajusten rahoitusmarkkinoiden luonne jumalalta saatu? Eivätkö maailmanmarkkinat ole, lukuun ottamatta niiden teknisiä välineitä, myös tulos ihmisolentojen päätöksistä luoda säännöt rahoitukselle, kaupalle ja investoinnille? Väite, että rahoitukselle ei voida tehdä mitään, kun se luo kurjuutta, ei ole vakuuttava. Paljon on tehtävissä kaikkien rahoitusalojen (myös vipurahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen) sääntelyssä, nettovelkaantumisasasteen rajoittamisessa, myötäsykliisyyden ja kirjanpidon käsittelyssä, toimintatapojen paremmassa koordinoinnissa, luokituslaitosten käsittelyssä.

Opin eli sääntelemättömien markkinatalouksien taantuminen on nähtävä yhteydessä moninapaisen taloudellisen maailman kehittymiseen yritettäessä muodostaa uusi kansainvälinen rahoitusjärjestelmä. Avoimen maailmantaloutta koskevan järjestelmän kohtalo haittaa viimeksi mainittua. Ellemme tee asioita oikein nyt, saatamme rampauttaa liberaalit demokratiamme. Toivon, että Yhdysvaltain uusi hallinto on avoin tässä suhteessa. Mutta kotona Euroopassa meidän on vastattava tämän ajan tarkeyteen.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi tukea koko sydämestäni Poul Nyrup Rasmussenin arviota, että puhumme täysin uudesta suhteesta valtion ja markkinoiden välillä koko rahoitusmaailman osalta. Mielestäni olemme siitä asiasta samaa mieltä. Myös komission jäsenen McCreevyn aseman osalta sanoisin, että hänellä pitäisi olla aiempaa pienempi asema, eikä hän saisi viivyttellä nyt minkään olosuhteiden nojalla.

Se, mitä voimme oppia rahoitusmarkkinoiden romahduksesta, on se, mitä tapahtuu, jos valtio vetäytyy liikaa eikä uskalla soveltaa asianmukaisiksi määrittelemiään sääntöjä.

Haluaisin yhdistää nykyisen vihreää New Dealia koskevan keskustelun jälleen kerran Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan. Mielestäni Eurooppa-neuvostossa ja Euroopan komissiossa on edelleen liian monta lykkääjää, jotka katsovat, että kestävyysstrategioita tai aggressiivista ilmastonsuojelua toteutetaan työpaikkojen kustannuksella. Ja nämä samat voimat, jotka viivyttävät asioita siellä, viivyttävät mielestämme – me vihreät olemme myös huolissamme työpaikoista – tulevaisuuden tuotannon kestävien menetelmien ja tulevaisuuden kestävien talousjärjestelmien ja tulevaisuuden kestävien uusien tuotteiden kehittämistä, ja ne estävät tiemme Euroopasta tulevaisuuden maailmanmarkkinoille.

Pidän tätä erittäin vaarallisena, ja mielestäni heikko autoasetus, jota olemme parhaillaan laatimassa, on huono merkki siitä, miten peloissamme olemme. Elvytysuunnitelmassa on nyt hieman Keynesiä, hieman vihreyttä, mutta todella pohjimmiltaan se on sitä samaa vanhaa.

Mielestäni ei riitä, että EU tekee vain pieniä muutoksia. Ehkä koordinointi hyväksyttäisiin paremmin, jos strategia laadittaisiin johdonmukaisemmin. Koko EU:n talousarvion tarkistaminen ensi vuoden alussa antaisi komissiolle mahdollisuuden käsitellä erilaisia suuria kriisejä, joihin meidän on puututtava järjestelmällisesti ja yhtenäisesti.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet ja vieraat, kiitän Euroopan unionin toimielinten aloitetta, jolla annettiin sysäys rahoituskriisin käsittelemiseksi maailmanlaajuisella tasolla. Euroopan unionin kasvun ja työllisyyden palauttamiseen perustuva taloudellinen vastaus rahoituskriisin seurauksiin näyttää minusta kuitenkin pikemminkin hätäiseltä improvisoinnilta.

Suunnitelmassa kaunistellaan tilannetta ja unohdetaan, että Euroopan unioni on kansallisvaltioiden ryhmä, ja niillä kaikilla on erilaiset olosuhteet ja erilaiset painopistealat ja erilaiset ratkaisut talousongelmiin ja talouskehitykseen. Suunnitelmassa aliarvioidaan koko energiainfrastruktuurin, ei vain vihreän energian koordinoitun kehityksen merkitystä ja tie- ja raideinfrastruktuurin koordinoitua kehitystä ennakoedellytyksenä investointien tehokkaalle jakamiselle sekä tarvetta käsitellä maatalousalan rahoitusta. Se johtuu siitä, että rahoituskriisin ohella maailmaa uhkaa energia- ja elintarvikekriisi.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, en aio puhua paljon nykyisen kriisin poikkeuksellisesta ja historiallisesta luonteesta. Kaikki kollegani ovat maininneet sen, ja Poul Nyrup Rasmussen ilmaisi sen erittäin hyvin. Haluan lisätä tähän vain kolme asiaa: tämä on pahin maksuvalmiuskriisi, jonka tiedän, ja minulla on jo ikää; tähän kriisiin ei ole navigointikarttoja tai etenemissuunnitelmia; ja kolmanneksi, olemme hyvin tietoisia, että kriisi on meneillään ja että markkinat ovat ehtyneet.

Siksi ensimmäinen asia, joka meidän on tehtävä, on rahoitusmarkkinoiden normalisointi, ja sen osalta aion puhua Euroopan keskuspankista.

Tässä parlamentissa Euroopan keskuspankkia eräällä tavalla kunnioitetaan. Olen maallikko monilla aloilla, myös tällä, mutta minun on sanottava, että EKP:n on laskettava ohjauskorkoa nopeasti ja kiireellisesti. Siirtomekanismit eivät toimi hyvin, kuten nähtiin lokakuussa, kun virallinen ohjauskoron leikkaaminen ei siirtynyt riittävästi todellisiin korkokantoihin.

Toiseksi, maksuvalmiutta on tarjottava pidemmälle aikavälille kuin tällä hetkellä. Olen tietoinen, että tämän toteuttamiseksi takuupuitteita on muutettava, mutta se on tehtävä. Rahoituslaitokset lainaavat rahaa pitkällä aikavälillä, ja ne tarvitsevat myös luotettavaa rahoitusta pitkällä aikavälillä.

Kansalliset pankit auttavat keskuspankin politiikan avulla tarjoamaan maksuvalmiutta, ja se voi johtaa kilpailua vääristäviin kansallisiin tukiin. Siksi meidän on oltava tällä alalla varovaisia.

Kolmas ja viimeinen kohtani on se, että juuri nyt talousarviopolitiikalla näyttää olevan paljon keskeisempi ja johtavampi asema kuin rahapolitiikalla. Talousarviopolitiikasta on ulkoisia vaikutuksia, ja se tarkoittaa, että tiivis koordinointi on olennaista. Olen täysin samaa mieltä siitä, mitä komission jäsen on sanonut.

Jatkaakseni, olen myös samaa mieltä siitä, että kuluttaminen on tärkeää mutta että ennen kaikkea on tärkeää kuluttaa viisaasti selkeisiin tavoitteisiin, joilla edistetään Euroopan talouden kilpailukykyä. Se on ainoa tapa, jolla voimme tasapainottaa talousarvionme uudelleen keskipitkällä aikavälillä.

Olen samaa mieltä siitä, että vakaus- ja kasvusopimus on edelleen voimassa ja että ensimmäinen asia, joka komission jäsenen pitäisi tehdä, on kertoa, mitä hänen mielestään "viitearvosta lähteminen". Tarkoittaako se muutamia sadasosia, muutamia kymmenesosia vai muutamia yksiköitä? Uskokaa minua, arvoisa komission jäsen, pidän huolellisesti silmällä työtänne, joka teidän on tehtävä, jotta vakaus- ja kasvusopimus pysyy voimassa. Jos saatte sen aikaan, palkitkoon Jumala teidät, ja jos ette, pitäköön Hän teitä vastuullisena.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Olemme kuulleet sanottavan monia kertoja täällä tänään, että kriisi antaa tavallisesti mahdollisuuden, ja se on totta. Jos haluamme hyötyä esiin tulleesta tilaisuudesta, on helppoa päättää toimintalinjasta.

Ensiksi, Euroopan unionin tasolla olemme tietoisia, että rahoitusmarkkinoiden avoimuutta ja niiden sääntelyä ja valvontaa koskevia mekanismeja on otettava käyttöön. Komission jäsenen McCreevyn ei tarvitse aloittaa useampia kuulemisia puheenjohtajavaltion kanssa analysoidakseen ja paljastaakseen useampia tutkimuksia ja ehdotuksia; meidän ei tarvitse katsoa kauemmas kuin sosialidemokraattien ehdotuksiin, jotka tehtiin asianmukaiseen aikaan ja joista monet on hyväksytty tässä parlamentissa.

Toiseksi, kansainvälisesti: EU ei voi osallistua kansainväliseen toimintaan passiivisesti. Sillä on oltava aktiivinen asema uuden kansainvälisen järjestyksen rakentamisessa, ja sen on puolustettava uutta rakennetta, jossa järjestelmään ei jää mustia aukkoja, kuten tällä hetkellä on veroparatiisien osalta.

Kolmanneksi, olemme kuulleet komission puheenjohtajan sanovan täällä tänään, että eri jäsenvaltiot ovat haluttomia koordinoimaan strategioita. On totta, että jos emme olisi kuulleet niin monta kertaa komission jäseniltä, että markkinat sääntelevät itseään, että valtion ei pitäisi puuttua ja että rahoitusmarkkinoilla ei ole vaikutusta kasvuun tai työllisyyteen, ehkä sitten eri maiden välillä olisi suurempi ja aktiivisempi solidaarisuuden henki.

Ehdotus, joka meillä on edessämme tänään, on kuitenkin vain ensimmäinen osa pitkästä prosessista, jos vertaamme sitä Kiinan ja Yhdysvaltojen ohjelmiin; siinä ei myöskään määritellä sen tavoitetta riittävän selkeästi, ja tämän tavoitteen on oltava työllisyys; lopuksi, eurooppalainen ohjelma ei voi kansallisten asialistojen yhdistelmä.

Nyt meidän on aika osoittaa EU:n kansalaisille, että EU on oikeuksien verkosto, ja se sisältää myös talousalan; että se suojelee heitä kriisiaikana; ja että se edistää solidaarisuutta niitä pieniä ja keskusuuria yrityksiä kohtaan, jotka eivät tällä hetkellä hyödy pankkialalla tehdyistä toimista ja että se edistää niitä koskevia kasvu- ja tukiohjelmia. Reaalitalous on juuri sitä, ja me olemme täällä, eurooppalaisina, osoittaaksemme kansalaisille, että Eurooppa on täällä myös ja että ennen kaikkea se on heidän puolellaan.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, minusta on sangen kummallista, että viime vuosina koulutusta, terveydenhuoltoa, innovaatioita ja ympäristöä varten ei ole ikinä ollut tarpeeksi varoja ja että nyt pitäisi yhtäkkiä saada miljardeja. Paras pelastussuunnitelma tulevaisuudelle on vahvat eurooppalaiset markkinat ja terveet hallituksen varat, sillä meidän ei pitäisi tuhlat tulevien sukupolvien perintöä.

Yksityistä velkakriisiä ei pitäisi yksinkertaisesti vaihtaa julkiseen velkaan. Komission pitäisi muodostaa luja kanta vakaussopimuksen ja valtiontuen sääntöjen tiukasta noudattamisesta, ja tällä perusteella pidän komission jäsenen Almunian ja komission jäsenen Kroesin antamia lausuntoja myönteisinä. Kaiken kaikkiaan pankkiireiden lisäksi myös poliitikkojen pitäisi käyttää kansalaisten rahoja viisaasti. Rahapainojen sijaan pikemminkin Lissabonin strategia pitäisi vaihtaa isommalle vaihteelle, koska siitä voidaan saada paljon etua.

Esimerkiksi vapailla palvelumarkkinoilla voidaan luoda satoja tuhansia uusia työpaikkaa, eikä siitä tule mitään ylimääräisiä kuluja. Siksi on mielestäni yllättävää, että jäsenvaltiot ovat niin hitaita palveludirektiivin käyttöön ottamisessa. Pelastussuunnitelman laatiminen yhä suuremmalle joukolle koulunsa ilman todistuksia keskeyttäneille on vähintään yhtä vaikea kuin sen laatiminen huijatuille säästäjille, koska ilman todistusta näillä nuorilla ihmisillä ei ole ollenkaan sijaa elämässä.

Vaihtoehtoisesti meidän pitäisi investoida siihen, että saavutamme vuonna 2000 asetetun tutkimusta ja kehitystä koskevan kolmen prosentin tavoitteen. Teollisuushan ei ikinä lunastanut lupaustaan kahden prosentin osuudestaan, ja silti se saa tällä hetkellä miljardien arvosta tukea.

Lopuksi, koska asiat voivat mennä aivan pieleen vapailla markkinoilla, säännöt ja markkinoiden valvontaviranomaiset eivät ehdottomasti ole mitään yllisyyttä, mutta silloinkaan vertailuja ei voida taloudellisiin ja sosiaalisiin raunioihin, joita erilaiset nationalismia ja sosialistista valtiontaloutta koskevat kokeilut ovat jättäneet jälkeensä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, en ole ainoa, jonka mielestä on vaikeaa liittyä tähän eurooppalaisten päätöksentekijöiden kehittyvään itseriittoisuuteen rahoitusmarkkinoiden kriisin hallinnassa, koska jos Eurooppa, jos EU olisi toimiva demokratia, ensin pitäisi esittää kysymys vastuusta ja siitä, miten kaikki on tapahtunut.

Ei yksinkertaisesti ole totta, että kaikkiin nyt kohtaamiimme ongelmiin liittyy tsunami, jotakin luonnon aiheuttamaa. Tämä on ihmisen aikaansaannosta. Tässä kaikessa tätä unionia kuvaavassa sääntelyinnossa tekee mieli kysyä, miksi toimiin ei ryhdytty silloin, kun pankit alkoivat ylittää huomattavan paljon kansallisia rajoja. Miksi toimiin ei varoituksista huolimatta ryhdytty, kun johdannaiset hiipivät sisään. Muistan selkeästi, että Nobelin palkinnon voittaja Joseph Stiglitz käsitteli kaikkia näitä asioita. Oltiin hiljaa, se oli kielletty aihe. Silloin olisi pitänyt aloittaa, koska omien virheiden tunnustaminen on ainoa tapa löytää ratkaisu tulevaisuudessa.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Euroopan parlamentin on annettava selkeä viesti tämän päivän keskustelun molemmista puolista: ensinnäkin sen rahoitusjärjestelmän perustasta, joka meidän on rakennettava tulevaisuutta varten, ja toiseksi alustavasta vastauksestamme elvytysuunnitelmaan, jonka

komissio esitti 26. marraskuuta. Noista ensimmäisen osalta ei ole epäilystäkään, että komissio on selkeästi saanut viestin, että itsesääntelyn tai sääntelemättömyyden aika on todella ohi. Jos komissiossa tai jopa tässä parlamentissa on joitakuita, joilla oli käsitys, että reaalityous voitaisiin rakentaa sääntöttömyyden perustalle, nykyiset tapahtumat ovat osoittaneet heidän olleen väärässä. Se vei meiltä jonkin aikaa, mutta nyt ymmärrämme. Mielestäni komission jäsentä Almuniaa ei pidä syyttää. Muut ovat voineet esittää komissiolle tämän perustelun, mutta nyt se on liian myöhäistä. Nyt talouden järjestys on rakennettava perusteelle, jota hallitaan säännöillä, säännöillä ja vielä useammilla säännöillä.

Komission viime viikolla esittämän elvytysuunnitelman toinen osa sisältää todellakin joitakin myönteisiä kohtia, ja meidän on tunnustettava, että komissio on onnistunut (ja tiedän, miten vaikeaa se on) sovittamaan mielipide-erot yhteen ja tarjoamaan hallituksille yhteenliitetyt puitteet yhteiseen perustaan pohjautuville toimille. Nyt voin kuulla ihmisten vasemmalla ja oikealla sanovan muun muassa, että ”me halusimme tehdä sen toisin”, ”se saattaa olla liian kallista” tai ”me emme pidä siitä”. He ovat samoja ihmisiä, jotka, jos komissio ei olisi tehnyt mitään, olisivat sanoneet, että ”komissio ei tee mitään”, ”me odotamme, että komissio antaa meille suunnitelman”. Siksi katson, että toinen viesti, joka meidän on annettava komission jäsenelle, on se, että tämän paketin taustalla oleva perusta on oikea, sillä autetaan hallituksia ja se voi hyvinkin olla pelastuslautta, jolla reaalityous voi selviytyä kriisin ensimmäisten päivien aikana. Kiitos.

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, laatimalla Euroopan talouden pelastus- ja elvytysuunnitelman Euroopan unioni antaa markkinoiden lisäksi alustavan viestin myös kansalaisilleen. Odotuksia on paljon, emmekä voi pettää niitä. Kun tärkeimpien rahoitus- ja teollisuusalan toimijoiden pelastamisen yrittämiseksi toteutettu julkinen toiminta voi vaikuttaa kielteisesti rahoituksen konsolidointiin ja julkisen velan tasoon sekä jo osoitettujen että taattujen varojen osalta, millä on ilmiselvät vaikutukset julkiseen talouteen ja henkilökohtaisiin tuloihin, tarvitaan EU:n tason koordinoitua toimintaa myös veronkierron ja veroparatiisien torjumiseksi. On tärkeää, että kaikkia määrärahoja ja kansallisia suunnitelmia koordinoidaan tiukasti ja tehokkaasti ja että ne kohdistetaan samaan tavoitteeseen.

Panen tyytyväisenä merkille suunnitelmat, joilla selkeytetään vakaussopimuksen joustavaa soveltamista, joiden on oltava kohdennettuja, väliaikaisesti ja asianmukaisesti, ja joissa on mekanismeja, joilla pyritään rakenteellisiin muutoksiin, julkisten varojen tehokkaaseen osoittamiseen, julkisten menojen ja kasvuun osoitettujen investointien uudelleenjärjestelyyn Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisesti, ja joissa kiinnitetään erityistä huomiota pienten ja keskisuurten yritysten asemaan. Yhteisen lähestymistavan on myös katettava makrotaloudellinen talousarviopolitiikka sekä palkkapolitiikka ja työhön ja eläkkeisiin kohdistuvan verorasituksen asteittainen, jyrkkä vähentäminen. Se on pantava täytäntöön käyttämällä verovähennyksiä, tarkistettuja veroasteita ja keskimääräisen veroasteen kasvua kansantuloa kasvaessa, eikä pelkästään äärimmäistä köyhyyttä koskevaa korvausta, jotta kulutusta ja talouskasvua voidaan edistää tarjoamalla vastasyklinen vastaus nykyiseen talouskriisiin, joka ennakoi taantumaa. Mutta varoituksena on sanottava, että tulojen ylläpitämistä ja kuluttajien kysynnän uudelleen käynnistämistä koskeva tehtävä on toteutettava, ja siinä on todella keskityttävä ympäristön ja yhteiskunnan kestävyyyteen ja vältettävä siten tuottamasta sokeasti uudelleen malleja ja järjestelmiä, jotka ovat paljastaneet kaikki heikkoutensa.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaipaen tässä elvytysuunnitelmassa viittausta rahoitusmarkkinoihin. Tämän vuoden alussa, kun keskusteltiin laajoista taloudellisista suuntaviivoista, parlamentti teki ehdotuksen rahoitusmarkkinoita koskevan ulottuvuuden sisällyttämisestä suuntaviivoihin.

Komissio valitettavasti vastusti tuohon aikaan tätä ehdotusta. Tapahtumien kehitys kuitenkin osoitti, että olimme oikeassa. Kehottaisin, että ette toistaisi jälleen tätä virhettä ja että liittäisitte talouden elvytysuunnitelman parannettuun rahoituspalveluiden toimintasuunnitelmaan. Jos sitoudumme tähän strategiaan, pitkällä aikavälillä on mahdollista käsitellä reaalityouden tarpeita EU:n rahoitusrakenteen meneillään olevassa ajanmukaistamisessa.

– (IT) Haluaisin myös edistää ehdotustenne valvontaa rahoitusmarkkinoiden osallistujien näkökulmasta. Komissio antaa nyt niin monia uusia ehdotuksia, että jopa meidän, parlamentin jäsenten, on vaikea käsitellä niitä. Niitä ei ole koordinoitu kovin hyvin. Ajatelkaapa vain, miltä rahoitusmarkkinoiden laitosten johtajista ja investoijista, joilla todella on vaikeuksia päättää, mahtaa tuntua. Se ei juuri anna sellaista kuvaa, että markkinamme ovat vakaat, ja siksi mielestäni tarvitaan enemmän koordinoitua.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kuulleet sangen paljon koordinoinnista, mutta minä olen alkanut ihmetellä, riittääkö koordinointi enää, pitääkö meidän siirtyä koordinoinnin sijasta solidaarisuuteen, koska kriisi on muuttunut pankkien kriisistä, joka on jo tarpeeksi paha, maiden kriisiksi. Aivan kuten koordinointi on oikeutetusti siirtynyt kansalliselta tasolta EU:n ja maailman tasolle, ehkä nyt

on mietittävä, tarvitaanko enemmän solidaarisuutta. Kysyisin komissiolta ja neuvostolta, käsittelevätkö ne tosiaan maailmanlaajuisia laitoksia koskevaa kysymystä, kuten suullisessa kysymyksessä erityisesti vaaditaan Kansainvälisen valuuttarahaston osalta, vai vaihtoehtoisia laitoksia, jotka voivat osoittaa solidaarisuutta maailmanlaajuisesti.

Toinen kysymykseni koskee sitä, minkälaiseen elvytystoimeen meidän pitäisi pyrkiä finanssipoliittisessa elvytystoimessa, jos se tosiaan on paras tapa. Pitäisikö arvonlisäveron olla se tapa ja pitäisikö sillä mahdollistaa arvonlisäverokantojen alentaminen tietyillä aloilla korkeasta tasosta tai keskitasosta alemmalle tasolle – ja mitä me sen osalta teemme? Ja eikö ole paljon parempi, että se keskitettäisiin siten eikä sitä levitetä laajalle huomattavasti alhaisemman vähennystason perusteella?

Sääntely: me kuulemme useasti, erityisesti vasemmalle kallistuneilta ystäviltämme, että meillä on oltava koko ajan enemmän sääntelyä, meidän on tuhottava vipurahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot, luottoluokituslaitokset ja niin edelleen. Voinko kuitenkin kehottaa komissiota ja neuvostoa harkitsemaan seuraavaa? Meidän on odotettava, meidän on ajateltava ankarasti ja huolellisesti ja meidän on vältettävä kaikin tavoin tahattomia seurauksia. Jos uusi sääntely on oikeutettua – ja se voi olla – sen on oltava oikeaa sääntelyä, eikä se saa muuttua elvytyksen esteeksi ja estää tai viivyttää kyseistä elvytystä. Jollakin tavoin haluaisin todella antaa komission jäsenelle McCreevylle tukea hänen harkitussa vastauksessaan ongelmiin enkä tuomita häntä, kuten monet kollegamme näyttävä haluavan tehdä.

Lopuksi, julkinen talous: Vakaus- ja kasvusopimus vaikuttaa sekä euroalueen maihin että euroalueeseen kuulumattomiin maihin. Jos väliaikaiset liialliset alijäämät sallitaan – ja se on iso jos – niiden on oltava väliaikaisia, ne on voitava palauttaa realistiseen aikatauluun ja, jos joillakin mailla on varaa velkaan mutta toisilla ei ole, sitten me palaamme varmasti tähän kysymykseen keskinäisestä solidaarisuudesta. Pyytäisin komissiota ja neuvostoa kertomaan minulle, mikä on niiden mielestä realistinen aikataulu tämän kysymyksen käsittelemiseksi.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kysymykseni koskee sitä, mitä te ajattelette siitä, että Islanti ja Unkari ottavat euron käyttöön toisena valuuttana. Luuletteko, että sillä voidaan ratkaista näiden kahden maan ongelmat?

Toinen kysymykseni on seuraava: luuletteko, että voisi olla mahdollista ottaa johdannaisia varten käyttöön riskilisiä, jota sitten käytettäisiin vahvistamaan pankin omaa pääomaa?

Kolmas kysymykseni on seuraava: ettekö usko, että arvonlisäverokannan alentamisella edistettäisiin tuontia, erityisesti Kiinasta ja Intiasta? Eikö olisi järkevämpää harkita verovähennyksiä yrityksillemme ja työntekijöillemme, maksaa investointilisää, keskittyä asteittaiseen arvonalennukseen ja ennen kaikkea lisätä vähäarvoisia varoja kymmenkertaisesti, jotta voitaisiin välttää verotuksen näennäisiä etuja ja pitää rahat yrityksessä, jolloin myös palkat voitaisiin maksaa helpommin?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) EU:n talouden elvytysuunnitelmassa säädetään terveistä investoinneista, minkä takia siinä tuetaan talousarvion määrärahojen lisäämistä noin 200 miljardilla eurolla tulevana kautena osana talouskasvua ja vakautta koskevaa sopimusta.

Arvostan erityisesti Euroopan keskuspankin valmiutta laskea ohjauskorkoja, jotta voidaan varmistaa maksuvalmiustaso, jonka pankkijärjestelmä tarvitsee voidakseen investoida reaalityökaluun.

Arvostan myös erityisesti tehtyä ehdotusta, jolla pyritään muuttamaan rahoituskehystä, jotta kahden seuraavan vuoden aikana voidaan investoida viisi miljardia euroa laajakaistainfrastruktuurin kehittämiseen ja Euroopan energiainfrastruktuurien yhdistämiseen.

Pidän myönteisenä Euroopan investointipankin ja tiettyjen kansallisten pankkien käynnistämää aloitetta, jolla pyritään perustamaan 2020-rahasto, joka on varattu energia- ja ilmastomuutostoihin ja liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen.

Valtionapua voidaan käyttää tukemaan tutkimusta ja kehitystä, innovaatiota, viestintä- ja tietotekniikkaa, liikennettä ja energiatehokkuutta.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Mielestäni kaksivuotisesta talouden elvytysuunnitelmasta voi kehittyä Euroopan unionin hyvä, koordinoitu vastaus talouskriisiin edellyttäen, että se toteutetaan ja pannaan täytäntöön järkevästi. Unionin talouden tukemiseksi ehdotetulla tuen määrällä pitäisi luoda rahoituskehys, joka on riittävä jäsenvaltioiden talouksien edistämiseksi kohti uusia kehityssyysäyksiä. Euroopan unionin talousarviosta ja Euroopan investointipankista yhtä suurin osuus annettava 30 miljardia euroa on

kohdennettava asianmukaisesti tietoon perustuvan talouden ja vähähiilisen talouden kehittämiseen sekä keskipitkän ja pitkän aikavälin energiatehokkuusohjelmiin.

Verokannustimien osalta olen sitä mieltä, että näiden toimenpiteiden pitäisi edelleen olla jäsenvaltioiden vastuulla. Itse kannatan ajatusta alv-kannan laskemisesta sellaisten tiettyjen tiiviisti energiatehokkuuteen liittyvien tuotteiden osalta, joilla voidaan edistää suuria energiasäästöjä.

Lopuksi minun on myönnettävä, että tunnen tiettyä huolta suunnitelmasta soveltaa mahdollisimman suurta joustavuutta, mikä mahdollistetaan tarkistetulla vakaus- ja kasvusopimuksella. Tietyillä hallituksilla on taipumus käyttää kyseisiä toimenpiteitä hyväkseen niiden populistisiin ja puhtaasti poliittisiin tavoitteisiin ilman selkeää kehitysnäkemystä.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin osoittaa erityistä kunnioitusta Saksan liittokanslerille, Angela Merkelille, josta on tullut uusi Euroopan Margaret Thatcher. Hän uskoo rautarouvan tavoin tasapainoisiin talousarvioihin eikä siihen, että luottokriisistä ja talouskriisistä selvitään epävakaasti kuluttamalla. Sen sijaan ja päinvastoin, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown on saanut aikaan finanssipoliittista elvytystä koskevan lainaa- ja kuluta-kriisitalouspaketin, jolla ei mitenkään saada aikaan tasapainoista talousarviota.

Vaikka hyväksyn sen, että ennen kaikkea omat Yhdistyneen kuningaskunnan pankkimme veivät meidät tähän kriisiin vastuuttomalla lainauksellaan yhdistettynä hallituksen huonoon sääntelyyn ja valvontaan, katson, että tähän finanssipolitiikkaan – joka on erittäin vastuutonta – on liitettävä julkisten menojen leikkauksia ja huolellisesti harkittuja suunnitelmia sen rahoittamiseksi pidemmällä aikavälillä. Muuten meillä on talouden romahtamiskauden jälkeen valtavan inflaation kausi, joka vie kaikki säästömmme ja heikentää Euroopan talouksia.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä työtä, jota jäsenvaltiot, neuvosto ja komissio tekevät käsitellessään tätä vaikeaa asiaa. Monet kollegoistani ovat jo käsitelleet perusteellisesti tarvittavaa toimintaa. Samalla jäsenvaltioiden ei pitäisi kuitenkaan muuttaa sitoumustaan kehitykselle. EU:n jäsenvaltioiden on säilytettävä julkinen kehitysapu. Rahoituskriisillä odotetaan olevan vakava vaikutus humanitaariseen rahoitukseen, ja jotkut analyytikot ennustavat, että julkista kehitysapua leikataan kolmanneksella tai enemmän.

EU:n jäsenvaltioiden ei pitäisi luopua pyrkimyksestä saavuttaa vuosituhanen kehitystavoitteet, kun nyt on houkutus menojen vähentämiseen. Maailmanlaajuinen rahoitusromahdus on korostanut maailmamme keskinäisesti riippuvaista globalisoitunutta luonnetta. Vaikka kehitysmaat ovat vältäneet monet rahoituskriisin välittömistä vaikutuksista, koska niiden yhteys maailmanmarkkinoihin on rajallinen, taloustieteilijät varoittavat, että sillä on sivuvaikutuksia tukivirtojen vähentymisen sekä rahalähetysten, suorien ulkomaisten investointien ja talouskasvun osalta.

Voimme nähdä, että kehitysmaat kärsivät huomattavasti rahoitussotkusta, jota ne eivät luoneet. Jäsenvaltioiden pitäisi siksi säilyttää asioiden vallitseva tila.

Puhemies. – (IT) Pyydän anteeksi Bruno Gollnischilta ja Czesław Adam Sikierskiltä, jotka pyysivät puheenvuoroa, mutta valitettavasti olemme myöhässä ja siksi lopetamme viiteen puheenvuoroon

Hervé Novelli, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensiksi kertoa komission jäsenelle Almunialle, että hän korosti aivan oikein kolmea näkökohtaa, jotka ovat hyvin tärkeitä elvytyksen tehokkuuden varmistamiseksi.

Ensimmäinen on tarpeeksi tehokas toiminta. Tästä näkökulmasta yksi ja puoli prosenttia BKT:stä on elvytystavoite, joka minusta näyttää sängen huomattavalta ottaen huomioon käsiteltävänä olevat määrät.

Toinen on jäsenvaltioiden erilaisten tilanteiden huomioon ottaminen. Hän korosti aivan oikein, että maat eivät olleet, rohkenenko sanoa, samassa veneessä talous- tai talousarvion tilanteen osalta, mutta se ei vapauta niitä tekemästä todella koordinoitua ponnistusta. Tämä on jotakin, jonka osalta puheenjohtajavaltio aikoo tehdä työtä ennen seuraavaa Eurooppa-neuvoston kokousta. Olen vakuuttunut, että juuri tällä tavalla lopulta – vaikka en vielä tiedä, miten kauan tämä kestää – pystymme elvyttämään kasvun ja työllisyyden.

Hyvä Jean-Paul Gauzès, haluaisin sanoa teille, että huomautitte hyvin, että kaikki ponnistuksemme keskittyvät reaalityalouden rahoittamiseen. Jos autamme pankkeja, se johtuu siitä, että ne voivat investoida tähän talouteen, ja ainoa tavoitteemme – ja korostitte aivan oikein tätä kohtaa – on pienten ja keskisuurten yritysten rahoittaminen. Uskon, että eilen neuvosto sai komission kautta annettua viestin pankkien tuesta, ja on selvää,

että haluamme joustavaa ja nopeaa päätöksentekoa tuesta, jota voidaan nykyisissä olosuhteissa antaa pankeille ja rahoituslaitoksille. Mielestäni neuvostoa on kuultu, ja haluaisin sanoa teille, hyvä Jean-Paus Gauzès, että neuvosto jakaa laajasti huolenne siitä, että luokituslaitoksia säädelään EU:n tasolla ja, haluaisin lisätä, kansainvälisellä tasolla, tehokkaasti, kuten monet kollegani ja monet Euroopan parlamentin jäsenet ovat sanoneet.

Hyvä Poul Nyrup Rasmussen, haluaisin sanoa teille, vaikka puheenne oli osoitettu enemmän komissiolle, että olen kanssanne samaa mieltä, kun korostitte, että mitään markkinoiden osaa ei pitäisi vapauttaa sääntelystä tai valvonnasta. Jos todella on yksi viesti, joka meidän on otettava mukaamme, se on se, että tietyillä markkinoiden osilla on puutetta sääntelystä. Tätä sääntelyä on siksi parannettava ja joskus luotava tilanteissa, joissa se on elintärkeää. Tämä oli 15. marraskuuta järjestetyn Washingtonin huippukokouksen voimakas viesti, ja EU:n on, tietysti, tehtävä työtä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan luettuna spekulatiivisten rahastojen ala.

Hyvä Daniel Dăianu, on totta, että rahoitusmarkkinoiden sääntelyä pitäisi koordinoida kansainvälisellä tasolla; sen takia Washingtonin huippukokous pidettiin Euroopan unionin aloitteesta. Mielestäni tämä EU:n ääni, yhtenäisen EU:n ääni oli ratkaiseva tekijä kyseisessä huippukokouksessa, ja sen avulla huippukokouksessa oli mahdollista laatia eräänlainen etenemissuunnitelma kansainvälisen rahoitusjärjestelmän todelliselle sääntelylle, ja tämä johtui siitä, että EU pystyi laatimaan tehokkaasti oman ohjelmansa.

Hyvä Rebecca Harms, ollakseni tarkka, elvytysuunnitelmassa itse asiassa ehdotetaan pitkän aikavälin investointeja, ehkä ei teidän mielestänne tarpeeksi, mutta niitä siinä kuitenkin ehdotetaan.

Hyvä Sergej Kozlík, haluan sanoa teille, että kyllä, meidän on tuettava maatalouspolitiikkaa aivan kuten muitakin merkittäviä EU:n politiikanaloja. Mainitsitte energiapolitiikan; mielestäni olitte oikeassa tehdessänne niin. Nämä ovat painopistealoja, ja niiden pitäisi pysyä sellaisina, myös tällaisena vaikeana aikana.

Hyvä José Manuel García-Margallo y Marfil, Euroopan keskuspankin työllä on mielestäni ollut ratkaiseva asema niiden vaikeuksien voittamisessa, joita olemme kohdanneet vasta äskettäin, ja sen pääjohtaja on selkeästi ilmoittanut, että inflaatio on vähentynyt EU:ssa ja että siksi hän ennustaa, kuten monet parlamentin jäsenet ovat panneet merkille, uutta liikkumavaraa rahapolitiikan alalla.

Mielestäni Elisa Ferreira oli sangen ankara Euroopan unionin vastauksen suhteen. Mielestäni Euroopan unioni vastasi, toisin kuin hän sanoi, nopeasti kriisiin tekemällä lujia päätöksiä hyvin lyhyessä ajassa toimielintemme – komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin – myönteisen yhteistyön ansiosta, ja kiitän teitä siitä.

Pienten ja keskisuurten yritysten tuen osalta järjestämme piakkoin keskustelun kilpailukykyneuvostossa pk-yrityksiä tukevan aloitteen hyväksymistä koskevasta päätöksestä, ja katson, että myös tällä alalla EU on tehnyt osansa pk-yritysten rahoituksen osalta ja niille myös taloudellisen taantuman aikana annettavan etusijan osalta.

Hyvä Sophia in't Veld, olitte oikeassa huomauttaessanne, että lyhyen aikavälin elvytyksen pitäisi perustua pitkän aikavälin rakenteellisiin uudistuksiin Lissabonin strategian puitteissa. Tämä strategia ei ole koskaan ollut niin olennainen, erityisesti tämän taloudellisen taantuman aikana, ja rakenteelliset uudistukset on voitava toteuttaa.

Hyvä Hans-Peter Martin, kuulin selvästi, kun kehotitte toimimaan yhdessä todellisten painopistealojen määrittämiseksi.

Hyvä Margaritis Schinas, meillä oli sääntöjä, mutta nuo säännöt eivät toimineet; se on totuus. Siksi tarvitsemme sääntöjä, mutta tehokkaita sääntöjä; ei tietenkään ylisääntelyä vaan todellista kehystä, joka sopii EU:n kilpailukykyyn.

Hyvä Donata Gottardi, haluan sanoa teille, että olen täysin samaa mieltä halustanne torjua veropetoksia. Puheenjohtajavaltio Ranska on lisäksi tehnyt tästä painopistealan EU:n tasolla ja kansainvälisellä tasolla. Haluan myös sanoa teille, että olen samaa mieltä kanssanne hyvin olennaisista huomioistanne, jotka koskevat tarvetta tehokkaaseen talouden elvytykseen.

Hyvä Margarita Starkevičiūtė, olen samaa mieltä siitä, että rahoitusalan tavallinen taantuma on olennainen osa Euroopan talouden elvytystä ja että sen pitäisi tapahtua koordinoituissa puitteissa.

Hyvä John Purvis, olen samaa mieltä, meidän on siirryttävä kohti suurempaa solidaarisuutta – se on tärkeää. Se on lisäksi sitä, mitä ehdotamme perustamalla kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistuksen Bretton Woodsissa luotuihin laitoksiin, mukaan luettuna erityisesti Kansainvälinen valuuttarahasto, yleismaailmallinen

ja poliittisesti legitiimi laitos, jonka osalta olen vakuuttunut, että sen asema vahvistuu tulevina vuosina. Mainitsitte alv:tä koskevan kysymyksen. Puheenjohtajavaltio itse asiassa kannattaa alv-alennusta, joka kohdennetaan erityisesti paljon työvoimaa vaativille aloille, joita ei voida sijoittaa uudelleen.

Hyvä Paul Rübig, puhuitte samasta aiheesta. Alv on väline, jolla voidaan – erityisesti, jos sitä lasketaan – ylläpitää toimintaa ja erityisesti työllisyyttä, mutta nämä alv:n vähennykset voivat olla vain kohdennettuja, ja sillä tarkoitan, että on oltava mahdollista todistaa, että ne ovat täysin asianmukaisia. Keskustelu tästä aiheesta ei ole kuitenkaan edelleenkaan täysin valmis, kuten tiedätte.

Hyvä Silvia-Adriana Ţicău mielestäni yksi talouden elvytystä koskevien komission ehdotusten periaatteista on investointi, joka on todellista ja oikea-aikaista mutta myös kestävä ja rakenteellista; olen kanssanne täysin samaa mieltä tästä aiheesta.

Hyvä Ján Hudacký, kyllä, Euroopan investointipankki on hyvin tärkeä väline talouden elvytyksen tukemisessa, myös erilaisten välineiden avulla. Mielestäni se on perustavanlaatuinen kohta. Meillä on tilaisuus todeta se neuvoston ensi viikon keskustelujen aikana.

Hyvä Charles Tannock, uskon samoin kuin koko neuvosto, että tarvitsemme elvytystä, joka on keskitettyä mutta joka voidaan kääntää, kun palataan kasvun tielle.

Lopuksi haluan sanoa teille, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, että tämä keskustelu ja kaikki kysymykset ovat olleet neuvostolle hyvin merkittäviä ja hyvin mielenkiintoisia. Ne osoittavat, että meillä on keskenämme laaja yhteisymmärrys siitä, että vahvan ja johdonmukaisen EU:n äänen on kuuluttava kansainvälisillä foorumeilla. Euroopan parlamentin tuki on olennaista. Haluan kiittää teitä tässä suhteessa.

Meidän pitää, ja olen vakuuttunut tästä, miettiä täysin uudelleen lähestymistapamme rahoitusjärjestelmään ja sen sääntelyyn. Se on tehtävä EU:n tasolla mutta myös ottaen huomioon ratkaisut, jotka löydetään kansainvälisellä tasolla, koska jos tästä kriisistä on todella jotakin opittavaa, se on se, että tämän päivän rahoitusjärjestelmällä on todella kansainvälinen ulottuvuus; siksi ratkaisu on löydettävä kansainvälisellä tasolla EU:n vauhdittamana.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Novelli, hyvät parlamentin jäsenet, aivan ensiksi, olen hyvin kiitollinen kommentistanne ja huomioistanne ja mielenkiinnosta, jota olette osoittaneet komission aloitteita kohtaan, erityisesti tänä iltapäivänä käsittelemääme elvytysuunnitelmaa kohtaan. En aio toistaa monia vastauksia, jotka ministeri Novelli juuri antoi. Olen käytännöllisesti katsoen samaa mieltä kaikista hänen kommentistaan siitä, mitä puheenvuoron käyttäneet jäsenet ovat sanoneet.

Haluaisin vain mainita kuusi kohtaa hyvin nopeasti. Ensiksi, olen samaa mieltä teistä niiden kanssa, alkaen Jean-Paul Gauzèsista, jotka sanoivat, että luottokriisi on erittäin ankara ja että se on kaikkien niiden todella suurten ongelmien perustana, joita reaalitaloudessa nyt on. Vasta eilen keskustelimme Ecofin-neuvostossa siitä, miten parannetaan pääomapohjan vahvistamisen tehokkuutta ja niitä talletussuojasuunnitelmia, jotka eri jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tai hyväksyvät. Vaakalaudalla on paljon veronmaksajien rahaa: huomattavia varoja on mennyt pankkien ja rahoituslaitosten toiminnan takaamiseen tai pääoman tarjoamiseen niille. Nyt on saatava luottovirta takaisin talouteen, koska se on olennaista, jotta talous voi toimia asianmukaisesti.

Koska se ei toimi hyvin, Poul Nyrup Rasmussenin mainitsemat talousennusteet, jotka esitin kuukausi sitten, eivät valitettavasti enää ole ennustuksia, jotka esittäisin tänään. Siksi ilmoitin myös eilen ministereille, että esittäisin uudet talousennusteet 19. tammikuuta.

Sillä välin Kansainvälinen valuuttarahasto, OECD ja muuta laitokset ovat julkaisseet vuodelle 2009 arvioita, jotka ovat vielä huolestuttavampia kuin komission ennustuksissa 3. marraskuussa esitetyt. Euroopan keskuspankin ennusteita odotetaan huomenna, ja ne ovat myös synkkiä.

Toinen kommenttini on se, että rahoituspalveluja säännellään ehdottomasti enemmän. Itse asiassa niitä säännellään jo nyt enemmän. Vasta eilen, komission aloitteesta, neuvosto, kuten ministeri Jouyet sanoi aiemmin, antoi poliittisen hyväksyntänsä ainakin neljälle – jos muistan oikein – komission aloitteelle rahoitusmarkkinoiden tai -palvelujen eri näkökulmien sääntelylle. Nykyisiä asetuksia on muutettava, sääntelemättömiä aloja on säänneltävä, ja sääntelyn laadussa ja siinä, miten näiden sääntöjen täytäntöönpanoa valvotaan EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti, tarvitaan parannuksia. Puhumme tästä kaikesta.

Koska päätös Solvenssi II -direktiivistä on tulossa parlamentin käsiteltäväksi, haluaisin kertoa teille, että neuvoston reaktio ei edelleenkään aina vastaa neuvoston omia lausuntoja siitä, mitä on tehtävä rahoituksen sääntelyn ja valvonnan osalta. Parlamentti on siitä tietoinen, koska se on käynyt keskusteluja neuvoston kanssa tästä direktiivistä. Vakuutusalan valvontatoimien koordinoinnin parhaasta tavasta ei ole sopimusta. Meidän on kiireellisesti saatava sopimus sellaisesta valvonnasta Euroopan laajuisesti, ja puhumme jo valvontaviranomaisten elimestä maailmanlaajuisesti toimiville laitoksille.

Vipurahastoja koskevan kysymyksen osalta perustamme näkemyksemme periaatteeseen, että niiden toimintaa on säänneltävä. Olemme sanoneet niin komissiossa, neuvosto on sanonut niin ja Washingtonin kokouksessa sanottiin niin.

Jacques de Larosièren johtama korkean tason ryhmä tutkii sitä muiden tekijöiden muassa. Komission jäsen McCreevy tapasi talous- ja raha-asioiden valiokunnan eilen.

Näin, että komission puheenjohtaja toisti teille tässä salissa viimeisimmillä vierailuillaan, että komissio aikoo säännellä vipurahastoja ja että sen me teemme. Se, mistä keskustellaan, on, missä määrin, millä aloilla ja mitä vipurahastojen toiminnan osia on säänneltävä, mikä ei vaikuta ainoastaan vipurahastoihin. Työllisyysalalta ja tämän parlamentin Poul Nyrup Rasmussenin aloitteesta laatimasta mietinnöstä on tulossa tähän keskusteluun huomattavia panoksia.

Olen täysin samaa mieltä teistä niiden kanssa, jotka ovat maininneet investoinnit ja tarpeen yhdistää tarpeelliset keskipitkän ja pitkän aikavälin investoinnit energia- ja ilmastonmuutospakettiin. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että rahapolitiikassamme on liikkumavaraa ilman, että Euroopan keskuspankin tai muiden keskuspankkien riippumattomuus pitäisi vaarantaa. Se on ilmiselvää. Euroalueen inflaatio marraskuun lopussa oli Eurostatin mukaan 2,1 prosenttia. Vain muutama kuukausi sitten puhuimme inflaatioluvuista, jotka olivat kaksi kertaa korkeampia, ja tuo marginaali on nyt käytetty. Keskuspankilla on kokous täällä Brysselissä huomenna. En tiedä, mitä se aikoo tehdä, mutta olen kuullut pankin pääjohtajan Trichet'n antamat lausunnot, ja ne ovat sangen selkeitä tästä asiasta.

Seuraava kohtani koskee vakaas- ja kasvusopimusta. Sopimuksessa todetaan selkeästi, että kolmen prosentin kynnyksen rikkova alijäämä käynnistää liiallista alijäämää koskevan menettelyn, ja siinä on yksi poikkeus, nimittäin poikkeuksellinen taloustilanne, ja nyt olemme taloustilanteessa, joka on poikkeuksellinen. Toinen ehto, jota sovelletaan yhdessä ensimmäisen kanssa, on se, että liiallisen alijäämän pitäisi olla väliaikainen, ja väliaikainen ei tarkoita monia vuosia vaan vain yhtä vuotta. Kolmas ehto, jota sovelletaan yhdessä kahden ensimmäisen kanssa, on se, että liiallisen alijäämän ei pitäisi olla kovin kaukana viitearvosta, ja tässä, hyvä José Manuel García-Margallo y Marfil – menemättä teknisiin yksityiskohtiin, jotka eivät sovi tämän parlamentin pääasiassa maallikkoyleisölle – puhumme prosenttiyksikön muutamista kymmenesosista.

Lopuksi, vastauksena Neil Parishille ja jollekulle muulle, joka mainitsi arvonlisäveroa koskevan kysymyksen, komission asiakirjassa tai suunnitelmassa on monia välineitä, joita voidaan käyttää tuottamaan finanssipoliittisia elvytystoimia, ja yksi niistä on varmasti alv:n kaltaisen huomattavan veron tai pikemminkin alv:n kaltaisen huomattavan verokannan leikkaaminen. On myös kuitenkin totta, että komissio ei pakota ketään tekemään sitä. Lukekaa suunnitelma ja näette, että siihen ei kuulu velvoitetta, eikä sitä itse asiassa voisi olla. Kolmas kohta – ja tämä on elisistä Ecofin-keskusteluista saatua tietoa – on se, että vain yksi jäsenvaltio 27:stä kannatti eilen tämän välineen käyttämistä, ja se oli jäsenvaltio, joka on käyttänyt sitä.

Puhemies. – (IT) Kiitos, arvoisa komission jäsen, erityisesti siitä, että katoitte aiheita matematiikasta teologiaan.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Rahoituskriisi on luonut suuria haasteita EU:lle ja maailmantaloudelle. Jäsenvaltioiden koordinoitujen ponnistukset ovat olleet tehokkaita EU:n pankkijärjestelmän vakauttamisessa, mutta paljon on vielä tehtävänä, jotta voidaan rajoittaa kriisin leviämistä laajempaan talouteen ja suojella kotitalouksia, yrityksiä ja työpaikkoja. Keskinäisesti riippuvaisessa maailmassa näiden haasteiden käsittely voi olla EU:lle tilaisuus ottaa johtoasema selkeyden, yhteiskuntavastuun ja ennakoitavuuden tuomisessa maailmanlaajuisen rahoitusrakenteeseen.

Kaiken lieventämistoimenpiteiden täytäntöönpanon on oltava oikea-aikaista, kattavaa, ja siihen on liitettävä asianmukainen sääntelytoiminta, jolla käsitellään kriisin perussyitä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä sääntelyyn, joka koskee uusia rahoitustuotteita, kuten subprime-lainoja ja niiden johdannaisia, sekä tahoja, jotka ovat mukana niiden markkinoinnissa, kuten pankkeja, vipurahastoja ja yksityisiä

pääomasijoitusrahastoja. Luokituslaitosten liiketoimintamalleja ja niiden luokitusten oikeudellista asemaa on tarkistettava.

Meidän on elvytysprosessissa annettava etusija ratkaisuille, joilla suojellaan työpaikkoja, kasvua ja heikoimmassa asemassa olevia, edistetään talouden energiaa ja vakautta ja taataan samalla, että osapuolet, joiden omien etujen mukaista on asioiden vallitsevan tilan säilyttäminen, pidetään kaukana.

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (HU) Pidän myönteisenä EU:n yhtenäisiä ponnisteluja käsitellä kriisiä ja aloitteita, joilla pyritään suojaamaan Euroopan työpaikat ja luomaan uusia.

Samalla haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että mailla, jotka ovat niin vakavassa finanssipoliittisessa tilanteessa kuin Unkari, ei ole mitään rahapoliittisia tai huomattavia finanssipoliittisia tai veronkevennykseen liittyviä välineitä käytettävissään. Näissä maissa taloudellinen elvytys on siksi mahdollista pääasiassa EU:n varojen uudelleenosoittamisen ja tehokkaan käytön muodossa sekä palkkakustannusten vähentämisessä, kilpailun sääntelyn tehostamisessa ja hallinnollisten kulujen vähentämisessä.

Olen erityisen tyytyväinen, että yhteiset ponnistelumme tässä suhteessa ovat saaneet komission jäsenen Joaquín Almunian tuen. Siksi katson, että rakennerahastoihin liittyvät aloitteet ovat olennaisen tärkeitä, ja tuen lujasti niiden välitöntä hyväksymistä. Suurhankkeiden hyväksymisen nopeuttaminen sekä tuki pk-yritysten saatavilla olevien luottojen muodossa voivat auttaa edistämään kysyntää.

Samalla katson, että ponnistelumme heikoimmassa asemassa olevien puolesta ovat riittämättömiä, ja siksi kehotan, että maankäyttö ja uusi rakentaminen sisällytetään myös muutoksiin, joita on ehdotettu asumistuen alalla. Alikehittyneillä alueilla ja taajamissa on tiettyjä tontteja tai rakennuksia, jotka eivät sovi remontointiin, ja siksi meidän on edistettävä ajanmukaisten, energiatehokkaiden asuntojen rakentamista. Niin tekemällä voimme edistää Euroopan unionin tavoitteita sekä energiansäästöjen että työpaikkojen luomisen osalta, ja samalla auttaa heikoimmassa asemassa olevia.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Ilmoittaessaan kriisiä koskevasta toimintasuunnitelmastaan Euroopan komissio vastasi todelliseen tarpeeseen talouden vakauttamista ja elvyttämistä koskevasta yhteisön toiminnasta. Ilmoitus kuitenkin tehtiin muutama päivä niin sanotun sovittelun jälkeen, ja siinä määritellään Euroopan unionin vuoden 2009 talousarvion muoto. Talousarviossa ei osoiteta täydentäviä varoja kriisin nujertamiseen, ja on vaikea kuvitella, että 200 miljardin euron arvoinen suunnitelma ei vaikuttaisi mitenkään talousarvioon.

Pitkään käyty kiista lähteistä miljardin euron rahoitukselle auttamaan maita, joita uhkaa nälänhätä, osoittaa, että ei ole helppoa saada 27 maata sopimaan täydentävästä rahoituksesta, nimittäin yli 116 miljardin arvoisista maksumäärärahoista, joista Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat 21. marraskuuta vuodelle 2009. Jo pelkästään tämän takia puheenjohtaja Barroson suunnitelma on vain yhdistelmä kansallisia ponnisteluja, joihin on liitetty lupauksia suuremmasta suvaitsevaisuudesta talousarvion alijäämien ja valtionavun sääntelyn osalta.

Toivon kuitenkin, että mikä tahansa vakaus- ja kasvusopimuksen mahdollinen lieventäminen ei ole ainoa tulos Euroopan komission suunnitelmasta. Näin käy, jos toteutamme lupauksen kasvavista ennakoista ja rakennerahastojen valtavirtaistamisesta, sillä niiden on toimittava paikallisina ja alakohtaisina kriisinvastaisina paketteina vuosina 2009–2010. Sillä käännettäisiin katastrofaalinen suuntaus kuilun laajentamisesta sitoumusten ja todella käytettyjen aluepoliittisten varojen välillä.

14. Romaneja koskeva Euroopan unionin strategia (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumista romaneja koskevasta Euroopan unionin strategiasta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, neuvosto tunnustaa täysimääräisesti, miten olennaisen tärkeää on ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin romanien tilanteen parantamiseksi ja heidän perusoikeuksiensa edistämiseksi, kuten tämä parlamentti vaati 31. tammikuuta antamassaan päätöslauselmassa.

Kuten tiedätte, Ranskan puheenjohtajakauden aikana on saavutettu todellista edistystä syrjimättömyyden ja osallisuuden aloilla, ja näissä puitteissa on ollut mahdollista ottaa huomioon romanien tilanne, etenkin komission jäsenen Špidlan 2. heinäkuuta esittämän sosiaalista toimintaohjelmaa koskevan paketin puitteissa.

Komission esittämän paketin tavoitteena on antaa uusi sysäys heikoimmassa asemassa olevien ryhmien köyhyyden, syrjäytymisen ja syrjinnän torjuntaa koskeville toimille ja tästä näkökulmasta ehdotukset, jotka komissio teki ja joissa arvioidaan nykyisiä välineitä, joilla autetaan varmistamaan romaniväestön suurempi osallisuus, ovat todella erittäin hyvä panos.

Neuvosto pitää omasta puolestaan valitettavana, että jäsenvaltiot eivät pystyneet sopimaan yksimielisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevasta paketista rahoituksen osalta. Halusin sanoa myös tämän tässä keskustelussa.

Ensimmäinen romaneja käsittelevä EU:n huippukokous pidettiin 16. syyskuuta. Komission puheenjohtaja ja Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Ranska tukivat sitä. Hyväksytyssä julkilausumassa korostetaan jäsenvaltioiden vastuuta romanien tarkoituksenmukaisen osallisuuden varmistamisessa korostamalla ihmisten henkilökohtaisten oikeuksien vahvistamista ja romanijärjestöjen osallistumisen merkitystä.

Toinen yhdenvertaisuutta käsittelevä huippukokous pidettiin 29. ja 30. syyskuuta 2008. Tämän huippukokouksen aikana korostettiin ongelmia, jotka kohtaavat romaniväestöä aivan liian usein, koskivatpa ne koulutuksen, työpaikkojen tai ammattikoulutuksen saatavuutta tai muiden tavaroiden ja palvelujen saatavuutta, ja sen avulla pystyimme näkemään, miten voidaan toimia tehokkaammin tähän väestöön kohdistuvan syrjinnän torjumiseksi tehokkaasti.

Olemme myös tyytyväisiä, että romanien tilanne on sisällytetty Euroopan unioniin, ja varmistamme, että se on yksi Euroopan unionin perusoikeusviraston painopistealoista.

Puheenjohtajavaltio Ranska laati äskettäin joitakin päätelmäluonnoksia romanien erityisestä tilanteesta. Nämä päätelmät toimitetaan ulkoasiainministerien neuvostolle ja yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostolle ensi maanantaina ja tiistaina. Teen niistä selkoa ulkoasiainvaliokunnallenne tiistaina.

Päätelmäluonnoksissa kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon romanien tilanne perusoikeuksien suojelua koskevien toimien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, köyhyyden ja syrjinnän torjuntaa koskevassa politiikassa, sukupuolten tasa-arvoa koskevissa toiminnoissa ja koulutukseen, asumiseen, terveydenhuoltoon, työpaikkoihin, lainsäädäntöön ja kulttuuriin liittyvissä toiminnoissa. Kehotamme näissä päätelmäluonnoksissa komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään konkreettisia toimia vuosille 2009 ja 2010.

Sen aikaansaamiseksi on säädetty myös rakennerahastojen paremmasta käytöstä. Sen takia neuvosto kehottaa komissiota antamaan sille vuonna 2010 kertomuksen saavutetusta edistyksestä, jatkamaan keskusteluja ja järjestämään tarvittavia keskusteluja romanijärjestöjen kanssa.

Tämän halusin sanoa tälle parlamentille, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensimmäinen romaneja käsittelevä EU:n huippukokous, joka pidettiin Brysselissä 16. syyskuuta, oli erittäin tärkeä tämän alan tärkeimpien toimijoiden kumppanuudelle. Siihen osallistui yli 500 johtavaa edustajaa EU:n toimielimistä, jäsenvaltioista ja kansalaisjärjestöistä, ja se oli osoitus uudesta päättäväisyydestämme lisätä ponnisteluja romanien sosiaalisen syrjäytymisen vastustamiseksi.

Selkeä viesti oli, että yleisenä tavoitteena on oltava romanien täysimääräinen integroituminen Euroopan taloudelliseen, sosiaaliseen ja kulttuuriseen elämään ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien takaaminen kaikille EU:ssa, myös romaneille. Kansalaisyhteiskunta on otettava täysimääräisesti mukaan tähän kumppanuuteen. Siitä seuraa, että romanien on osallistuttava heitä koskevien toimien ehdottamiseen, täytäntöönpanoon ja valvomiseen. Komissio pitää siksi myönteisenä kansalaisjärjestöjen osuutta huippukokouksessa, esimerkiksi julkilausumaa EU:n ja romanien toimintaa koskevasta liittoumasta "EU Roma Policy Coalition". Tänä vuonna on saavutettu ennakoimatonta edistystä romanien integroitumisessa EU:n ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien ja keskinäiseen luottamuksene ja hyvään tahtoon perustuvan yhteistyön avulla.

Komission mielestä huippukokouksen tärkeimmät päätelmät olivat seuraavat: sitoutuminen romanien, -naisten ja -lasten henkilökohtaisten oikeuksien edistämiseen, sen tunnustaminen, että EU ja jäsenvaltiot jakavat vastuun romanien integroitumisen tukemisesta eri toimintaloilla; sen tunnustaminen, että EU:n on tuettava jäsenvaltioita näiden tehtävien toteuttamisessa koordinoinnin ja rakennerahastosta peräisin olevan taloudellisen tuen avulla; yksimielisyys siitä, että on välttämätöntä tukea romaneihin keskittyviä, kulttuurin huomioon ottavia toimintatapoja, joilla edistetään heidän integroitumistaan valtaväestöön koulutuksen, työllisyyden ja yhteisöjen osalta jättämättä pois muita samalla tavoin heikossa asemassa olevia yhteiskunnan jäseniä.

Komissio antoi huippukokouksessa myös selkeän viestin siitä, että se ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin omalla toiminta-alallaan parantaakseen romanien tilannetta ja että se varmistaa, että he voivat käyttää täysimääräisesti hyväkseen peruskirjalla taattuja perusoikeuksia. Komissio ei epäröi puuttua asiaan, kun yhteisön lainsäädäntöä rikotaan, ja se sisältää perusoikeudet.

Huippukokouksen päätelmien osalta puheenjohtaja Barroso ja minä olemme ehdottaneet romanien osallisuutta käsittelevän foorumin luomista. Sillä tarjottaisiin puitteet korkean tason kahdenvälisille tapaamisille, jotta esimerkiksi koheesiota ja maaseudun kehitystä koskevaa politiikkaa tukevat rahoitusvälineet voidaan paremmin kohdistaa romanien integroitumiseen. Sen lisäksi foorumi olisi konkreettinen tapa lunastaa komission lupaus tehdä yhteisön välineistä ja politiikasta tehokkaampia ja tiedottaa saavutetuista tuloksista.

Eurooppa-neuvoston kesäkuun kokouksen päätelmien osalta jäsenvaltioiden pitäisi nyt arvioida tähän mennessä saavutettu edistys ja lisätä ponnistelujaan, jotta romanit voisivat integroitua täysimääräisesti. Komissio tukee tietysti jäsenvaltioita. Tämän lisäksi komissio odottaa 8. joulukuuta järjestettävää yleisten asioiden neuvoston kokousta, jossa ehdotuksista keskustellaan romanien integroitumista koskevien päätelmien osalta.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Livia Járóka, *PPE-DE-ryhmän puolesta* – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät kollegat, viime vuoden aikana on saavutettu huomattavaa edistystä EU:n tason tunnustuksen saamisessa sille, että kymmenen miljoonan jäsenvaltioissa hädänalaisessa asemassa elävän romanin integroituminen ja heidän oikeuksiensa täysimääräinen toteuttaminen on kaikkien EU:n yhteiskuntien edun mukaista.

Mielestäni tämä prosessi on nyt kuitenkin pysähtynyt. Euroopan parlamentin ja kansalaisjärjestöjen mukaan tarvitaan ammattimaista ja valvontaa ja Euroopan yhteisön seurantaa, sillä vaikka jäsenvaltiot ovat osoittaneet Euroopan unionille toimittamissaan suunnitelmissa aikomuksensa integroida rajojensa sisällä asuvat romanit, niiden kansallisesti hyväksytyt talousarviot ja tähän mennessä saadut tulokset eivät tue näitä julkilausumia.

EU:n lähteistä rahoitetuilla yksittäisillä hankkeilla ei ole saavutettu hämmästyttäviä tuloksia. Euroopan romanien syrjäytyminen taloudesta ja asumisesta, laadukkaan opetuksen saatavuuden puuttuminen, huolestuttavat terveydenhoitoa koskevat indikaattorit eivät ole parantuneet vaan pikemminkin huonontuneet, ja ne heikentävät edelleen Euroopan sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Tarvitaan ammattimaisia ponnisteluja, jotka ovat paljon kattavampia kuin tähän mennessä toteutetut hankekohtaiset lähestymistavat, ja niissä on käsiteltävä sekä romanien että muiden kuin romanien yhteisöjä, jotta voitaisiin kehittää mainittuja aloja tavalla, joka ylittää osapuolten ja piirien väliset rajat. Näiden ponnistelujen menestyksen perustavanlaatuinen ennakkoehto on se, että tulevat puheenjohtajavaltiot sitoutuvat myös puheenjohtajavaltio Ranskan johdolla laadittuihin EU:n yhteisiin toimiin.

On olennaista ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin, joilla pyritään saamaan hyväksyntä romaneille ja valjastamaan heidän taloudelliset valmiutensa EU:n kehityksen palvelukseen. Koheesiopolitiikan alusta vuoden 2004 laajentumiseen saavutettiin tiettyä menestystä, mutta jos pitää odottaa vielä kolme vuosikymmentä, se on liian kauan. Tämä tilanne edellyttää ei enempää tai vähempää kuin kriisitoimenpiteitä. Romanien getot voidaan poistaa vain integroimalla niiden useat tuhannet asukkaat työmarkkinoille ja käyttämällä mahdollisimman paljon uusia ja kehittymättömiä taloudenaloja – kuten uusiutuvaa ja vaihtoehtoisia energiaa ja ympäristönsuojelua – ja luomalla laadukasta integroitua koulutusta.

Romanien omaa identiteettiä, heidän omasta kotimaastaan peräisin olevaa kansallista identiteettiään ja heidän yhteiskunnallista ja taloudellista identiteettiään on vahvistettava samanaikaisesti. Viiden miljoonan euron arvoisen pilottihankkeen liittämisellä vuoden 2009 talousarvioon taataan se, että voimme puhua tästä asiasta, mutta edistys ei saa päättyä siihen. Tarvitsemme kahdenvälisen tapaamisen sijasta EU:n strategian, jolla voidaan luoda uusia elementtejä, oikeusperustoja ja mahdollisia seuraamuksia sekä rahapolittisia mekanismeja.

Jan Marinus Wiersma, *PSE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on viime aikoina puhunut painokkaasti Euroopan romanien integroitumista koskevan pitkän aikavälin strategian kehittämisen puolesta. Viime vuoden aikana on käynyt selväksi, että tällä alalla on tehtävä enemmän, pääasiassa jäsenvaltioissa, mutta myös Euroopan unionissa. Neuvosto käsittelee tätä aihetta pian uudelleen.

Se yksin on merkki siitä, että hallitusten päämiehemme arvostavat poliittisesti suuresti tehokasta politiikkaa, ja hyvistä syistä, jolla torjutaan romanien syrjintää ja heidän sosiaalista ja taloudellista syrjäytymistään.

Tämä aihe on myös korkealla komission asialistalla. Se järjesti syyskuussa ensimmäisen romaneja käsittelevän huippukokouksen, jossa jäsenvaltioiden, itse komission ja erityisesti romanien kansalaisyhteiskunnan edustajille annettiin tilaisuus tehdä suosituksia romaneja käsittelevän EU:n politiikan osalta.

Korkean tason poliittisen kokouksen pitäisi olla osana romaneja käsittelevää EU:n strategiaa vuotuinen vakituinen tapahtuma, jotta voidaan tarkistaa politiikan osalta saavutettua edistystä, vaihtaa myönteisiä kokemuksia, mutta myös – jos se osoittautuisi välttämättömäksi – tehdä kriittisiä huomioita. Toivon, että komission jäsen voi sitoutua tähän tänään.

Enemmän on kuitenkin tehtävä. Siksi Eurooppa-neuvoston on annettava komissiolle selkeä ja erityinen tehtävä kehittää laajat, strategiset ja pitkän aikavälin poliittiset puitteet, joilla pyritään rikkomaan syrjäytymisen noidankehä, johon Euroopan romaneja on joutunut sukupolvittain.

Ei ole mitään syytä odottaa poliittisia ehdotuksia yhtään kauempaa. On selvää, mitä on tehtävä: lukemattomissa tutkimuksissa ja poliittisissa suosituksissa on kartoitettu pullonkaulat. Euroopan parlamentin päätöslauselmissa annetaan selkeä ja tarkka yhteenveto mahdollisista poliittisista aloitteista.

Viktória Mohácsi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa puhemies, hyväksyimme tässä parlamentissa 31. tammikuuta suurella enemmistöllä parlamentin päätöslauselman, jossa vaadittiin selkeästi Euroopan komissiota luomaan romaneja käsittelevä EU:n strategia. Koulutus, asuminen, työllisyys ja terveydenhoito määriteltiin neljäksi painopistealaksi, joille piti tarjota materiaalisia resursseja ja henkilöresursseja.

Juuri kuulemamme komission julkilausuma ei ole kovin vakuuttava julkilausuma, ja minun on sanottava rehellisesti, että se muistutti minua aavemaisesti Itä-Euroopan sosialististen diktatuuriin antamista propagandistisista julkilausumista. Aivan kuten noina päivinä, kuulimme tänään vain menestyksestä, kehityksestä ja muista positiivista viesteistä, kun todellisuudessa romanit elävät edelleen leireissä ja getoissa, he kohtaavat päivittäin nöyryytystä, syrjintää ja pahimmassa tapauksessa rasistisia hyökkäyksiä, minkä seurauksena lähes 30 000 romanian Italiasta vaeltaa ympäri Euroopan unionin aluetta löytääkseen kodin ainakin jossakin jäsenvaltiossa.

Arvoisa puhemies, pidän kädessäni 6. marraskuuta päivättyä puheenjohtaja Barroson kirjetä, jossa hän vakuuttaa minulle ja neljälle kollegalleni, että – lainaan kirjetä – ”voimme olla romaneja käsittelevän EU:n strategian osalta varmoja siitä, että hän työskentelee tiiviisti komission jäsenen Špidlan kanssa varmistaakseen, että sillä täytetään romanien kansalaisjärjestöjen odotukset”. Strategiasta ei kuitenkaan ole mainintaa vaan ainoastaan romanien integraatiofoorumista. Miten tämä voidaan selittää?

Romaneja käsittelevän EU:n huippukokouksen osalta olen kuullut kansalaisjärjestöiltä vain arvostelua siitä, että ne odottivat paljon enemmän tältä historialliselta huippukokoukselta ja että niitä ei otettu mukaan valmisteluihin. Mutta menen vielä pidemmälle: ei ole vielääkään selvää, miten Berlusconiin hallitus on raportoinut Euroopan komissiolle sormenjälkien ottamisen tuloksista.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komissio ja neuvosto, tämä keskustelu on hieman tekopyhä. Meidän on kutsuttava asioita niiden oikeilla nimillä. Meillä on romaneja koskeva ongelma, ja se on se, että heidät torjutaan useimmissa yhteiskunnissa vaihtelevissa määrin. Italia mainittiin, Tšekin tasavallasta ja Romaniasta on esimerkkejä todellisista joukkovainoista, rasistisista hyökkäyksistä.

Tässä tilanteessa Euroopan unionin pitäisi tehdä yksi asia, nimittäin antaa romaneille eurooppalaisen vähemmistön asema. Toisin sanoen, virallinen tunnustaminen on ensimmäinen askel syrjäytymisen torjunnassa. Toiseksi, meidän pitäisi kehittää romaneja koskeva strategia, jonka pitää kuitenkin sisältää kaksi osaa. Strategia romaneille, jotka ovat asettuneet paikoilleen, ja strategia romaneille, jotka matkustavat ympäriinsä. Sillä matkustajia ei voida asettaa pakolla paikoilleen, tai paikoilleen asettuneita saada matkustamaan. Se on vaikea ongelma. Vastasin romaneista kuusi vuotta Frankfurtissa, ja tiedän, miten vaikeaa päivittäinen työ on.

Mutta perusongelma on se, että – ja siksi se, mitä organisoinnista on sanottu, on myös asianmukaista – jos emme laadi rakenteita romanijärjestöjen edustajien kanssa, epäonnistumme, koska puhumme aina isällisesti heidän ongelmistaan emmekä yritä ratkaista heidän ongelmiaan heidän kanssaan – heidän vastalauseensa mukaan luettuna. Puhumme esimerkiksi kouluista. On kuitenkin romaniperheitä, jotka eivät halua panna lapsiaan kouluun, ja toisia, jotka todella haluavat panna lapsensa kouluun. Nämä ovat erilaisia ongelmia.

Siksi olen samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi lakata antamasta sellaisia myönteisiä tilanneraportteja kuin "Olemme huolissamme" ja "Meillä on ohjelmia" ja niin edelleen, kun tiedämme, että se ei toimi.

Lyhyesti: ensin tunnustakaa ongelma selkeämmin ja toiseksi ottakaa romanijärjestöt selkeämmin mukaan prosessiin.

Roberta Angelilli, *UEN-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen täysin samaa mieltä lähestymistavasta, jonka komissio on omaksunut romanien osalta. Ymmärrän kaikista poliittisista tai aatteellisista sisällöistä vapaan pragmaattisen lähestymistavan, lähestymistavan – kuten puheenjohtaja Barroso sanoi Brysselissä 16. syyskuuta järjestetyssä huippukokouksessa – joka edellyttää, että kaikki johtajat romaniyhteisöstä julkisiin viranomaisiin osallistuvat poikkeuksetta, Euroopan komission johdolla.

Romaneja koskevat toimet kuuluvat varmasti jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta on hyvä, että niitä viimeinkin koordinoidaan yhteisön tasolla. Hyviä käytäntöjä pitäisi koordinoida ja varojen käyttöä valvoa säännöllisesti. Miten paljon resursseja on tuhlatu muutaman viime vuoden aikana? Miten monta tilaisuutta on menetetty? Todellista tilannetta tarkastellessa ja ottaen huomioon asianmukaiset odotukset, talousarvio on valitettavasti alijäämäinen. Liian monia varoja ei ole käytetty, liian paljon on tuhlatu toimenpiteisiin ja hankkeisiin, joista ei ole ollut tuloksia. Jos haluamme käsitellä tätä vakavasti, emme voi teeskennellä, ettei sitä ole tapahtunut. Tässä suhteessa voimme todellakin sanoa: "synnitön heittäköön ensimmäisen kiven". Komissio on laatinut jäsenvaltioille hyödyllisen asiakirjan. Kaikkien on tehtävä oma osansa, alkaen siitä, että rasismien ja syrjinnän kaikkia muotoja torjutaan väsymättä ja edistetään vakavaa integraatiopolitiikkaa, jossa on pääasiassa kolme painopisteenala: koulutus, rokotukset ja terveydenhuolto sekä ammattikoulutus ja työnlaitosohjelmat, käyttämällä myös mikroluotto-ohjelmia.

Mutta meidän pitäisi pyytää romaneja kantamaan vastuunsa. Annan yhden esimerkin: Emme saa enää ehdottomasti suvaita sitä, että romanivanhemmat pakottavat lapsensa kerjäämään ja ottavat heidät pois koulusta, jotta he voivat tehdä niin. Hyväksikäyttöä ja laitonta toimintaa ei voida suvaita missään muodossa. Vain yhdistämällä solidaarisuuden, integraation ja asetusten noudattamisen voimme saada aikaan oikean strategian näiden ongelmien ratkaisemiseksi.

Giusto Catania, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämän parlamentin antaman päätöslauselman jälkeen vierailimme romanileireillä ja näimme omin silmin, miten he ottavat ihmiset vastaan ja miten he elävät. Vierailimme leireillä Roomassa ja pystyimme varmistumaan siitä, että todellisuudessa romanit todella tarvitsevat erityisuuksia etenkin siksi, että EU:n laajentumisen jälkeen heistä on tullut yksi Euroopan unionin suurimmista vähemmistöistä. Meidän on varmistettava, että tämä vähemmistö tunnustetaan käytännössä eurooppalaiseksi vähemmistöksi.

Muutaman viime vuoden aikana toteutetut ponnistelut ovat olleet epäjärjestelmällisiä eikä Euroopan unioni ole koordinoitu niitä. Joten paljon rahaa on tuhlatu, eikä romanien tilanteeseen ole onnistuttu tekemään mitään rakenteellisia ja kestäviä parannuksia erityisesti koulutuksen, asumisen ja työllisyyden kaltaisilla aloilla. Todistamme päivittäin rasistista syrjintää sekä paikallisesti että ohjelmissa, joita ei ole suunnattu integraatioon. Todistamme myös jatkuvasti poliisien harjoittamaa syrjintää tai jopa rasistisia stereotyyppioita hallituksissa, jotka pohtivat romanien rekisteröintiä käyttämällä sormenjälkiä tai muita rekisteröintimuotoja. Euroopassa käydään todellista kriminalisointikampanjaa romaniyhteisöä vastaan. Kuulemme joka päivä siihen suuntaan kallistuvia poliitikkojen lausuntoja, sekä oikealta että vasemmalta.

Toivon, että Roberta Angelilli pystyy vakuuttamaan puolueensa johtajan, joka on myös Italian edustajainhuoneen puhemies, että romanit voivat integroitua, mikä on vastoin hänen julkisia puheitaan.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi edelliseltä puhujalta, mutta ehdotus, jonka mukaan romanien elämään liittyvien suurien ongelmien voidaan yksinkertaisesti sanoa johtuvan vain syrjinnästä tai ennakkoluuloista, voi olla poliittisesti korrektia, mutta todellisuudessa se ei ole vedenpitävää.

Romaneilla itsellään on monia tapoja, joita on vaikeaa, ellei mahdotonta, sovittaa yhteen useimmissa Euroopan maissa sovellettavien perusnormien kanssa. Aikuisten valtava työttömyys ja romanilasten järkyttävä poissaoloja koulusta koskeva taso eivät ensisijaisesti ole seurausta minkäänlaisesta syrjinnästä.

Viime viikolla Italian vetoomustuomioistuin päätti, että mustalaisten kerjääminen on olennainen osa romanikulttuuria, eikä sitä voi siksi kieltää. Ihmettelen, mihin tämä johtaa. Minä kannattaisin omasta puolestani kunnioittavaa ja humaania mutta samalla yksiselitteistä lähestymistapaa.

Kaikkien, jotka haluavat elää yhteiskunnassamme, pitäisi noudattaa sen lakeja ja normeja. Kerjääminen, lasten pitäminen poissa perusterveydenhuollosta, tai vielä pahempaa, järjestelmällinen poissaolo koulusta, ovat aivan väärin yhteiskunnassamme.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, tämän päivän keskustelu on osa prosessia, jossa on tehtävä vielä merkittäviä päätöksiä, ja siksi korostan jälleen kerran, että Euroopan suurimman vähemmistön elinolosuhteita voi turvallisesti verrata kehitysmaiden elinolosuhteisiin. Heitä voidaan tietysti edelleen panetella väittämällä, että se on heidän oma vikansa, mutta juuri heidän koulutus-, asumis-, terveydenhuolto- ja työllisyystilanteensa muistuttaa kehitysmaita. Ilman välitöntä, keskitettyä ja kohdennettua ulkoista apua näillä 10–12 miljoonalla ihmisellä ei ole mitään mahdollisuutta päästä köyhyydestään ja syrjäytyneisyydestään. Tällainen sosiaalinen syrjäytyminen estää romanien ihmisarvon ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien perustavanlaatuisen toteutumisen.

Eurooppa on jo monien vuosikymmenten päässä siitä ajasta, kun se voi kaukaa tarkastella, miten niin suuren taloudellisen mahdin yhteydessä voi olla niin paljon ihmisiä, jotka elävät sen alueella sukupolvesta toiseen sosiaalisesti syrjäytyneinä. Taloudellinen kehitys ei missään vaiheessa mahdollistanut todellista liikkuvuutta niille, jotka olivat sosiaalisten tikapuiden alimmalla askelmalla.

Vastuumme on yhteinen, ennen kaikkea siksi, että romanien tilanne ei ole muuttunut perustavanlaatuisesti uusissa jäsenvaltioissa laajentumisen jälkeen tai ehdokasmaissa laajentumista odottaessa. Samalla romanien vastainen mielipide on tulossa avoimemmaksi, ja se saa Euroopassa aikaan vaatimuksia äärimmäisistä näkemyksistä, ja se meidän on lopetettava. Se, että aihe on otettu asialistalle, osoittaa, että meillä on paljon tehtävää. Komission jäsen Špidla on luetellut monia edessämme olevia tehtäviä, ja kollegani ovat täydentäneet niitä. Yhdistäkäämme tehtävämme, ja aihe on parlamentin käsiteltävänä uudelleen helmikuussa.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Hyvät kollegat, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan varjoesittelijänä haluaisin ilmaista suuren kiitollisuuteni sekä komission että esittelijän tekemälle työlle, jossa on etsitty niin huolellisesti myönteistä ratkaisua yhtä Euroopan unionin vähemmistöä koskevaan ongelmaan. Pelkäänpä, että keskustelu osoitti, että komission jäsenen Špidlan sanat joko käännettiin huonosti tai Viktória Mohácsi ja Daniel Cohn-Bendit ymmärsivät ne huonosti. Tulen Tšekin tasavallasta, maasta, jota on usein ja minun mielestäni sängen epäoikeudenmukaisesti arvosteltu tässä yhteydessä ja jossa on paljon kokemusta ongelmasta. Tämän perusteella haluaisin esittää neljä huomiota. Olen samaa mieltä komission kanssa siitä, että ongelma voidaan ratkaista vain yhdistämällä alueelliset, kansalliset ja eurooppalaiset rakenteet mahdollisimman laajasti. Toiseksi olen samaa mieltä mielipiteestä, jonka mukaan meillä on tarpeeksi välineitä integraatiotoimien toteuttamiseksi. Kolmanneksi haluaisin ilmaista olevani perustavanlaatuisesti samaa mieltä komission ja joidenkin kollegoideni mielipiteestä, että avain onnistuneeseen ratkaisuun riippuu yhteistyöstä itse romanivähemmistöjen edustajien kanssa.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, romanit ovat yleiseurooppalainen etnis-kulttuurinen yhteisö, jolla on suuria sosiaalisia ja taloudellisia ongelmia. Näitä ongelmia pitäisi pääasiassa käsitellä Euroopan unionissa selkeitä oikeusperustoja edellyttävän asianmukaisen yhteisen politiikan avulla.

Emme voi tehdä todellisuutta romanien kansallista kansalaisuutta koskevasta kuvitelmasta, kun romanit eivät ota tietyn valtion kansalaisuutta. Romanit ovat Euroopan kansalaisia ilman kansallista hanketta. Siksi kansallisiin vähemmistöihin kansallisvaltion tasolla tavallisesti sovellettavat mallit eivät toimi. Romanien yhteiskunnallinen ja kulttuurinen integraatio on rajatylittävä asia, ja siksi se on ennen kaikkea Euroopan unionin vastuulla.

Jäsenvaltioilla on tietysti vastuunsa romanien syrjimättömyyden, sosiaalisen osallisuuden ja vähemmistöjä tukevien paikallisten toimien osalta. Mutta näitä vastuualoja on pidettävä toissijaisina. Kun komissio korostaa, että päävastuu on jäsenvaltioilla, se itse asiassa kieltäytyy kantamasta luonnollista vastuutaan ja palaa malliin, joka on osoittautunut tehottomaksi.

Meidän on perustettava, meidän on luotava, romaneja koskeva eurooppalainen julkinen foorumi, mekanismi, jonka avulla romanit voivat osallistua tehokkaasti päätöksentekoon ja politiikan täytäntöönpanoon. Ilman sitä emme voi todella ratkaista ongelmaa. Meillä ei voi olla todellista strategiaa.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Huolimatta siitä, että EU:n toimielimet ovat osoittaneet sitoutuneensa eurooppalaisten arvojen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen ja syrjinnän torjumiseen, romanien integraatiota Eurooppaan koskeva todellinen tilanne on masentava. Euroopan romanien enemmistö elää köyhissä sosiaalisissa oloissa ja ongelmat, joiden kanssa he kamppailevat, eivät ole muuttuneet vuosien; suurimmat

näistä ongelmista ovat sosiaalinen syrjäytyminen, työttömyys, erottelu koulussa ja romaninaisten kohtaamat monet esteet.

Euroopan talouskriisin aikana on helppoa etsiä syntipukkia heikoimmassa yhteiskunnallisessa asemassa olevien ryhmien edustajista, ja siksi väkivaltaiset teot romaneja kohtaan lisääntyvät, ja niiden kohteina ovat syyttömät ihmiset, joihin kohdistuneilla hyökkäyksillä on ollut kohtalokkaita seurauksia useammin kuin kerran.

Sellaisessa tilanteessa ratkaisu ei ole sormenjälkien kerääminen etnisesti syrjivällä tavalla tai sellaisten lainvalvontaelinten tai puolisotilaallisten joukkojen perustaminen, joiden toimien tarkoituksena on juurruttaa kunnan ihmisiin pelko, jotta heidät saadaan peloteltua pois. Todellinen vastaus on romaneja käsittelevä EU:n strategia, joka perustuu viiteen alaan: koulutus, työllisyys, asuminen, terveydenhuolto ja romanien aktiivinen osallistuminen yhteiskuntaan. Ilman sellaista romaneja käsittelevää EU:n politiikkaa ei voi olla myöskään romaneja käsittelevää kansallista politiikkaa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Euroopan unionin velvollisuus on antaa romaneja käsittelevä strategia, vaikka jäsenvaltioidenkin pitäisi olla aktiivisempia tällä alalla. Minä asun itse Slovakian alueella, jossa romanit muodostavat noin kymmenen prosenttia väestöstä. Sen ansiosta tunnen läheisesti heidän erityisen sosiaalisesti epäedullisen tilanteensa. Päävastuu on paikallisen itsehallinnon edustajilla, jotka usein jätetään yksin käsittelemään hyvin monimutkaisia aiheita, jotka liittyvät pääasiassa työllisyyteen, mikä on seurausta romaniväestön alhaisesta koulutusasteesta.

Jos aiomme löytää tasapainoisia ratkaisuja, meidän on ennen kaikkea otettava vuoropuheluun mukaan romanivähemmistön edustajat, jotka tuntevat läheisesti tämän yhteisön ongelmat. Vain siten ratkaisumme voivat olla tehokkaita. Euroopan sosiaalirahasto on tärkein väline ihmisten integroitumisessa työmarkkinoille. Kehotan jäsenvaltioita varmistamaan, että liiallisilla hallinnollisilla esteillä ei estetä kansalaisjärjestöjä ja paikallisia itsehallintoja hakemasta Euroopan sosiaalirahaston rahoitusta hankkeilleen, joilla tuetaan romaneja koskevan kysymyksen tehokasta ratkaisua.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Tuen periaatteessa komission kantaa. Vaikka romaniyhteisöä koskevasta ongelmasta on keskusteltu useasti, emme ole vielä löytäneet soveliainta ratkaisua, jonka avulla he voisivat integroitua kestävästi yhteiskuntaan. Mielestäni tämä koskee kaikkia jäsenvaltioita. Perussyy on edelleen siinä, että ongelmassa keskitytään etnisyyteen. Aivan kuin olisimme "etnistäneet" romanien sosiaaliset ongelmat ja käsitelleet niitä ongelmina, jotka kuuluvat ainoastaan erilliselle etniselle ryhmälle. Meidän on muutettava lähestymistapaa. Kyllä, valtava osa romaneista on köyhiä, eikä heillä ole asuntoa eikä riittävää koulutusta, mutta nämä ongelmat eivät kuitenkaan koske ainoastaan heitä. Näiden sosiaalisten ongelmien yhdistäminen yhdeksi erilliseksi etniseksi ongelmaksi johtaa avoimeen syrjintään. Sen takia heidän integroitumisestaan on tullut monimutkaisempaa, intensiivisempää, ja heidän ongelmiansa ratkaisemisesta on tullut vaikeampaa. Siksi on tärkeää, että panemme täytäntöön yksilöiden oikeuksien suojelua koskevaa politiikkaa ja että meillä on perusväline: rahoitus.

Meillä on Bulgariassa monia ongelmia, jotka liitämme romaneihin, ja tämä on johtanut siihen, että olemme ryhtyneet toimiin sellaisten puiteohjelmien laatimiseksi, joilla ratkaistaan heidän etnisen syrjintänsä aiheuttavat sosiaaliset ennakkoodellytykset. Tarjoamme keskustelua puiteohjelman peruselementeistä sellaisten muiden jäsenvaltioiden kanssa, joille tämä on huomattava ongelma.

Elly de Groen-Kouwenhoven (Verts/ALE). – (NL) Romaneja koskevan kysymyksen ja Yhdysvaltojen rotua koskevan kysymyksen välillä on mielestäni samankaltaisuutta. He onnistuivat ratkaisemaan sen – ainakin osittain – ja he ovat edistyneet huomattavasti presidentti Obaman voiton myötä, mutta skandaali – paremman sanan puutteessa – jatkuu edelleen Euroopassa.

Miksi me kaikki hyväksyimme tämän päätöslauselman täällä täysistunnossa tammikuussa? Siihen oli hyvä syy. Päätöslauselmassa todettiin muun muassa, että kannatamme romaniyksikköä komissiossa, romaneja käsittelevää EU:n strategiaa, yleistä lähestymistapaa, johon kuuluu jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö sekä Etyjin (Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö) romaneja koskevaa lähestymistapaa. Siitä ei ole ollut tuloksena mitään lukuun ottamatta huippukokousta, jossa puhuttiin vielä enemmän tekemättä yhteistyötä romanien osalta tai heidän kanssaan.

Voin kertoa teille, että romaniyhteisö, jonka kanssa olen tehnyt kymmenen vuotta tiivistä yhteistyötä, oli erittäin pettynyt tulokseen. Olen pahoillani, arvoisa komission jäsen Špidla, että en voi olla innoissani foorumistanne, joka on jälleen uusi keskustelufoorumi, vaikkakin korkealla tasolla, kahdenvälisten kokousten puitteissa. Olemme puhuneet paljon. Jos jotakin tarvitsemme, se on toiminta.

Luin äskettäin artikkelin, joka alkoi seuraavilla sanoilla: verilöyly on lähestymässä. Monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on virkapukuisia järjestyksenvalvojia, jotka provosoivat romaneja. Pitäisikö meidän odottaa, kunnes meillä on Italian kaltaisia tilanteita, joissa poltetaan kokonaisia kyliä?

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää anteeksi parlamentilta ja puhemieheltä, että saavuin niin myöhään, erityisesti siksi, että minä olen se, joka muistuttaa ryhmämme kollegoita täsmällisyydestä. Siksi se on minulle kaksin verroin noloa.

Haluaisin esittää vain yhden huomion. Olen kuunnellut sekä ministeri Jouyet'a että komission jäsentä. Olemme täysin samaa mieltä tavoitteista, mutta kiireellisyys, Euroopan unionin peräänantamattomuus jäsenvaltioiden – sekä ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden – osalta ei ole tarpeeksi lujaa.

Se, mitä äskettäin näimme esimerkiksi Belgradissa ja muissa maissa mutta myös Euroopan unionissa, on jo mainittu. On skandaalimaista, että puhumme tänään edelleen romanien leireistä. Haluaisin siksi pyytää kiireesti sekä neuvoston että komission edustajia varoittamaan ja kehottamaan lujemmin jäsenvaltioita suorittamaan viimeinkin tehtävänsä täysimääräisesti. Kuva ei ole niin ruusunpunainen, miksi se on joskus täällä kuvattu.

Olen kiitollinen Daniel Cohn-Benditille, että hän oli niin suvaitsevainen, että antoi minun puhua.

Puhemies. – (EN) Minä johdan tätä istuntoa, ei Daniel Cohn-Bendit. Siirryimme juuri catch-the-eye-menettelyyn. Siksi saitte puheenvuoron, joten kenelläkään ei ole etuoikeuksia.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että tämä on ollut erittäin tärkeä keskustelu neuvostolle. Se, mitä olen siitä saanut, on se, kuten monet teistä ovat korostaneet, että romanit ovat ryhmänä heikossa asemassa ja että he ovat hyvin alttiita köyhyydelle, syrjinnälle ja rasistisille hyökkäyksille. Se on sanottu, ja valitettavasti se on totta, kuten monet teistä ovat korostaneet.

Kuten Adrian Severin, Daniel Cohn-Bendit ja Viktória Mohácsi aivan oikein sanoivat, on myös selvää, että emme saa elätellä väärää optimismia ja että strategian täytäntöönpano on erittäin vaikeaa. Kuten korostitte, meidän on päivittäisessä toiminnassamme tehtävä ero niiden välillä, jotka ovat asettuneet paikoilleen, ja niiden välillä, jotka edelleen vaihtavat paikkaa. He eivät ole sama asia: heidän käytäntönsä ja elinolonsa eivät ole samat. Päivittäisissä käytännöissä, vaikka me todella haluamme auttaa, se todella on vaikeaa todellisuudessa. Emme saa joutua naiivin optimismin uhreiksi: meidän on ryhdyttävä päättäväiseen, jatkuvaan toimintaan, ja sanoisin teille, hyvä Adrian Severin, että se, että Romania käynnisti neuvoston työn tällä alalla, on myös hyvä merkki, ja se, että neuvosto on ottanut tämän asian esille maanmiestenne kehotuksesta, on erittäin tärkeää.

Meidän on mielestäni oltava tietoisia siitä, että meillä on edessämme pitkä tie: meidän on ilmaistava se selkeästi, kuten te olette tehneet. Mielestäni ainoa mahdollinen vastaus on, kuten on sanottu, rakenteiden ja kumppanuuksien perustaminen. Sitä me teemme nyt, mutta se on todella erittäin vaikeaa.

Toiseksi, kuten olette korostaneet, on olennaista, että omaksumme tähän eurooppalaisen lähestymistavan, ei vähiten siksi, että se on erittäin suuresti rajatylittävä ongelma eikä ollenkaan puhtaasti kansallinen. On myös kuitenkin ilmiselvää – ja sanon tämän komission puolesta ja esitettyjen kommenttien osalta – että meidän on ilmaistava sangen selkeästi se, että jäsenvaltioilla on myös erityinen vastuu tässä asiassa. Voimme tehdä lainsäädäntöaloitteita EU:n tasolla vain, jos ne kuuluvat perustamissopimuksilla tälle hetkellä unionille annettuun toimivaltaan. Meidän on – ja sanoisin tämän sekä Roberta Angelillille että Lívia Járókalle – myös ryhdyttävä todellisiin toimiin kansallisella tasolla.

Siksi, yhteenvetona, olen sitä mieltä, että tänä vuonna ilmiö on tunnustettu laajemmin – vaikka, kuten myönnätte, se on ollut liian hidasta. En ole varma, pitääkö meidän seurata sitä, mitä on sanottu, ja millä perusteella voimme tehdä sen, vähemmistöjä koskevan ongelman osalta. Neuvoston on lisäksi jatkettava työtään ja, ennen kaikkea, jäsenvaltioiden toimia ja sekä kansallisella että paikallisella tasolla jo aloitettuja toimia on vauhditettava, koska nykyinen tilanne on epäinhimillinen, eikä sitä voida hyväksyä. Meidän on myös kuitenkin tunnustettava, että se on käytännössä todella monimutkainen ongelma. Paljon kiitoksia huomioistanne.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, komissio katsoo, että romanien tilanne on eettisesti ja poliittisesti pakottava, ja se on tietenkin valmistautunut tekemään kaiken voitavansa edistääkseen johdonmukaista lähestymistapaa ja vahvistaakseen vuorovaikutusta sekä EU:n tasolla että jäsenvaltioiden toimien tasolla, jotta jäsenvaltiot voivat keskittyä enemmän kehittämään toimia, joilla pyritään romanien osallisuuteen eikä niinkään toimia, jotka usein johtavat heidän syrjäytymisensä jatkumiseen.

Komissio painostaa jäsenvaltioita käsittelemään tätä tavalla, jossa otetaan kulttuuri huomioon, ja ottamaan huomioon romanien erityistarpeet mutta samalla pyrkimään siihen, että heille luodaan pääsy valtavirtaan, koulutukseen, työmarkkinoille ja asumiseen. Komissio ei kuitenkaan voi teeskennellä, että se voi edustaa jäsenvaltioita tällä alalla, koska se olisi sekä tehotonta että epäoikeudenmukaista.

Hyvät parlamentin jäsenet, ponnistelumme on selkeästi kaksinkertaistettava, mutta huolimatta siitä, että olemme edelleen kaukana tavoitteestamme, on selvää, että asioita on alkanut tapahtua, koska ensimmäinen romaneja käsittelevä eurooppalainen foorumi on jo itsessään muutos. Se, että Euroopan unioni ottaa esiin romaneja koskevan kysymyksen, ja se, että sitä käsitellään nyt säännöllisesti korkeimmilla tasoilla, ovat myös muutoksia. Jos saamme romaneja käsittelevän foorumin perustettua ja toimimaan tehokkaasti, olemme luoneet asianmukaisen perustan, jolta voimme valvoa kehitystä, tehdä ehdotuksia ja koordinoita politiikkaa paljon paremmin kuin tähän mennessä. Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin palata puheenvuoroni alkuun. Komissio katsoo, että romanien tilanne on eettisesti ja poliittisesti pakottava, ja se tekee kaiken voitavansa valmiuksiensa ja valtuuksiensa rajoissa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Meidän on tunnustettava, että romanien integroitumisessa ei ole saatu tarpeeksi edistystä aikaan sen jälkeen, kun komissio antoi tästä aiheesta ensimmäisen kehotuksensa vuonna 2005.

Ensimmäinen askel sitä kohti olisi romanien koulutusta edistävän politiikan luominen. Valtion lisäksi kansalaisjärjestöjen on vastattava tämän politiikan hallinnasta, eikä niiden enää tarvitse ottaa päätavoitteekseen syrjintätapausten tunnistamista vaan etnisten ryhmien kouluttaminen. Tämä ratkaisu perustuu siihen, että sen lisäksi, että julkiset viranomaiset kantavat vastuunsa, myös romaniyhteisöt tekevät niin.

Jotkin romanien työttömyyden syistä johtuvat lukutaidottomuudesta, koulutuksen ja ammattitutkintojen puutteesta, puhumattakaan tiedonsaannin puutteesta.

Tämän etnisen ryhmän koulutusta koskeva uudistus voidaan toteuttaa kolmella tavalla: lukutaidottomuuden tason laskeminen, opintojen loppuun saattamisen varmistaminen ja ammatillinen erikoistuminen ja uudelleenkoultus. Kyseisessä uudistuksessa on kunnioitettava romanien erityistä kulttuuria ja perinteitä ja samalla yhdistettävä opetusjärjestelmä Euroopan kulttuurin ja sivilisaation arvoihin.

Kehotan komissiota laatimaan romanien integroitumista EU:n tasolla koskevan yksittäisen suunnitelman, joka perustuu yhteistyöhön nykyisten hallitustenvälisten ja kansalaisjärjestöjen hankkeiden välillä. Se sisältää myös hankkeet, joissa on koulutuslaitosten edustajia. Tavoitteena pitäisi olla laadukkaan koulutuksen saatavuutta koskevan aseman nostaminen, jotta siitä tulee yhteisön toimien perustavoite.

15. Israelin valtion osallistuminen yhteisön ohjelmiin - Israelin valtion osallistuminen yhteisön ohjelmiin (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

- Véronique De Keyserin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0436/2008) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosiaatiosta tehtyyn Euro-Välimeri-sopimukseen liitettävän pöytäkirjan, joka koskee Euroopan yhteisön ja Israelin valtion välistä puitesopimusta Israelin valtion osallistumista yhteisön ohjelmiin säätelevistä yleisistä periaatteista, tekemisestä (05471/2008 – C6-0180/2008 – 2007/0241(AVC)), ja

- neuvoston ja komission julkilausumat Israelin valtion osallistumisesta yhteisön ohjelmiin.

Véronique De Keyser, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, pyysimme täysistunnossa äänestyksen lykkäämistä, ja olen iloinen siitä, mutta katson esittelijänä olevani selityksen velkaa.

Kuten jäsen Salafranca aiemmin mainitsi, on aivan oikein, että parlamentin ulkoasiainvaliokunta hyväksyi 6. marraskuuta kaksi ehdotusta Israelin valtion osallistumisesta yhteisön ohjelmiin: toinen niistä oli suositusluonnos ja toinen päätöslauselmaesitys. Molemmat ehdotukset hyväksyttiin suurella äänten enemmistöllä – päätöslauselmaesitys itse asiassa yksimielisesti.

Mitä näihin teksteihin sisältyi, ja minkä viestin ulkoasiainvaliokunta halusi antaa Israelille? Suositusluonnos oli myönteinen: siinä hyväksyttiin Israelin osallistuminen yhteisön ohjelmiin, koska Israel on jo osallistunut seitsemänteen tutkimuksen puiteohjelmaan, koska sen osallistumispyyntö koski yksinomaan innovaation ja teknologian ohjelmaa ja koska kaikilla naapuruuspolitiikan mailla on oikeus pyytää saada osallistua. Kyse ei siis ollut Israelin erityisestä suosimisesta eikä sen poliittisen aseman uudelleen arvioinnista.

Assosiaatiosopimukset perustuvat ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Jäsenet halusivat sen vuoksi luoda tälle suositusluonnokselle poliittisen kehyksen laatimalla määrätietoisen päätöslauselmaesityksen, jossa vaaditaan Euroopan yhteisöjen sekä Palestiinan vapautusjärjestön (PLO) väliaikaisen assosiaatiosopimuksen tunnustamista, tullietuuskohtelun alaisina miehitetyiltä alueilta tuotavien israelilaisten tuotteiden valvonnan lujittamista ja tuontiin liittyvistä rikkomuksista annettavien rangaistusten tiukentamista sekä tiedeyhteistyön tulosten käyttämistä yksinomaan siviilitarkoituksiin. Komission pitäisi laatia vuotuinen kertomus, jonka pohjalta parlamentti voisi arvioida näiden ehtojen noudattamista. Lyhyesti sanottuna päätöslauselmaesitys oli myönteinen mutta tiukka, ja se laadittiin pitkien neuvottelujen tuloksena. Neuvotteluissa oli mukana monia osapuolia, jotka sitoutuivat esimerkiksi saavutettuun kompromissiin, mistä haluan esittää kiitokset.

Miksi me siis nyt epäröimme, tuomme esiin huolestamme ja lopulta vielä lykkäämme äänestystä? Arvoisa puhemies, perimmäinen syy on se, että Gazan humanitaarinen tilanne on muuttunut kestäättömäksi. Kun vierailin alkukesästä Gazassa Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenenä, ihmisten elinolot olivat siellä jo silloin hälyttävät. Toinen valtuuskunta kävi miehitetyillä alueilla marraskuussa ja kertoi palattuaan vastaavanlaisista havainnoista. Mikään ei edisty. Tilanne on katastrofaalinen, ja saarto, joka ei missään tapauksessa heikennä Hamas-järjestöä, on kärjistänyt tilannetta entisestään.

Louis Michel huomautti kolme päivää sitten, että Gazan rajanylityspaikkojen jatkuva suljettuna pitäminen merkitsee eräänlaista Palestiinan siviiliväestön kollektiivista rankaisemista vastoin kansainvälistä humanitaarista oikeutta. Tämän sanoi siis komission jäsen. Gazan pakolaisia avustava Yhdistyneiden Kansakuntien avustus- ja työelin (UNRWA) on esittänyt vetoomuksia avun saamiseksi. Samoin ovat tehneet Oxfam, Amnesty International, Lääkärit ilman rajoja -järjestö ja joukko muita kansalaisjärjestöjä, jotka eivät parhaillaan myöskään voi käyttää Erezin rajanylityspaikkaa.

Kuulin juuri tänään, että Pegase-mekanismi on lakannut kokonaan toimimasta Gazassa eikä energiatoimituksia enää voida taata. Kuulin myös, ettei palestiinalaishallinnon virkamiesten palkkoja ja eläkkeitä enää makseta ja että myös tuen maksaminen köyhimmälle väestölle on keskeytetty. UNRWA on myös joutunut keskeyttämään Gazan köyhimmälle väestölle suunnatun avustushjelmansa. Arvoisa puhemies, tätä ei voida hyväksyä eikä suvaita, ja sen vuoksi kannatin vastoin tahtoani tämän äänestyksen lykkäämistä.

Juuri nyt neuvostossa käydään kovalla kiireellä ja täysin salassa keskustelua poliittisten suhteiden parantamisesta Israeliin. Juuri tämä mahdollisuus suhteiden parantamiseen herättää tänään ja tällä hetkellä huomiota alueen poliittisen tilanteen valossa. Saamme kansalaisilta sadoittain sähköposteja tästä asiasta. Neuvoston on näin ollen parannettava käynnissä olevien keskustelujen avoimuutta ja kannettava vastuunsa Euroopan kansalaisia kohtaan.

Me parlamentin jäsenet tiedämme tänään tarkkaan, mitä haluamme: ihmisarvoiset elinolot palestiinalaisille ja Gazan saarron lopettamisen. Saarroilla ei pystytäkään heikentämään Hamas-järjestöä. Sen sijaan se aiheuttaa sietämättömiä kärsimyksiä viattomille ihmisille, joista muuten puolet äänesti Fatahia vuoden 2006 vaaleissa. Vaalitulos on itse asiassa edelleen voimassa. Ojennamme käden Israelille, mutta emme hylkää perusarvoja, joille Euroopan unioni rakentuu. Pallo on nyt Israelilla.

Käytän tämän tilaisuuden – arvoisa puhemies, voitte vähentää tämän ajan seuraavasta kahden minuutin puheenvuorostani – käytän tämän tilaisuuden siis tuomitakseni poliittisen painostuksen, herjauskampanjat ja antisemitismisyytökset, joita on kohdistettu jäseniin, jotka vain puolustavat oikeutta ja rauhaa. Haluaisin myös ilmaista kunnioitukseni kaikille juutalaisille ystävillemme niin Israelissa kuin muuallakin, näille uusille oikeamielisille ihmisille, jotka äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa haluavat myös rauhaa ja vaativat kansainvälisen oikeuden noudattamista. Meidän pitäisi ponnistella yhdessä sen hyväksi. Meidän on purettava Gazan piiritys. Sotilaallisen lähestymistavan käyttäminen tähän tilanteeseen olisi mieletöntä, vaikka olen kuullut sitäkin suositeltavan.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Verheugen, arvoisa esittelijä De Keyser, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää jäsen De Keyseria hänen erinomaisesta mietinnöstään. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä syistä, joiden vuoksi parlamentin enemmistö äänesti aiemmin äänestyksen lykkäämisen puolesta.

Neuvoston mielestä Israelin osallistuminen yhteisön ohjelmaan on nähtävä sitä taustaa vasten, että tavoitteena on yhteisön kahdenvälisen suhteiden parantaminen Israeliin, minkä neuvosto osoitti 16. kesäkuuta pidetyssä EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston kahdeksannessa kokouksessa. Tämä suhteiden parantaminen sopii yhteen Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisen kanssa.

Neuvosto on vakuuttunut siitä, että suhteiden parantaminen on hyödyksi kummallekin osapuolelle eikä vain sille maalle, jota tuomme lähemmäs eurooppalaista perhettä. Se on myös Euroopan etujen mukaista, koska voimme sen ansiosta saada aikaan entistä tiiviimmät yhteydet ja lujemman luottamuksen Israelin väestön uusiin ryhmiin, esimerkiksi opiskelijoihin, tutkijoihin, yrityksiin tai teknisiin asiantuntijoihin.

Eurooppa pystyy siten osoittamaan konkreettisesti, että monenvälisestä yhteistyöstä on hyötyä rauhan ja vaurauden edistämisessä. Haluaisin sanoa jäsen De Keyserille, että näillä opeilla on hintansa Lähi-idän kaltaisilla alueilla. Eurooppa voi näin esittää tosiasioita määrätietoisemmin ja uskottavammin kuin ennen, mikä herättää entistä vahvempaa luottamusta.

Olen tässä yhteydessä kuunnellut tarkkaan ulkoasiainvaliokunnassa jäsen De Keyserin mukaan esiin tuotuja odotuksia. Viitataan tietysti hänen mainitsemaansa viestiin, joka koski siirtokuntien rakentamisen keskeyttämistä kokonaan ja välittömästi, tarvetta edistyä rauhanprosessissa palestiinalaishallinnon kanssa, Gazan ja Länsirannan väestöä koskevien rajoitusten poistamista ja välttämätöntä tarvetta parantaa saarrosta kärsivän Gazan väestön oloja, jotka Euroopan parlamentin valtuuskunta näki hiljattain.

Hyvät parlamentin jäsenet, voitte olla varmoja siitä, että näihin odotuksiin yhtyy neuvosto ja uskoakseni myös komissio. Siksi 16. kesäkuuta 2008 annettu julkilausuma sisältää hyvin selkeitä lausuntoja sekä suhteiden parantamiseen liittyvästä poliittisesta tilanteesta että viesteistä, joita Eurooppa aikoo antaa Israelille tässä yhteydessä.

On totta, että Israel on jo vuosikausia ollut tietoinen näistä viesteistä, kuten tiedättekin. Kuulun niihin, joiden mielestä on valitettavaa, ettei näitä viestejä ole otettu varteen. Neuvoston kesäkuisen taktikoinnin tarkoituksena oli hyödyntää kahdenvälisen suhteiden parantamista, jotta viestit voitaisiin antaa entistä painokkaammin, korkeammalla tasolla ja monipuolisemmalle vastaanottajakunnalle. Näin neuvosto siis toimii.

Mainitsitte myös, että Euroopan unionin kutsu osallistua tiettyihin yhteisön ohjelmiin ei koske vain Israelia vaan kaikkia naapuruuspolitiikan maita, myös muita alueen maita.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentilla on tänään tilaisuus edistää alueellisen yhteistyön prosessia, jonka Euroopan unioni on käynnistänyt oman turvallisuutensa ja vaurautensa kannalta tärkeällä alueella.

Toivon, että te äsken toimitetun äänestyksen seurauksena noudatatte aikanaan esittelijän ehdottamaa suositusta ja että haluatte päätöslauselmassa hyväksyä samassa yhteydessä kannat, jotka esitettiin tästä aiheesta assosiaationeuvoston yhteydessä. Toivon teidän siis puoltavan kantoja, jotka puheenjohtajavaltion mielestä heijastavat jäsenvaltioiden hallitusten välillä jo kauan sitten saavutettua tasapainoista näkemystä, joka edistää rauhan ja vakauden tavoitteita alueella.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ehdotti joulukuussa 2006 Euroopan naapuruuspolitiikan maiden ottamista mukaan tiettyjen politiikanalojen toteuttamiseen ja osaan yhteisön ohjelmista. Ensimmäisiä aloja olivat mielestämme muun muassa tutkimus ja kehitys, innovointi, kilpailukyky, kuluttajansuoja ja tietoyhteiskunta.

Neuvosto on ottanut tämän ehdotuksen esille useaan otteeseen. Se kannatti maaliskuussa 2007 komission ehdotusta, jonka mukaan kaikkien kumppanimaiden pitäisi poikkeuksetta voida osallistua tiettyihin yhteisön ohjelmiin.

Israel on ensimmäinen kumppanimaa, joka teki tänä vuonna Euroopan yhteisön kanssa virallisesti puitesopimusta koskevan pöytäkirjan yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisistä periaatteista.

Komissio suhtautuu myönteisesti tähän tulokseen, koska siinä kiteytyy pitkäaikainen tiivis yhteistyö kumppanimamme Israelin kanssa. Israelilla on vuodesta 1995 lähtien ollut assosioituneen maan asema tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmassa. Tämä tiivis yhteistyö on vuosien myötä johtanut moniin yhteisiin hankkeisiin, joiden tulokset ovat sivumennen sanottuna olleet merkittäviä. Tämän pystyin itsekin toteamaan käydessäni viime vuonna Israelissa.

Israelilaisten tutkijoiden ja Israelin yliopiston korkean tason vuoksi Israel on erittäin kiinnostava ja arvostettu kumppani. Israel voi edistää merkittävästi myös innovointia, mikä on hyödyllistä kummallekin osapuolelle, koska teollisuuden alalla avautuu keskipitkällä aikavälillä mahdollisuuksia aiempaa tiiviimmälle yhteistyölle. EU:n ja Israelin yritysten välinen vuoropuhelu, jonka pääministeri Olmert ja minä aikanaan panimme vireille, on jo päässyt hyvään alkuun ja tuottanut tuloksia.

Lisäksi Israel osallistuu jo nyt yrittäjyyden ja innovoinnin ohjelmaan, joka on yksi kilpailukyvyyn ja yhdentymisen ohjelman kolmesta pilarista. Se on erityisen tärkeä pienille ja keskisuurille yrityksille. Kumpikin osapuoli kohdistaa lujitettuun yhteistyöhön suuria odotuksia ja toiveita. Viime vuonna pidetyssä EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston viime kokouksessa korostettiin sen vuoksi suhteiden vahvistamista Israelin kanssa yhteisen toimintasuunnitelman pohjalta.

Suhteitamme voidaan epäilemättä kehittää. Meidän on ehdottomasti tuettava kaikkia toimia, joilla helpotetaan ihmisten välisiä kohtaamisia sekä toimittajien, taiteilijoiden, tutkijoiden ja yrittäjien yhteen kokoontumista ja edistetään vuoropuhelua ja keskinäistä ymmärrystä. Ne edistävät ihmisoikeuksista käytävää vuoropuhelua.

Koska Israel on Euroopan naapuruuspolitiikan kannalta keskeinen maa, Israelin-suhteidemme lujittamisen jatkamisella on tärkeä strateginen merkitys Euroopan unionille. Tämä on tänään käsiteltävän neuvoston päätöksen tausta, ja päätöksellä lujitetaan näin ollen merkittävästi Israelin kanssa tehtävää yhteistyötä. Sen vuoksi pyydän teitä, hyvät parlamentin jäsenet, kannattamaan päätöslauselmaesitystä ja äänestämään komission ehdotuksen puolesta.

Jana Hybášková, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämänpäiväiset tapahtumat merkitsevät mielestäni parlamentaarisen menettelyn ennennäkemätöntä käyttöä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä oli valmis kannattamaan varauksetta sosiaalidemokraattien mietintöä ja myös sosiaalidemokraattien tarkistusehdotuksia. Sosiaalidemokraatit itse kieltäytyivät äänestämästä omasta mietinnöstään. Ulkoasiainvaliokunta on kuitenkin hyväksynyt mietinnön, se on käsiteltävänä ja on erittäin tärkeää äänestää siitä tämän parlamentin toimikaudella. Ryhmämme on sitoutunut keskustelemaan mietinnöstä ja hyväksymään sen.

Tämänpäiväiset tapahtumat ovat vahingoksi Euroopalle. Eurooppa halusi varmistaa antamiensa avustusten tuoton sekä mahdollisuudet vaikuttaa Lähi-idän tilanteeseen ja edistää rauhanprosessia. Olemme tänään heittäneet hukkaan välineen, jonka avulla olisimme saaneet tämän aseman vastineeksi rahoillemme. Eurooppa on myös heittänyt hukkaan voimakkaan tuen tutkimuksen ja kehityksen alalle sekä tuen tieteen, tutkimuksen ja teknologian kehittämiseen, terrorismin torjunnalle ja ihmisoikeustilanteen parantamiselle Välimeren alueella. Uskon, että keskustelua komission ja neuvoston ehdottamasta toimintasuunnitelmasta jatketaan. Uskon myös, että Euroopan ja Israelin väliset suhteet lujittuvat oman maani puheenjohtajakauden aikana. Mikään ei kuitenkaan muuta sitä, että parlamenttimme on heittänyt hukkaan vaikutusmahdollisuutensa muuttamalla tänään paikaksi, jossa voitolle ovat päässeet pimeät Euroopan ulkopuoliset voimat, jotka eivät halua Lähi-idän tilanteen paranevan. On mielestäni järjetöntä saada Euroopan parlamentti vastustamaan omia valtioitamme ja omia aikomuksiamme. Jatkamme sen vuoksi pyrimyksiämme.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvä jäsen Hybášková, meidän on pidettävä jalat maassa. Olette itsekin ollut mukana pohtimassa, jätetäänkö äänestäminen tältä päivältä. Meidän pitäisi pysyä tosiasioissa. Annamme Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisessa ryhmässä täyden tuen esittelijälle ja äänestimme myös valiokunnassa mietinnön puolesta, koska meillä on vahva vakaumus tästä asiasta. Komission varapuheenjohtaja ja te itsekin olette itse asiassa sanoneet samaa.

Emme kuitenkaan elä ilmatiiviissä tilassa vaan poliittisessa tilanteessa. Voitteko kuvitella Gazan katastrofaalisen ja ihmisarvoa alentavan tilanteen huomioon ottaen, että me tänään noin vain äänestämme puolesta ja olemme kuin mitään ei olisi tapahtunut. Emme toki voi tehdä niin. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, sanoitte, että kyse on rauhan edistämisestä. Luuletteko tosiaan, että näin edistetään rauhaa nykytilanteessa. On valitettavasti mahdollista, ettei tilanne muutu. Me äänestämme joskus tulevaisuudessa, vaikka tilanne ei ole vakava. Meidän on kuitenkin ainakin annettava viesti.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, emme edelleenkään saa vastausta kysymykseen: mitä mieltä kaiken kaikkiaan ollaan viestin vastaanottamisesta alueella. Millaisen vastaanoton ihmiset uskovat sillä olevan Palestiinassa ja muissa maissa, jos Israel on ensimmäinen maa, jonka kanssa teemme sopimuksen juuri nyt, kun ihmisoikeuksia poljetaan raa'asti, eikä siihen syyllisty yksinomaan Israel. On täysin selvää, että kaikki

terrorismi, niin raketti- kuin muutkin terrori-iskut, on tuomittava jyrkästi. Ryhmämme on jatkuvasti edellyttänyt tätä.

Ryhmämme on kannattanut tätä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän päätöslauselmaesitystä, koska haluamme juuri nyt ainakin antaa viestin, ettemme yksinkertaisesti voi hyväksyä Lähi-idän tilannetta. Tästä yhteistyöstä tulee tietysti totta. Älkää olko huolissanne, tiedätte aivan tarkkaan, että tästä yhteistyöstä tulee totta ja ettei tämä merkitse koko prosessin päättymistä vaan selkeää viestiä. Haluamme todellakin yhteistyötä Israelin kanssa, mutta haluamme vihdoinkin myös, että tälle alueelle saadaan aikaan rauha ja lopetetaan sortotoimet.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, kuten vastuulliselle ryhmälle sopii, olemme keskustelleet pitkään siitä, pitäisikö meidän äänestää sekä päätöslauselmaesitystä että pöytäkirjan hyväksymistä koskevan äänestyksen lykkäämisen puolesta. Ryhmämme ei ollut yksimielinen asiasta. Mielenpiirteet jakautuivat lähes tasan. Niukka enemmistö kuitenkin kannatti äänestämistä, ja näin osa ryhmästani äänesti puolesta ja osa vastaan.

Tämä mielipiteiden jakautuminen johtuu osaksi siitä, että olemme erittäin huolestuneita Lähi-idän tilanteesta sekä Israelin ja Palestiinan välisestä kriisistä. Minä ja kaikki muut miehitetyillä alueella käyneet olemme palanneet kotiin erittäin huolestuneina, täynnä myötätuntoa ja suuttumusta siellä vallitsevan tilanteen vuoksi.

Hämentävintä ja hälyttävintä on, että Israelin toimet ovat Annapolisin sopimusten jälkeen muuttuneet entistäkin pahemmiksi, tiukemmiksi ja ankarammiksi. Ei ole silkkaa pahansuopuutta kysyä, onko Israel tai ovatko jotkut Israelin armeijan tukemat tahot Israelissa saamassa miehitetyillä alueilla aikaan peruuttamattoman tilanteen, jossa kahden valtion ratkaisua ei voida saavuttaa.

Ymmärrän sen vuoksi, että halusimme antaa Israelille viestin äänestyksen lykkäämisestä, koska emme halua antaa sitä vaikutelmaa, että palkitsemme maan aikana, jolloin yli miljoonan Gazassa asuvan palestiinalaisen tilanne pahenee päivä päivältä. Toivon, että tilanne muuttuu tulevina viikkoina ja kuukausina siten, että voimme hyväksyä molemmat tekstit aiempaa luottavaisemmin mielin.

David Hammerstein, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, vain tosiasioilla on merkitystä, ei sanoilla. Tosiasiat ovat tuhat kertaa arvokkaampia kuin sanat. Olemme antaneet monia päätöslauselmia tässä parlamentissa. Monissa antamissamme päätöslauselmissa on tietysti esitetty kritiikkiä ja hyviä aikoja, mutta tosiasiat ovat niitä tärkeämpiä.

On tosiasia, että Annapolisin prosessissa vuoden aikana käydyt keskustelut eivät ole tuottaneet tuloksia. On tosiasia, että siirtokuntien rakentaminen jatkuu. On tosiasia, että Gazan tilanne on huonompi kuin koskaan ennen. Tänäpä on myös tosiasia, että sillä aikaa kun me pidämme puheita, uudisasukkaiden ja Israelin armeijan välillä on yhteenottoja.

Haluan pystyä äänestämään tästä päätöslauselmaesityksestä muutaman kuukauden kuluttua. Haluan meidän pystyvän lähentämään suhteitamme Israelin valtioon. Syynä on se, että Israelin todelliset ystävät eli ne meistä, jotka todella välittävät Israelista, uskaltavat esittää totuuden. Totuus on, ettei nykyistä miehitystä enää voida jatkaa. Näin ei voi enää jatkua. Meidän on annettava viesti siitä, että Euroopan unionin toimien ehtona ovat rauhanprosessi ja perusoikeuksien kunnioittaminen. Tällä tavoin pystymme edistymään. Haluamme monipuolistaa ja parantaa suhteita sekä Israeliin että palestiinalaisiin, mikä meidän on osoitettava selkeiden ehtojen eikä pelkkien sanojen avulla.

Luisa Morgantini, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestyksen lykkäämisen pyytäminen ei ollut helppoa, mutta se oli mielestäni välttämätön toimenpide, jonka todella uskon olevan kunniaksi Euroopan parlamentille.

Israel ei voi aina asettua kansainvälisen lainsäädännön yläpuolelle. Haluaisin sanoa jäsen Hybáškoválle, että yhteistyötä Israelin kanssa ja erilaisia hankkeita ei ole tällä hetkellä lopetettu. Estetty ja keskeytetty on ainoastaan suhteiden parantaminen, ei yhteistyö, jota jatketaan edelleen. Toivon vain, että yhteistyö jatkuu, koska se on tärkeää, ja minäkin voin tunnustaa sen edut. Haluaisin kuitenkin sanoa toistamiseen: Israelin on ymmärrettävä, että sen on noudatettava kansainvälistä lainsäädäntöä. Kyse on myös meidän kunniamme ja arvovalloistamme.

Toivoisin sen vuoksi, että ministerineuvosto kuuntelee Euroopan parlamenttia ja toimii kerrankin johdonmukaisesti kertomalla Israelille, että sen on annettava konkreettisia merkkejä rauhantahdostaan ja että sen pitäisi lopettaa Länsirannan siirtokuntien suojaamiseksi tarkoitettu saarto, joka huonontaa Gazan kansalaisten elinoloja.

Euroopan unionin hankkeita on estetty. Esimerkiksi Pegase-hanke on lopetettu. Sen toteuttamisen tekee mahdottomaksi saarto, jolla estetään tavaroiden tuominen alueelle. Palkkoja ei jatkossa enää voida maksaa. UNRRA:n (*United Nations Relief and Rehabilitation Administration*) on pakko lopettaa avustukset köyhimmille perheille. Se on häpeällistä, mutta niin tapahtuu. En silti suinkaan arvostele erityisesti Israelia. Ystävyyssuhde Israeliin merkitsee myös sitä, että maa taivutetaan täyttämään velvollisuutensa ja täytetään itse omat velvollisuudet. Sen vuoksi toivon, että voimme aloittaa alusta, mutta tänään antamamme viesti on tärkeä. Olemme antaneet sen palestiinalaisille ja kaikille niille israelilaisille, jotka uskovat vakaasti rauhaan, mutta oikeudenmukaiseen ja lainsäädännön mukaiseen rauhaan.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tuen mielelläni kaikkia neuvoston ja komission pyrkimyksiä suhteiden tiivistämiseksi Israelin juutalaisvaltioon molempien osapuolten eduksi. Lykkäämällä äänestystä annetaan mielestäni täysin väärä viesti.

Tästä huolimatta kohtaan neuvoston puheenjohtajan varsin sekavin tuntein. Syynä on neuvoston asiakirjan vuotaminen israelilaisen *Ha'aretz*-päivälehden viime maanantain numeroon. Haluaisin esittää hänelle kolme kysymystä, jotka perustuvat vuotaneeseen asiakirjaan.

Onko totta, että asiakirjan otsikko on ”Toimintastrategia Lähi-idän rauhalle – oikea etenemistapa? Jos niin on, pakottaisitteko Israelin avaamaan uudelleen palestiinalaiset instituutiot, myös Orient Housen Jerusalemissa? Lopuksi haluaisin kysyä teiltä, että jos strategia on tällainen, miten aiotte yhdistää sen suhteiden parantamiseen lähiaikoina muodostettavan Israelin hallituksen kanssa, mikä sen kokoonpano sitten onkin? Odotan vastauksianne.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, tällä kertaa en ole samaa mieltä asiasta, koska väittäisin, että parlamentti on tänään herättänyt kielteistä huomiota palauttamalla jäsen De Keyserin mietinnön valiokuntaan ja – tästä olette varmasti kaikki samaa mieltä – erityisesti järjestämällä keskustelun ja sitten äänestyksen uskomattoman nopeaan tahtiin. Tämä saa minut uskomaan, että vasemmisto pyrki tekosyyn varjolla estämään Israelin pääsyn innovoinnin ja tutkimuksen kumppanuusohjelmaan. Haluaisin vain korostaa tässä yhteydessä, että kyseessä on yksi niistä harvoista maista, ellei peräti ainoa maa, jolle tarjottava tuki ei ole pelkkä solidaarisuuden osoitus vaan saa aikaan myös kasvua ja kehitystä Euroopan yrityksille.

Kukaan ei ole vielä pystynyt kysymään palestiinalaishallinnolta, kuinka paljon tukea se saa Arabiliitolta ja miten se käyttää tuen, tai millä tukiosuudella edistetään vuoropuhelua, keskinäistä ymmärrystä sekä kulttuurin ja tieteen kehittämistä. Koska vain harvat keskusta-oikeistolaisten jäsenten suuresta joukosta ovat lähteneet liikkeelle, on myönnettävä, että vasemmisto käytti onnistunutta taktiikkaa ja sai haluamansa äänestystuloksen ihmisoikeuksien suojelemisen varjolla. Minusta tuntuu kuitenkin, että kaikki tämä jarruttaa alueellista kehitystä ja ehkä jopa rauhanprosessia. Näin kyseenalaistetaan ennen kaikkea valtion oikeus turvallisuuteen – oikeus, joka meidän pitäisi turvata.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ennen minua puhuneet esittelijät ovat antaneet hyvän selityksen sen paketin tarkoitukselle, jonka lykkäämisestä äänestimme tänä aamuna. Haluaisin kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että näihin suhteisiin liittyy muitakin näkökohtia, etenkin poliittisia näkökohtia, joita neuvosto tutkii Euroopan unionin ja Israelin välisten suhteiden kehittämisen yhteydessä.

On myös sisämarkkinoihin vaikuttavia näkökohtia. Uskon sen vuoksi, että me kaikki periaatteessa kannatamme tätä kehitystä Israelin ja Euroopan unionin välisissä suhteissa samalla tavalla kuin kannatamme kehitystä suhteissa palestiinalaishallintoon. Tässä mietinnössä on kuitenkin oltava selkeä sisältö ja kummankin osapuolen sitoumukset. Nykytilanteessa ei kuitenkaan voida sanoa, että nämä vaatimukset täyttyvät. Haluaisin muistuttaa teitä paitsi Gazan järkyttävästä tilanteesta, myös alueella edelleen jatkuvasta laittomien siirtokuntien perustamisesta. Tämä ongelma vaikuttaa miehitytyiltä alueilta tuotavien tuotteiden myyntiin ja muihin asioihin, jotka tunnemme varsin tarkkaan.

Neuvoston on mielestäni tehtävä kantansa periaatteessa selväksi jo siitäkin syystä, että puheenjohtajavaltio Ranska aikoo nähdäkseni esittää seuraavassa neuvoston kokouksessa asiakirjan Lähi-idän rauhannäkymistä. Tämä voi olla meille erittäin tärkeää myös rakentavien suhteiden kehittämisen kannalta. Sen vuoksi äänestyksen lykkäämistä koskeva päätös oli viisas siinä tapauksessa, että me kaikki voimme käyttää tämän

ajan palestiinalaisväestön kärsimysten lievittämiseen erityisesti Gazassa. Haluaisin lisätä vielä, että meidän pitäisi käyttää aikaa myös Euroopan ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden parantamiseen Lähi-idän tilanteen ratkaisemista koskevan yhteisen aloitteen pohjalta.

Älkää unohtako, että vuosi 2009 julistettiin palestiinalaisvaltion perustamisvuodeksi, vaikka tavoitetta ei saavutettukaan. Vuosi 2008 on ohi, ja tilanne on edelleen järkyttävä.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, jos tämänpäiväisen keskustelun aiheena olisi ollut Gazan alueen tilanne, olisin saattanut yhtyä jäsen De Keyserin ja kaikkien muiden kollegojen puheenvuoroihin ja esittää samoja näkemyksiä. Pelkään kuitenkin, että muodostettaessa poliittinen yhteys parantamalla yhden Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) maan ja erityisesti yhden Välimeren maan osallistumismahdollisuuksia on luotu ennakkotapaus, enkä tiedä, mihin se johtaa. Emme ole luetteloineet poliittisia ehtoja Euroopan naapuruuspolitiikkojen kahdenvälisiin suhteisiin liittyvissä kysymyksissä. Esimerkiksi Marokon tapauksessa emme ole koskaan maininneet Länsi-Saharaa tai ihmisoikeuksia. Sama koskee Egyptiä ja kaikkia Välimeren alueen maita. En voi ymmärtää, miksi olemme tällä kertaa valinneet tämän poliittisen yhteyden.

Toiseksi olen sitä mieltä, että mitä vahvemmin panostetaan vuoropuheluun, yhteistyöhön ja luottamukseen – kuten neuvoston puheenjohtaja Jouyet sanoi – minkä tahansa kumppanimaan kanssa, sitä enemmän niihin voidaan vaikuttaa. Olemme tänään sulkeneet oven, enkä tiedä miten saamme sen auki.

Kolmanneksi olen varma siitä, että olemme tämänpäiväisissä käsittelyissä asettaneet ehdon. Olemme sanoneet, että kyse on vain lykkäämisestä ja että palaamme asiaan. Miten aiomme palata asiaan? Milloin Gazan alueen tilanne on niin tyydyttävä, että päätämme palata asiaan? Kun otetaan huomioon, mitä jäsen Napolitano sanoi siirtokunnista, sekä monet muut kysymykset, joissa haluamme vaikuttaa myönteisesti Israeliin, on kysyttävä, milloin poliittinen tilanne on tarpeeksi tyydyttävä, jotta voimme palauttaa tämän hyvän päätöslauselmaesityksen uudelleen käsiteltäväksi.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Eurooppa voi parantaa suhteitaan Israeliin vasta sitten, kun Israelin hallitus osoittaa vakuuttavasti tilanteen muuttuneen. Sen on lopetettava palestiinalaisväestön kollektiivinen rankaiseminen ja purettava Gazan piiritys sekä osoitettava, että se pyrkii vakavissaan toimivaan ja kestäväan kahden valtion ratkaisuun yhdessä palestiinalaisten johdon kanssa.

Me kaikki haluamme normaalit suhteet Israeliin, mutta nykyisissä olosuhteissa niitä ei voi toteuttaa. Kannatan varauksetta Israelin puolustautumisoikeutta, mutta puolustautumisen on oltava kansainvälisen oikeuden mukaista ja toiseen maahan hyökkäävälle miehittäjävallalle kuuluvien velvollisuuksien mukaista.

Tapa, jolla demokraattisella järjestelmällään ylpeilevä Israelin valtio kohtelee palestiinalaisia, on ollut kansainvälisen oikeuden vastainen niin monessa tapauksessa, että ihmisten kärsivällisyys on katkeamispisteessä. Äskettäin tehdyllä virallisella vierailulla Gazaan, Jerusalemiin ja Länsirannalle näin itse, että tavallisten palestiinalaisten jokapäiväisen elämän edellytykset ovat huonontuneet vakavasti.

Heidän taloutensa on luhistunut. Laittomia siirtokuntia on 210. Palestiinalaisten maata ja koteja otetaan jatkuvasti haltuun. Palestiinalaisvankeja on 11 000, ja 40 Palestiinan lakia säättävän neuvoston vaaleilla valittua jäsentä on pidätettyinä. Yli 300 alle 18-vuotiasta nuorta, joista osa on 12-vuotiaita, on pidätettyinä. Gaza on saarrettu ja sotilaallisen hyökkäyksen uhanalainen. Jo puolet sen väestöstä elää elintarvikeavun varassa. Luettelo jatkuu. Israelin toteuttamat julma kollektiivinen rankaiseminen ja maan takavarikoinnit merkitsevät kansainvälisen oikeuden törkeää rikkomista ja tuhoavat rauhan mahdollisuudet.

Parlamentin ei siis nyt sovi hyväksyä suhteiden parantamista. Sitä pitäisi mielestäni itse asiassa lykätä alkuvuodesta 2009 pidettävien Israelin ja Palestiinan vaalien yli. Siihen mennessä kansainvälisen yhteisön on kaikin keinoin pyrittävä liennyttämään tilannetta ja luomaan palestiinalaisille ja israelilaisille rauhan edellytykset.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, Israelin-suhteiden parantamista koskevan sopimuksen ja muiden vastaavien sopimusten tarkoituksena on varmistaa kriisin osapuolille, että ne osallistuvat järkevään prosessiin, jolla taataan niiden sisäinen vakaus ja saadaan ne vakuuttumaan tulevasta yhteistyöstä ja toimeentulosta. Olemme tänään menettäneet tämän mahdollisuuden varmistuksen antamiseen. Olemme menettäneet sen ja siten mielestäni pahentaneet tilannetta entisestään.

Minäkin arvostelen monissa kysymyksissä Israelia, esimerkiksi juuri siirtokuntapolitiikkaa koskevassa kysymyksessä. Kun kuitenkin kuulen täällä tänään, että keskeinen perustelu on Gazan tilanne, olen hyvin hämmästynyt etenkin, kun täällä esitetään vain puolet tai jopa vain neljännes perusteluista. Meidän on

otettava huomioon, että jos nyt käytetään tätä perustelua, kolmen kuukauden kuluttua päätös vesitetään jonkin muun syyn varjolla ja sama toistuu kerta toisensa jälkeen. Sillä jos oikein muistan, Israel on lähtenyt Gazasta. Jos oikein muistan, Hamas suisti presidentti Abbasin vaaleilla valitut viranomaiset vallasta ja hajotti hallituksen väkivaltaisessa vallankaappauksessa, jossa rikottiin kaikkia oikeuksia. Jos oikein muistan, juuri nämä Hamasin aikaansaamat olosuhteet vaikuttavat merkittävästi Gazan tilanteeseen. Jos oikein muistan, Gazasta käsin ammutaan joka päivä säännöllisesti Israelin kaupunkeja. Ja jos tällä ei ole merkitystä tässä keskustelussa ja syytösten kohteena on yksinomaan Israel, vaikuttaa siltä, ettei EU:n politiikalle saavuteta luottamusta Jerusalemissa.

Sen vuoksi katson, että olemme tänään tehneet pahan virheen. Emme voi rakentaa rauhaa alueella, jos kiellämme totuuden ja keskitymme pelkkään politikointiin. Olen vakuuttunut siitä, ettei tämä politiikka myöskään auta presidentti Abbasia. Sen sijaan se auttaa jatkossakin radikalisoitumista, joka jo nyt leviää Gazassa. Tämänpäiväinen päätös on näin ollen mielestäni väärä.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kun kriisistä tulee pitkäaikainen, voidaan sen syitä ja aggressiivista käyttäytymistä pohtia ja analysoida sekä etsiä ratkaisuja. Ymmärrän palestiinalaisten epätoivoisia raketti-iskujen tekijöitä, jotka ovat kuin häkin nurkkaan ajettuja rottia. Ymmärrän kuitenkin myös israelilaisten pelon siitä, etteivät heidän lapsensa ehkä koskaan enää palaa koulusta, kun lähes jokaisen palestiinalaisen oletetaan olevan terroristi. Asia ei ole mustavalkoinen.

Palestiinalaisissa on sekä kompromissihalukkaita että jääräpäisiä ääriryhmien edustajia aivan kuten israelilaisissa. Tziپی Livnin mukaan on sekä kyyhkyjä että haukkoja. Tämä sisäinen hajanaisuus on merkittävä kriisin kannalta, ja mitä suurempi merkitys sillä on, sitä enemmän valtaa kriisin toinen osapuoli saa. Israelilaisilla on mielestäni enemmän valtaa, koska heillä on valtio, johon heillä tietysti on eittämättä oikeus ja jolle annan tukeni. Näin ollen heillä on kaikki valtion tunnusmerkit.

Tämä tuo mukanaan suuren vastuun sekä velvoitteen ryhtyä toimiin, jotka tosin voivat olla vaarallisia mutta antavat toiveita tulevasta rauhasta. Tästä syystä Israelin vaatimus, jossa kahden valtion hankkeen edistymisen ehdoksi asetetaan palestiinalaisten raketti-iskujen lopettaminen, on verrattavissa lasten haluamiseen vain sillä ehdolla, että he ovat älykkäitä ja heistä tulee väitelleitä tohtoreja tai menestyviä liikemiehiä.

Tavallisuudesta poikkeavat tilanteet vaativat rohkeutta tavallisuudesta poikkeaviin päätöksiin, ja odotan Israelin toimivan juuri näin. Meidän, Euroopan unionin, on autettava sitä tekemään nuo päätökset. Päätöksenä on oltava *Kahden valtion ratkaisuun perustuva tiekartta*.

Minusta tuntuu, että tämä on hyvä strategia EU:n ja Israelin välisen suhteen lujittamisen kannalta, koska voisimme saada lisää vaikutusmahdollisuuksia ja pitkällä aikavälillä rakentavan roolin tämän järkyttävän kriisin liennyttämisessä. Kannatan suhteidemme lujittamista.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ENP:tä koskevien mietintöjen esittelijänä olen jo pitkään puoltanut Israelin entistä laajempaa osallistumista EU:n ohjelmiin ja yhteisön virastojen toimintaan, mikä hyödyttää kumpakin osapuolta. Israelillahan on pitkälle edistyneen maan asema esimerkiksi tieteellisen ja erityisesti ympäristötutkimuksen alalla. Olen viime viikkoina saanut useita sähköpostiviestejä, joissa minua on pyydetty äänestämään EU:n ja Israelin välisen yhteistyön tehostamista koskevaa sopimusta vastaan. EU ja Israel ovat mielestäni kuitenkin luonnollisia kumppaneita, koska niillä on samat arvot: demokratia, oikeusvaltion periaatteet ja henkilökohtainen vapaus sekä erityisesti lehdistönvapaus ja riippumaton oikeuslaitos.

Kaikilla EU:n strategisilla kumppaneilla ei ole näitä samoja edellytyksiä. Esimerkiksi Kiina, jonka tiedän olevan lähellä puhemiehen sydäntä, hylkää nämä arvot, mutta outoa kyllä, minulta ei useinkaan pyydetä EU:n ja Pekingin välisten suhteiden viilentämistä. Tämä johtuu siitä, että Israel-vastaisuus pysyy valitettavasti vahvana niin suuren yleisön keskuudessa kuin tässä parlamentissakin. Voin kunnioittaa tällaista näkemystä silloin, kun se perustellaan, vaikka en siihen yhdykään. Usein se perustuu kuitenkin juutalaisvastaisuuteen ja amerikkalaisvastaisuuteen, koska Yhdysvallat on Israelin läheisin liittolainen.

Jihadi-terroristit etsivät viime viikolla Mumbaissa murhauskujen kohteiksi erityisesti juutalaisia. Näin ollen länsimaiden on yhteisrintamassa osoitettava solidaarisuutta juutalaisvaltiolle, koska Israel on parhaillaan tulilinjalla olemassaolosta käymässä taistelussa, jossa vastassa ovat islamilaiset terroristit, kuten Hamas, Hizbollah ja islamilainen Jihad, jotka ovat päättäneet tuhota Israelin valtion ja meidän elämäntapamme.

Niukka enemmistö Euroopan parlamentista kannatti tänään valitettavasti tätä sopimusta koskevan lausunnon antamista jättämistä, mikä oli mieluisa tulos seuraavalle puheenjohtajavaltiolle Tšekille. Minusta tulos on

kuitenkin tuhoisa ja antaa vääriä viestejä Israelin kansalaisille juuri nyt, kun vaalit ovat lähellä, ja parantaa vääjäämättä kovan linjan kannattajien toimintamahdollisuuksia Israelissa.

Puhemies. – (EN) Lähellä sydäntäni ei ole Kiina vaan demokratia ja ihmisoikeudet niin Kiinassa kuin Israelissa ja Palestiinassakin.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, jotkut haluavat uskotella, että tämänpäiväinen päätös oli parlamentille omantunnonkysymys. Mielestäni tämä on outoa, kun otetaan huomioon, kuinka monesti tässä parlamentissa on vikisemättä hyväksytty sellaisia maita koskevia sopimuksia, joiden ihmisoikeustilanne on todella järkyttävä ja joiden hallintorakenteet ovat todella kaikkea muuta kuin demokraattiset.

Minusta tuntuu, että tämän parlamentin suisti tänään raiteiltaan tarkoin suunniteltu ja sekä talon sisältä että ulkoa käsin toteutettu erittäin vihanäyteinen kampanja Israelin valtiota vastaan ja että me annoimme sen vaikuttaa itseemme aivan liikaa. On varsin järkyttävää, että on esiintynyt Israelin vastaista sokeaa kiihkoilua. Israel on demokratia alueella, jolla demokratioita on harvassa. Se hyväksyy kahden valtion ratkaisun. Se on ollut hirvittävän ulkoisen ja sisäisen terrorismin kohteena ja siksi sillä on kiistaton oikeus puolustautua.

Jotkut parlamentin jäsenistä näyttävät olevan siinä määrin Israeliin kohdistuvan pelon ja vihan vallassa, että he ovat innokkaita antamaan anteeksi Hamasin terrori-iskut Gazassa ja näkevät vian vain iskujen kohteena olevassa valtiossa. Tämä on mielestäni väärin.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tätä asiaa koskevan päätöksen lykkäämistä puoltaneita jäseniä on tässä keskustelussa useaan otteeseen syytetty juutalaisvastaisuudesta.

Se on täysin sopimatonta. Ne, joilla on tässä keskustelussa sama kanta kuin minulla, eivät ole syyttäneet vastapuolta vilpillisyydestä tai siitä, että toiminnan motiivina olisi ollut jokin muu kuin huoli Israelin väestön ja palestiinalaisten tulevaisuudesta.

Meidän kaikkien olisi syytä myöntää, että kantamme taustalla on huoli, jota kannamme ihmisistä. Se ei perustu mihinkään juutalaisvastaiseen ideologiaan.

Puhemies. – (EN) Arvoisa jäsen De Rossa, puhemies panee merkille kantanne ja on itse asiassa samaa mieltä kanssanne.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, sähköpostia on tietysti saatu runsaasti, mutta on myös ollut lobbausta Israelin lähetystön taholta. Se ei ole syynä päätöksen tekemättä jättämiselle. Syynä on, ettei tämä äänestys mielestämme varmastikaan olisi tässä vaiheessa ollut tarkoituksenmukainen.

Monet kollegojen, kuten Ioannis Kasoulidesin, Elmar Brokin ja Zbigniew Zaleskin, esittämät perustelut ovat täysin päteviä. Uskon, että tämän näkemyseron jälkeen on aika palata yhteiseen kantaan, jossa ilmaistaan tuki Israelille mutta samanaikaisesti myös tuki rauhanprosessille ja palestiinalaisten oikeudelle olemassaoloon. Juuri nämä asiat ovat meille tärkeitä, ei mikään muu.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa komission varapuheenjohtaja Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, neuvoston tehtävänä ei ole ottaa kantaa menettelytapaa koskeviin kysymyksiin tai parlamentin päätöksiin tällä alalla.

Sanoisin jäsen Swobodalle, että neuvosto yhtyy tietysti näihin tavoitteisiin ja siihen, mitä sanoitte viime puheessanne etenkin vakauttamisesta. EU ja neuvosto tuomitsevat kaiken väkivallan, etenkin raketti-iskujen kohdistamisen siviiliväestöön. Se on saatava loppumaan. Terrorismin torjuntaa on jatkettava väsymättä. Korpraali Shalitin kohtalo on erityinen huolenaihe EU:lle – ja haluaisin sanoa, että etenkin puheenjohtajavaltio Ranskalle.

Tämän jälkeen haluan todeta, että Euroopan unioni on edelleen syvästi huolissaan äskettäisestä vauhdin kiihtymisestä siirtokuntien laajentamisesta ja tuomitsee sen. On lopetettava kiireesti siirtokuntien jatkuva rakentaminen, luonnollinen laajeneminen mukaan luettuna, myös Itä-Jerusalemossa. Se on vastoin kansainvälistä oikeutta ja vaarantaa elinkelpoisen Palestiinan valtion perustamisen. Miehitetyille palestiinalaisalueille pääsyn ja niillä liikkumisen tieltä on poistettava esteet taloudellisen kehityksen edistämiseksi. Gazan humanitaarista tilannetta on kiireesti parannettava pyrkimällä tulitaukoon, avaamalla rajaylityspaikat sekä tarjoamalla tavaroita ja palveluja väestön ja avustusjärjestöjen, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien avustus- ja työelimen (UNRWA:n), auttamiseksi. On myös tärkeää vapauttaa suuri määrä palestiinalaisvankeja ja ensisijaisesti alaikäisiä.

Näin ollen meillä on samat tavoitteet, kuten haluan korostaa parlamentille mahdollisimman selvästi. Ongelmana on saada selville parhaat painostuskeinot, joilla voidaan saavuttaa haluamme tulos: kahden valtion turvallinen rinnakkaiselo, joka saadaan aikaan vakaassa rauhanprosessissa, jossa EU:lla on tärkeä osa. Meidän on selvitettävä, voimmeko pitää vuoropuhelun ja luottamuksen avulla kiinni äsken esittämistäni periaatteista, joita Israelin on noudatettava, vai voidaanko vuoropuhelun avulla säilyttää järkevä tasapaino, kuten neuvosto uskoo vielä tätä keskustelua kuunneltuaankin.

Lopuksi haluaisin muistuttaa teitä siitä, että suhteiden parantamista on tarkasteltava osana Välimeren unionin perustamisen ja Euroopan naapuruuspolitiikan kehittämisen laajaa kokonaisuutta. Älkää unohtako, että ennen suhteiden parantamista koskevaa ehdotusta lujitettiin kumppanuutta Marokon kanssa, mikä antoi vahvan poliittisen viestin Välimeren eteläpuolisille arabinaapureillemme. Haluaisin myös muistuttaa, että Israelin kanssa käydyissä neuvotteluissa ei ole unohdettu palestiinalaishallintoa ja että Euroopan unioni ja palestiinalaishallinto kokoontuivat kesällä 2008 perustamaan uusia työryhmiä, joiden tavoitteena on vauhdittaa vuonna 2005 tehdyn toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa. Toistan vielä, että sitoudumme puheenjohtajavaltion asemassa saamaan aikaan edistystä kaikilla aloilla, myös politiikassa, joka pysyy välttämättömänä osana suhteitamme Israelin valtiooon.

Juuri yleinen lähestymistapa antaa merkityksen EU:n Israelin-suhteiden parantamiselle, ja juuri poliittisen vuoropuhelun ansiosta voimme mielestämme varmistaa, että monien jäsenten esiin tuomia periaatteita noudatetaan ja puolustetaan entistä paremmin ja että EU:lla on oma rooli ratkaisun löytämisessä Israelin ja Palestiinan väliseen kriisiin.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Haluaisin aivan lyhyesti antaa teille tämän keskustelun lopussa kolme asiaa harkittavaksi.

Ensinnäkin yhteistyötä Israelin kanssa koskevassa keskustelussa, jossa perustellusti käsitellään ihmisoikeuksia ja palestiinalaisten humanitaarisia ongelmia, ei pitäisi kuitenkaan unohtaa meidän erityisiä velvoitteitamme Israelia kohtaan. Israelin-politiikkaamme eivät sanele ainoastaan intressit vaan myös se tosiasia, että jo Israelin valtion olemassaolo liittyy Euroopan historiaan ja että tästä seuraa erityisiä velvoitteita.

Ja toisena seurauksena on, että tavoitteenamme olevan tai ehkä jo saavuttamamme kumppanuuden Israelin kanssa on oltava luotettava. Vaadimme luotettavuutta israelilaisilta kumppaneiltamme, ja Israelillakin on oikeus vaatia meiltä luotettavuutta. Israelille on tarjottu yhteistyötä näissä hankkeissa ja politiikoissa. Teitä kiinnostaa ehkä tietää, että yhteisöllä oli hyvä syy tarjota Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevaa toimintasuunnitelmaa juuri Israelille ensimmäisenä maana – kaikkein ensimmäisenä maana. Se tapahtui vuonna 2003, ja tein sen itse.

Viimeksi haluan vielä sanoa, etteivät nämä käsittelemämme ohjelmat ja politiikat ole itsetarkoituksia. Niiden poliittinen perusta on pintaa syvemmällä, mikä tarkoittaa ensinnäkin, että Israelille osoitetaan mahdollisuudet pitkän aikavälin yhteistyöhön Euroopan kanssa. Niitä Israel tarvitsee kriisin jälkeisenä aikana. Israel tarvitsee niitä ylipäänsä myös kriisin lopettamiseen. Toinen tarkoitus on, että vaikka aloitteet saattavatkin olla pieniä, niissä on monia osatekijöitä, joiden ansiosta voimme edistää kahdenvälisiä ja kolmenvälisiä hankkeita. Olin hiljattain Jordaniassa, Israelissa ja Palestiinassa puhumassa aloitteesta, jonka avulla voisimme tehdä politiikkaa pienten ja keskusuurten yritysten hyväksi kolmenvälisissä puitteissa. Meillä on myös kahdenvälisiä tutkimushankkeita. Tämä tarkoittaa, että meillä on väline, jonka avulla voimme ylittää rajat ja saavuttaa juuri sen, mitä haluamme: yhteistyön ja normaalit olosuhteet tälle kriisialueelle.

En tee johtopäätöksiä siitä, mitä olen sanonut. Pyydän teitä vain harkitsemaan sanomiani asioita, kun teette tulevia päätöksiä.

Véronique De Keyser, *esittelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensimmäiseksi vastata teille, arvoisa komission varapuheenjohtaja Verheugen. Sanoitte aivan oikeutetusti, että meillä on erityisiä velvoitteita Israelia kohtaan.

Vastaamme yhdessä näistä velvoitteista, ja ne ovat tärkeitä. Juuri sen vuoksi, että meillä on nämä velvoitteet Israelia kohtaan, meillä on ainakin vastaavat velvoitteet palestiinalaisten nykyisen tilanteen suhteen, kuten teidän on myönnettävä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, meillä on samat tavoitteet, ja te luettelitte aiheellisesti monia tärkeitä kysymyksiä, jotka on ratkaistava pitkällä, keskipitkällä tai lyhyellä aikavälillä. Käytitte erittäin tärkeää sanaa, kun sanoitte "Gazan tilannetta on kiireesti...". Käytitte sanaa "kiireesti". Olemme pyytäneet lykkäämistä. Annamme itsellemme aikaa katsoa, otetaanko tämä kiireellisyys todella huomioon. Uskotte, että Israelin

aseman parantaminen helpottaa neuvotteluja Israelin kanssa – ja teillä on kiistatta oikeus mielipiteeseen. Toivon vain sen olevan totta, mutta en näe todisteita siitä, vaikka olemme sentään neuvotelleet jo yli vuoden Annapoliksen jälkeen. Parlamentin resurssit ovat hyvin niukat, kuten tiedätte.

Niitä resursseja käytämme, kun meidän on lähetettävä Israelille ystävällinen viesti, jossa sanotaan ”Olkaa hyvä ja pitäkää kiirettä!”. En valitettavasti eilen kuullut Tzipi Livnin millään tavoin mainitsevan, että näin tapahtuu. Voin vain odottaa ja toivoa.

Haluaisin myös kiittää teitä, jäsen Hybášková. Ette ollut läsnä, kun aloin puhua. Haluaisin sanoa teille, että olette ollut esimerkillinen yhteistyökumppani, uskollinen sitoumuksianne kohtaan, niin kuin meidän tulee olla omiamme kohtaan. En aio antaa niiden jäsenten, jotka ovat epäilleet, etteivät ihmisoikeudet ole tämänpäiväisen päätöksen taustalla, vakuuttaa meitä siitä, että he ovat oikeassa. Sitä ei voida hyväksyä! Syytökset juutalaisvastaisuudesta ja muu jo tänään kuulemani kritiikki, jota kuulemme lisää jatkossa, mistä haluaisin varoittaa teitä, eivät sovi Euroopan parlamentin arvolle.

Miksi meitä pitäisi epäillä taktikoinnista, kun puhumme ihmisoikeuksista täällä Euroopan parlamentissa. Jos on totta, että näitä oikeuksia rikotaan, kyse on kiireellisestä asiasta.

Pidän kiinni ulkoasioita koskevista sitoumuksista, joita olemme tehneet poliittisten kumppaniemme kanssa. Ne ovat mielestäni edelleen voimassa, mutta realistisesti ottaen katson, ettei nyt ole oikea aika niille. Olemme esittäneet ystävällisiä eleitä Israelia kohtaan. Aiomme tietysti jatkaa samalla tavalla. Meillä on kuitenkin edelleen vahva huoli palestiinalaisten kohtalosta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Käsittelyn päätteeksi totean, että olen vastaanottanut työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Äänestys jäsen De Keyserin laatimasta mietinnöstä ja äänestys päätöslauselmaesityksestä toimitetaan jollain tulevalla istuntojaksolla.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) EU:n Israelin-suhteiden parantaminen olisi tällä hetkellä huono ele. Se osoittaisi, että EU haluaa jättää huomiotta suuria, jatkuvia ja pysyviä ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden loukkauksia.

Yhtä hyvin voitaisiin sanoa, että EU antaa Israelille vapaat kädet jatkaa sorto- ja laittomia toimia, väestön pakkosiirtoja, laittomia salamurhia, Palestiinan miehittämistä sekä laittoman muurin ja siirtokuntien rakentamista.

Meidän pitäisi mahdollisimman voimakkaasti painostaa Israelia täyttämään kansainvälisen lainsäädännön ja YK:n päätöslauselmien mukaiset lupauksensa. Meidän eri puolilta Eurooppaa kotoisin olevien Euroopan parlamentin jäsenten on annettava tänään vahva viesti Israelille ja ilmoitettava, että olemme saaneet tarpeeksemme.

Euroopan parlamentti äänesti vuonna 2002 Israelin ja EU:n välisen assosiaatiosopimuksen keskeyttämisestä Israelin vakavien ihmisoikeusloukkausten vuoksi. Silti keskustellaan Israelin osallistumisesta EU:n ohjelmaan, joka koskee kilpailukykyä ja taloudellisia innovaatioita, vaikka Israel tuhoaa tahallaan Gazan taloutta ja infrastruktuuria.

Suhtaudun myönteisesti päätökseen EU:n ja Israelin välisten suhteiden parantamista koskevan äänestyksen peruuttamisesta.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Neuvoston ehdotus, joka koskee erityiskohtelun antamista ja jo nyt vahvan yhteistyön tehostamista, vaikka Euroopan parlamentin äänestystä tästä asiasta on siirretty, on haaste eurooppalaisille ja kaikille maailman kansakunnille sekä loukkaus Israelin julmuuksien tuhansia uhreja kohtaan.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Tässä ehdotuksessa tosiasiaa säilytetään Israelin harjoittama rotuerottelu ja palkitaan Israelin tekemät kansainvälisen oikeuden ja Palestiinan väestön ihmisoikeuksien massiiviset loukkaukset, Gazan, Länsirannan ja Itä-Jerusalemien miehitys sekä häpeän muurin ja laajojen siirtokuntien jatkuva rakentaminen. Lisäksi siinä jätetään huomiotta YK:n päätöslauselmat, joissa Israel tuomitaan, sekä Euroopan parlamentin vuonna 2002 hyväksymä päätöslauselma Euroopan unionin ja Israelin välisen yhteistyösopimuksen keskeyttämisestä.

Vaikka Israel on harjoittanut samaa politiikkaa Palestiinan väestöä kohtaan jo 60 vuoden ajan, ja kansakunnat ja EU ovat tuominneet sen, käsiteltäväksi on jätetty provosoiva ehdotus. Siinä esitetään, että me sulkisimme silmät Israelin miehitysjoukkojen harjoittamalta ihmisoikeuksien räikeältä rikkomiselta.

Tämä osoittaa jälleen kerran, että EU käyttää ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvässä politiikassa tekopyhästi erilaisia vaatimuksia, jotka riippuvat sen intresseistä kussakin tapauksessa.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jos ehdotettu kumppanuussopimus Israelin valtion kanssa hyväksyttäisiin, Israel osallistuisi tiettyihin ohjelmiin, jotka ovat osa Euroopan naapuruuspolitiikkaa (ENP). ENP on suunniteltu edistämään uudistuksia ja vakautta Euroopan unionin lähialueilla. Tämän sopimuksen on määrä tulla voimaan välittömästi, ja siinä edellytetään Israelin suorittavan rahoitusosuuksia Euroopan unionin talousarvioon vastineeksi tiettyihin yhteisön ohjelmiin osallistumisesta. Kumpikin osapuoli arvioi tämän sopimuksen uudelleen kolmen vuoden välein sen hyväksymisestä alkaen. Tälle kumppanuussopimukselle annettavan tuen on määrä perustua nykyiseen assosiaatiosopimukseen ja merkitä uutta vaihetta kohti tehostettua kaupallista yhteistyötä sekä edistystä ratkaisun aikaansaamiselle Israelin ja Palestiinan välisessä rauhanprosessissa.

Kun otetaan huomioon se, että Israelin ulkoministeri kannatti Euroopan parlamenttiin äskettäin tekemällään vierailulla Israelin ja EU:n välisten suhteiden lujittamista poliittisesti ja että korkea edustaja sai hiljattain valmiiksi nykyisen toimintasuunnitelman, tämän kumppanuussopimuksen hyväksyminen hyödyttäisi kumpaakin osapuolta parantamalla osapuolten keskinäistä ymmärrystä ja nopeuttamalla rauhan ja vakauden saavuttamista Lähi-idässä ja Välimeren alueella.

16. Vaiheet pk-yritysten ympäristön parantamiseksi Euroopassa – pienyrityksiä koskeva säädös (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Nicole Fontainen ja Giles Chichesterin PPE-DE-ryhmän puolesta ja Edit Herczogin PSE-ryhmän puolesta neuvostolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, jonka aiheena on ”vaiheet pk-yritysten ympäristön parantamiseksi Euroopassa – pienyrityksiä koskeva säädös” (O-0113/2008 – B6-0485/2008).

Edit Herczog, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, koko parlamentti on iloinen siitä, mitä komissio, erityisesti komission jäsen Verheugen, Euroopan parlamentti ja eurooppalaiset yritykset ovat saavuttaneet viimeisten viiden vuoden aikana. Olemme onnistuneet muuttamaan lähestymistapaamme eurooppalaisiin yrityksiin, ja tällä saavutuksella on nyt nimi: se on ”pienet ensin” -periaate, joka vahvistetaan pienyrityksiä koskevassa säädöksessä. Meidän on hiottava tätä säädöstä.

Nykyisen talouskriisin vuoksi on entistäkin tärkeämpää hyväksyä pienyrityksiä koskeva säädös mahdollisimman pian. EU:n 23 miljoonaa yritystä ja niissä työskentelevät kaksi kolmasosaa eurooppalaisista työntekijöistä tarvitsevat selvän viestin siitä, että ”pienet ensin” -periaatteen käyttöön ottaminen lainsäädäntötyössämme muodostaa todellisen pohjan tulevalle työllemme ja toiminnallemme.

Aivan ensimmäinen merkki tästä on ”pienet pk-yritykset” -testi. Koska selvää viestiä tarvitaan, mielestämme on ikävää, ettei neuvosto tehnyt pienyrityksiä koskevasta säädöksestä sitovaa.

Toivomme todella, että palaatte tähän asiaan ensi viikon Eurooppa-neuvostossa ja että jäsenvaltioiden pääministerit tekevät tästä pienyrityksiä koskevasta säädöksestä sitovan. Pidämme kuitenkin neuvoston päätöstä ensisijaisista toimista myönteisenä. Mielestämme on hyvin tärkeää ajatella pieniä ensin rahoituksen saatavuuden parantamiseksi, sääntely-ympäristön yksinkertaistamiseksi ja markkinoille pääsyn helpottamiseksi.

Pyydämme komissiota ja neuvostoa tekemään yhteistyötä. Kansa tarvitsee eurooppalaisemman vastauksen. Monen maan toimet voivat olla varsin tehokkaita, mutta ne voivat johtaa pikemminkin eroavuuksiin kuin koheesioon, jota toivomme koko eurooppalaisen ajatuksen mukaisesti. Siksi on hyvin tärkeää, että komissio

parantaa jäsenvaltioiden vuotuisia raportointimenettelyjä Lissabonin tulostaulun avulla, ja kysynkin neuvostolta, onko se valmis tähän.

EU:n kansalaiset, yrittäjät ja työntekijät tarvitsevat ideoita, mutta he tarvitsevat myös enemmän. He tarvitsevat meiltä innovatiivisia menetelmiä, eikä se vielä riitä. He tarvitsevat toimia – eikä sekään vielä riitä. Meidän on saatava aikaan ideoihimme, innovaatioihimme ja toimiimme perustuvia tuloksia. Olkaa hyvä ja ryhtykää toimiin. Parlamentti tukee teitä.

Nicole Fontaine, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmämme kannattaa innokkaasti pienyrityksiä koskevaa säädösluonnosta, jonka komissio esitteli meille viime kesäkuussa.

Vuodesta 2000 alkaen on todellakin käynnistetty aloitteita pk-yritysten hyväksi, ja mieleeni tulee erityisesti jäsen Vlaston erinomainen työ pienyrityksiä koskevan peruskirjan parissa. Näitä aloitteita on pidetty hyvinä mutta riittämättöminä, koska ne ovat jääneet aivan liian usein pelkiksi hyväntahtoisiksi toiveiksi.

Meidän on nyt mentävä pidemmälle. Maitamme koetteleva vakava talouskriisi, joka vaikuttaa erityisen huolestuttavalla tavalla pk-yrityksiin, kannustaa meitä, jos kannustusta tarvitsemme. Tässä suhteessa pienyrityksiä koskeva säädös on osa uutta ehdottoman aktiivista lähestymistapaa.

Käsitlemme muutaman viikon päästä jäsen Herczogin mietintöä komission tiedonannosta, mutta esittämällä tämän suullisen kysymyksen olemme nyt päättäneet kääntyä neuvoston puoleen.

Arvoisa ministeri Jouyet, olemme panneet kiinnostuneina merkille kilpailukykyneuvoston eilen hyväksymät päätöslauselmat ja haluamme tietää, välittääkö 11.–12. joulukuuta kokoontuva Eurooppa-neuvosto nämä päätöslauselmat eteenpäin ja vaatiiko se siirtämään yleisen ohjaavan ”pienet ensin” -periaatteen nopeasti osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Toivomme, että neuvosto etenee säädökseen liitetyn, käytännön toimenpiteitä sisältävän toimintasuunnitelman mukaisesti. Tältä osin – ja koska minulle on myönnetty vain vähän puheaikaa – korostan kolmea aluetta, jolla tarvitsemme vahvaa johtajuutta.

Ensinnäkin pienyrityksiä koskevan säädöksen asemaa jäsenvaltioissa on seurattava säännöllisesti ja sen vaikutuksia on arvioitava järjestelmällisesti, ja Euroopan parlamentin on valvottava tätä toimintaa. Toinen ala koskee julkisten hankintasopimusten tekemistä. Hyvät käytännesäännöt eivät ole sitovia, joten meidän on oltava yhdessä mielikuvitukseksikaampia ja kekseliäämpiä ja ehdotettava asianmukaisia ja käytännöllisiä toimenpiteitä, jotka tarjoavat pk-yrityksille todella mahdollisuuden päästä mukaan näihin sopimuksiin. Kolmanneksi mainitsen rahoituksen saatavuuden, joka on nykyisessä tilanteessa tärkeämpi asia kuin koskaan ennen.

Arvoisa ministeri Jouyet, ehdotuksenne ovat järkeviä, ja niiden pitäisi myös tukea tarjousta. Aikaa ei ole hukattavaksi. Olkaa hyvä ja vakuuttakaa meidät neuvoston aikeista.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen McMillan, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, kuten olette todenneet, neuvosto hyväksyi maanantaina johtopäätöksiä komission ehdottamasta pienyrityksiä koskevasta säädöksestä. Tämä pienyrityksiä koskeva säädös on voimakas poliittinen lupaus 23 miljoonalle pk-yritykselle. Kuten jäsen Fontaine korosti, se on myös tärkeä vastaus nykyiseen talouskriisiin. Olen siksi vakuuttunut siitä, että yhdessä ministeri Novellin kanssa, joka pahoittelee sitä, ettei hän voinut olla täällä tänään kanssamme, voin taata jäsen Fontainelle ja jäsen Herczogille, että Eurooppa-neuvosto antaa vahvan poliittisen tukensa tämän pienyrityksiä koskevan säädöksen tavoitteille.

Kuten olette korostaneet, pienyrityksiä koskevalla säädöksellä ei voida ratkaista kaikkia nykyisiä talousongelmia, mutta sillä pitäisi varmistaa, että rahoituskriisin ja siitä johtuvan taantuman torjumiseksi toteutetaan toimia. Hyväksyimme siksi maanantaina myös toimintasuunnitelman, jossa jäsenvaltiot sitoutuivat panemaan nämä kiireiset toimenpiteet täytäntöön. Tämä säädös on hyvin merkittävä, ja puheenjohtajavaltio Ranska on erittäin iloinen tästä varsin mielekkästä suunnitelmasta. Jäsen Fontaine esitti jo hyvän yhteenvedon sen sisältämisestä voimakkaista suosituksista.

Meidän on tarkasteltava ennen kaikkea ongelmaa, joka koskee pk-yritysten rahoitusta. Tästä näkökulmasta meidän on kehuttava Euroopan investointipankin toimia, sillä sen on määrä ruiskuttaa pk-yrityksiin 30 miljardia euroa vuosina 2008–2011. Tämän lisäksi meidän on myös varmistettava, että maksuviivästysdirektiiviä tarkistetaan yritysten kassavirtaongelmien helpottamiseksi. Pienyrityksiä koskevassa

säädöksessä ja toimintasuunnitelmassa ehdotetaan sen varmistamista, että pk-yritykset saisivat maksun 30 päivässä. En tiedä, saavutammeko tämän tavoitteen, mutta olen vakuuttunut siitä, että tämä on oikea suunta. Maksuviivästyksiä vähentämällä parannettaisiin pk-yritysten kassavirtaa ottaen huomioon, että nykyisin Euroopassa yksi neljästä konkurssitapauksesta johtuu maksuviivästyksistä.

Toinen tärkeä tekijä on riskipääomamarkkinoiden kasvattaminen, sillä kuten tiedätte, nämä markkinat ovat EU:ssa liian pienet Yhdysvaltoihin verrattuna. Meillä on suunnitelmia, jotka koskevat eurooppalaisen riskipääomamekanismin perustamista ja jäsenvaltioiden välistä riskipääomarahastojen tunnustamista.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten olette todenneet, toinen painopisteemme on yksinkertaistaminen. Byrokratia ja erilaiset hallinnolliset tehtävät, joita yritysten on hoidettava, haittaavat pk-yrityksiä enemmän kuin suuryrityksiä. Tästä syystä meidän on todellakin pantava ”pienet ensin” -periaate täytäntöön ja sovellettava sitä. Tämä periaate tarkoittaa sitä, että pk-yritysten edut on otettava huomioon kaikessa EU:n lainsäädännössä.

Toivomme myös voivamme ottaa käyttöön niin sanotun pk-yritystestin, ja voin vakuuttaa teille, että jokaisesta pk-yrityksiin vaikuttavasta yhteisön tekstistä tehdään ja julkaistaan vaikutustenarviointi, ja olisi suotavaa, että jäsenvaltiot tekisivät samoin. Lisäksi sitoudumme siihen, ettemme pyydä pk-yrityksiltä samoja tietoja montaa kertaa – toisin sanoen yritämme hoitaa kaiken kerralla.

Rahoituksen ja yksinkertaistamisen lisäksi toteutamme myös merkittävämpiä toimenpiteitä. Pk-yritysten täytyy voida hyötyä kunnolla sisämarkkinoista ja erityisesti vientimahdollisuudesta. Siksi eurooppayhtiön hyväksyminen tarjoaa myös pk-yrityksille paremmat mahdollisuudet hyötyä näistä markkinoista perustamalla tytäryhtiöitä EU:n eri markkina-alueille.

Vastatakseni esitettyihin kysymyksiin sekä sen pyynnön valossa, jonka kilpailukykyneuvosto esitti Eurooppa-neuvostolle, totean, että neuvosto – korkeimmalla tasolla – ja komissio ovat sitoutuneet seuraamaan tiiviisti tätä toimintasuunnitelmaa, erityisesti osana Lissabonin prosessin rinnalla toteutettavia kansallisia uudistusohjelmia.

Olemme aidosti hyvin iloisia siitä vauhdista, jota viime maanantain toimintasuunnitelma pystyi antamaan tälle työlle. Neuvosto katsoo todella, että pk-yrityksiä koskeva politiikka on yksi talouskriisin torjuntaan ja EU:n talouden nopeaan elpymiseen tähtäävien yhteisten toimiemme avainaloista.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kun kriisi alkoi – ja olemme yhä kriisin alussa – eurooppalaisten pk-yritysten tulevaisuutta koskevasta kysymyksestä tuli entistäkin tärkeämpi. Meidän pitäisi nimittäin myöntää selvästi yksi asia: se, että kriisi vaikuttaa voimakkaammin pk-yrityksiin kuin suuryrityksiin yksinkertaisesti siksi, ettei pienemmillä yrityksillä ole varallisuuspohjaa, jonka avulla ne voisivat ratsastaa pidemmän heikon kauden yli.

Tämä tarkoittaa siis sitä, että EU:n on hyvin tärkeää antaa pienille ja keskisuurille yrityksille voimakas ja selvä viesti. Olen siksi hyvin kiitollinen ministeri Jouyet’lle ja puheenjohtajavaltio Ranskalle siitä runsaasta tuesta, jota pienyrityksiä koskeva säädös on saanut, ja kiitän jäsen Herczogia ja jäsen Fontainea siitä, että he ovat tehneet aloitteen, jonka seurauksena keskustelemme asiasta täällä tänään.

Tämä on tärkeää, koska ensi viikon Eurooppa-neuvostoa odotetaan innolla. Ensi viikolla EU:n kansalaiset kääntävät katseensa valtioiden ja hallitusten päämiehiin ja odottavat heiltä vastauksia sellaisiin kysymyksiin kuin miten selviämme tästä kriisistä, miten säilytämme hyvinvointimme, miten säilytämme työpaikkamme ja miten säilytämme turvallisuutemme. Myös EU:n 23 miljoonaa pk-yritystä kääntävät katseensa Brysseliin ja odottavat valtioiden ja hallitusten päämiehiltä vastausta. Olen siksi hyvin iloinen siitä, että ministeri Jouyet sanoi juuri Eurooppa-neuvoston antavan voimakkaan ja selvän tukensa. Olemme varmastikin kumpikin samaa mieltä siitä, että tämä tarkoittaa sitä, että asiaa käsitellään päätelmissä enemmän kuin parilla sanalla. Olen tästä hyvin iloinen.

Totuus on se, että myös tätä politiikkaa ollaan vasta käynnistämässä. Euroopan parlamentti on tässä hyvin keskeisessä asemassa. Myös tässä yhteydessä pitää paikkansa se, että ratkaisevia eivät ole sanat vaan teot. Pk-yrityksiä tukevia toimia on toteutettava ensisijaisesti kansallisesti, alueellisesti ja jopa paikallisesti. Meidän on varmistettava, että EU:n suojelemat periaatteet herätetään henkiin jäsenvaltioissa ja kaikilla alueillamme.

Pk-yritykset eivät ole anelijan asemassa, vaan ne ovat EU:n talouden ydin. Ne voivat hoitaa tehtävänsä EU:n taloudessa vain, jos luomme niille olosuhteet, joita ne todella nyt tarvitsevat.

Giles Chichester, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ottaen huomioon, miten tärkeitä pienyritykset ovat taloudelle työllisyyden ja työpaikkojen luomisen, yritysten perustamisen ja vaurauden

luomisen, innovoinnin sekä uusien tuotteiden ja uusien palvelujen kannalta, meidän on nyt aika tehdä jotakin tukeaksemme niiden toimintaa vaikeina aikoina. EU:ssa paasataan usein innokkaasti pk-yritysten piilevistä mahdollisuuksista ja saavutuksista. Niihin olisikin jokseenkin vaikeaa suhtautua kielteisesti. Tämän kysymyksen ja päätöslauselmaesityksemme ydin on kuitenkin se, että meidän on siirryttävä pelkästä retoriikasta konkreettisiin tekoihin.

Yksi ensisijaisista tavoitteistamme on pk-yritysten rahoituksen saatavuuden parantaminen. Itkemme rahoituksen perään joka vuosi, koska ongelma on pysyvä. Nyt rahoituskriisissä, kun kaikkien yritysten on vaikeaa saada luottoa, pk-yritysten tilanne on epäilemättä kuitenkin huonoin, sillä ne ovat usein tilaus- ja maksuketjun loppupäässä. Kannatan siis voimakkaasti pyyntöä järjestää pk-yrityksille rahoitusta ja luottoa. Kysymys kuuluukin, vastaavatko pankit pyyntöön.

Niiden kokemusteni perusteella, joita minulla on työskentelystä pk-yrityksessä sekä tämän jälkeen pk-yrityksen johtamisesta, minun on hyvin vaikeaa määritellä, millainen apu ja millaiset tuet auttaisivat kaikkia pk-yrityksiä, koska niitä on niin monenlaisia. Minusta tuntuukin, että autamme pk-yrityksiä parhaiten parantamalla tiedonsaantia, ja katson, että internet on saanut tältä osin aikaan valtavan muutoksen verrattuna niihin aikoihin, jolloin toimin itse liike-elämässä.

Toiseksi paras keino on antaa pk-yrityksille rauha harjoittaa liiketoimintaansa. Vaikka siis katson, ettei sääntely ole mahdollista, kannatan myös sääntelyn parantamisen periaatetta, erityisesti siksi, että se on jotakin, mitä lainsäätäjät ja hallitukset voivat tehdä. Kannatan sekä komissiolle että jäsenvaltioiden hallituksille esitettyä pyyntöä ryhtyä toimiin.

Neena Gill, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pienyritykset ovat alueelleni hyvin tärkeitä. West Midlandin yritykset pitävät ”pienet ensin” -periaatetta hyvänä asiana. Nykyisen rahoituskriisin seurauksena monet pienyritykset kohtaavat kuitenkin vakavia vaikeuksia. Kuten olemme jo kuulleet, niillä on kassavirtaongelmia ja maksamattomia laskuja eivätkä ne saa luottoa. Tuoreimmat maksukyvyttömyysluvut kertovat, että viimeisten kolmen kuukauden aikana 500 yritystä on tehnyt alueellani konkurssin. Siksi Euroopan investointipankin rahoitus on mielestäni tervetullutta.

Ehdotukset eivät kuitenkaan ole mielestäni riittäviä, sillä ne eivät ole luonteeltaan sitovia. Sen sijaan sitovuus voisi todella auttaa pk-yrityksiä. Siispä kysyn neuvostolta, mitä aiotte tehdä asialle ensi viikolla. Olen kuullut, mitä kilpailukykyneuvosto on sanonut, mutta olennaista on se, että elleivät ehdotukset ole luonteeltaan sitovia, niistä ei ole pk-yrityksille apua juuri nyt. Ne eivät auta pk-yrityksiä pääsemään markkinoille tai saamaan rahoitusta.

Jo monen vuoden ajan on puhuttu siitä, että neuvoston on hyvin tärkeää selventää aikovansa keventää hallinnollista taakkaa. Pienyrityksille aiheutuu huomattavia kustannuksia. Siinä, missä suuryritykset käyttävät euron kutakin työntekijää kohden, pienyritykset voivat joutua käyttämään kymmenen euroa.

Haluan lopuksi lisätä vielä yhden asian. Vaikka rahoituskriisien hallitseminen onkin hyvin tärkeää, pk-yritysten hyväksi on tehtävä enemmän juuri nyt, sillä ne ovat yhtä kuin reaalitalous.

Šarūnas Birutis, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa puhemies, pk-yritykset ovat taloutemme DNA. Meidän pitäisi tukea niitä samalla, kun parannamme EU:n kilpailukykyä ja työllisyyttä. Pienyrityksiä koskeva säädös on aloite, jota kaikkien poliittisten puolueiden on nyt tuettava. Nykyisen talous- ja rahoituskriisin huomioon ottaen se on tärkeä keino tukea EU:n pk-yrityksiä.

Meillä on tässä päätöslauselmaluonnos, joka kuvastaa Euroopan parlamentin huolenaiheita ja neuvoston velvoitteita.

Meidän on pyrittävä siihen, että pienyrityksiä koskeva säädös pannaan tehokkaasti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä edellyttää sitä, että se sisällytetään kansallisiin toimintasuunnitelmiin ja säädöksiin ja että jäsenvaltioissa otetaan käyttöön tämän asiakirjan seurantajärjestelmä.

Meidän on toteutettava lisätoimenpiteitä varmistaaksemme, ettei pienyrityksiä koskeva säädös koe pienyrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan surullista kohtaloa. Meidän on ymmärrettävä, että ohjeasiakirjat päättyvät yleensä kansallisten byrokraattien hyllyille eikä niillä saavuteta viime kädessä haluttuja tuloksia.

Tarvitsemme verohelpotuksia ja kannustimia uusille yrityksille, mikroluottoja, lainatakauksia, riskipääomaa, ilmaista tietoa ja neuvontaa, jatkuvia toimia yrittäjäkuvan parantamiseksi ja yrittäjien vaikutusvallan lisäämiseksi ja niin edelleen.

Päämäärä hyvittää keinot, mutta siitä huolimatta tarvitaan toimeliaisuutta ja rohkeutta. Olen varma siitä, että pienyrityksiä koskevan säädöksen täytäntöönpano koko yhteisössä auttaa panemaan pisteen EU:n taloudelliselle ja sosiaaliselle alamaalle ja lieventää rahoituskriisin seurauksia.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että se on kiirehtinyt oikeiden päätelmien tekemistä tästä pienyrityksiä koskevasta säädöksestä, jotta asioita saadaan todella eteenpäin. Me täällä parlamentissa olemme vastanneet siihen välittömästi tarkistamalla menettelyämme. Meidän on loppujen lopuksi tehtävä tässä talouskriisissä todella kaikkemme EU:n pk-yritysten puolesta, sillä ne ovat pienyrityksiä koskevan säädöksen alku ja juuri.

Meidän on hyödynnettävä paremmin EU:n yrittäjien piileviä voimavaroja. Haluan kiinnittää tänään huomionne erityisesti naisyrittäjyyteen, koska siihen liittyy outo ristiriita. Naiset ovat yrittämisessä huomattavasti parempia. Ainakin luvut viittaavat siihen, että naisyrittäjien keskuudessa konkurssit ovat huomattavasti epätodennäköisempiä.

Tästä huolimatta naisyrittäjien on edelleen paljon vaikeampaa saada lainaa liiketoiminnan käynnistämiseen. Lainan saantia on helpotettava, koska sitä tarvitaan epätoivoisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että naisyrittäjien mahdollisuuksia saada rahoitusta ja käyttää olemassa olevia rahastoja on parannettava.

Myös mikroluotot ovat hyvin tärkeä keino parantaa naisten – erityisesti vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten – taloudellista asemaa ja lisätä heidän riippumattomuuttaan. Tämä on käynyt yhä vaikeammaksi nykyisessä luottopulassa, kun pankit ovat yhä haluttomampia myöntämään lainaa. Tämä on jälleen yksi syy, jonka vuoksi on tärkeää, että Euroopan investointipankki myöntää takauksia juuri mikroluottoja ja naisyrittäjiä varten.

Naisten on tärkeää voida perustaa omia pienyrityksiä kyetäkseen yhdistämään työn ja perheen tehokkaasti. Tämä on hyvin tärkeää myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmälle. On hyvä, että neuvoston päätelmissä mainitaan jo erikseen naisyrittäjyys. Kehotankin kaikkia jatkamaan hyvää työtä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, odotamme mielenkiinnolla pk-yritysten eurooppalaisen oikeuskehyksen hyväksymistä. EU:n talouden elvytysuunnitelma tarjoaa pk-yrityksille uusia rahoituslähteitä.

Hallinnollisen taakan keventäminen, ammatillisen koulutuksen rahoittaminen ja globalisaatioon mukautumista helpottavan eurooppalaisen rahaston perustaminen ovat toimenpiteitä, jotka auttavat säilyttämään työpaikkoja ja tukemaan yrittäjyyttä. Euroopan investointipankki varaa 30 miljardia euroa pk-yritysten hakemien lainojen rahoittamiseen. Tämä summa ei kuitenkaan ole mielestäni riittävä.

Mielestäni nyt kriisin aikaan on ryhdyttävä kiireisiin toimenpiteisiin: menettelyjä valtiontuen myöntämiseksi on yksinkertaistettava, yrityksen perustamiseen kuluva aikaa pitäisi lyhentää kolmeen päivään, ja julkisten laitosten pitäisi taata maksavansa pk-yritysten laskut 30 päivässä.

Mielestäni komission ehdotus sähköisen laskutuksen käytön edistämisestä on hyvä. Tähän investointiin arvioidaan kuluvan noin 18 miljardia euroa. Lisäksi on käymässä tarpeelliseksi kehittää tutkimukseen ja uuden teknologian kehittämiseen investoivien yritysten kilpailukykyisiä klustereita.

Dominique Vlasto (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa komission jäsen Verheugen, tiedämme kaikki, että pk-yritykset muodostavat EU:n selkärangan, koska ne työllistävät yli 70 prosenttia EU:n työvoimasta ja koska 99 prosenttia EU:n yrityksistä on pk-yrityksiä.

Kuten olemme jo kuulleet, nämä miljoonat pk-yritykset ovat nyt huolissaan niistä uhkaavasta rahoituskriisistä, joka heikentää kotitalouksien ostovoimaa ja vaikuttaa siten yritysten tilauskantaan. Pk-yritysten kassavirta on siis vaarassa, ja siksi meidän on ryhdyttävä tukemaan niiden toimintaa varmistamalla, että pankit turvaavat pk-yritysten tarvitseman rahoituksen saatavuuden, jotta ne voivat jatkaa liiketoimintaansa.

Juuri tämä on ministeri Jouyet'n mainitsemien 1. joulukuuta kokoontuneen kilpailukykyneuvoston päätelmien sekä EU:n valtiovarainministerien hyväksymän elvytysuunnitelman ydin. Pk-yritysten tarpeet on hyvin tärkeää ottaa EU:n politiikan pysyväksi painopisteeksi, ja pidän myönteisenä toimintasuunnitelmaa EU:n pienyrityksiä koskevan säädöksen tukemiseksi. Se kertoo halusta varmistaa, että pienyritykset eli EU:n pk-yritykset etusijalle asettavaa ohjaavaa periaatetta noudatetaan.

Kuten komission jäsen totesi ja niin kuin kaikki ajattelemme, neuvoston on kuitenkin tehtävä yhteistyötä EU:n muiden toimielinten kanssa, jotta tästä periaatteesta tehdään totta. Meidän on ryhdyttävä sanoista tekoihin ja noudatettava periaatetta kaikessa politiikassa ja kaikissa EU:n ohjelmissa.

Voimme kuitenkin todeta, että tämä toimintasuunnitelma on todellinen vastaus hätätilanteeseen. Arvoisa ministeri Jouyet, haluan hyödyntää tämän tilaisuuden ja kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että se on toiminut ennakoivasti tavalla, jonka ansiosta sanoista on voitu ryhtyä nopeasti tekoihin.

Puhetta johti

varapuhemies **MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, olen pyytänyt puheenvuoroa kiittääkseni komissiota tästä aloitteesta, joka on suuri edistysaskel, koska sillä vähennetään byrokratiaa ja muita esteitä, joita eurooppalaiset pk-yritykset kohtaavat päivittäin.

Suunnitelmassa korostetaan, että pk-yritykset ovat keskeisessä asemassa EU:n taloudessa. Kuten täällä on jo todettu, emme saa unohtaa, että EU:ssa toimii noin 23 miljoonaa pk-yritystä, että 70 prosenttia työpaikoista on pk-yrityksissä ja että pk-yrityksiä toimii kaikilla toimialoilla.

Hallinnollisen taakan keventämiseen tähtäävän toimintasuunnitelman tavoitteeksi on asennettu taakan vähentäminen neljänneksellä vuoteen 2012 mennessä. Emme voi tehdä mitään sille tosiasialle, että nykyinen lainsäädäntö aiheuttaa jonkin verran hallinnollista taakkaa, jonka kustannusten arvioidaan olevan 3,5 prosenttia EU:n vuoden 2006 bruttokansantuotteesta. Tämä kunnianhimoinen tavoite on osa laajempaa liiketoimintapolitiikkaa, jolla pyritään helpottamaan pk-yritystemme pääsyä muille markkinoille, lisäämään kasvupotentiaalia ja kannustamaan yrittäjyyteen.

On erinomainen ajatus auttaa pk-yrityksiämme laajentamaan liiketoimintaansa omien rajojemme yli. Lisäksi EU:ssa sovellettavat yhteiset yritysten perustamismenettelyt auttavat niitä perustamaan tytäryhtiöitä EU:n muihin jäsenvaltioihin ja hyödyntämään sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia.

Viimeinen asiani on se, että pk-yritystemme ensisijaisena ongelmana on nyt rahoitus. Pidämme siksi myönteisenä Euroopan investointipankin ehdotusta pk-yritysten tukivälineiden monipuolistamisesta, niiden käytön yksinkertaistamisesta ja niiden käyttöalueen laajentamisesta.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa ministeri Jouyet, jäsen Fontainen esittäessä kysymyksensä neuvosto vastasi jo hänelle. Tämä on niin harvinaista, että se on syytä panna merkille.

Kilpailukykyneuvosto nimittäin käsitteli ja kannatti komission heinäkuussa esittämää suunnitelmaa 48 tuntia sitten, kun taas Euroopan parlamentti käsittelee sitä vielä. Tämä on kiistaton saavutus, jonka neuvosto on saanut aikaan Ranskan puheenjohtajakaudella. Arvoisa ministeri Jouyet, haluan kiittää teitä hyvästä työstä, jota te ja kolleganne, erityisesti ministeri Novelli, olette tehneet.

Neuvoston saavutus on erityisen huomionarvoinen siksi, että komission suunnitelma merkitsi sitä, että teidän oli laadittava toimintasuunnitelma, otettava huomioon komission asettamat periaatteet ja asetettava tavoitteet seuraaviksi kolmeksi, viideksi ja kymmeneksi vuodeksi.

Ymmärrän, että käytännössä meidän on nyt tarkasteltava ensin pk-yrityksiä kaikissa säädöksissä ja toimenpiteissä. Teemme niin yksityisen eurooppayhtiön kohdalla, maksuviivästysdirektiivin tapauksessa – jolloin toivoakseni alennamme arvonlisäverokantoja – ja niin edelleen.

Lopuksi haluan kuitenkin todeta, että kaikkein tärkeintä on se, ettei pk-yritysten anneta gettoutua. Toisin sanoen hyväksymämme pk-yrityksiä koskevat säännökset eivät saa olla niin erikoisia, että niistä aiheutuu lopulta haittaa. Olen samaa mieltä siitä, mitä jäsen Vlasto juuri sanoi. On selvää, että nykytilanteessa, jossa nämä yritykset tarvitsevat kipeästi rahoitusta ja rahoituksen saaminen on vaikeaa, emme saa tukea niitä esimerkiksi kirjanpitolakeita koskevien vapautusten kaltaisilla toimenpiteillä, jotka heikentävät niiden luotonsaantia ja estävät siten niitä saamasta varoja toimintaansa varten.

Tästä syystä pk-yritykset eivät saa olla minkäänlaisia ”aliyrityksiä”. Niiden on oltava yrityksiä siinä missä muidenkin, koska ne ovat tärkeitä EU:n taloudelle.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, pienyrityksiä koskevan säädöksen perimmäisenä tarkoituksena on tunnustaa pk-yritysten keskeinen asema ja antaa niille täyttä tukea niiden kasvua mahdollisesti vaikeuttavien ongelmien torjumiseksi.

Kuten tiedätte, pienyritykset ovat kiistatta keskeisessä asemassa EU:n taloudessa. Komission ehdottamalla "pienet ensin" -periaatteella vahvistetaan tämä mittamattoman arvokas tuki liiketoiminnan ja yrittäjähengen kehittämiselle Euroopassa.

Kuka voisi vastustaa tätä? Mitä se tarkoittaa? Tämä kunnianhimoinen suunnitelma vaikuttaa nyt 99 prosenttiin kaikista yrityksistä. Yrityksen kaksi tärkeintä valttia eivät käy ilmi sen taseesta: sen maine ja sen työntekijät.

Päätin lainata Henry Fordia tuodakseni esiin, että yrittäessämme helpottaa pk-yritysten toimintaa meidän on muistettava, että työntekijät ovat yrityksen sydän, ja että pienyrityksiä koskevalla säädöksellä on myös parannettava työntekijöiden asemaa näiden yritysten johtamiskulttuurissa. Pienyrityksiä koskevan säädöksen pitäisikin olla näille yrityksille raikas tuulahdus. Sen pitäisi tuoda niille enemmän tunnustusta, ja sen myötä niiden tavoitteet pitäisi ottaa paremmin huomioon. Emme saa missään tapauksessa hyväksyä pienyrityksiä koskevasta säädöksestä kevytversiota työläinsäädännön osalta.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, talouskriisin aikaan väkevät sanat eivät riitä, vaan tarvitsemme myös konkreettisia tekoja. Tänä kriittisenä aikana meidän on tarjottava pk-yrityksille mahdollisuus saada rahoitusta, jotta ne voivat jatkaa innovatiivista toimintaansa, kehittyä teknologisesti ja parantaa siten myös kilpailukykyään.

Tällä alalla on tarpeen vahvistaa mikroluotto-ohjelmaa ja riskipääomarahastoa. Tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin alalla on luotava edellytykset investoida tekniseen infrastruktuuriin, joka palvelee myös pk-yrityksiä. Siksi pidän Ecofin-neuvoston sopimaa 30 miljardin euron lainapakettia pk-yrityksille hyvänä asiana.

Laadin parhaillani mietintöä asetuksesta, joka koskee rakennustuotteiden tuomista markkinoille. Teen pk-yritysten kanssa tiivistä yhteistyötä ja uskon onnistuvani laatimaan pk-yritysten kannalta erittäin hyvän säädöksen.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, pk-yritysten on noudatettava lakia aivan kuten muidenkin yritysten, vaikka niillä ei olekaan pääsääntöisesti mahdollisuutta palkata lakimiestä tai osaavia taloudellisia neuvonantajia. Samaan aikaan pk-yritykset työllistävät suurimman osan työvoimasta. Siksi tätä alaa on hyvin tärkeää tukea yksinkertaistamalla siihen sovellettavia säännöksiä, tarjoamalla koulutusta sekä toteuttamalla muita toimia. Kriisin aikaan on erityisen tärkeää helpottaa lainansaantia. Ehkäpä solidaarisuusrahasto voisi helpottaa tällaisten lainojen takaamista. Kannatan pienyrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan hyväksymistä ja kiitan puheenjohtajavaltio Ranskaa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, mikro- ja pk-yritysten kiireellinen tukeminen edellyttää perustavanlaatuista muutosta politiikkoihin, joita on sovellettu suotuisan ympäristön luomiseksi, erityisesti parantamalla väestön ostovoimaa ja ennen kaikkea työläisten palkkatasoa.

Ei kuitenkaan riitä, että ilmoitamme toimenpiteistä ja uusista puiteluotoista. Tämän tuen on todella saavutettava mikro- ja pk-yritykset, eikä byrokratia saa niellä sitä. Meidän ei pidä tyytyä siihen, että tuemme muutamaa keskusuurta yritystä ja unohtamme mikro- ja pienyritykset, joilla on tärkeä asema taloudessa ja jotka ovat tärkeitä työllistäjiä. Lisäksi työntekijöiden oikeuksia on suojeltava koko tämän prosessin ajan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän aiheen otsikko viittaa pk-yritysten toimintaympäristön parantamiseen. Katson kuitenkin, että jos EU haluaa todella auttaa, sen ei pitäisi sortua ennalta arvattavaan retoriikkaan, vaan sen pitäisi ryhtyä välittömästi mielekkäisiin toimiin. Miksemme myöntäisi nykyisessä maailmanlaajuisessa kriisissä pk-yrityksille "lomaa säädöksistä"? EU:n kaiken lainsäädännön noudattaminen on niin vaativaa, työlästä ja kallista, että se heikentää työn tuottavuutta ja vaurautta EU:ssa merkittävästi. Kustannukset ovat sietämättömät, miljardeja vuodessa. Antamalla yrityksille "lomaa sääntelystä" voisimme auttaa niitä kertaheitolla säästämään vuodessa miljardeja euroja ja auttaa niitä kasvamaan.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää komission jäsen Verheugenille kysymyksen. Onko komissio valmis laatimaan oikeusperustan vuoden 2009 tai 2010 budjetin budjettikohdalle? Toinen kysymykseni on tämä: voitaisiinko etusijalle asettaa toimintasuunnitelmat, joista on nyt tulossa entistäkin todennäköisempiä rahoituskriisin vuoksi, myös siksi, että pk-yritykset tarvitsevat tällä hetkellä tukea, koska juuri nyt, rahoituskriisin seurauksena, tästä pienyrityksiä koskevasta säädöksestä on tullut erityisen tärkeä? Voitteko kuvitella, että voisimme käynnistää tällä alalla välittömästi toimintaohjelman?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää puhujia, jotka ovat yhtäältä antaneet tässä keskustelussa tukensa pienyrityksiä koskevalle säädökselle ja toisaalta vaatineet tiukkaa, pakollista valvontaa. Niille, joiden mukaan meidän pitäisi varmistaa, että taloudellinen apu kohdennetaan kunnolla pk-yrityksille, haluan vakuuttaa, että Euroopan investointipankin tuki on kyllä korvamerkittyä.

Voitte luottaa siihen, että Eurooppa-neuvostoon osallistuvat ministerit välittävät tämän viestin valtioiden ja hallitusten päämiehille ja että me puollamme puheenjohtajavaltiona tiukinta mahdollista soveltamistapaa. Teemme kaikkemme varmistaaksemme, että korkeimman tason poliitikot tukevat selvästi pienyrityksiä koskevaa säädöstä ja siihen liittyvää toimintasuunnitelmaa. Kuten jäsen Toubon sanoi, meidän on varmistettava, etteivät erityistoimet ja yksinkertaistamistoimenpiteet heikennä pk-yritysten takauksia. Tämä on mielestäni tärkeää.

Lisäksi haluan vastata jäsen Wortmannille, että olen erityisen tietoinen siitä, että meidän on tuettava naisyrityttäjiä. Saan asiasta muistutuksen asiasta joka ilta – paitsi tänä iltana – sillä myös minun vaimoni johtaa pienyritystä. Olen siis tästä varsin tietoinen, ja voitte luottaa puheenjohtajavaltioon ja minuun siinä, että sananne johtavat toimiin, ilman tietenkään minkäänlaista eturistiriitaa – totean tämän teidän kaikkien edessä.

Haluan kiittää lämpimästi komission jäsen Verheugenia ja koko komissiota kaikesta, mitä he ovat tehneet – olemme tehneet erinomaista yhteistyötä tämän puheenjohtajakauden aikana pk-yritysten hyväksi – ja kiitän teitä osallistumisestanne tähän keskusteluun. Kiitän myös jäsen Fontainea hänen esiin ottamastaan asiasta ja totean vielä kerran, että Euroopan parlamentti on keskeisessä asemassa tässä prosessissa ja sen jatkotoimissa.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä siitä, että olette osoittaneet tässä keskustelussa hyvin laajaa yhteisymmärrystä paitsi pk-yrityspolitiikkamme tavoitteista myös toimista, joihin aiomme ryhtyä niiden saavuttamiseksi.

Vastaan nopeasti esitettyihin kysymyksiin. Hyvä jäsen Chichester, Euroopan investointipankki on jo antanut myöntävän vastauksen. Lainan määräksi suunniteltiin 15:tä miljardia euroa vuoteen 2011 asti, mutta nyt summa on 30 miljardia eli sitä on jo lähes kaksinkertaistettu. Lisäksi pk-yrityksillä on luonnollisesti käytettävissään myös muita EU:n rahoitusvälineitä, erityisesti rakennerahastoon liittyviä välineitä. Haluan myös huomauttaa, että kaikki suuret eurooppalaiset hankkeet suunnitellaan siten, että pk-yrityksillä on etuoikeus päästä niihin mukaan.

Kustannusten madaltamista koskevasta kysymyksestä minulla on ilo kertoa teille, että eurooppalaisten yritysten hallintotaakan vähentämiseen tähtäävä ohjelma etenee suunnitellusti. Seuraavaan tärkeään vaiheeseen sisältyy ehdotus sähköisen laskutuksen käyttöön otosta, siten kuin sitä vaaditaan täällä, joka itse asiassa tuottaa pk-yrityksille vuodessa jopa 18 miljardin euron säästöt.

Maksuviivästysongelmaa koskevasta direktiiviehdotuksesta, maksuviivästysdirektiivistä, totean, että työt ovat edenneet pitkälle ja Euroopan parlamentti pääsee käsittelemään tätä ehdotusta.

Vastaan nyt jäsen Rübigin viimeiseen kysymykseen. Mikä täytäntöönpanoviranomainen kieltäytyisi, jos parlamentti tarjoaisi sille rahaa? Pelkään kuitenkin, ettette tarjoa meille lainkaan rahaa, vaan tarjoatte budjettikohtaa, jossa on nolla perässä. Jos kykenette tarjoamaan budjettikohdan, joka sisältää suuren määrän ylimääräistä rahaa, olkaa hyvä ja tehkää niin, mutten usko näin tapahtuvan.

Katson siksi, että tänä aikana on järkevämpää optimoida niitä ohjelmia ja hankkeita, joita meillä jo on, niin että ne auttavat rahoittamaan pienyrityksiä koskevaa säädöstä. Tämä koskee erityisesti kilpailukykyä ja innovointia koskevaa ohjelmaa, josta itse vastaan, mutta myös suuria rakennerahastoja, jopa maaseudun kehittämisohjelmaa ja tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmaa. Kaiken kaikkiaan näen huomattavia mahdollisuuksia käyttää näitä ohjelmia pk-yritysten tukemiseen Euroopan unionissa.

Puhemies. – (ES) Keskustelun päätteeksi totean, että olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. joulukuuta klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) EU:n pk-yritysten tilanteen parantaminen ja pienyrityksiä koskevan peruskirjan tukeminen on hyvin tärkeää yrittäjyyden kehittämisen ja EU:n talouden kehittämisen kannalta. Tämä johtuu erityisesti siitä, että pk-yritykset työllistävät yli puolet EU:n kansalaisista ja että 99 prosenttia EU:n yrityksistä on pk-yrityksiä. Olen kuitenkin valitettavasti huolissani useista seikoista, jotka liittyvät pienyrityksiä koskevan peruskirjan täytäntöönpanoon.

Puolassa luvattiin esimerkiksi kunnianhimoisesti keventää hallinnollista taakkaa, yksinkertaistaa sääntöjä ja hankkiutua eroon turhasta lainsäädännöstä. Tilanne valtion virastoissa ei ole kuitenkaan muuttunut. Yrittäjät törmäävät edelleen epäpäteviin virkamiehiin ja tarpeettomiin menettelyihin. Lisäksi he joutuvat kärsimään edelleen turhasta byrokratiasta, joka rajoittaa selvästi yritystoimintaa.

Julkisten palvelujen internet-portaaleja ei ole perustettu tähän päivään mennessä. Tällaisten portaalien tarkoituksena oli helpottaa yritysten rekisteröimistä, vero- tai tulli-ilmoitusten tekemistä ja tilastotietojen käyttöä. Tämä kaikki voitaisiin tehdä sähköisesti. Ellemme tehosta omia menettelyjämme ja uudista valtion virastoja, emme onnistu pitämään pienyrityksiä koskevassa peruskirjassa annettuja lupauksia. Tällöin emme onnistu tukemaan pk-yrityksiä asianmukaisesti.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Pk-yritykset ovat hyvin tärkeitä EU:n taloudelle, kilpailukyvyllä ja työllisyydelle. Pk-yrityksissä on yli sata miljoonaa työpaikkaa, joten ne vaikuttavat talouskasvuun. Lisäksi ne ovat alueiden kehityksen ja innovoinnin tärkein lähde ja edistävät sukupuolten tasa-arvoa.

Euroopan unionin pk-yritysten tuottavuus ja kasvuvauhti ovat edelleen heikommat kuin Yhdysvalloissa, missä pk-yrityksen työntekijämäärä kasvaa yrityksen seitsemän ensimmäisen toimintavuoden aikana keskimäärin 60 prosenttia. Euroopan unionissa vastaava luku on 10–20 prosenttia.

Euroopan komission viime kesäkuussa julkistamassa pienyrityksiä koskevassa eurooppalaisessa peruskirjassa luodaan ensimmäistä kertaa pk-yrityksiä koskeva kattava poliittinen kehys, joka takaa niille yhtäläiset edellytykset ja jolla pyritään parantamaan niiden juridista ja hallinnollista ympäristöä EU:ssa.

Tässä yhteydessä esiin nousee tärkeä kysymys. Aikooko neuvosto tukea muodollisesti pienyrityksiä koskevaa eurooppalaista peruskirjaa, ja aikovatko jäsenvaltiot sitoutua sen täytäntöönpanoon?

On äärimmäisen tärkeää määritellä, mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä tarjotakseen pk-yrityksille mahdollisuuden saada jatkuvasti rahoitusta nyt talouskriisin aikana.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) On perusteltua sanoa, että Euroopan unionin yli 23 miljoonaa pk-yritystä muodostavat sen taloudellisen selkärangan. Suuresta merkityksestään huolimatta pk-yritykset eivät kykene vielä hyödyntämään kunnolla sisämarkkinoita ja ne kohtaavat erityisesti byrokratiaongelmia. Pienyrityksiä koskeva säädös on tärkeä askel kohti pk-yritysten kilpailukyvyn parantamista ja sitä, että niille tarjotaan mahdollisuus hyödyntää piileviä voimavarojaan. Sääntelyn parantamista koskevan periaatteen toteutuminen ei ole tässä ainut ratkaiseva tekijä, vaan myös pk-yritysten tietoisuutta Euroopan yhdentymisen tarjoamista mahdollisuuksista on lisättävä. Yrittäjien vaihto-ohjelma on tässä yhteydessä hyvä lähestymistapa.

Pienyrityksiä koskevan säädöksen rahoitustoimenpiteet ovat erityisen tärkeitä pk-yrityksen tukemiseksi. Nykyisen vaikean taloustilanteen vuoksi on välttämätöntä, että pk-yritykset pitävät työntekijänsä palveluksessaan. Hankintamenettelyjen yksinkertaistaminen, maksuviivästysten estäminen, lainarahoitus ja rahoitus uusien yritysten perustamista varten ovat tältä osin tehokkaita välineitä. Kaiken kaikkiaan pienyrityksiä koskeva säädös suojelee EU:n kypsää yritysraakennetta ja lisää eurooppalaisten pk-yritysten kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla.

17. Asevientä (käytännösäännöt) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston julkilausuma aseviennistä (käytännösäännöt).

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten olette todennut, olemme pahasti myöhässä aikataulusta, ja pyydän jäseniltä tätä anteeksi.

Alustan tämän keskustelun, mutta valitettavasti minulla on muuta menoa, jota en voinut perua, koska tämä viivästys tuli yllättäen. Pyydän siksi neuvoston pääsihteerii siirtymään tilalleni keskustelussa ja tietenkin toimittamaan puheenjohtajavaltiolle tarkan kertomuksen keskustelun päätelmistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan kertoa teille, että Ranskan puheenjohtajakauden tärkeänä tavoitteena on muuntaa käytännesäännöt yhteiseksi kannaksi, että jäsenvaltioiden hyväksymälle, asevientä koskevalle vastuulliselle lähestymistavalle on luotava oikeusperusta ja että jäsenvaltioiden välisiä yhtymäkohtia on lisättävä.

Maaliskuun 13. päivänä hyväksymänne päätöslauselma osoittaa, että olette asiasta kanssamme samaa mieltä. Keskusteluja on jatkettu viime viikkoina. Teemme kaiken voitavamme edetäksemme tässä asiassa ennen Ranskan puheenjohtajakauden päättymistä. Hyväksytystä yhteisestä kannasta tulee väline, joka auttaa panemaan täytäntöön vastuullista politiikkaa, jolla pyritään erityisesti torjumaan sitä, että tällaista vientiä käytetään sisäisen sorron tai kansainvälisten hyökkäysten toteuttamiseen tai että se lisää alueellista epävakautta.

Olemme vakuuttuneita siitä, että EU:n aloite asekauppasopimuksen tekemisestä YK:ssa saa uskottavuutta heti, kun omasta aseiden siirtoa koskevasta valvontajärjestelmästä tulee oikeudellisesti sitova, ja olemme parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että käytännesäännöt on muunnettava oikeudellisesti sitovaksi välineeksi nopeasti.

Olemme kanssanne myös samaa mieltä siitä, että aseidenvälitystoimintaa on valvottava tehokkaasti. Jäsenvaltiot ovat sopineet, että vuonna 2003 hyväksytyssä neuvoston kannassa vahvistetut tiedonvaihtoa koskevat sitoumukset pitäisi panna täytäntöön käyttämällä käytännesäännöissä vahvistettua mekanismia.

Vaikka tietyt jäsenvaltiot eivät olekaan vielä hyväksyneet lainsäädäntöä, jota näiden sitoumusten siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää, voin vakuuttaa teille, että kaikilla jäsenvaltioilla on tätä alaa koskevaa säännöstöä. Nämä säännöt on nyt päivitettävä, jotta ne vastaavat täysin neuvoston yhteistä kantaa.

Viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen hyväksyminen yhteisen kannan muodossa tarjoaa jäsenvaltioille myös mahdollisuuden tehostaa omaa aseiden välitykseen kohdistuvaa valvontaansa. Toinen meitä huolestuttava ongelma on aseiden laitton liikkuminen, ja pienaseita ja kevytaseita koskevassa EU:n strategiassa tuodaan selvästi esiin, että aseiden laittoman liikkumisen lopettamiseksi tai estämiseksi on toteutettava toimia. Tämä toimenpide vahvistettiin Wassenaarin järjestelyyn eli tavanomaisten aseiden ja kaksikäyttötuotteiden vientivalvontajärjestelyyn osallistuvien 40 maan kokouksessa, joka pidettiin Wienissä 6. joulukuuta 2007.

Puheenjohtajavaltio kannattaa ajatusta siitä, että tarkastellaan mahdollisuutta laajentaa näitä parhaita käytäntöjä epävakautta aiheuttavaan pienaseiden ja kevytaseiden liikkumiseen, erityisesti meriteitse tapahtuvaan liikkumiseen. Vaikka yhteisen kannan hyväksyminen onkin viivästynyt, haluan korostaa, että käytännesäännöt ovat erittäin tehokas väline, joka on auttanut huomattavasti yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden kansallista politiikkaa asevientivalvonnan alalla, ja tästä syystä haluan myös huomauttaa, että yhdenmukaistamista helpotetaan oppaalla, jossa annetaan asiasta vastaaville viranomaisille ohjeita. Tätä opasta päivitetään säännöllisesti, ja siksi se tukee suuresti ja käytännönläheisellä tavalla pyrkimyksiä yhtenäistää kansallista politiikkaa tällä alalla.

Lopuksi haluan todeta, että kehitämme nyt yhdessä vastuullista lähestymistapaa aseventiin, ja haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen avusta tässä asiassa.

Voitte luottaa siihen, että neuvosto ja puheenjohtajavaltio ovat sitoutuneita tähän asiaan.

Stefano Zappalà, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vuodesta 2001 alkaen tapahtuneet terrori-iskut, joista viimeisin tapahtui Intiassa muutama päivä sitten, sekä lukuisat eri puolilla maailmaa käynnissä oleva selkkaukset tekevät valitettavasti asekaupasta erityisen ajankohtaisen aiheen nyt ja tulevaisuudessa laajimmassa mahdollisessa mielessä. Aivan liian usein käy niin, etteivät periaatejulistusten muodossa esitetyt suuret suunnitelmat saa tuekseen konkreettisia toimia. Meille kaikille on päivänselvää, että tämä on arkaluonteinen aihe, johon liittyy merkittäviä teollisia ja kaupallisia prosesseja. Siksi on ymmärrettävää, miten vaikeaa kaikkien valtioiden, erityisesti jäsenvaltioiden, on ratifioida valvonta- ja sääntelyjärjestelmä. Tapahtumien aiheuttama paine ja tieto siitä, että sekä yhteisössä että sen ulkopuolella käydään laitonta asekauppaa, johtavat kuitenkin siihen, että tätä alaa on säänneltävä juridisesti tehokkaalla tavalla. Käytännesääntöjen nopea ratifioiminen antaa myös todellisen merkityksen parhaillaan laadittavalle direktiiville yhteisön sisällä tapahtuvista puolustukseen liittyvien tuotteiden siirroista.

On valitettavaa, että neuvoston puheenjohtaja lähti, vaikka siltä pohjalta, mitä hän sanoi, kaikki näyttääkin olevan kunnossa. Jätän siksi puheenvuorostani pois muutamia valmistelemiani kohtia. Itse asiassa kaikki ei ole mielestäni täysin kunnossa. Siksi katson, että lupaus, jonka ministeri antoi täällä tänä iltana, samoin kuin muut lupaukset, joita monet muut ovat antaneet muissa tilanteissa, on muunnettava, Ranskan puheenjohtajakauden lähetessä loppuaan, kauaskantoisiksi toimiksi, erityisesti ensi viikolla, jotta ainakin kaikki jäsenvaltiot voivat ratifioida käytäntönsä. Olisi hienoa, jos Ranska saisi tämän aikaan – muulla tavalla kuin ilmoittamalla asiasta täällä parlamentissa ilman, että sillä on esitettävänä edes konkreettisia tuloksia.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Zappalà, ministeri Jouyet'n oli pakko lähteä, ja pyydän anteeksi hänen puolestaan, sillä ongelmana oli se, että hänen oli ehdittävä junaan. Hän ei voinut jäädä tänne kanssamme tämän keskustelun viivästyksen takia. Tiedämme kaikki, kuinka tunnollisesti ministeri Jouyet on hoitanut työnsä näiden kuuden kuukauden aikana, ja itse asiassa nimenomaan parlamentti on aikataulustaan myöhässä. Voitte olla varmoja siitä, että täällä läsnä olevat neuvoston virkamiehet välittävät puheenjohtajavaltiolle kaikki huomiot, joita esitte ja joita muut jäsenet esittävät.

Ana Maria Gomes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, päätöslauselma, josta keskustelemme tänään, osoittaa, että Euroopan parlamentissa vallitsee yhteisymmärrys siitä, millaista EU:n jäsenvaltioiden asevientipolitiikan pitäisi olla. Kuusi suurinta poliittista ryhmää puolustavat yhdessä yhteistä luetteloa EU:n asevientiin sovellettavista oikeudellisesti sitovista kriteereistä – käytäntönsäntöjen kahdeksasta kriteeristä.

Kaikki ovat samaa mieltä siitä, että puheenjohtajavaltio Ranskaa on vaadittava ratkaisemaan pattitilanne, joka on vallinnut jo kolme vuotta ja jonka vain Ranska voi ratkaista. Kuulimme ministeri Jouyet'ltä hetki sitten, että Ranska kannattaa nyt oikeudellisesti sitovia käytäntönsäntöjä. Kuulimme eilen ulkoasianvaliokunnassa Ranskan puolustusministeriltä neuvoston hylänneen Ranskan viimeaikaisen ehdotuksen käytäntönsäntöjen muuntamisesta yhteiseksi kannaksi yhteisymmärryksen puuttumisen vuoksi. Ministeri ei kertonut, että Ranskan ehdotus oli kytketty asevientä koskevan Kiinan kauppasaarron purkamiseen ja että juuri tästä syystä monet jäsenvaltiot hylkäsivät Ranskan ehdotuksen. Jos tämä strategia vahvistetaan, se tahraa Ranskan puheenjohtajakauden turvallisuus- ja puolustusohjelman, jolle on muutoin ominaista eurooppalaishenkinen kunnianhimo ja dynamiikka.

Euroopan yhdentymisen syentyessä ulkopolitiikan alalla on yhä vaikeampaa perustella ”jokainen vastaa itsestään” -tyyppisen politiikan soveltamista aseviennin alalla. Monissa maissa käytäntönsäntöt otetaan toki jo vakavasti, mutta meidän on pantava piste tilanteelle, jossa Euroopan maat, jotka ohjaavat vientiään noudattaen järjestelmällisesti ihmisoikeuksiin, kestävään kehitykseen ja alueelliseen vakauteen liittyviä kriteerejä, joutuvat epäsuotuisaan asemaan niihin kumppaneihinsa nähden, jotka soveltavat näitä samoja kriteerejä valikoiden.

EU:n puheenjohtajakaudet päättyvät aikanaan, mutta EU tarvitsee jatkossakin aseeseen yhteiset asevientä koskevat kriteerit. Samoin parlamentti on jatkossakin yksimielinen siitä, että tarvitsemme yhteisen kannan.

Renate Weber, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, juhlistamme tänä vuonna aseiden vientiä koskevien EU:n käytäntönsäntöjen kymmenettä vuosipäivää. Vaikka nämä käytäntönsäntöt olivatkin aikanaan suuri saavutus, olemme nyt turhautuneita ja katkeria siksi, ettei niitä ole onnistuttu muuntamaan oikeudellisesti sitovaksi välineeksi.

Aseita käsittelevä neuvoston työryhmä sai yhteisestä kannasta aikaan muodollisen sopimuksen kolme vuotta sitten. Kuinka monta vuotta Eurooppa-neuvostolta menee vielä sen hyväksymiseen? Miten me, Euroopan unioni, voimme varjella omaa uskottavuuttamme vastustaessamme laitonta asekauppaa, elleimme saa omaa taloamme kokonaan järjestykseen?

Käytäntönsäntöjen on oltava oikeudellisesti sitovat, jos haluamme estää aseiden helpon kuljettamisen yhteisön sisällä, mikä saattaa houkutella aseiden välittäjiä etsimään heikointa linkkiä Euroopasta. Puhuessamme aseiden viennistä meidän pitäisi ajatella samanaikaisesti epävakaisissa maissa vaarassa olevia ihmishenkiä. Meitä voidaan helposti syyttää siitä, että rauhan rakentamisen sijasta lietsomme paikallisia selkkauksia maailman epävakaisissa osissa.

Pidän myönteisenä Ranskan puolustusministerin julkilausumaa, jonka mukaan Ranska on perunut yhteistä kantaa koskevan varaumansa. Kykeneekö puheenjohtaja Ranska vakuuttamaan muut jäsenvaltiot, jotka yhä vastustavat sitä? Voin vain toivoa niin. Toivon myös, että yhteisen kannan hyväksymisestä tulee seuraavien kahden viikon aikana yksi Ranskan puheenjohtajakauden suurista saavutuksista.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, totta puhuakseni olen tuhtunut, koska olisin paljon mieluummin pitänyt innokkaan puheen, jossa olisin kiittänyt puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että se on saanut vihdoinkin jotakin, jota yhdeksän puheenjohtajavaltiota on sanonut pitävänsä tarpeellisenä, eli aseiden vientiä koskevan yhteisen kannan. Sanon, että olemme kuunnelleet samaa yhdeksän puheenjohtajakauden ajan, koska meille luvattiin ensimmäisen kerran Alankomaiden puheenjohtajakaudella vuonna 2004, että tämä työ vietäisiin loppuun.

Tiedämme, että aseita käsittelevän neuvoston työryhmän (COARM) näkökulmasta työ on tehty. Olisin kuitenkin halunnut kuulla tänään, että päätös on jo tehty ja että ministerit voivat vihdoinkin allekirjoittaa asiakirjan.

Siksi mielestäni oli ikävää kuulla, ettemme ole päässeet vielä tähän vaiheeseen, ja vielä ikävämpää oli kuulla, että tämä johtuu siitä, että kyseinen päätös on kytketty toiseen, huolestuttavaan päätökseen: asevientä koskevan Kiinan kauppasaarron purkamiseen. Kuten olemme sanoneet monta kertaa, nämä kaksi asiaa ovat toisistaan erillisiä, eikä niillä ole keskenään mitään tekemistä. Katson, ettei toisen asian asettaminen toisen asian edellytykseksi edistä sitä, mistä olemme keskustelleet, eli rauhaa ja aseviennin valvontaa.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, aseet on tehty tappamista varten. Keskustelunaiheemme eli aseviennin tarkoituksena on muiden ihmisten – vastustajien – tappaminen. Unohdamme tämän aina keskusteluissamme.

Olemme keskustelleet kymmenen vuoden ajan näiden käytäntöjen oikeudellisesta sitovuudesta. Kollegoideni tavoin toivoin saavani kuulla tänään, että tähän pisteeseen on vihdoinkin päästy. Emme ole kuitenkaan vielä selvästikään päässeet tähän pisteeseen. Sen sijaan olen kuullut, että direktiiviin ilmeisesti sisällytetään vapauttava lauseke puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtojen yksinkertaistamiseksi EU:ssa, joten ilmeisesti asevientitekstin oikeudellisesti sitovaan luonteeseen on tarkoitus jättää porsaanreikiä. Emme voi hyväksyä tätä. Myös kaksikäyttötuotteet on otettava tekstiin mukaan.

Korostan vielä kerran, että tässä asiassa on kyse Euroopan unionista aseiden toimittajana. Euroopan unionista on tullut maailman suurin aseiden viejä. Jos aseita toimitetaan, niitä myös käytetään jossakin vaiheessa – ja kun niitä käytetään, me vuodatamme krokotiilinkyyneleitä. Tarvitsemme vihdoinkin oikeudellisesti sitovat käytäntöjä. Toivon, että se onnistuu ennen Ranskan puheenjohtajakauden päättymistä.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Arvoisa puhemies, EU sopi kymmenen vuotta sitten aseiden vientiä koskevista käytäntöistä. Valitettavasti niitä ei ole pantu täytäntöön. Suljettujen ovien takana kokoontuva neuvosto ei kykene hyväksymään yhteistä kantaa. Olisi hyvin tärkeää saada tietää, mitkä maat estävät sen hyväksymisen, samalla kun ne tekevät voittoa ihmisten verellä ja kyynelillä.

Euroopan parlamentti hyväksyi maaliskuussa tätä asiaa koskevan päätöslauselman. Siitä huolimatta EU:n jäsenvaltioissa valmistettuja aseita virtaa tälläkin hetkellä yhä enemmän laittomasti selkkausalueille ja päätty rikollisten käsiin. On ristiriitaista, että näitä aseita päättyy myös maihin, joille EU maksaa valtavat määrät kehitysapua.

EU:n puheenjohtajavaltioiden – Ranskan ja sen jälkeen mahdollisesti myös Tšekin tasavallan – on tehtävä kaikkensa aseiden vientiä koskevien käytäntöjen hyväksymisen eteen, jotta voimme estää sen, etteivät EU:ssa valmistetut aseet päädy vastuuttomasti rikollisille. Jos tässä epäonnistutaan, epäonnistumisen aiheuttaneet osapuolet on nimettävä.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, juhlistaessamme aseiden vientiä koskevien EU:n käytäntöjen kymmenettä vuosipäivää panimme valitettavasti merkille, ettei tämän vapaaehtoisen säännösten muuntamisessa oikeudellisesti sitovaksi välineeksi ollut edistytty. Euroopan parlamentti on puhunut vuosia sen puolesta, että aseiteollisuuden jatkuvan kansainvälistymisen valossa nämä käytäntöjä pitäisi muuntaa kaikkia jäsenvaltioita velvoittavaksi lainsäädännöksi.

Euroopan parlamentissa keskustellaan parhaillaan direktiiviehdotuksesta, jolla pyritään luomaan puolustustuotteiden sisämarkkinat. Tästä aiheesta käytävissä keskusteluissa Euroopan parlamentin sosialistiryhmä kannatti avoimuuden lisäämistä sekä tehokkaita seuraamuksia, ellei velvoitteita noudateta. Tässä yhteydessä ryhmämme viittasi jälleen käytäntöihin, mutta ilman oikeuskehystä voimme tällä hetkellä vain kehottaa jäsenvaltioita toimimaan käytäntöjen hengessä.

Tarvitsemme tiukempia sääntöjä aseiden osien viennistä, tuotteiden siirtämisestä yhteisyritysten kautta sekä eurooppalaisten sotilastarvikkeiden jälleenviennistä yhteisön ulkopuolisiin maihin. Yksin viime vuonna länsimaat myivät kehityksille aseita arviolta 42 miljardin Yhdysvaltojen dollarin edestä. Puolet näistä aseista

oli eurooppalaisia. Tilanteen on muututtava. Euroopan unionin pitäisi erityisesti näyttää asiassa hyvää esimerkkiä.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytännösääntöjen hyväksymisen kymmenes vuosipäivä on sekä tilaisuus juhlia että syy jatkaa toimia sitovien sääntöjen puolesta. Se, että sääntöjen noudattaminen on edelleen vapaaehtoista, vaikka niiden hyväksymisestä on kulunut kymmenen vuotta, viittaa siihen, että meillä on vastassamme taloudellisten, kaupallisten ja poliittisten etujen monimutkainen verkosto. Vaikka pyrimmekin moraalisesti kohti parempaa pyytessämme, että säännöstöstä tehtäisiin oikeudellisesti velvoittava, tämä ei vielä riitä. Tätä etujen verkostoa on tarkasteltava perinpohjaisesti ja ammattimaisesti, jotta löydämme toimivia keinoja, joilla saamme aseiden valmistajat, viejät ja poliitikot muuttamaan mieltänsä. Tästä syystä, kuten jo totesin, pelkkään moraalin perustuvat pyynnöt eivät riitä – riippumatta siitä, miten äänekkäitä ne ovat.

Puhemies. – (ES) Keskustelun päätteeksi totean, että olen vastaanottanut neljä työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. joulukuuta klo 12.00.

18. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Aion olla erittäin tiukkana ja keskeyttää puhujat tarkalleen minuutin kuluttua. Listalla on 31 jäsentä, vaikka monet heistä, tai ainakaan kaikki, eivät ole paikalla. Kyseessä ei ole "catch the eye" -menettely, vaan meillä on lista puhujista, jotka ovat pyytäneet minuutin puheenvuoroa.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Euroopan komissio esitteli marraskuussa Makedonian tasavaltaa käsittelevän kertomuksensa vuodelta 2008. Kertomuksessa korostetaan viime vuoden aikana saavutettua edistymistä, mutta ei anneta täsmällistä päivämäärää liittymisneuvottelujen aloittamiselle.

Mielestäni talouden, hallinnollisten uudistusten ja oikeuslaitoksen uudistamisen alalla saavutettu edistyminen sekä Länsi-Balkanin nykytilanne antavat Makedonian tasavallalle oikeuden toivoa, että liittymisneuvottelujen aloittamisesta päätetään vuonna 2009. Tämä edellyttää, että Makedonian tasavallan parlamentti ja hallitus pyrkivät entistä pitkäjänteisemmin ja vastuullisemmin luomaan demokratian ilmapiiriä, jolla taataan avoimet, demokraattiset olosuhteet paikallisvaaleille ja presidentin vaaleille, jotka on määrä järjestää maaliskuussa 2009.

Samalla haluaisin vedota Euroopan komissioon, jotta se muistaisi Makedonian tasavallan viime vuosina saavuttaman edistyksen sekä ne velvollisuudet, joihin Makedonian tasavallan parlamentti ja hallitus ovat sitoutuneet. Sen olisi myös laadittava toimintasuunnitelma viisumivaatimusten poistamiseksi Makedonian tasavallan kansalaisilta ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Haluan kiinnittää huomionne laajentumisasioiden pääosaston Bulgarialle määräämiin seuraamuksiin sen vuoksi, että se peruutti akkreditoinnin kahdelta laitokselta, jotka olivat saaneet varoja EU:n liittymisen valmistelurahastoista. Bulgarian hallituksen toimien on katsottava osoittavan sen hyväksyneen varauksetta EU:n asettamat ehdot. Hallituksen todellista sitoutumista osoittavat lainsäädäntövallan pitkälle menevä synkronointi, julkisia hankintoja koskevaan lainsäädäntöön ja rikoslakiin tehdyt muutokset, uusi eturistiriitoja käsittelevä laki, henkilöstövaihdokset sekä kaikkien kansallisten voimavarojen käyttäminen EU:n varojen hallinta- ja seurantarjestelmän parantamiseen. Akkreditoinnin peruuttaminen tuskin on ollut paras mahdollinen toimenpide, vaikka se toimiikin varoituksena EU:n seuraavaa laajentumista silmällä pitäen. Velvollisuus noudattaa EU:n asettamia ehtoja edellyttää myös, että kaikkia jäsenvaltioita kohdellaan tasavertaisesti ja ongelmat ratkaistaan yhteistyössä. Bulgarian hallitus harjoittaa tiukkaa politiikkaa torjuakseen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Tiibetin pakolaishallituksen viranomaiset ovat julkaisseet muistion, asiakirjan ja ehdotuksia, jotka koskevat todellisen autonomian myöntämistä Tiibetille ja jotka toimitettiin Kiinan viranomaisille neuvottelujen aikana. Tämä on elävä todiste, jos sellaista ylipäänsä tarvitaan, siitä, että Kiinan viranomaiset ovat valehdelleet ja valehtelevat edelleen väittäessään, että Dalai Laman ja Tiibetin viranomaisten todellisena tavoitteena on itsenäisyyden saavuttaminen. Dalai Lama saapuu huomenna vieraaksemme ja puhuu parlamentille. 35 parlamentin jäsentä aloittaa keskiyöllä, eli aivan pian, 24 tuntia kestävä nälkälakon, eli paastoavat osoittaakseen tukeaan Dalai Lamalle. Hänen pyhyytensä on tänään ilmoittanut osallistuvansa itsekin tähän nälkälakkoon. Mielestäni se olisi tässä kohtaa konkreettisin keino, jolla parlamentin puheenjohtajiston olisi osoitettava tukeaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti ei noudata syrjimättömyyden periaatetta. Myöskään parlamentin monikielisyyttä ei kunnioiteta. Parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien kokouksissa on esiintynyt kielellistä syrjintää. Erityisen huolestuttavaa on se, että tulkkausta on ilmoitettu olevan rajoitetusti saatavilla kuulemisten tai äänestysten aikana, kun keskustellaan suullisista tarkistuksista. Tällaista tapahtuu jatkuvasti, kunnes työjärjestyksessä nimenomaan kielletään kokousten aloittaminen, elleivät kaikki tulkkausta koskevat vaatimukset täyty.

Lisäksi talousosasto ei anna tietoja sen parlamentin jäsenen kielellä, jolle tiedot on osoitettu. Siitä seuranneiden väärinkäsitysten aiheuttamat taloudelliset seuraukset jäävät asianomaisen parlamentin jäsenen kannettaviksi. Tahallista kielellistä syrjintää esiintyy myös EuroNews-kanavalla. Haluaisinkin ehdottaa, että EuroNews-kanavan rahoittamiseen osallistuisivat vain ne jäsenvaltiot, joiden kielellä ohjelmaa lähetetään...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan tässä yhteydessä esittää paheksuntani sekä vedota työntekijöiden oikeudet huomioon ottavan tuotannon ja työn puolesta tekstiili- ja vaatetusallalla.

Tuomitsen ne yhä lukuisimmat yritykset, jotka sulkevat tehtaitaan tai siirtävät tuotantoaan muualle. Tuomitsen työttömyyden lisäämisen ja tapaukset, joissa työntekijöiden hyväksikäyttöä on häikäilemättä lisätty, niin kuin tämän tärkeän toimialan liberalisoinnin yhteydessä usein tapahtuu.

Vetoan Euroopan parlamenttiin, jotta se ottaisi mahdollisimman pikaisesti aikatauluunsa keskustelun tekstiili- ja vaatetusallasta eri jäsenvaltioissa. Erityisesti keskustelussa olisi käsiteltävä Euroopan unionin ja Kiinan välisen yhteisen valvontajärjestelmän päättymistä 31. joulukuuta 2008 sekä arvioitava, miten hyvin Euroopan parlamentin lähes vuosi sitten antamia suosituksia on noudatettu.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, käytän hyväkseni Euroopan parlamentin tarjoamaa foorumia ja vetoan tuen saamiseksi Puolan isänmaallisten piirien esittämälle aloitteelle, jossa vaaditaan, että 25. toukokuuta, eli päivä, jolloin kapteeni Pilecki teloitettiin, nimettäisiin totalitarismin vastaisen taistelun sankarien eurooppalaiseksi muistopäiväksi.

Brittiläinen historiantutkija, professori Michael Foot piti kapteeni Pileckiä yhtenä kuudesta urheimmasta toisen maailmansodan aikaisen vastarintaliikkeen jäsenestä. Witold Pilecki oli Puolan armeijan upseeri, joka osallistui Puolan taisteluun saksalaismiehityksen aikana sekä organisoi vastarintaliikkeen Auschwitziin, johon hän oli mennyt vapaaehtoisesti vangiksi.

Paettuaan natsien leiriltä hän taisteli Varsovan kansannousun riveissä ja II puolalaisessa armeijakunnassa Italiassa, ja kun hän palasi kommunistiseen Puolaan, kommunistinen turvallisuuspalvelu pidatti hänet ja vei vankilaan, jossa häntä kidutettiin, hänet tuomittiin kuolemaan ja teloitettiin 25. toukokuuta 1948.

Kapteeni Pilecki uhrasi elämänsä 1900-luvun rikollisten diktatuurien vastaiselle taistelulle.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, viime maanantaina vieraillessaan Belfastissa puhemies Pöttering hehkutti EU:n tukevan eufemistisesti ”konfliktien selvittämiskeskukseksi” kutsuttua laitosta entisessä Mazen vankilassa, jossa säilytettiin kaikkein julmimpia ja pahamaineisimpia terroristeja. Kyseessä on sama paikka, jossa kymmenen vangittua IRA-terroristia teki itsemurhan nälkälakkonsa aikana. Puhemies ei kenties ottanut huomioon sitä, että juuri tämän historian takia Irlannin tasavaltalaiset – jotka niin mielellään rypevät itsesääliä – ovat päättäneet selvittää konfliktit omalla tavallaan ja muuttaa kyseisen keskuksen terrorismin pyhätöksi, jossa muistellaan joitakin pahimmista terroristeista, mitä tämä sukupolvi on koskaan nähnyt. Näin ollen on sulaa hulluutta, että EU lankeaa tähän ansaan ja ryhtyy rahoittamaan tällaista ruokotonta ja hullua puuhaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Sunnuntaina 30. marraskuuta Romaniassa tehtiin historiaa, kun vasemmisto kärsi tappion yleisissä vaaleissa, joissa käytettiin ensi kertaa yhden edustajan järjestelmää.

Demokraattinen liberaalipuolue voitti suurimman paikkamäärän parlamentissa ja pystyi yhdessä muiden keskusta-oikeistolaisten puolueiden, kansallisliberaalisen puolueen ja unkarilaisten demokraattisen liiton UMDR:n, kanssa muodostamaan riittävän enemmistön demokraattista liberaalipuoluetta edustavan pääministerin johtaman hallituksen tueksi.

Valitettavasti Romanian sosialistit ovat ilmoittaneet ennenaikaisesti voittaneensa vaalit. Muutamat Euroopan parlamentin sosialistijohtajat ja jopa hallitusten päämiehet ovat uskoneetkin näitä virheellisiä tietoja. Siksi on ilmeistä, että näiden johtajien kanta tulee muuttumaan Romanian vaalien todellisen tuloksen vuoksi.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, suhteista Intiaan vastaavan valtuuskunnan puolesta haluan ensinnäkin ilmaista vilpittömän osanottomme Mumbain viimeviikkosisä hirtävissä terroriteoissa surmansa saaneiden perheille ja ystäville sekä toivottaa kaikille loukkaantuneille pikaista paranemista. Haluan ilmaista myötätuntoni myös niille Euroopan parlamentin jäsenille ja virkailijoille, jotka joutuivat keskelle noita hirtäviä ja väkivaltaisia hyökkäyksiä. Olen kirjoittanut Intian pääministerille ja Maharashtran osavaltion pääministerille ilmaistakseni osanottomme.

Tämäkaltaiset koordinoitut iskut on suunniteltu levittämään kauhua ja epäluottamusta kansalaisten keskuuteen ja testaamaan demokraattisen järjestelmän sitoutumista tärkeinä pitämiinsä arvoihin. Sellaisina ne vaativat voimakasta reagointia kaikilta niiltä, jotka haluavat vaalia demokratiaa ja kansainvälistä oikeutta. Sen vuoksi arvostan puhemies Pötteringin voimakkaita kannanottoja Intian tueksi. Meidän on nyt parlamenttina siirryttävä sanoista tekoihin ja ryhdyttävä konkreettisiin toimiin, joilla voidaan tukea Intian tarpeita.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minusta meidän olisi tiedostettava entistä selvemmin, että kun me puhumme Tiibetistä ja Dalai Lamasta, me puhumme oikeastaan enimmäkseen itsestämme. Muutama päivä sitten ilmoitettiin, että presidentti Sarkozy aikoo rohkeasti tavata Dalai Laman Puolassa. Meitä sen sijaan ei ole koskaan kuunneltu, meidät on sivuutettu, ei ole annettu tilaisuutta tapaamiseen. Laajempi Eurooppa saa toivottaa Dalai Laman tervetulleeksi, puhua hänelle, vastaanottaa hänet ja kuunnella häntä. Miksi näin on, arvoisa puhemies? Minusta vastaus tähän on aivan selvä. Me tiedämme, että 80 prosenttia eurooppalaisista antaisi tukensa Dalai Lamalle, jos heidän mielipidettänsä kysyttäisiin yhtenäisenä kansana ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

László Tóké (Verts/ALE). – (HU) Arvoisa puhemies, vuonna 1009, tuhat vuotta sitten, Unkarin kuningas Tapani Pyhä perusti Gyulaférvárin hiippakunnan Transilvaniaan. Tämä kirkkohistorian merkkitapa symboloi sitä, miten Unkarista tuli kristinuskoon kääntymisen jälkeen tuon ajan Euroopan jäsen. 1500- ja 1600-luvuilla Gyulaférvár oli Transilvanian itsenäisen ruhtinaskunnan pääkaupunki, ja alueesta tuli suvaitsevaisuuden ja uskonnonvapauden symboli. Vuonna 1918 Gyulaférvárissa pidetty Romanian kansalliskokous julisti Transilvanian unkarilaisvähemmistölle oikeuden itsehallintoon, mitä seurasi Transilvanian liittäminen Romaniaan. Romania on edelleen Euroopalle velkaa tämän päätöksen vuoksi. Gyulaférvárin hengessä suosittelen, että arkkihiippakunnan tuhatvuotisjuhlaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Joulukuun 27. päivä vietetään Wielkopolskan kansannousun 90. vuosipäivää. Voittoisan kansannousun ansiosta Wielkopolskan eli Suur-Puolan maakunnasta tuli osa uutta Puolan valtiota. Menestyksestä maksettiin kalliisti. Sen hintana oli 2 000 kuollutta ja 20 000 haavoittunutta. Kunnioitamme heidän muistoaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Kapitalismin kriisi synnyttää yhä useammin työntekijöiden kiristystä. Toisin sanoen työntekijöitä pakotetaan olosuhteisiin, joiden vuoksi he menettävät saavutettuja oikeuksiaan. Huomattavia esimerkkejä tästä ovat Portugalin autoteollisuudessa ilmenneet tapaukset, jotka liittyvät Peugeot/Citroenin tuotantokeskukseen Mangualdessa ja Renaultin teollisuusyksikköön Caciassa, Aveirossa.

Molemmissa tapauksissa sekä Portugalin hallitus että EU ovat myöntäneet huomattavaa taloudellista tukea työpaikkojen turvaamiseen. Tuen saamisen ehtona on ollut, että työpaikkoja syntyy lisää. Peugeot/Citroenin Mangualden tehtaan johto kuitenkin haluaa tällä hetkellä romuttaa työntekijöiden oikeudet, joiden puolesta

on taisteltu ja jotka on vahvistettu työlaainsäädännössä, painostamalla työntekijöitä hyväksymään haitallisia olosuhteita, jotka vaarantavat heidän henkensä. Renaultin teollisuusyksikössä Caciassa johto päätti vähentää tuotantoa tänä vuonna ja valmistautua jättämään määräaikaisten sopimukset uusimatta huolimatta siitä, että se oli sitoutunut laajentamaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Tämän marraskuun 27. päivä tuli kuluneeksi 89 vuotta siitä, kun Bulgariaa nöyryytettiin Neuillyn sopimuksen allekirjoittamisella, jonka myötä emämaasta irrotettiin alueita, joiden väestö pitää itseään vielä nykyäänkin bulgarialaisena. Nämä alueet, jotka sijaitsevat nykyisten Serbian ja Makedonian rajojen sisäpuolella, olisi palautettava Bulgarian hallintaan, koska niitä ei voida pitää Serbian, Kroatian ja Slovenian kuningaskunnan seuraajina. YK ja kansainvälinen yhteisö eivät tunnustaneet Serbiaa Jugoslavian seuraajavaltioksi, ja entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa ei ole edes tunnustettu perustuslaillisella nimellään. Me Ataka-puolueen patriootit vaadimme, että tämä kysymys läntisten alueiden palauttamisesta ratkaistaan, ennen kuin EU aloittaa jäsenyysneuvottelut Serbian kanssa. Makedonian liittyminen Euroopan unioniin taas voi tapahtua vasta, kun kysymys Strumican alueen palauttamisesta Bulgarian valtion hallintaan on ratkaistu.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Haluan sanoa muutaman sanan komission suunnitelluista toimista, joista luin tiedotusvälineistä ja joista jotkut äänestäjani ovat myös kertoneet. Tarkoituksena olisi ilmeisesti tarjota kansalaisille rahoitusta uuden auton oston. Tällainen toimenpide pikemminkin lisäisi kulutusta; se tarjoaisi suoraa apua autoteollisuudelle ja olisi ympäristöpolitiikkamme vastaista. Olen huolissani myös siitä, kuka vastaisi käytöstä poistettavien autojen romuttamisesta ja kierrätyksestä.

Siksi vaadin, että komissio alkaisi sen sijaan edistää puhtaiden ajoneuvojen kehittämistä ja tuotantoa, niin kuin se on ennen tehnyt, siten, että vanhoja ajoneuvoja korvattaisiin vähitellen uusilla ympäristökriteerien perusteella ja samalla tarjottaisiin kansalaisille selkeää tietoa siitä, miten talouden elvytysuunnitelmat sopivat yhteen ympäristö- ja ilmastopolitiikkamme kanssa.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, syy, jonka vuoksi halusin tänä iltana käyttää minuutin puheenvuoron, on se, että olen huolissani Ryanairin aikeista esittää ostotarjouksensa Irlannin kansallisesta lentoyhtiöstä, Aer Lingusista. Jos tarjous menee läpi, Irlannin lentoyhtiömarkkinoille muodostuu yksityinen monopoli.

Komissio hylkäsi ehdotuksen edellisellä kerralla, ja pyydän komission jäsentä Neelie Kroesia hylkäämään myös tämän tarjouksen. Mielestäni kyse on saalistushinnoittelusta, eikä olisi hyväksi Irlannin taloudelle, että kyseinen lentoyhtiö joutuisi Ryanairin käsiin, sillä se ei tunne minkäänlaista lojaaliutta Irlannin taloutta kohtaan.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, pyydän saada kiinnittää parlamentin huomion epätavalliseen tapaukseen, joka sattui viime heinäkuussa Brodyssa, Ukrainassa. Siellä paljastettiin muistomerkki kuolemaa kylväneen Galitsian Waffen-SS-divisioonan kuolleiden sotilaiden muistoksi. Minusta on uskomaton skandaali, että 2000-luvulla, kansakuntien välisen sovinnon aikakaudella, joukko avoimen kansallismielisiä ja fasismia kannattavia ihmisiä ihannoivat sotilasyksikköä, joka on vastuussa miljoonien eurooppalaisten kuolemasta, mukaan lukien omien maanmiesten, jotka saivat surmansa vuosina 1943–1945 Länsi-Ukrainassa toteutetussa suunnitelmallisessa kansanmurhassa.

Olen varma siitä, että useimmat ukrainalaiset ovat kanssani samaa mieltä tästä asiasta. Katson myös, etteivät Ukrainan viranomaiset voi suhtautua välinpitämättömästi tähän häpeälliseen yritykseen kirjoittaa historiaa uudelleen. Vetoan myös parlamenttiin ja EU:n toimielimiin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Joulukuun 10. päivänä vietetään ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60-vuotispäivää. Hänen pyhyytensä Dalai-lama vieraillee huomenna parlamentissamme. Kiina on yksi niistä maista, jotka ovat allekirjoittaneet julistuksen mutta kuitenkin rikkovat miesten, naisten ja lasten ihmisoikeuksia.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puheenjohtajana haluan muistuttaa teitä yhden lapsen politiikasta, joka on selkeä osoitus Kiinan hallinnon totalitaarisesta ja epädemokraattisesta luonteesta. Tämä politiikka loukkaa selkeästi useitakin ihmisoikeuksia. Mainitsen näistä ihmisoikeusloukkauksista vain muutaman: sukupuolen valitsemiseen liittyvä ei-toivottujen tyttölasten surmaaminen, ihmiskauppa ja seksiorjuus, lapsenryöstöt, oikeudellisen aseman kieltäminen toisesta tai seuraavista raskauksista syntyneiltä

lapsilta, hylätyt lapset, raskaana oleviin naisiin kohdistuva väkivalta, pakkoabortit, abortin jälkeiset ongelmat ja naisten itsemurhat. Demokraattisen maailman olisi selkeästi ilmaistava suhtautuvansa varauksella Kiinan politiikkaan ja seurattava.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Romaniassa vasemmisto on voittanut vaalit, koska se sai suurimman äänimäärän ja suurimman prosenttiosuuden sunnuntain vaaleissa. Se on tosiasia, jota ei voi sivuuttaa eikä vääristellä.

3. joulukuuta on kansainvälinen vammaisten päivä. Yhdessä neljästä perheestä joku perheenjäsen on vammainen. Käynnissä olevan talous- ja rahoituskriisin vuoksi saamme lähes päivittäin kuulla tuhansien ihmisten irtisanomisista jäsenvaltioissa. Tässä vaikeassa tilanteessa vammaisten asema on heikkenemässä entisestään.

Miten vammaiset pystyvät löytämään työtä, joka takaisi heille kunnollisen toimeentulon, kun tuhannet terveetkin ihmiset menettävät työpaikkansa? Vetoan komissioon, jotta se ryhtyisi kiireellisesti erityistoimiin vammaisten tukemiseksi.

Erityishuomiota on kiinnitettävä sellaisiin harvinaisiin sairauksiin, jotka aiheuttavat fyysisistä tai henkisistä syistä johtuvaa työkyvyttömyyttä. Toivon, että vuonna 2009, innovoinnin teemavuonna, investoimme enemmän tutkimukseen, jolla pyritään tunnistamaan ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan lainsäädäntöä, jolla kriminalisoidaan naisten sukupuolielinten silpominen. Samoin tarvitaan toimia, jotka on suunnattu uusien maahanmuuttajayhteisöjen naisille ja tytöille, jotka ovat vaarassa joutua sukupuolielinten silpomisen kohteeksi.

Pidän myönteisenä sitä, että Irlanti on yhtenä 15:stä EU:n jäsenvaltiosta äskettäin sitoutunut ottamaan käyttöön kansallisen toimintasuunnitelman naisten ja tyttöjen sukupuolielinten silpomisen ehkäisemiseksi. On arvioitu, että yli 2 500 Irlannissa asuvaa naista on joutunut sukupuolielinten silpomisen kohteeksi jossakin muussa maassa. Irlannin suunnitelmassa korostetaan riskejä, joita sukupuolielinten silpominen naisille ja tytöille aiheuttaa, ja asetetaan haittojen ehkäisemiseen liittyviä tavoitteita.

Luvut paljastavat myös, että niistä 9 624:stä Irlannissa asuvasta naisesta, jotka ovat alun perin lähtöisin maasta, jossa harjoitetaan naisten sukupuolielinten silpomista, 26,9 prosenttia on joutunut jonkinlaisen sukupuolielinten silpomisen kohteeksi. Sen estämiseksi on välttämätöntä saada voimaan laki, jolla naisten sukupuolielinten silpominen kielletään kokonaan.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Aito kulttuurien ja kansojen välinen vuoropuhelu on mahdollista vain silloin, kun kaikki voivat käyttää äidinkieltään ja henkilökohtaisia ja kollektiivisia oikeuksiaan. Tänään ja huomenna Euroopan parlamentti ilmaisee solidaarisuuttaan Tiibetin kansalle. Yli 500 ihmistä on yhtynyt hiljaiseen mielenilmaukseen, jolla puolustetaan tiibetiläisten oikeutta käyttää äidinkieltään, harjoittaa uskontoaan ja nauttia todellisesta itsemääräämisoikeudesta.

EU:ssa on perinteisiä etnisiä vähemmistöjä, joilla ei ole mahdollisuutta opiskella tai käyttää vapaasti äidinkieltään ja joilta puuttuu kulttuurinen tai alueellinen itsemääräämisoikeus. Sitä paitsi on maita, jotka ovat ottaneet uudelleen käyttöön toisesta maailmansodasta muistuttavan kollektiivisen syyllisyyden käsitteen, tai maita, jotka haluavat edelleen tukeutua 1940-luvun kommunistihallinnon aikaisiin lakeihin perinteisten etnisten vähemmistöjen oikeuksien takaamiseksi.

EU voi tehokkaasti puolustaa Kiinan alueella elävien vähemmistöjen oikeuksia, jos...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Elämme suurten mahdollisuuksien ja suurten uhkien aikaa. Tuhoaminen käy nopeammin kuin rakentaminen. Intian Mumbain terrori-iskut, jotka vaativat kahdensadan viattoman siviilin hengen, osoittivat meille jälleen kerran, ettei ihmisen kyvyllä tuhota ole mitään rajoja. Terrorismi on uudenlaista sotaa ilman rajoja ja ilman rintamia, joten ydinaseiden ja biologisten aseiden pelko ei ole lainkaan perusteetonta.

Eurooppa on eri kulttuureja ja uskontoja edustavien ihmisten rinnakkaiselon mallipaikka. Kristillisen perintönsä vuoksi Euroopalla on vastuu maailmanrauhasta ja mahdollisuus synnyttää toivoa rauhanomaisesta rinnakkaiselosta ja keskinäisestä kunnioituksesta. *Europe in a Crisis of Cultures* on joukko suosituksia, joita

paavi Benedictus XVI tarjoaa Euroopalle kirjassaan. Minä uskon, että Eurooppa ei sivuuta näitä suosituksia, vaan panee ne täytäntöön.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin kierrätysalan liikevaihto on 24 miljardia euroa, ja ala työllistää noin 500 000 ihmistä. Alalla toimii 60 000 yritystä, ja EU:n osuus jäte- ja kierrätysteollisuuden maailmanmarkkinoista on noin 50 prosenttia.

Nyt ala on kuitenkin kriisissä kierrätysmateriaalien maailmanmarkkinahinnan romahtamisen seurauksena, ja jätteen yritysten toiminta on käymässä taloudellisesti kannattamattomaksi.

Otaen huomioon, miten tärkeä tämä ala on EU:ssa kestävän kulutuksen ja tuotannon kannalta, haluaisin kehottaa komissiota panemaan viipymättä täytäntöön oman kierrätystä käsittelevän erityistyöryhmänsä suositukset, jotka on koottu valmisteltaessa tiedonantoa Aloite edelläkävijämarkkinoiden luomiseksi Eurooppaan.

Puhemies. - (ES) Päättämme tämän kohdan käsittelyn.

19. Rahoitusvälineen perustaminen elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa (keskustelu)

Puhemies. - (ES) Esityslistalla on seuraavana Gay Mitchellin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0396/2008) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa (KOM(2008)0450 – C6-0280/2008 – 2008/0149(COD)).

Gay Mitchell, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikerahoitusväline oli alun perin komission ehdotus, jonka taustalla oli tieto elintarvikkeiden hinnannousun joissakin maissa aiheuttamista mellakoista. Ajatuksena oli käyttää miljardi euroa maataloustuista ylijäänyttä rahaa kehitysmaiden tilanteen helpottamiseen parantamalla maatalouden tuotantopanosten saatavuutta ja luomalla turvaverkkoja kaikkein köyhimmille. Rahoituksen oli tarkoitus olla kokonaisuudessaan olemassa olevia kehitysyhteistyötoimia täydentävää. Nyt viisi kuukautta myöhemmin meillä on koossa miljardi euroa, mutta kokonaan eri muodossa kuin alun perin suunniteltiin.

Kaksi viikkoa sitten perjantaina osallistuin budjettivaliokunnan jäsenten ja neuvoston kanssa talousarviota koskevaan neuvotteluun, jossa saimme lopulta aikaan kompromissin elintarvikkeita koskevan rahoitusvälineen rahoituksesta. Viimeiset kiistakohdat saatiin ratkaistua seuraavana maanantaina parlamentin, komission ja neuvoston kolmikantaneuvotteluissa.

Rahoitusta koskevan kompromissin lopullinen tulos näyttää tältä: miljardi euroa, jotka on tarkoitus rahoittaa kolmen vuoden aikana, vuosina 2008–2010, siten, että joustovälineen osuus on 420 miljoonaa euroa, otsakkeesta 4 (Ulkoiset toimet) siirretään tähän tarkoitukseen 240 miljoonaa euroa, ja lisäksi korotetaan varausta hätäapua varten vuoden 2008 osalta 240 miljoonalla eurolla. Tämä korotus edellyttää toimielinten välisen sopimuksen tarkistamista. Summa täydentää niitä 100 miljoonaa euroa, jotka käytetään nykyisestä varauksesta hätäapua varten. Koska varaus hätäapua varten koostuu jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista, lisärahoitus on täydentävää vain, jos jäsenvaltiot eivät vastaavasti vähennä kansallisista talousarvioistaan maksettavaa apua.

On väitetty, että ulkoasianvaliokunnassa ja vähän muuallakin oltaisiin tyytymättömiä siihen, että osa rahoituksesta tulee vakausrahastosta. Ulkoasianvaliokunta saattaa olla tyytymätön tähän, mutta tämä nyt kuitenkin oli kutakuinkin paras lopputulos, mitä näissä olosuhteissa voitiin saavuttaa.

Vaikka kannatankin aikaansaattua kompromissia, minusta on kuitenkin ollut tärkeää mainita myös prosessin ja sen lopputuloksen puutteet. Olen nähnyt sen tarpeelliseksi sekä rehellisyyden vuoksi että siksi, että olen halunnut korostaa – niin kuin olen aiemmissakin yhteyksissä tehnyt – sitä varsin naurettavaa tilannetta, että hallitukset eri puolilla maailmaa käyttävät useita miljardeja dollareita pankkien pelastamiseen, mutta joutuvat harjoittamaan ankaraa itsetutkistelua löytääkseen 27 jäsenvaltion varoista ja unionin talousarviosta miljardi euroa maailman köyhimpien ihmisten hyväksi.

Minusta me olemme tehneet voitavamme näissä sadassa päivässä. Olemme löytäneet rahat ja saaneet kokoon asetuksen, mutta tuo miljardi euroa ei ole kokonaan lisärahaa. Mietinnöstä käy ilmi myös se, että kaikki jäsenvaltiot olivat jo hyväksyneet kompromissitekstin Coreperissa ja että mietintöni oleelliset kohdat ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenten tekemät tarkistukset sisältyvät siihen.

Asetuksen ajallinen kesto on rajoitettu. Nyt se on voimassa vuoden 2010 loppuun asti. Siinä keskitytään lyhytaikaisen kriisin hoitamiseen, ja sen tavoitteena on lisätä maataloustuotantoa. Siinä pyritään estämään resurssien hajautuminen keskittämällä rahoitus muutamiin ensisijaisiin kohdemaihin. Siinä myös laajennetaan mahdollisten täytäntöönpanosta vastaavien organisaatioiden alaa ja taataan parlamentaarinen vastuu. Asetuksen liitteenä on kaksi lausumaa, jotka auttavat takaamaan asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon.

Loppujen lopuksi olemme mielestäni tehneet neuvoston, parlamentin ja komission kesken voitavamme. Olemme tehneet sen sadassa päivässä. Olemme tuoneet lainsäädäntöehdotuksen parlamentin käsiteltäväksi. Äänestämme siitä huomenna. Siitä on jo sovittu. Olemme löytäneet rahat. Haluaisin tässä yhteydessä antaa tunnustusta neuvostolle ja komissiolle hyvästä yhteistyöstä. Erityisesti haluan kiittää komission jäsentä Micheliä, joka todella halusi rahoituksen olevan täydentävää.

Haluan kiittää myös kehitysyhteistyövaliokunnan sihteeristöä, erityisesti Guido Van Heckenia ja Anne McLauchlania, sekä toimistostani Eoin Ó Seanáinia ja Oliver O'Callaghania, joista oli todella paljon apua kaikessa tässä. Mielestäni olemme kaiken kaikkiaan tehneet melkoisen urakan ja olemme tehneet sen parhaamme mukaan.

Puhemies. – (ES) Kiitos, esittelijä Mitchell, ja onnittelut mietinnöstänne ja todella tärkeästä ja ihailtavasta aiheesta, joka parantaa Euroopan parlamentin mainetta maailmalla edistyksen ja solidaarisuuden tuojana.

Komission jäsenellä Michelillä on nyt puheenvuoro. Hän on juuri palannut toiselta puolelta maailmaa 14 000 kilometrin päästä, niin kuin Siiri Oviir, Hélène Goudin ja minäkin, ja hän kertoo teille komission puolesta tapaamisestamme AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteydessä. Näytätte voivan hyvin tänään, arvoisa komission jäsen.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, esittelijä Mitchell, hyvät parlamentin jäsenet, elintarvikekriisillä on ollut vakavia vaikutuksia kehitysmaihin.

Olen sitä mieltä, että niin kuin olette sanoneet ja osoittaneet toimillanne, Euroopalla on moraalinen velvollisuus vastata siihen nopeasti, etenkin kun samaan aikaan on käynnissä myös hyvin vakava rahoitus- ja talouskriisi, jonka tuhoisat vaikutukset kehitysmaihin pystymme valitettavasti pian laskemaan, nimittäin niihin saattaa kuulua vähintäänkin julkisen kehitysavun peruuttaminen. Meillä on kuitenkin mahdollisuus palata tähän aiheeseen.

Minusta vaikuttaa siltä, että EU:n kolme toimielintä – parlamentti, neuvosto ja komissio – ovat onnistuneet vastaamaan haasteeseen toimimalla nopeasti tämän rahoitusvälineen kanssa, joka on tarkoitettu mahdollistamaan nopea reagointi elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun kehityksissa.

Haluan kiittää teitä puheenjohtaja Barroson ja komission puolesta. Erityiskiitokseni myös esittelijä Mitchellille hienosta työstä sekä Reimer Bögelle ja Stéphane Le Follille panoksesta, jonka he ovat antaneet budjettivaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta.

Kuten tiedätte, pahoittelemme, ettei otsakkeen 2 liikkumavaran käyttöä voitu hyväksyä. Pyrimme kuitenkin olemaan realistisia, koska näytti siltä, että olimme pääsemässä sopimukseen hyvästä tekstistä. Minun täytyy sanoa, että kompromissiteksti, josta äänestätte huomenna, on hyvä: toisaalta siksi, että se sisältää sekä teidän että neuvoston esittämät tarkistukset, ja toisaalta siksi, että siinä on säilytetty meidän kantamme kolme keskeisintä kohtaa.

Ensinnäkin toimenpiteemme suuruus on miljardi euroa, eikä kukaan näytä esittäneen mitään vakavia epäilyjä tarvearviomme osuvuudesta. Toiseksi on aina ollut selvää, että toimet olisi keskitettävä hyvin lyhyelle aikavälille. Ehdotimme kahta vuotta mutta saatoimme hyväksyä myös kolme. Lopuksi tavoitteena oli elvyttää maataloustuotantoa nimenomaan niissä maissa, jotka kärsivät pahiten hinnannoususta. Toisin sanoen tavoitteena oli pelastaa sadot aivan lähitulevaisuudessa.

Mitä tapahtuu seuraavaksi sen jälkeen, kun te olette äänestäneet huomenna ja neuvosto on tehnyt päätöksensä 16. joulukuuta? Minusta tärkeintä on täytäntöönpano. Komissio antaa ensimmäiset hankerahoituspäätöksiä koskevat ehdotuksensa tammikuussa 2009, koska katson, että meidän on saatava asiat aluilleen mahdollisimman pian. Pää tavoitteena on pelastaa vuoden 2009 sato. Siksi teemme kaiken mahdollisen varmistaaksemme, että valtaosa rahoitussitoumuksista toteutuu vuonna 2009 ja että niillä pystytään vaikuttamaan maatalouden tuotantopanoksiin esimerkiksi satokaudella 2009.

Rahoitusvälineen yleinen täytäntöönpanosuunnitelma toimitetaan teille sovitun mukaisesti lähitulevaisuudessa ja joka tapauksessa huhtikuun 2009 loppuun mennessä. Tämä rahoitusväline saatiin aikaan kolmen

toimielimemme poliittisen tahdon ansiosta, ja sen nopea, tehokas täytäntöönpano vaatii ilman muuta samanlaista yhteistä tahtoa.

László Surján, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (HU) Arvoisa puhemies, budjettivaliokunta tiedosti Euroopan unionin moraalisen vastuun vaikeuksissa olevia maita kohtaan. Sitä, arvoisa komission jäsen, ei kuitenkaan kannata harmitella hetkeäkään, ettemme pystyneet löytämään rahaa tähän jaloön tarkoitukseen talousarvion 2 luvusta.

Sitä ei kannata harmitella, koska meillä on sama moraalinen vastuu myös eurooppalaisia viljelijöitä kohtaan, joille olemme joutuneet sanomaan jo kuukausia, ettei ole rahaa yhteen tai toiseenkaan tarkoitukseen ja että uusien jäsenvaltioiden viljelijöiden täytyy odottaa 10 vuotta saadakseen yhdenvertaisen kohtelun. Rahat oli löydettävä muualta, sopivammasta paikasta, niin kuin esittelijä totesi, ja siinä me tosiaan onnistuimme. Minusta me olemme tehneet hyvää työtä ja meidän tulisi olla ylpeitä siitä.

Budjettivaliokunta havaitsi vielä toisen ongelman. Niin kuin komission jäsenkin totesi, emme olleet vakuuttuneita siitä, että komissio reagoisi nopeasti ja että Euroopan komission ehdotus olisi joka suhteessa tarkoituksenmukainen. Meidän mielestämme oli valitettavaa, ettei mikroluottojen käsitettä mainittu alkuperäisessä tekstissä. Budjettivaliokunta katsoo, että Brysselistä tai jonkin muun kansainvälisen järjestön päämajasta käsin on vaikea arvioida, miten jonkin tietyn vaikeuksissa olevan alueen tai viljelijän tulisi ratkaista tilanteensa.

Mikroluottojärjestelmä on osoittautunut onnistuneeksi ja auttanut monia vaikeuksissa olevia maita, ja olemme hyvin kiitollisia siitä, että kehitysyhteistyövaliokunta on hyväksynyt budjettivaliokunnan suositukset siihen liittyen. Arvoisa komission jäsen, en voi taata, mutta ennustaa voin, että huomisen äänestyksen tulos tyydyttää teitä ja kaikkia muita asianosaisia. Kiitos mielenkiinnostanne.

Stéphane Le Foll, *maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Ensinnäkin haluan kiittää esittelijä Mitchellia ja kehua hänen työtään. Haluan kiittää myös arvoisaa komission jäsentä hänen sitoutumisestaan tähän asiaan sekä todeta, ettei elintarvikekriisiä ratkaista kahdessa tai kolmessa vuodessa, vaan se aiheuttaa huolta vielä tulevina vuosinakin.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan edustajana haluan lisätä vielä yhden huomion. Se on se, että jo viidentoista vuoden ajan maatalouteen uhratun kehitysavun osuus on laskenut jatkuvasti. Kuten pääjohtaja Diouf sanoi, se on laskenut 15:stä neljään prosenttiin. Nyt on aika miettiä ajatusta, että kehitysyhteistyö merkitsee myös maatalouden tukemista, ja jos tällä rahoitusvälineellä ylipäänsä on jotain merkitystä tulevaisuudessa, tämä on juuri se merkitys, jonka itse haluan sille antaa.

Colm Burke, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Gay Mitchellia hänen mietinnöstään. Minusta on hienoa, että nyt on saatu luotua maailman köyhimmille viljelijöille tarkoitettu elintarvike rahoitusväline ja lopulta päästy siitä sopuun pitkien neuvottelujen jälkeen.

Muutamat neuvoston jäsenet eivät olleet halukkaita antamaan käyttämättä jääneitä maataloustukirahoja kehitysmaiden tukemiseen. Kuudennes maailman väestöstä näkee nälkää, mutta silti muutamat jäsenvaltiot vastustivat ehdotusta neuvostossa (vaikka useimmat tosin kannattivat YMP:n käyttöä) hatarana perustelunaan se, etteivät halunneet tästä muodostuvan ennakkotapausta.

Rahat on löydetty muualta ja niiden käyttö jaksotettu vuosiksi 2008–2010 kahden vuoden sijaan. Ikävä kyllä, näitä rahoja olisi kaivattu kaikkein kipeimmin muutama kuukausi sitten, kun elintarvikkeiden hinnat lähtivät jyrkkään nousuun. Enää elintarvikkeiden hinnat eivät nouse yhtä jyrkästi kaikissa noissa maissa.

Sen jälkeen, kun elintarvikkeiden hinnat alkoivat nousta, nälkää näkevien määrä on noussut liki miljardiin. Tänä vuonna 100 miljoonaa ihmistä ajautui köyhyyteen elintarvike- ja polttoainekriisin seurauksena, ja luku kasvaa koko ajan. Kehitysmaiden ihmiset käyttävät 80 prosenttia tuloistaan ruokaan. Juuri sen vuoksi elintarvikkeiden hintojen täytyy säilyä sellaisina, että kaikilla on niihin varaa.

Elintarvikkeita koskevan rahoitusvälineen avulla pystytään vastaamaan joihinkin lyhyen aikavälin tarpeisiin parantamalla maatalouden tuotantopanosten saatavuutta ja vahvistamalla turvaverkkoja. Uusi elintarvikekriisi on kuitenkin väistämättä edessä, elleivät EU:n jäsenvaltiot ja muut rikkaat maat puutu rakenteellisiin ongelmiin, joista elintarvikekriisi sai alkunsa.

Josep Borrell Fontelles, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Onnitteluni komission jäsenelle. Ilman perusteellista omistautumistanne asialle se ei olisi saanut näin onnellista loppua. Olette koko ajan taistellut tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Kollegani, esittelijä Mitchell ansaitsee myös kiitokset. Te kaksi pelastitte Euroopan unionin

siltä äänekkäältä pilkalta, joka olisi seurannut, jos emme olisi pystyneet löytämään tarvittavaa miljardia euroa luvattuamme sitä niin moneen otteeseen niin monessa paikassa eri puolilla maailmaa.

Kenties summa ei ole tarkalleen miljardi ja kenties se ei ole kokonaan täydentävää, vaikka hyvin suuri osa siitä tulee olemaan. Rahoja ei ole otettu maataloudesta, niin kuin olitte ehdottanut, arvoisa komission jäsen, eikä kaikkea makseta yhtenä vuonna, vaan kahden tai kolmen vuoden aikana. Tosielämän epäkohdat eivät kuitenkaan estäneet teitä saavuttamasta tavoitetta, jonka olitte itsellenne asettanut, jos saan sanoa, Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan ja sosialistiryhmän avulla.

Kyseessä ei ole suuri rahasumma: vain yksi euro kutakin maailman aliravittua kohden, yksi euro nälkäistä ihmistä kohden. Se voi kuitenkin auttaa vähentämään nälkäisten määrää tulevaisuudessa edellyttäen, että jäsenvaltiot eivät vähennä omasta kehitysavustaan niitä ylimääräisiä varoja, jotka ne joutuivat sijoittamaan tähän hätäapuun.

Arvoisa komission jäsen, näin ollen vetoan kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta ne eivät vähentäisi tämän rahasumman tuomaa lisäystä leikkaamalla vastaavasti kansallista talousarviotaan. Yksi jäsenvaltio on jo vihjannut aikovansa tehdä niin. Toiset taas, kuten Espanja, ovat nimenomaan luvanneet olla tekemättä niin. Ei ole mitään järkeä siirtää rahaa toisesta taskusta toiseen, eli vain pyöritellä rahoja edestakaisin, niin että lopullinen tukisumma on sama. Arvoisa komission jäsen, olen varma, että te älähdätte ensimmäisenä, jos niin tapahtuu.

Kyösti Virrankoski, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää herra Mitchellia hyvästä mieltunnosta. Ryhmäni on koko ajan tukenut nopean elintarvikeavun myöntämistä. Komissio teki esityksensä yhden miljardin euron tuesta heinäkuussa. Valitettavasti se ei kunnioittanut toimielintenvälistä sopimusta talousarvion kurinalaisuudesta. Tämä oli yllättävää, koska komissio on perinteisesti perussopimuksen ja laillisuuden vartija. Vasta budjetisovittelussa komissio muutti esitystään voimassaolevan lainsäädännön mukaiseksi, jolloin päästiin sopuun.

Suuri kiitos on annettava puheenjohtajavaltio Ranskalle, joka onnistui taivuttamaan jäsenvaltiot ruoka-avun kannalle. Yhden miljardin euron elintarviketuesta 760 miljoonaa euroa on uutta rahaa, mikä on selvä voitto Euroopan parlamentille.

Ongelmana on tuen perillemeno. Pahimpien epäilyjen mukaan vain osa avusta saapuu perille suuremman osan jäädessä välikäsiin. Tätä ongelmaa on tiukasti valvottava. Kehitysmaiden maatalouden ongelmana ei ole lannoitteiden tai siementen saatavuus vaan koulutuksen puute sekä työmenetelmien ja kalustojen alkeellisuus. Sitä ei yhtenä vuotena ratkaista miljardilla eurolla. Siksi elintarviketuki on ennen kaikkea hätähuuto siitä, että kehitysyhteistyössä on siirrettävä painopistettä maatalouden kehittämiseen ja elintarviketuotannon vahvistamiseen.

Kehitysmaiden maataloutta harjoitetaan usein vaikeissa olosuhteissa, joita leimaa karu maaperä ja ankara ilmasto. Näissä olosuhteissa vaaditaan poikkeuksellisen korkeaa ammattitaitoa ja kehittyneitä menetelmiä. Siksi ammatillista koulutusta on kehitettävä. Nykyisin sitä ei ole juuri lainkaan. Tuotantomenetelmiä on sovitettava köyhyyden asettamiin rajoitteisiin. Hyppy ihmisten vetämistä auroista suoraan high technology -traktoreihin ei sovellu ollenkaan. Maatalouden kehittämiseen pätee: puuhun on noustava tyvestä alkaen.

Marie-Hélène Aubert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, nyt kun kollegamme ovat muistuttaneet, että tämä erinomainen aloite syntyi varsin hankalan prosessin tuloksena, me puolestamme toivomme, että se alkaa saada konkreettisempaa muotoa.

Arvoisa komission jäsen, minulla on teille kaksi kysymystä. Ensinnäkin sanotaan, että osa ylimääräisestä rahoituksesta saadaan turvautumalla vakautusvälineeseen, joka oli tarkoitettu konfliktien ehkäisyyn ja rauhan vakauttamiseen. Tällainen varojen uudelleenkohdentaminen vaikuttaa minusta äärimmäisen ongelmalliselta. Onko siitä jo päätetty? Ja jos on, onko sitä tarkoitus korvata millään lailla? Kuvittelisin, että teitäkin huolettaa vakautusvälineen pitkän aikavälin tulevaisuus.

Toiseksi kysyisin, että nyt kun tämä miljardi euroa on ilmeisesti saatu kokoon, mitä kanavia aiotaan käyttää, jotta taataan, että rahat saadaan siirrettyä nopeasti ja tehokkaasti lukuisille ja hyvin hajanaisille paikan päällä oleville toimijoille sekä sadoille perhetasoisille maatalousorganisaatioille? Miten aiotte asioida suoraan näiden paikan päällä olevien toimijoiden kanssa ja välttää tuhlauksen ja hävikin, joita tietäksemme monien erilaisten välikäsien käyttöön liittyy?

Wiesław Stefan Kuc, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni yrittää perustaa rahoitusvälineen, joka mahdollistaisi nopean avun tarjoamisen köyhille maille, jotka eivät ole kehitysmaita.

Tarkoituksena on varmistaa, että niiden väestö selviää, vaikka elintarvikkeiden hinnat nousevat. Tässä yhteydessä olemme muistuttaneet, että kyseisten maiden elintarvikepula on pysyvä ilmiö eikä liity pelkästään pilalle menneisiin satoihin tai elintarvikkeiden spekulatiiviseen hinnannousuun. Siitä seuraa, että lyhytaikaiset toimet ja elintarvikeapu eivät ratkaise ongelmaa.

Koulutuksen tarjoaminen ja uusien tuotantomenetelmien käyttöönotto, paremmat siemenet ja lannoitteet, joita FAO ja Maailmanpankki ovat ajaneet vuosia, eivät ole tuoneet odotettuja tuloksia. Tästä syystä se, että tähän miljardiin euroon suhtaudutaan välineenä, joka mahdollistaisi nopean reagoinnin elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun kehitysmaissa, ei ole oikeassa suhteessa odotettavissa oleviin tuloksiin, etenkin kun otetaan huomioon unionimme toimintatavat.

Esittelijä Mitchell ymmärsi ja otti tämän huomioon varsin hyvin, mutta näyttää siltä, että neuvoa-antavien valiokuntien ja talousarvion valvontavalioikunnan esittelijät eivät ole täysin käsittäneet sitä.

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Konstantinos Droutsas *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (EL) Maailmanlaajuinen elintarvikekriisi ja hintojen nousu on seurausta siitä, että ruoasta on tullut hyödyke, kapitalistisen keinottelun väline, henkiinjäämiskeinon sijaan. Myöntämällä mahdollisimman vähän rahoitusta ja uhraamalla vain murto-osan ajastaan Euroopan unioni haluaa tekopyhästi pestä kätensä vastuusta, joka sille kuuluu tilanteesta, jota on kuvailtu rikokseksi ihmisyyttä vastaan. Me uskomme, että nämä rahat päätyvät kehitysohjelmia hallinnoivien monikansallisten yritysten taskuihin. Mikäli tämä ongelma halutaan ratkaista, on kunnioitettava kehitysmaiden oikeutta elintarviketurvaan ja elintarvikeomavaraisuuteen, tuettava pienten ja keskisuurten tilojen viljelijöitä sekä uudistettava paikallisten ja alueellisten markkinoiden rakennetta. Pohjimmiltaan kysymys on siitä, että nyt tarvitaan perustavanlaatuisia muutosta yhteiseen maatalouspolitiikkaan, joka nykyisellään edistää maanomistuksen siirtymistä harvojen käsiin, luonnonvarojen rajoittamatonta hyväksikäyttöä ja ravintona käytettävien viljelykasvien korvaamista muilla kasveilla.

Hélène Goudin, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (SV) Arvoisa puhemies, köyhyys, kurjuus ja nälkä ovat päivittäisenä osana yli kahdelle miljardille ihmiselle, eli sille osalle maailman väestöstä, joka elää alle kahdella dollarilla päivässä. Etenkin riisin, maissin ja muiden peruselintarvikkeiden viimeaikainen jyrkkä hinnannousu on tietenkin toinen merkittävä syy siihen, että monet eivät saa riittävästi ruokaa. EU on myös havainnut ongelman ja haluaa sen vuoksi perustaa rahaston kriisin hoitamista varten.

Hyvät kollegat, meidän onkin nyt syytä kysyä itseltämme, miksi me hyväksymme EU:n vahingollisen maatalouspolitiikan, joka on yksi pahimpia syyllisiä tässä suhteessa. Tämä protektionistinen politiikka vie köyhiltä tulomahdollisuudet ja samalla mahdollisuudet välttää nälänhätä. Tästä huolimatta tämä parlamentti äänestää aina yhteisen maatalouspolitiikan puolesta. Se on todella surullista, ja kysynkin itseltäni, onko se EU:lta tietoinen vai tiedostamaton teko.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Olemme kaikki tietoisia siitä, että jatkuvan elintarvikekriisin vuoksi monet etenkin kaikkein köyhimpien kehitysmaiden ihmiset ovat suurissa vaikeuksissa. YK:n vuosituhatosen kehitystavoitteiden saavuttamisen sijaan tilanne on muuttunut sellaiseksi, että yhä useammat miljoonat ihmiset vajoavat köyhyyteen.

Euroopan unionin on mentävä empimättä heidän avukseen. Oletan, että suurin osa paikallaolijoista on samaa mieltä tästä. Näiden maiden tukeminen on moraalinen velvollisuutemme, solidaarisuuden ilmaus köyhempiä kansakuntia kohtaan. Meidän on ohjattava ne ulos kriisistä ja autettava niitä hankkimaan riittävästi elintarvikkeita etenkin tukemalla niiden omaa maataloustuotantoa.

Haluaisin myös korostaa, ettei apua tarvita vain unionin ulkopuolella. Myös unionin sisällä korkeat elintarvikkeiden hinnat ja elintarvikepula aiheuttavat ongelmia miljoonille. Siksi pyytäisinkin, että samalla kun autamme muita, esimerkiksi Afrikkaa, emme unohtaisi lähempänä olevia avuntarvitsijoita. Siitä syystä meidän on tuettava Euroopan komission ehdotusta Euroopan vähävaraisimmille tarkoitettuun elintarvikkeiden jakeluohjelmaan varattujen määrärahojen korottamisesta. On harmi, että jotkut jäsenvaltiot vastustavat tätä ohjelmaa.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, käynnissä olevan kriisin vuoksi Yhdistyneet Kansakunnat on varoittanut meitä 22 erityisen heikossa asemassa olevan maan tilanteesta, ja Maailmanpankin mukaan

850 miljoonaa ihmistä maailmassa näkee jo nyt nälkää, ja kriisin vuoksi heidän määränsä kasvaa vielä 100 miljoonalla.

Tämä tilanne vaati ripeitä, yhteisiä toimia Euroopan unionilta, ja heinäkuussa komissio ehdotti erityisen rahoitusvälineen perustamista auttamaan kehitysmaiden viljelijöitä ja lieventämään elintarvikkeiden jyrkkää hinnannousua.

Tällä toimenpiteellä pyrittiin lisäämään maataloustuotantoa näissä maissa, joissa hinnannousun vaikutukset tuntuvat selvimmin, niin että se vaarantaa vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumisen. Toisaalta tavoitteena oli mahdollisuuksien mukaan välttää epävakautta ja jännitteitä, jotka saattaisivat vaarantaa ne tulokset, joita vuosien panostuksella kehitysyhteistyöhön ja rauhanturvaamiseen on saavutettu.

Siksi suhtaudumme myönteisesti korkeimmalla poliittisella tasolla aikaansaatuun sopimukseen, joka takaa lupauksen mukaisesti miljardin euron lisärahoituksen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kaikkia tämän mietinnön ja sen myötä hyvin merkittävän saavutuksen valmisteluun osallistuneita: esittelijä Gay Mitchellä, kaikkia poliittisia ryhmiä – myös omaani – sekä komission jäsentä Micheliä.

Elintarvikkeiden hinnoilla ja maailmantalouden romahtamisella on tuhoisa vaikutus kehitysmaiden ihmisten elämään. On arvioitu, että joka kerta, kun maailman BKT putoaa yhdellä prosentilla, uudet 40 miljoonaa ihmistä ajautuu köyhyteen. Näin ollen on äärimmäisen tärkeää, että tämä elintarvikkeiden jyrkän hinnannousun hillitsemistä koskeva ehdotus pannaan pikaisesti täytäntöön. Kehitykseen eivät ole syytä käynnissä olevaan rahoitus- ja talouskriisiin. Jos emme halua tuomita taas uutta sukupolvea äärimmäiseen köyhyteen ja nälkään, meidän on vältettävä lyhytnäköinen kitsastelu kehityksessä. Niin kuin on jo todettu, miljardi euroa saattaa tuntua suurelta summalta, mutta se on häviävän pieni verrattuna siihen rahamäärään, jota syödämme pankeille ja elvytyspaketteihin. Vaadin, että mietinnössä esitetyt toimet pannaan täytäntöön mahdollisimman pian.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Euroopan unionin neuvoston tulisi tehdä elintarvikkeiden saannin takaamiseen liittyvistä kansallisista ja kansainvälisistä toimista entistä yhdenmukaisempia.

Elintarvikkeiden korkeilla hinnoilla on vakavia vaikutuksia maapallon köyhimpien tilanteeseen, ja samalla ne vaarantavat vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumisen. Asetuksessa esitetyn rahoitusvälineen käyttöönotto on seurausta maatalousmenojen pienentymisestä.

Euroopan yhteisön on tuettava maataloustuotannon kasvua kehitysmaissa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja vähennettävä samalla elintarvikkeiden hinnannousun kielteisiä vaikutuksia kehitysmaiden köyhimpiin väestönsosiin.

Yhteisön apua ei tulla käyttämään verojen, tullien tai muiden maksujen maksamiseen. Samalla tällä asetuksella on taattava suoja eurooppalaisille viljelijöille.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, olemme tuhonneet kehitysmaiden maatalouden maksamalla miljardeja euroja vientitukea ja samalla vaarantaneet näiden maiden elintarviketurvan. Jos luulemme voivamme korvata sen tällä miljardilla eurolla, se on aivan naurettavaa! Kannatan tämän miljardin maksamista – älkää käsittääkös minua väärin – mutta 850 miljoonan ihmisen nälkä ei ole seurausta korkeista elintarvikkeiden hinnoista vaan siitä, että olemme vientituillamme painaneet hinnat noissa maissa niin alhaiselle tasolle, ettei maanviljely ole enää kannattavaa. Luontaistalous, omistusviljely ja omavaraisuus on tuhattu.

Tämän logiikan mukaan jos me nyt annamme heille miljardin, se ei auta, vaan pahentaa tuhoa. Siksi meidän on oltava erittäin varovaisia siinä, millaisessa muodossa apu myönnetään.

Kannatan elintarviketurvan vahvistamista näissä maissa pitkällä aikavälillä. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on lopetettava polkumyyntihinnoilla tapahtuva vienti näille markkinoille.

Louis Michel, komission jäsen. - (FR) Arvoisa puhemies, äskeisen ja muutamien muiden puheenvuorojen jälkeen haluan tehdä yhden tärkeän asian ehdottoman selväksi. Kyseinen miljardi euroa ei ole millään muotoa rakenteellinen ratkaisu elintarviketähtämiin aiheuttamaan ongelmaan kehitysmaissa.

Se on pikatoimenpide, joka on tarkoitettu hätäavuksi, jolla pyritään pelastamaan tulevat sadot vuosina 2008–2009, tai oikeastaan olisi kai parempi puhua vuosien 2009, 2010 ja kenties 2011 sadoista.

Lisäisin myös, että tausta-ajatuksena on, että joskus tulevaisuudessa tästä nopeiden avustustoimien valmiudesta saattaa luonnollisesti tulla pysyvä. Näin sanoessani saan varmasti muutamat jäsenvaltiot huolestumaan. Siksi olen nimenomaan korostanut, että kyseessä on nopea toiminta. Se ei ole rakenteellinen ratkaisu.

Jäsen Le Foll tarkoitti juuri tällaista rakenteellista ratkaisu ilmaistessaan aivan perustellun huolensa siitä, että maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen varattu osuus kehitysavusta on jo vuosia pienentynyt jatkuvasti. Sitten siirryn kysymykseen siitä, kuka tästä kaikesta on vastuussa. Luulen, että kansainvälinen yhteisö, vaikka onkin toiminut hyvässä uskossa, on jossain määrin myötävaikuttanut avun poisvetämiseen. On siis selvää, että meidän on nyt keskityttävä uudelleen tähän aiheeseen. Edistystä on tapahtunut. Olen jo voinutkin esittää teille joitakin lukuja. Yhdeksännessä Euroopan kehitysrahastossa neljä maata valitsi maatalouden tai maaseudun kehittämisen alaksi, jolle ne keskittävät yhteistyönsä komission kanssa. Neljä maata 650 miljoonan euron osuudella, ja nyt kymmenennessä Euroopan kehitysrahastossa kovan keskustelun, monien ehdotusten ja sitkeän vääntämisen jälkeen olemme 1,25 miljardin euron tasolla ja vastaanottajamaita on 25. Se on kuitenkin vain kolmannes kaikista tarvitsijoista. Paljon tehtävää on siis vielä jäljellä.

Jäsen Le Follin tavoin pidän hyvänä useiden Euroopan unionin kehitysministereiden esittämää ajatusta siitä, että viiden vuoden sisällä maatalouteen keskittyvää kahdenvälistä kehitysapua tulisi nostaa nykyisestä keskimäärin 10–15 prosentista. On selvää, että näistä luvuista on keskusteltava. Tällöin mitä ilmeisimmin myös rakenteelliset ratkaisut tulevat mahdollisiksi. Nyt keskustelun kohteena olevaa miljardia euroa ei siis ole tarkoitettu rakenteelliseksi ratkaisuksi, tai ainakaan laajamittaiseksi sellaiseksi. Se on tarkoitettu hätäavuksi.

Minun täytyy sanoa, että se, että vertaatte eurooppalaisten viljelijöiden tilannetta kehitysmaiden pienviljelijöihin, on minusta moraalisesti ongelmallista. Ensinnäkään minusta ei ole oikein verrata niitä keskenään. Eurooppalaisella maatalousyhteisöllä tai ainakin perheitöillä on toki monenlaisia ongelmia, mutta mikä olikaan lähtökohta tämä miljardin euron kohdalla, josta nyt puhumme? Lähtökohtana oli ajatus, että koska hinnat ovat nousseet, hyvitysmekanismi, joka oli tarkoitettu korvaamaan hinnanlasku ja siitä aiheutuvat tulonmenetykset eurooppalaisille viljelijöille, oli käynyt tarpeettomaksi. Näin ollen esiin nousi ajatus, että nämä rahasummat, jotka oli tarkoitettu eurooppalaisille viljelijöille mutta olivat osoittautuneet tarpeettomiksi, käytettäisiin jossain määrin symbolisesti muiden maiden hyväksi.

Minun mielestäni näitä tilanteita ei pidä verrata keskenään. Minä en ainakaan vertaa. Tietenkin olen sitä mieltä, että eurooppalaisilla kuluttajilla ja kansalaisilla on oikeus saada täysi huomiomme, ja pahoittelen, että on tosiaan niin vaikeaa auttaa apua tarvitsevia Euroopassa, etenkin sillä tukimuodolla, josta parhaillaan käydään keskustelua ja jonka suhteen ei juuri ole edistytty.

Meidän ei pidä vetää yhteyksiä näiden asioiden välille eikä asettaa ehdoksi joidenkin ihmisten hyväksi toteutettaville toimille, että vastaavanlaisia toimia toteutetaan myös toisten hyväksi. Nämä kaksi eivät ole sama asia, eivät todellakaan. Ensinnäkään emme puhu samantasoisesta köyhyydestä, ja toiseksi olen sitä mieltä, että meidän täytyy pysyä johdonmukaisina.

Tämä on perustavanlaatuinen kysymys, jossa Euroopan maatalouspolitiikan johdonmukaisuuteen liittyvä ongelma tulee erityisen hyvin esiin. Ongelman otti esiin jäsen Borrell. On selvää, että todellinen ongelma tässä koskee jäsenvaltioita, jotka ovat hyväksyneet tämän mallin, sekä muutamia muita jäsenvaltioita, joiden on ollut pakko taipua hyväksymään se, koska olemme tehneet paljon työtä sen eteen. Tätä tilannetta meidän on nyt seurattava erittäin tarkasti, ja se vaatii erityistä reagoitiherkkyyttä sekä parlamentilta – jonka tiedänkin vastaavan odotuksiini – että komissiolta ja jopa muutamilta neuvoston jäseniltä. Haluan esittää vilpittömät kiitokseni parlamentille, koska en usko, että tämä olisi ollut mahdollista ilman sitä. Jossain vaiheessa jopa ajattelin, ettei tämä onnistuisi lainkaan, sillä siinä määrin harhaanjohtavia ja älyllisen rehellisyyden rajoja koettelevia argumentteja asiasta esitettiin.

Tietenkin, jäsen Borrell, äärimmäistä valppautta tarvitaan, koska on tarkkailtava, aikovatko jäsenvaltiot, tai jotkut jäsenvaltiot, kompensoida tässä tekemiään sitoumuksia muualla. Jos näin käy, se on pelkkä hullunkauppa, ja siinä tapauksessa meidän täytyy vain jatkaa ponnisteluamme.

Olen juuri palannut Dohasta. Täytyy myöntää, että olen kaikkea muuta kuin ylettömän optimistinen julkisen kehitysavun lisäämisen suhteen. Minun täytyy sanoa, että kun lähtee useita tunteja kestäneistä neuvotteluista, sitä saattaa olla vaikea niellä – vaikka myönnän kyllä, että minulla saattaa olla joskus vähän ailahtelevainen temperamentti, mutta pystyn kuitenkin pitämään hermoni kurissa. On vaikea sietää hyvän tahdon puutetta, puheenvuoroja, joissa todetaan, että julkista kehitysapua tarvitaan lisää, mutta kun sopiva teksti saadaan

laadittua ja sitoumukset pitäisi vahvistaa, yksimielisyys onkin kadonnut ja keksitään kaikenlaisia tekosyitä, joiden varjolla voi olla sitoutumatta mihinkään, tai ainakin jätetään auki sopiva takaportti, jonka kautta voi paeta vastuuta ja sitoumuksia hyvin häpeällisellä tavalla. Meidän on siis taisteltava. Mitään harhakuvitelmia ei kannata elätellä. Meidän on syytettävä, vedettävä vastuulliset esiin ja vaadittava heitä kantamaan vastuunsa. Mutta ennen kaikkea se, mitä en pysty enää sietämään, on se kaksinaamaisuus, joka meidän on saatava loppumaan, nimittäin kaikkein kamalinta on se, että samat ihmiset, jotka pitävät puheita suurenmoisesta anteliaisuudesta, tekevät selän takana kaikkensa estääkseen sitoumusten toteuttamisen käytännössä. Emme ole vielä nähneet loppua tällaiselle käytökselle, siitä olen varma.

Jäsen Virrankoski, avun on päädyttävä oikeaan osoitteeseen, ja uskon todella, että tässä tapauksessa, josta nyt keskustelemme, se myös päättyy. Minun täytyy kuitenkin vaatia jonkinlaista johdonmukaisuutta tässä taistelussa, johon olemme yhdessä ryhtymässä. Kun sanomme, että avun on päädyttävä oikeaan osoitteeseen, annamme huonoimman mahdollisen viestin kansalaisille, joita me kuitenkin tarvitsemme auttamaan valtioiden kannustamisessa lisäämään julkista kehitysapuaan.

Meidän on lakattava puhumasta mitä sylki suuhun tuo. Olen sitä mieltä, että julkinen apu, jota komissio jakaa teidän valvonnassanne ja kaikkien niiden toimielinten valvonnassa, joiden tehtäviin tuen valvonta kuluu, päättyy kyllä perille. Voimme toki keskustella menettelyistämme ja säännöistämme. Voimme todeta, että on tarpeellista järjestää kuulemisia, tarkastuksia, selvityksiä ja niin edelleen, ja että sillä on tietyllä tapaa hintansa, että se maksaa, mutta toisaalta tämä on epäilemättä se hinta, joka meidän on maksettava aidosta valvonnasta ja tämä on myös se hinta, joka on maksettava, jotta saadaan taattua palveluiden toteuttamisessa jonkinlainen laatutaso.

Siksi meidän on tiedettävä, mitä haluamme, mutta en usko, että voidaan sanoa, ettei apu päätyisi perille. Tässä kyseisessä tapauksessa voin vahvistaa, että kaikki nämä asiat voidaan todentaa ja tarkistaa ja että meillä on olemassa kaikki asianmukaiset menettelyt, jotka te sitä paitsi hyvin tunnette. Uskon siis vilpittömästi, ettei meidän pidä hätäillä liikaa tästä asiasta.

Jäsen Aubert, kysymyksenne tai ehdotuksenne toi nähdäkseni esiin yhden sopimuksen kielteisistä puolista, tai minusta se ainakin on yksi sen harvoista kielteisistä puolista, koska vakautusvälinettä ajatellen on tosiaan totta, että vakautusvälineestä otetut rahat eivät välttämättä ole käytettävissä muihin tarkoituksiin, jolloin totta puhuen pohjimmiltaan kyse on siis varainsiirrosta. Tämä on myös syy, jonka vuoksi emme voi, tai ainakaan minä en voi, kutsua tätä miljardia euroa kokonaan täydentäväksi rahoitukseksi. Emme oikeastaan voi sanoa, että tämä miljardi euroa olisi ylimääräistä rahaa, ja esittelijä Mitchellillä on ollut rohkeutta tuoda tämä esiin. Täysin objektiivisesti katsottuna olen kuitenkin sitä mieltä, että sen ei pidä estää meitä iloitemasta saavutuksestamme, koska en uskonut meidän pääsevän näinkään pitkälle.

Vakautusvälineestä siirretään siis tähän tarkoitukseen 240 miljoonaa euroa, ja vuonna 2009 vielä 70 miljoonaa. Käytettävissä oleva määrä on karkeasti ottaen vuoden 2008 tasolla, eli 135 miljoonaa euroa. Tämä ei kuitenkaan ole mikään kunnollinen argumentti. Jos muut olosuhteet säilyvät samanlaisina, se tietenkin on jonkinlainen argumentti. Jos vakautusvälinettä tarvitaan uusiin tarkoituksiin, edessä on ongelma. Vuoden 2010 osalta komissiota on kuitenkin talousarviota koskevan neuvottelumenettelyn yhteydessä pyydetty esittämään tarkistettu rahoitusohjelma. Tarkoituksena on taata kaudelle 2010–2013 suunniteltujen määrärahojen hallittu kasvu siten, että vuosimarginaalin taso säilyy ennallaan. Tarkistettu ohjelma esitellään vuotuisen toimintastrategian yhteydessä, ja me luonnollisesti seuraamme tarkasti sen toteutumista.

Jos sitten siirrytään kysymykseen, jonka esitte avun täytäntöönpanosta: maasta riippuen valinta tehdään erilaisten tehokkuuteen liittyvien kriteerien perusteella. Keitä voisivat olla yhteiskumppanit? Varmasti ainakin kansainväliset ja alueelliset järjestöt, asianomaiset maat itse, jäsenvaltiot ja hajautetut virastot, kansalaisjärjestöt sekä jäsenvaltioiden laitokset. Sitä paitsi jos eri toimijaryhmien määrää onkin lisätty, se on tapahtunut parlamentin pyynnöstä. Henkilökohtaisesti myönnän vastustaneeni sitä, mutta se oli teidän tahtonne, ja ymmärrän sen. Kriteerinä on tehokkuus, mutta jos haluamme toimia nopeasti, niin siinä tapauksessa paras tapa on tehdä yhteistyötä ensisijaisesti tätä nimenomaista tarkoitusta varten perustettujen organisaatioiden kanssa. Niiden kanssa voimme edetä nopeammin, koska meillä on valmiina olemassa säännöt näiden nopeaan toimintaan kykenevien organisaatioiden kanssa toimimista varten. Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että olemme itse täysimääräisesti mukana toimissa, niin kuin parlamentti päätti ja niin kuin lopullisessa sopimuksessa sovittiin.

Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että Eurooppa on osoittanut pystyvänsä vastaamaan haasteeseen, koska puhumme nyt miljardista eurosta varattavaksi nopeisiin toimiin sadon pelastamiseksi. Haluaisin myös muistuttaa teitä niistä sadoista miljoonista euroista, jotka on jo vapautettu käytettäväksi ja käytetty ja käytetään jatkossakin humanitaarisen hätäavun tai elintarvikehätäavun puitteissa. Eurooppa on reagoinut erittäin

hyvin näihin asioihin. Haluan vain muistuttaa teille – ja teen sen mielellänikin – että vuonna 2007 EU:n osuus oli 46 miljardia euroa vuodessa. En ole vielä nähnyt minkään muun avunantajän käyttävän yhtä suuria summia kehitysapuun.

Jäsen Droutsasille puolestaan totean, että en voi yhtyä hänen näkemykseensä siitä, että Euroopan unioni pesisi kätensä tästä asiasta ja että liikemiehet kahmaisivat kaiken itselleen. Minusta se tuntuu melkoiselta liioittelulta. En myöskään väitä, että hän olisi täysin väärässä. Esimerkiksi on selvää, että lannoitteiden ja siementen hinnoista voidaan keskustella. Voimme todellakin yrittää saada objektiivisen kuvan tilanteesta. Osana rakenteellista ratkaisua saattaisi hyvinkin kannattaa neuvotella isojen kansainvälisten organisaatioiden tasolla alan johtavien yritysten kanssa, jotka tuottavat erityisen satoisia siemeniä mutta hyvin kalliiseen hintaan. Tätä vaihtoehtoa olen pohtinut koko ajan enemmän. Sama pätee lannoitteisiin. Esiin on tullut aloitteita, joita meidän kannattaa ehdottomasti harkita. Yksi sellainen on esimerkiksi ajatus lannoitteiden tuottamisesta paikallisesti. Joissain paikoissa se olisi mahdollista. Voisimme myös perustaa liikennekäytäviä, joilla voitaisiin alentaa kuljetuskustannuksia merkittävästikin. Tapasin hiljattain tuottajajärjestön edustajia saadakseni käsityksen siitä, millaisiin toimiin he ovat valmiita, ja tarkoitus on myös järjestää tapaaminen heidän ja yritysfoorumimme kesken, jotta nähdään, millaisen panoksen he voisivat antaa rakenteelliseen ratkaisuumme. Pidän tätä ilman muuta tärkeänä.

Jäsen Goudin, olen usein kanssanne samaa mieltä, mutta minun täytyy sanoa, etten usko protektionistisen politiikan olevan ratkaisu tämän ongelman kanssa kamppaileville maille. Olen nimittäin sitä mieltä, että protektionistisella politiikalla saatetaan horjuttaa tasapainoa tai vähintäänkin vaarana on, ettei sen avulla pystytä vastaamaan ongelmiin alueellisella tasolla. Tässä tosin on kysymys taloudellisesta ulottuvuudesta, johon en aio nyt puuttua. Sen sijaan luulen, että kiinnostavaa on nimenomaan se, missä asiassa olen valmis tukemaan teitä ja minkä parissa teemme parhaillaan tiiviisti työtä etenkin puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa: se on kysymys siitä, miten otamme huomioon kehitysmaiden maatalouden erityisluonteen samaan tapaan kuin olemme tehneet oman maataloutemme kohdalla. Meillä taitaa olla sen suhteen vähän lyhyt muisti. Euroopassa maataloutta ei ole koskaan pidetty samanlaisena tuotantomuotona tai taloudellisena tuotteena kuin kaikkia muita taloudellisia tuotteita. Maatalous on aina saanut erityiskohtelun. En vielä sano, että tämä olisi lopullinen ratkaisuni, mutta kun ajatellaan alueellista yhteistä maatalouspolitiikkaa, se on sellainen aihe, jota kannattaisi alkaa selvittää varsin pian. Tavoitteena ei tietenkään tule olla protektionismin luominen vaan suojelun aikaansaaminen – ja se on kokonaan eri asia. Pidän enemmän suojelun kuin protektionismin käsitteestä ja siitä levottomuudesta, mitä se aiheuttaa.

Toivottavasti olen nyt käsitellyt aihetta mahdollisimman kattavasti. Lopuksi haluan kiittää teitä vielä kerran yksimielisyydestänne ja sitoutumisestanne. Ilman teitä tämä ei olisi ollut mahdollista. Olemme juuri vakuuttavasti osoittaneet, että kun Euroopan parlamentti ja komissio löytävät yhteisen sävelen, jäsenvaltioiden on vaikea sitä vastustaa.

Gay Mitchell, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisaa komission jäsentä ja puhemiestä sekä muita keskusteluun osallistuneita jäseniä kauniista sanoista, joita sanoitte panoksestani mietinnön valmisteluun. Haluan kiittää myös Reimer Bögeä hänen työstään mietinnön hyväksi budjettivaliokunnassa sekä varjoesittelijääni Thijs Bermania kaikesta kannustuksesta ja avusta mietinnön läpiviemisessä.

Kehitysmaissa 78 lasta tuhannesta kuolee synnytyksessä. Euroopan unionissa vastaava luku on keskimäärin 5 tuhannesta. Vielä toisen maailmansodan jälkeen Irlannissa luku oli 45 tuhannesta. Kehitysmaissa luku on saatu laskemaan 78:aan, ja määrätietoisuudella ja sitoutumisella se voidaan saada laskettua Irlannin aiempien lukujen tasolle ja jopa Irlannin nykytasolle.

Niistä, jotka selviävät synnytyksestä, vielä kaksi miljoonaa lasta kuolee ennen viidettä ikävuottaan sellaisten rokotteiden puutteen vuoksi, joita on länsimaissa ollut saatavilla jo yli 30 vuotta. Tämä huomioon ottaen ja tietäen, millaista nälkää nämä lapset joutuvat näkemään, miten heikot koulutusmahdollisuudet ja puutteelliset terveyspalvelut heillä on käytettävissään, jotkut täällä tänä iltana käytetyt puheenvuorot lähentelevät epäinhimillisyyttä. Parlamentin jäsenet esittävät omaa teatteriaan kansalliselle yleisölleen näiden ihmisten kustannuksella. Se on hävytöntä, ja se on nyt aika sanoa ääneen.

Vuoteen 2050 mennessä tämän planeetan väkimäärä on kasvanut nykyisestä noin 6 miljardista noin 8 miljardiin. Yhdeksänkymmentä prosenttia ihmisistä syntyy nykyisissä kehitysmaissa. Jos noiden ihmisten elinolosuhteet pysyvät ennallaan, siitä syttyy vielä kolmas maailmanpalo, joka synnyttää valtavan muuttoaalton ja valtavia ongelmia.

Toisaalta jos annamme panoksemme noiden ihmisten hyväksi ja teemme työtä heidän kanssaan yhteisvastuullisuuden hengessä, heistä tulee kauppakumppaneitamme. Nämä ovat ne vaihtoehdot, jotka meillä on valittavanamme, ja siksi minusta on tärkeää, että voimme reagoida tämänkaltaisella välineellä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. joulukuuta kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Tuen tätä aloitetta, joka tarjoaisi Euroopan unionille uuden kehitysyhteistyöpolitiikan välineen, jonka avulla voidaan ratkaista keskeisiä ongelmia, jotka liittyvät elintarvikkeiden hinnannousuun, joka on synnyttänyt mellakoita, levottomuutta ja epävakautta useissa maissa ja siten vaarantanut monen vuoden työn tulokset politiikan, kehitysyhteistyön ja rauhanturvaamisen alalla.

Satojen miljoonien ihmisten köyhyys on pahentunut. Edistyminen vuosituhatosen kehitystavoitteiden saavuttamisessa on pysähtynyt. Unioni suunnittelee rahoittavansa 10 prosenttia tarvittavista 18 miljardista eurosta, eli 1,8 miljardia euroa, ja tällä hetkellä saatavilla oleva rahoitus huomioon ottaen nyt tarvitaan siis miljardin euron lisäpakettia. En kuitenkaan kannata Euroopan komission ehdotusta maatalouteen varattujen varojen käyttämisestä, ja toivon, että neuvosto vastustaa ehdotusta ja saa aikaan kompromissin rahoituksesta. Poliittisesti olisi katastrofi, jos Euroopan kansalaiset joutuisivat tuntemaan, että kehitysyhteistyöpolitiikkamme toimii rahoituksensa puolesta, tai mikä pahempaa, symbolisesti, etenkin nälkään liittyvissä asioissa yhteisen maatalouspolitiikkamme kustannuksella, joka on kokonaan eri asia.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Minun mielestäni komission ehdotuksessa esitetään varsin rajallinen määrä vaihtoehtoja taloudellisen avun toimittamisen suhteen, sillä siinä todetaan, että aloitteet olisi pantava täytäntöön yksinomaan alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen avulla. Ymmärrän näiden rajoitusten taustalla olevat motiivit, mutta kannatan kaikkien sidosryhmien aktiivista osallistumista: kuluttajien, tuottajien ja myös suuren yleisön.

Sanomattakin on selvää, että viljelyolosuhteet vaihtelevat eri kehitysmaissa. Rahoitusväline on kuitenkin mukautettava paikallisiin erityisolosuhteisiin markkinoiden vakiinnuttamiseksi ja virtaviivaistamiseksi. Pienviljelijöitä on suojeltava mahdollisten määräävien markkina-asemien syntymiseltä.

Tämäntyyppisen välineen käyttöönotto on hyödyllistä ja tarjoaa kannustimen kehitysmaiden viljelijöille. Se on asianmukaista myös käynnissä olevan maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin vuoksi. Haluaisin kuitenkin korostaa, että toimenpiteiden on ehdottomasti oltava täydentäviä eikä niistä saa olla haittaa muilla aloilla vaadittaville kehitystoimille. Meidän on noudatettava tiukasti tekemiämme sitoumuksia. Meidän on myös suojeltava viljelijöitä, ja etenkin uusien jäsenvaltioiden viljelijöitä, jotka eivät vielä saa samaa tukea kuin muiden 15 jäsenvaltion viljelijät.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Jo vuosia elintarviketurvaan perehtyneet YK:n, Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston asiantuntijat ovat varoittaneet nälänhädän mahdollisuudesta.

Samaan aikaan, kun rikkaat länsimaat polttavat ruokaa, yli 850 miljoonaa ihmistä näkee nälkää eri puolilla maailmaa. Joka viides sekunti yksi alle 10-vuotias lapsi kuolee ruoan puutteeseen. Elintarvikkeiden nopea hinnannousu koskettaa päivittäin 2,1 miljardia ihmistä, joista monet yrittävät tulla toimeen alle kahdella dollarilla päivässä.

Jatkuvasti lisääntyvä biopolttoaineiden tuotanto on entisestään nostanut elintarvikkeiden hintoja, millä on puolestaan ollut iso vaikutus maailman ihmisiin. Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahinnat ovat nousseet pilviin, koska yhä suurempi osuus viljelykelpoisesta maasta varataan biopolttoaineiden tuotannossa raaka-aineena käytettävien öljykasvien kasvattamiseen. Esimerkiksi 50 polttoainelitrin tuottamiseen tarvitaan 200 kiloa maissia, jolla sambialainen tai meksikolainen lapsi eläisi kokonaisen vuoden. Lisäksi useat maat ovat kärsineet kuivuudesta tai tulvista, mikä on pienentänyt niiden satoa huomattavasti.

Mielestäni Euroopan unionin pitäisi olla halukas panostamaan voimakkaammin YK:n vuosituhatosen kehitystavoitteen saavuttamiseen: maailman nälkää näkevien määrän puolittamiseen vuoteen 2015 mennessä.

Suhtaudun myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen miljardin euron ohjaamisesta elintarviketähtämiin ratkaisemiseen. Se mahdollistaa EU:n elintarvikeavun tarjoamisen kaikkein heikoimmassa asemassa oleville

ihmisille heidän perusravinnontarpeensa tyydyttämiseksi. Samalla sillä voidaan lisätä kehitysmaiden valmiuksia tuottaa itse tarvitsemiaan elintarvikkeita.

Tällä hetkellä Euroopassa tuotetaan suhteellisen vähän moottoripolttoaineita ravintokasveista. Emme kuitenkaan saa uhrata ihmisten elintarvikkeita pelkästään vihreä energian vuoksi. Sen sijaan on tuettava tieteellistä tutkimusta, jonka tavoitteena on moottoripolttoaineen tuottaminen vaihtoehtoisista raaka-aineista. Näin voidaan välttää elintarvikkeiden hinnannousu ja samalla auttaa estämään nälänhätää ja ilmaston lämpenemistä.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Viimeisten kahden vuoden aikana maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet jyrkästi. Kipeimmin nämä muutokset ovat tuntuneet vaikeimmassa taloudellisessa tilanteessa olevissa sekä sotaa käyvissä maissa.

Noin 2,1 miljardia ihmistä eri puolilla maailmaa joutuu tulemaan toimeen alle kahdella dollarilla päivässä, mikä tarkoittaa sitä, että he käyttävät noin 50 prosenttia tuloistaan ruokaan. Nämä ihmiset ovat suurimmassa vaarassa sairastua tai kuolla peruselintarvikkeiden, lähinnä viljatuotteiden, kuten riisin, maissin ja vehnän, ennätyskorkean hinnan vuoksi. Tällä on suora vaikutus nälkää näkevien ihmisten määrään, joka on lisääntynyt 50 miljoonalla pelkästään vuonna 2007. Ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset ja pula sellaisista luonnonvaroista kuin vedestä ja energiasta vielä pahentavat kriisiä.

Osana apuamme ja yrityksiämme ratkaista tätä merkittävää ongelmaa meidän on suunnattava rahoitustamme maatalouden tuotantopanosten ja palveluiden saatavuuden parantamiseen sekä maatalouden tuotantokapasiteetin lisäämiseen kehitysmaiden perusravinnontarpeen tyydyttämiseksi.

Euroopan unionin on myös lisättävä maatalousmenojaan, sillä kehitysyhteistyöpolitiikkaan käytettävä neljän prosentin osuus on aivan liian vähän.

Aivan yhtä tärkeää on palauttaa kansainvälisten markkinoiden vähimmäissäätely, jotta voidaan taata elintarvikehuolto ja tietynasteinen hintavakaus kaikkien maailman kuluttajien ja tuottajien hyväksi.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen tähän ajankohtaiseen mietintöön, joka käsittelee ehdotusta asetukseksi rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa. Tänä vuonna maailmaa ovat koetelleet lukuisat kriisit, joista maailman köyhimmat kansat ovat joutuneet maksamaan kauhean hinnan.

On ehdotettu, että näiden ihmisten tilanteen parantamiseen käytettäisiin vuosina 2008–2009 yhteensä miljardi euroa, mikä on varsin huomattava summa Euroopan unionin talousarviossa. Haluaisin kuitenkin muistuttaa teille, että suurin osa Euroopan unionin humanitaarisesta avusta ja kehitysavusta ei ole komission vaan jäsenvaltioiden hallinnoimaa. Jos jäsenvaltiot täyttäisivät sitoumuksensa vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamisen suhteen, komission ei tarvitsisi ryhtyä tällaisiin toimiin.

Esittelijä on aivan perustellusti huomauttanut, että jäsenvaltiot eivät voi vaatia tehokkaampia yhteisiä toimia, jos ne eivät anna lisää varoja budjettiin, mutta silti jäsenvaltiot vaikuttavat varsin haluttomilta siihen.

Minun mielestäni jäsenvaltioiden tulisi aloittaa voimavarojensa yhdistäminen komission alaisuuteen pystyäkseen toteuttamaan todella tehokasta yhteistä humanitaarista ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Kannatan ehdottomasti rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa laaditun mietinnön (A6-0396/2008) hyväksymistä, koska kehitysmaat tarvitsevat tämänkaltaista apua. Samalla haluaisin kuitenkin huomauttaa, että mietinnössä on jätetty kriisin syiden joukosta pois yksi, jota itse pidän paljon tärkeämpänä kuin lihan kulutuksen lisääntymistä Kiinassa ja Intiassa tai Australian kuivuutta. Muistuttaisin teille, että elintarvikkeiden hinnat nousevat myös Euroopan unionissa, ja on täysin selvää, että jatkuvat hinnankorotukset johtuvat energiahintojen noususta, jolla on puolestaan suora yhteys monikansallisten energiayhtiöiden kasvaviin voittoihin. Uusliberalismista on tullut kaiken EU:n toiminnan malli, mutta todellisuudessa sillä ei ratkaista elintarviketurvaa missään päin maailmaa.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Peruselintarvikkeiden ennätyskorkeat hinnat, joilla on suuri vaikutus maailman nälkää näkevien kannalta, johtuvat useista hyvin tiedossa olevista tekijöistä. Muutamien maiden (kuten Kiina ja Intia) erityistilanteen lisäksi tällaisia tekijöitä ovat maailmanlaajuiset sään vaihtelut, siirtyminen ravintokasvien viljelystä biopolttoaineiden tuotantoon sekä maailman viljavarastojen alhainen taso.

Tällaisessa tilanteessa minusta on välttämätöntä, että EU toimii asiassa yhtenäisesti, koordinoitusti ja tehokkaasti. Pidän hyvänä komission ehdotusta rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikekriisin hoitamiseen etenkin nyt, kun elintarvikkeiden korkeat hinnat nostavat yhä useampien ihmisten tarvitseman elintarvikeavun hintaa. Emme saa unohtaa, että käytämme EU:n veronmaksajien rahoja kehitysapuun. Elintarvikkeiden jyrkkä hinnannousu kehitysmaissa tai tämän nousun seuraukset köyhimpien ihmisten kannalta eivät voi olla perusteena sille, että jätämme huolehtimatta varojen tehokkaasta ja avoimesta jakamisesta. Monien kehitysmaiden epävakaan hallinnon, demokratialoukkausten ja korruption vuoksi olen hyvin haluton pönkittämään niiden kansallisia budjetteja. Tukisin mieluummin valtiosta riippumattomien ja osittain valtiollisten järjestöjen, yhteenliittymien tai niitä edustavien kumppanuuksien hallinnoimia hankkeita ja ohjelmia. Kaksi vuotta sitten tein täysistunnossa hyväksytyn ehdotuksen, jonka mukaan tuki olisi tarkastettava ja arvioitava kahdesti vuodessa ja sen jälkeen komission, paikallisten viranomaisten ja tuen saajien olisi vielä hyväksyttävä se.

20. Yhteisöliiketoimiin liittyvien veropetosten torjuminen (yhteinen arvonlisäverojärjestelmä) * - Yhteisöliiketoimiin liittyvien veropetosten torjuminen * - Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 8/2007 hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– José Manuel García-Margallo y Marfilin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta yhteisöliiketoimiin liittyvien veropetosten torjumiseksi (KOM(2008)0147 – C6-0154/2008 – 2008/0058(CNS)) (A6-0448/2008),

– José Manuel García-Margallo y Marfilin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1798/2003 muuttamisesta yhteisöliiketoimiin liittyvien veropetosten torjumiseksi (KOM(2008)0147 – C6-0155/2008 – 2008/0059(CNS)) ja

– Bert Staesin talousarvion valvontavalioikunnan puolesta laatima mietintö Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 8/2008 hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (2008/2151(INI)).

José Manuel García-Margallo y Marfil, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, aluksi minun on pahoiteltava sitä, ettei asiasta vastaava komission jäsen ole läsnä, vaikkakin tosin ole yllättynyt, sillä tästä aiheesta on saatu aikaan paljon melua ja vähän sisältöä: mahtavia retorisia lausuntoja arvonlisäveropetosten torjumisesta ja hyvin vähän toimenpiteitä, joilla se voitaisiin toteuttaa.

Komission jäsenen esittelemissä tiedonannoissa, joista viimeinen esiteltiin 1. joulukuuta tänä vuonna, tehdään todella suuri numero veropetosten aiheuttamista vahingoista. Se vaikuttaa riittävyteen, se vaikuttaa osakkuuksiin ja vääristää markkinoita todella suurten rahasummien arvosta. Arvonlisäveropetokset aiheuttavat vuosittain 60–100 miljardin euron tappiot.

Miten petokset voidaan lopettaa? Näissä tiedonannoissa esitetty diagnoosi on myös yleisesti korrekti, retorinen ja mahtipontinen. Tiedonannoissa todetaan, että kansallisilla viranomaisilla on velvollisuus torjua petoksia, mutta sellaisissa liiketoimissa, joissa toimittaja ja hankkija eivät ole sijoittautuneet samaan maahan, tarvitaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Niissä todetaan myös, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 8 mukaan tällainen yhteistyö ei ole ollut lainkaan tyydyttävää ja että sen vuoksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin. Ongelmat alkavatkin siitä, kun komission jäsen alkaa kertoa, millaisia toimenpiteitä tarvitaan. Hän toteaa varsin järkevästi, että on olemassa kaksi strategiaa: toista hän kutsuu kunnianhimoiseksi, ja siihen sisältyy arvonlisäveron merkittävä uudistaminen soveltamalla joko käännettyyn verovelvollisuuteen perustuvaa järjestelmää tai ennakkoverotukseen ja selvitykseen perustuvaa järjestelmää, kun taas toista strategiaa komission jäsen kutsuu ”tavanomaisiksi toimenpiteiksi”.

Kun hän saapui tänne 24. kesäkuuta, päättelimme, ettei hän aikonut missään tapauksessa käynnistää kunnianhimoista uudistusta ja että hän tyytyisi ”tavanomaisiin toimenpiteisiin”. Kun hän sitten kuvasi tavanomaisia toimenpiteitä, hän kuitenkin ehdotti neljää toimenpidettä, jotka ovat periaatteessa aivan hyviä. Hän puhui pakollisia ilmoituksia koskevien määräaikojen lyhentämisestä, veroviranomaisten välisen yhteistyön parantamisesta, yhteisvastuuseen asettamisesta, kun tavaroiden ostaja ei ilmoita, kuka ne hänelle on myynyt, ja arvonlisäverovelvollisia koskevan tiedotuksen parantamisesta. Lopuksi hän totesi, etteivät

edes nämä neljä toimenpidettä olleet niiden konkreettisten toimenpiteiden joukossa, jotka hän aikoi hyväksyä. Nyt hän esittää kaksi ehdotusta direktiivin ja asetuksen muuttamiseksi. Hän toteaa, että ensimmäisen muutosehdotuksen tarkoituksena on lyhentää kolmesta kuukaudesta yhteen kuukauteen se määräaika, jonka kuluessa arvonlisäverovelvollisten on annettava ilmoituksensa, ja toisen muutosehdotuksen tarkoituksena on lyhentää kolmesta kuukaudesta yhteen kuukauteen se määräaika, jonka kuluessa tiedot on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, jonka on kannettava arvonlisävero. Piste. Tässä on kaikki, mitä ehdotukseen sisältyy.

Talous- ja raha-asioiden valiokunta on yrittänyt hieman piristää tätä todella mielenkiinnontonta tarinaa, ja olemme esittäneet seuraavia tarkistuksia. Hyväksyimme pieniä ja keskisuuria yrityksiä suosivan tarkistuksen, jonka tarkoitus on sovittaa yhteen veropetosten torjuminen ja pienten yritysten hallinnollisen taakan keventäminen, johon parlamentti ja koko EU on sitoutunut. Tämän vuoksi toteamme, että komission on pian, kahden vuoden kuluessa, esitettävä meille kertomus, jossa kerrotaan, miten näitä toimenpiteitä on toteutettu, miten ne ovat vaikuttaneet yritysten hallintomenoihin ja missä määrin ne ovat auttaneet torjumaan veropetoksia.

Toteamme myös, että komission olisi osallistuttava lainsäädäntötyöhön huomattavasti tähänastista aktiivisemmin. Sen olisi otettava enemmän vastuuta. Kehotamme sitä myös keskittämään asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, laatimaan hyviä käytäntöjä koskevan käsikirjan, jotta veroviranomaiset voisivat toimia tehokkaammin, kehittämään indikaattoreita, jotka osoittavat, mitkä alat ovat riskialttiita ja mitkä eivät, ja kertomaan meille, ketkä noudattavat määräyksiä ja ketkä eivät. Lopuksi, helpottaaksemme veropetokseen syylistyneiden kiinni saamista, laadimme rekisterin henkilöistä, jotka eivät voi enää kiertää veroja yrityksiä perustamalla.

On valitettavaa, ettei komission jäsen pysty vastaamaan laatimiimme tarkistuksiin.

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, veropetos ja arvonlisäveropetos ovat rangaistavia rikoksia. Ne ovat ehkä valkokaulusrikoksia, mutta ne ovat silti rikoksia, ja toisinaan ne liittyvät järjestäytyneeseen rikollisuuteen.

Millaisista summista on kysymys? Tämähän tekee aina asiasta mielenkiintoisen. Vuonna 2007 komission jäsen Kovács arvioi, että kaikkien veropetosten arvo olisi kaksi tai kaksi ja puoli kertaa EU:n talousarvion arvo, tai 200–500 miljardia euroa. Tästä arvonlisäveropetosten osuuden on arvioitu olevan 40 miljardia euroa. Tämä on todennäköisesti aivan liian alhainen arvio, sillä tilintarkastustuomioistuimen esittämien arvioiden mukaan arvonlisäverotappiot olivat vuonna 2005 Saksassa 17 miljardia euroa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 18,2 miljardia euroa. Yhteensä nämä arvonlisäverotappiot olivat siis hieman yli 35 miljardia euroa.

Tämän vuoksi on myönteistä, että komissio on rahoittanut tutkimuksen, että tätä tutkimusta parhaillaan tehdään ja että sen tulokset julkaistaan, jotta voimme nähdä ongelman todellisen laajuuden.

Menettelytapoihin liittyy kaksi perusongelmaa. Ensinnäkin kansallisten veroviranomaisten välistä yhteistyötä on parannettava, ja toiseksi meidän on todella pyrittävä lyhentämään niitä määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden viranomaisten on kerättävä ja vaihdettava tietoja, jotta asioita voitaisiin käsitellä huomattavasti nopeammin.

Mietinnössäni tarkastellaan pääasiassa tilintarkastustuomioistuimen arvonlisäveropetoksia koskevaa tutkimusta. Tilintarkastustuomioistuin suoritti tarkastuksia seuraavassa seitsemässä jäsenvaltiossa: Ranskassa, Italiassa, Luxemburgissa, Alankomaissa, Puolassa, Sloveniassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Nämä maat tekivät moitteetonta yhteistyötä. Saksa sen sijaan kieltäytyi kaikenlaisesta yhteistyöstä. Syyskuussa komissio aloitti Saksaa vastaan rikkomismenettelyn, ja minun on todettava, arvoisa komission jäsen, että kannatan sitä.

Tilintarkastustuomioistuin on vahvistanut, että joiltakin mailta puuttuvat kokonaan välttämättömät edellytykset tehdä tehokasta yhteistyötä tällaisten petosten hillitsemiseksi. Yhteisesittelijäni totesi, että tietopyyntöjen käsittely kestää yli kolme kuukautta. Tätä ei todellakaan voida hyväksyä, sillä näitä rikoksia on todellakin torjuttava reaaliajassa. Myös maiden sisäinen organisaatio on joutunut arvostelun kohteeksi. Erityisesti Alankomaat ja Saksa jättävät toivomisen varaa. Lisäksi riittävän vahvat valvontajärjestelmät puuttuvat kokonaan.

On vaikea ymmärtää, miksi jäsenvaltiot kieltäytyvät ottamasta asiaan päättäväisesti kantaa, vaikka ne tietävät menettävänsä miljardien tulot. En todellakaan ymmärrä tätä. Rikollisten vapaa liikkuvuus on tosiasia. Veropetosten torjunnassa yhtenäinen Eurooppa jää hyvin pitkälti toiveuneeksi.

On kuitenkin myös hyviä uutisia. Oma jäsenvaltiot Belgia on perustanut Euroopan ketjupetoksia koskevan verkoston (Eurocanet-verkoston), joka takaa spontaanin tietojenvaihdon. Tässäkin on kuitenkin puutteita, sillä vain 24 jäsenvaltiota on tehnyt yhteistyötä, ja kolme suurinta jäsenvaltiota, nimittäin Saksa, Italia ja Yhdistynyt kuningaskunta, ovat kieltäytyneet yhteistyöstä.

Lokakuun 7. päivä pidetyssä Ecofin-neuvostossa otettiin käyttöön uusi järjestelmä, nimittäin Eurofisc-järjestelmä, jäsenvaltioiden välisen yhteistyön parantamiseksi arvonlisäveropetosten torjunnassa. Tämä on mielestäni järkevä aloite, mutta se tuottaa lisäarvoa vain, jos kaikki jäsenvaltiot osallistuvat siihen ja jos se ei rajoitu vain hallitustenväliseen yhteistyöhön. Olen vahvasti sitä mieltä, että komission pitäisi osallistua tähän uuteen aloitteeseen. Se voi osallistua milloin tahansa ja jopa koordinoita järjestelmän toimintaa.

Lopuksi meidän olisi mielestäni tehostettava huomattavasti myös oikeudellista yhteistyötämme. On poistettava viipymättä kaikki kansallisen lainsäädännön asettamat oikeudelliset esteet useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toteutettaville syytetoimille. Mainitsen mietinnössäni useita toimenpiteitä, jotka olisi toteutettava. Haluaisin komissiolta vastauksen tai reaktion, ja on valitettavaa, ettei neuvosto ole paikalla, sillä lopulta juuri neuvoston on ryhdyttävä tällä alalla toimiin.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia ja erityisesti kumpaaakin esittelijää, García-Margallo y Marfilia ja Staesia, heidän rakentavista mietinnöistään, joissa käsitellään arkaluonteista aihetta arvonlisäveropetosten torjunnasta Euroopan unionissa ja jotka on laadittu erityisesti komission ensimmäisen asiaa koskevan konkreettisen ehdotuksen pohjalta.

Olemme tänään käännekohdassa arvonlisäveropetosten torjuntaa koskevan strategiamme täytäntöönpanossa. Nämä kolme mietintöä, jotka parlamentin on tarkoitus hyväksyä huomenna, sisältävät useita ehdotuksia siitä, miten petosten torjuntaa voidaan kehittää, ja heijastavat kantaanne toimenpiteeseen, joka on ensimmäinen pitkässä toimenpiteiden sarjassa.

Komissio hyväksyi 1. joulukuuta tiedonannon, jossa se esittää tarkemmin ne toimenpiteet, jotka se aikoo esitellä tulevana kuukausina, sekä ensimmäisen direktiivin, johon sisältyy osa näistä toimenpiteistä. Suunnitelluilla ehdotuksilla vastataan jäsen Staesin mietinnössä esitettyihin huolenaiheisiin ja suosituksiin.

Toimenpiteet, jotka komissio aikoo hyväksyä, voidaan jakaa seuraavaan kolmeen ryhmään.

Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat toimenpiteet, joilla pyritään ehkäisemään arvonlisäveropetoksia. Yksi niistä on verovelvollisten kansallisiin tietokantoihin rekisteröintiä ja rekisteröinnin peruutusta koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset, jotta voidaan parantaa tietokantojen sisältämien tietojen luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta.

On suunniteltu myös taloudellisten toimijoiden alv-tunnisteiden ja niitä vastaavien nimien ja osoitteiden elektroniseen vahvistamiseen liittyvän menettelyn parantamista, jotta tavaroiden luovuttajille voidaan taata parempi oikeusvarmuus.

Lopuksi komissio ehdottaa laskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamista ja verosaatavan syntymistä koskevien sääntöjen järjestyseräistämistä, jotta niitä sovellettaisiin paremmin. Tämä helpottaa valvontaa.

Toiseen ryhmään kuuluvat toimenpiteet, joilla parannetaan verohallintojen mahdollisuuksia havaita alv-petoksia. Määräaikaisten lyhentämistä koskeva toimenpide, jota käsitellään García-Margallo y Marfilin kummassakin mietinnössä, kuuluu tähän ryhmään. Jotta voidaan parantaa mahdollisuuksia havaita petoksia, on tärkeää myös varmistaa, että maahantuonnin vapautusta alv:stä valvotaan tarkemmin, kuten komissio ehdotti viime maanantaina, ja lisätä niiden tietojen määrää, joita jäsenvaltioiden on annettava toisen jäsenvaltion verohallinnon käyttöön antamalla näille automaattinen pääsy tietokantoihinsa.

Lopuksi, kuten totesitte, tähän ryhmään kuuluu myös eurooppalaisen Eurofisc-verkoston luominen. Verkoston tarkoituksena on parantaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä arvonlisäveropetosten torjunnassa Belgian verohallinnon perustaman ja komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston tukeman Eurocanet-verkoston tavoin.

Kolmas ryhmä muodostuu toimenpiteistä, joilla parannetaan verohallintojen mahdollisuuksia kantaa veroja ja periä maksamattomia veroja. Näihin sisältyy erityisesti toimenpide, jolla määritetään ne tapaukset, joissa sekä tavaroiden luovuttajat ja asiakkaat vastaavat rajatylittävien liiketoimien yhteydessä yhdessä veron maksamisesta. Tällä halutaan epäilemättä vahvistaa sitä sääntelykehystä, joka koskee rajatylittävien liiketoimien yhteydessä tapahtuvaa verojen perintää.

Lopuksi tähän ryhmään sisältyy toimenpide, joka koskee jäsenvaltioiden jaettua vastuuta kaikkien verotulojen suojaamisesta.

Komissio panee myös merkille, että parlamentti on jatkuvasti halunnut varmistaa Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojelun, sillä arvonlisäveropetoksilla on vaikutuksia myös EU:n talousarvion omiin varoihin.

Olen tyytyväinen hallinnollista yhteistyötä petosten ja erityisesti arvonlisäveropetosten torjunnassa koskevan asetusehdotuksen saamaan tukeen.

Komissio on tyytyväinen myös parlamentin neuvostolle esittämään pyyntöön, että tämä jatkaisi ehdotusta koskevia neuvotteluja. Ehdotus tarjoaa yksityiskohtaisen kehyksen, jonka avulla komissio ja Euroopan petostentorjuntavirasto voivat antaa jäsenvaltioille arvonlisäveropetosten torjuntaan liittyvää toiminnallista tukea ja tietoa.

Parlamentin mietintöluonnoksessaan ilmaisema myönteinen kanta määräaikojen lyhentämiseen ja neuvoston nopeaan etenemiseen asiaa koskevassa työssä enteilevät hyvää niille kauaskantoisemmille ehdotuksille, joita komissio aikoo hyväksyä lähitulevaisuudessa.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (PL) Arvoisa puhemies, tähän asti pääasiassa jäsenvaltioiden toimivaltaan kuulunut petosten torjunta on ongelma, jota ei voida ratkaista yksinomaan jäsenvaltioissa. Veropetosten torjunnassa on tehtävä läheisempää yhteistyötä jäsenvaltioiden veroviranomaisten välillä sekä komission kanssa.

Direktiivi- ja asetusehdotukset, jotka ovat mietintöluonnosten aiheena, perustuvat vain osittain Ecofin-neuvoston kesäkuussa 2007 antamiin ensisijaisiin suosituksiin. Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on ennen kaikkea nopeuttaa yhteisöliiketoimintaa koskevien tietojen keruuta ja vaihtoa standardisoimalla menettelyjä ja lyhentämällä yhteisöliiketoimia koskevien ilmoitusten antamiselle ja näitä liiketoimia koskevalle jäsenvaltioiden väliselle tietojenvaihdolle asetetut määräajat yhteen kuukauteen.

Yhdenmukaistamalla arvonlisäveroa koskevia vaatimuksia varmistetaan annettujen tietojen tehokas tarkistaminen. Myös se, että jäsenvaltioita vaaditaan hyväksymään sähköisesti toimitetut arvonlisäveroilmoitukset, yksinkertaistaa prosessia merkittävästi.

Ehdotetut lainsäädäntövälineet ovat vasta ensimmäinen askel kohti edellä mainittujen Ecofin-neuvoston ehdotusten täytäntöönpanoa. Uusien muodollisten vaatimusten vaikutuksia palveluntarjoajiin ei ole vielä arvioitu tarkasti, ja olisi viisasta laatia asiaa käsittelevä erityiskertomus, varsinkin, kun se liittyy veronmaksajille ja viranomaisille aiheutuviin hallinnollisiin menoihin ja veropetosten torjunnan tehokkuuteen.

Kun otetaan huomioon, että tilintarkastustuomioistuin kritisoi oikeutetusti tehokkaan hallinnollisen yhteistyön puuttumista tällä alalla, Euroopan komission olisi harkittava tärkeämmän roolin omaksumista erityisesti analyysien laatimisessa ja hyvien mallien tarjoamisessa.

Gabriele Stauner, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, noin 2,25 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta eli noin 200 miljardia euroa vuodessa – kuten jäsen Staes jo totesi – menetetään veropetoksissa ja verojen kierrossa. Jäsen Staesin mietintö perustuu oikeutetusti näihin tosiasioihin.

Viiteen neuvostolle ja komissiolle – minustakin on muuten valitettavaa, että neuvoston edustaja on niin harvoin paikalla – esittämäni asiaa koskevaan kirjalliseen kysymykseen annetuista vastauksista on muun muassa käynyt ilmi, että vuonna 2005 arvonlisäverotappiot olivat pelkästään Saksassa 17 miljardia euroa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 18 miljardia euroa. Näiden lukujen perusteella kaikille on todellakin selvää, että kansantaloudelle aiheutuu huomattavia vahinkoja ja että tästä on tehtävä loppu mahdollisimman pian.

Miten tässä sitten onnistutaan? Tähän asti vastaus on ollut – aiheesta erityiskertomuksen laatineen tilintarkastustuomioistuimen mukaan – että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön avulla. Tämä ei kuitenkaan ole viime vuosina toiminut lainkaan.

Jälleen kerran EU:n kansalaiset ovat joutuneet tilanteeseen, jossa he pyrkivät hyvää tarkoittavaan tavoitteeseen, mutta nuolaisevat ennen kuin tipahtaa. Tässä tapauksessa tipahtavat pisarat ovat jäsenvaltioita, jotka eivät pysty torjumaan tehokkaasti kansainvälisiä arvonlisäveropetoksia hallinnollisilla toimenpiteillä.

Tämän vuoksi esimerkiksi vastaanotettujen tietopyyntöjen ja tietopyyntöihin annettujen vastausten määrässä on selittämättömän suuria eroja. Nämä yhteisöliiketoimia koskevissa tilastoissa olevat vastaavuuserot, joista

komissio ilmoitti vastauksessaan 6. toukokuuta esittämäni kirjalliseen kysymykseen ja joiden oletetaan nousseen ruhtinaalliseen 77 miljardiin euroon vuonna 2007, voivat myös olla merkki arvonlisäveropetoksista. Haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja kysyä komissiolta, milloin tutkimuksen tulokset esitellään meille?

Vladimír Maňka, PSE-ryhmän puolesta. – (SK) Hyvät kollegat, kuvitelkaapa, ettei Euroopan unionissa tehtäisi veropetoksia. Jos tällä tavoin hankitut varat jaettaisiin tasapuolisesti, jokaisella Euroopan unionin kansalaisella, myös lapsilla ja eläkeläisillä, olisi joka vuosi 500 euroa enemmän rahaa kukkarossaan kuin nyt.

Mikään maa ei pysty yksin torjumaan tehokkaasti veropetoksia. Kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä erityisesti arvonlisäveron alalla, jolla nykyinen järjestelmä hankaloittaa yhteisöliiketoimien valvontaa. Yksi ratkaisu, jolla olisi pitkäaikaisia myönteisiä vaikutuksia veropetosten torjunnassa, olisi sellaisen alv-järjestelmän luominen, jossa jäsenvaltioiden välisten liiketoimien veroprosentti olisi muu kuin nolla. Petosten tekijät ja rikollisryhmät käyttävät tavaraviennin verotuksessa sovellettavaa nollaprosenttia hyväkseen luomalla esimerkiksi tekaistuja liiketoimia ja ammentavat näin vilpillisesti miljardeja euroja valtioiden talousarvioista.

Myös nykyiset arvonlisäveroilmoituksille asetetut pitkät määräajat antavat mahdollisuuden tällaisten veropetosten tekemiseen. Direktiiviehdotusta koskevassa mietinnössä, jota nyt käsittelemme, esitetään veropetosten torjumisen kannalta välttämätöntä tietojenvaihdon nopeuttamista. Tämä on yksi niistä syistä, miksi lyhennämme yhteisöliiketoimia koskevien arvonlisäveroilmoitusten antamiselle asetettua määräaika.

Vuonna 1993 luotu arvonlisäverojärjestelmä on vain tilapäinen. Uskon, että seuraavan vaalikauden alussa komissio esittelee kunnianhimoisempia toimenpiteitä, jotka koskevat lopullista ja kattavaa alv-uudistusta. Nykyisen järjestelmän tilapäisyys on yksi syy siihen, että valiokunnassa hyväksytyssä tarkistuksessani pyydän komissiota arvioimaan hyväksytyjen toimenpiteiden vaikutuksia kolme vuotta aiemmin kuin alkuperäisessä tarkistusehdotuksessa ehdotetaan. Tällä vältettäisiin se, että kun järjestelmää arvioidaan, se ei ole enää voimassa.

Lopuksi haluan kiittää ja onnitella esittelijää hyvin tasapainoisesta mietinnöstä. Luonnos mahdollistaa nopean puuttumisen veropetoksiin. Myös se on myönteistä, että liikemiehet ovat itse todenneet, että hallinnollinen taakka tulee olemaan erittäin pieni.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, kun tilintarkastustuomioistuin toteaa, että arvonlisäveropetosten arvo voi ylittää koko yhteisön talousarvion, ja jäsen Staes vakuuttaa, että arvon täytyy olla yli kaksinkertainen, keskustelu tästä mietinnöstä on täysin perusteltu. Ennen kaikkea jäsenvaltioiden on ilman muuta tuettava valeyhtymisiä veropetoksiin käyttäviä luonnollisia henkilöitä koskevan rekisterin luomista. Kannatan myös jäsen Staesin ehdotuksia.

Näin ollen alv-maksujen välttely ei ole Euroopan unionissa suurin veropetoksiin liittyvä ongelma, sillä on myös laillista veronkiertoa, joka on luvallista ja jonka hallitukset sallivat offshore-rahoituskeskusten muodossa. Näissä keskuksissa rikokset pestään puhtaiksi ja laillisista varoista tehdään laittomia. Kun verorahamme päätyvät pankkien ja pankinjohtajien pelastamiseen, veroparatiisien lopettaminen on todellinen urhoollisuudesta, johon Euroopan unioni joutuu lähitulevaisuudessa. Näin meitä tullaan arvioimaan, ja olemme vielä valovuosien päässä siitä, mitä veropetosten torjumiseksi vaaditaan.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet ja kutsuvieraat, veropetokset aiheuttavat kiistatta merkittäviä häiriöitä kilpailulle ja sisämarkkinoiden toiminnalle ja vähentävät julkisen talouden tuloja. Perusteluosa ei ole täysin vakuuttava, kun siinä todetaan, että ehdotetut toimenpiteet, joilla pyritään yksinomaan nopeuttamaan yhteisöliiketoimiin liittyvien tietojen keruuta ja vaihtoa, eivät aiheuta liiallista taakkaa yrityksille.

Samalla komission perusteluissa myönnetään, että yrittäjät suhtautuvat epäilevästi veroviranomaisten kykyyn hyödyntää heille annettuja tietoja. Perustelut eivät millään tavoin hälvennä näitä epäilyksiä. Veropetosten torjumiseen tarkoitetut toimenpiteet on kuitenkin aloitettava jostakin. Mahdollisesti vasta käytännössä nähdään, onko ehdotettu toimenpide toimivia vai tuleeko siitä vain uusi hallinnollinen taakka yrityksille.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin tarkastella sekä mietintöä että itse ongelmaa ensiksi petoksen, toiseksi talousarvioletulojen menetyksen ja kolmanneksi yritysten kilpailukyvyyn vääristymisen näkökulmasta, sillä veropetokset heikentävät oikeudenmukaisen kilpailun periaatteita.

Arvostan erityisesti mietintöä ja esittelijä Staesia, joka on laatinut erinomaisen mietinnön. Tämä on yksi harvoista mietinnöistä, jossa ei vain mainita lukuja vaan myös nimetään ne jäsenvaltiot, joissa näitä säännönmukaisuuksia ilmenee. Haluan myös kiittää tilintarkastustuomioistuinta, joka on painottanut pääasiassa kahdenlaisia syitä. Ensinnäkin on jäsenvaltioihin liittyviä syitä, jotka voidaan tulkita eräänlaiseksi

neuvoston passiivisuudeksi tai jäsenvaltioiden velttoudeksi. Jäsenvaltiot voisivat edistää huomattavasti ongelman ratkaisemista toteuttamalla näennäisen yksinkertaisia toimia, esimerkiksi nopeaa tietojenvaihtoa ja luotettavaa tietojenvaihtoa, ja osoittamalla, että ne haluavat tunnistaa ja poistaa nykyiseen asiointilaan johtaneet syyt.

On myös toinen tärkeä kysymys, jota ei pidetty komission esityksessä riittävän tärkeänä. Mitä komissio ja sen alaisuuteen kuuluvat elimet, kuten verotuksen ja tulliliiton pääosasto ja Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voisivat todella tehdä sen sijaan, että antavat usein vain byrokraattisen selityksen siihen tapaan, että teemme mitä tahansa, toistaiseksi se ei ole johtanut tuloksiin?

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää teitä tässä keskustelussa esittämistänne huomautuksista ja näkemyksistä.

Komissio ottaa huomioon Euroopan parlamentin esittämät ehdotukset tässä ja tulevissa lainsäädäntöehdotuksissaan.

Tyytyväisenä voin todeta, että Euroopan parlamentin ja komission kannat toimenpiteisiin, jolla parannetaan arvonnäkökulman torjuntaa Euroopan unionissa, ovat yhtenevät. Olen erityisen iloinen siitä laajasta tuesta, jota olette antanut komission ensimmäisen konkreettisen ehdotuksen päätavoitteelle, nimittäin yhteisöliiketoimia koskevien tietojen keruun ja vaihdon nopeuttamiselle tammikuuhun 2010 mennessä.

Olemme puhuneet vaikutustenarvioinnista. Komissio on tutkinut yrityksille aiheutuviin kustannuksiin liittyviä vaikutuksia. Nämä kustannukset näyttäisivät olevan vähäisiä. Tutkiakseen tarkemmin todellisia vaikutuksia, komissio on valmis laatimaan arviointikertomuksen. Nykyisen arvioinnin alustavat tulokset, joihin viittasitte, jäsen Stauner, julkaistaan tulevien viikkojen aikana, ja sen jälkeen ne vahvistetaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

Minulle kerrottiin, että komissio hyväksyy vain mietintöön tehdyt tarkistukset 4 ja 7...

Ettekö siis voi hyväksyä mietintöön tehtyjä tarkistuksia 4 ja 7?

Itse asiassa hyväksymme García-Margallo y Marfilin mietintöön tehdyt tarkistukset 4 ja 7.

Pyydän anteeksi, että menettelen näin, mutta kuten olette varmaan huomanneet ja kuten tiedätte, en ole asiasta vastaava komission jäsen, ja siksi olen paljon vähäpuheisempi näissä asioissa, jotka ovat minulle erittäin haastavia, kuin muissa.

José Manuel García-Margallo y Marfil, esittelijä. – (ES) Komission jäsen Michel, minä todella arvostan sitä, että olette ystävällisesti täällä käsittelemässä aiheita, jotka ovat vaikeita itse asiassa kenelle tahansa.

Komissio pyysi meitä olemaan nopeita, ja olemme vastanneet ripeästi. Oikeudellisten asioiden valiokunta antoi lausuntonsa hyvissä ajoin, ja talous- ja raha-asioiden valiokunta hyväksyi tänään käsiteltävän mietinnön yksimielisesti, mikä on harvinaista.

Arvoisa komission jäsen, olette lukenut meille ääneen veroasiainkomiteassa teille laadituista muistiinpanoista neuvoston 1. joulukuuta hyväksymät ehdotukset. Nämä ehdotukset eivät kuitenkaan ole aivan samoja kuin ne, joista täällä keskustellaan. Me keskustelemme jostain muusta. En ole yllättynyt siitä, että he ovat kertoneet meille, mitä he aikovat tehdä, sillä kuten totesin, se, mitä he todella ovat tehneet, on todella vähän.

Se nopeus, jolla parlamentti on toiminut tässä todella tärkeässä asiassa, kuten kollegani ovat todenneet, ei ole saanut vastineeksi innostusta komissiossa eikä neuvostossa.

Eräs todella tärkeä valiokunnan puheenjohtaja totesi kerran odottavansa komissiolta *de l'audace, encore de l'audace et toujours de l'audace* – rohkeutta, lisää rohkeutta ja loputtomasti rohkeutta. Komissiolla on yksinoikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita, ja parlamentti on niin halunnut, mutta tämä yksinoikeus tarkoittaa sitä, että aloitteita on esitettävä rohkeasti ja pelottomasti. Niitä ei saa jättää esittämättä peläten, ettei neuvosto ehkä hyväksykään niitä.

Aloitteita on esitettävä, niitä on ajettava tarmokkaasti läpi ja puolustettava, ja neuvoston on vastattava komissiolle ja parlamentille, elleivät ehdotukset ole onnistuneita. Näin ei ole tehty. Edellisessä puheenvuorossani kerroin tarinaa hiipuvasta kunnianhimmasta, siitä, miten mitä täydellisimmistä ehdotuksista palataan tavanomaisiin toimenpiteisiin, sellaisten toimenpiteiden pakettiin, joista vain kaksi vaatimattominta lopulta valitaan.

Kiitän komission jäsentä Micheliä ja pyydän häntä välittämään asiasta vastaavalle komission jäsenelle kiitokseni siitä, että hän on hyväksynyt pari tarkistusta, mutta olen todella turhautunut siihen, mitä täällä on puhuttu.

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, voin vain kannattaa sitä, mitä García-Margallo y Marfililla oli sanottavana. Mielestäni kumpikin mietintö, itse asiassa nämä kolme mietintöä, joita käsittelemme, ja se tapa, jolla ne on hyväksytty toisaalta talous- ja raha-asioiden valiokunnassa ja toisaalta talousarvion valvontavalioikunnassa, osoittaa vahvaa päättäväisyyttä – päättäväisyyttä olla suhtautumatta asiaan kevyesti.

Kysymys on suurista rahasummista. Kuvitelkaapa, että voisimme saada takaisin edes neljänneksen näistä rahoista. Niistä kertyisi jäsenvaltioille ja Euroopan unionille 60 miljardia euroa. Me tarvitsemme näitä rahoja. Tänäpäin paikalla oleva komission varapuheenjohtaja Verheugen tietää, että hänellä on tärkeä tehtävä. Tiedämme siis, minkä puolesta taistelemme. Torjumme myös vääryyttä ja epäoikeudenmukaisuutta. Loppujen lopuksi ne, jotka jättävät veronsa maksamatta, jotka yrittävät kiertää niitä, toimivat vastoin yhteiskunnan periaatteita. Tämän vuoksi asiassa tarvitaan parlamentin määrätietoisuutta.

Haluan sanoa komission jäsen Michelille, että ymmärrän hänen vastauksensa. Hän on pätevä omalla alallaan. Tänäpäin hän on jonkun toisen sijaisena, ja ymmärrän, että hän vain lukee vastauksen ääneen. Se ei ole ongelma. Otan tekstin mukaani ja työskentelemme sen pohjalta.

Pyytäisin kuitenkin komissiota paitsi käsittelemään jäsenvaltioiden kanssa petoksen laajuutta koskevaa tutkimusta, jonka on määrä valmistua vuoden loppuun mennessä, myös toimittamaan sen talous- ja raha-asioiden valiokunnalle ja talousarvion valvontavalioikunnalle, jotta voimme sisällyttää siihen muutamia muitakin näkökohtia.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. joulukuuta 2008 kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kyseinen mietintö on erityisen tärkeä, koska siinä otetaan käyttöön järjestelmiä, joilla pyritään poistamaan tai vähentämään mahdollisuuksia kavaltaa talousarviovaroja vilpillisillä yhteisöliiketoimilla, joista on maksettava arvonlisäveroa.

Tällä hetkellä tekaistuihin liiketoimiin liittyvistä valeyrittyspetoksista aiheutuvien tappioiden arvioidaan olevan vuosittain 100 miljoonaa euroa (16 prosenttia EU:n omista varoista).

Tietojen keruulle ja jäsenvaltioiden veroviranomaisten väliselle tietojenvaihdolle asetettujen määräaikojen lyhentäminen voi parantaa tällaisten liiketoimien valvontaa.

Komission kyseiseen mietintöön esittämän ja hyväksytyn tarkistuksen mukaan jäsenvaltioiden veroviranomaiset kytketään yhteiseen tietokantaan, johon rekisteröidään yksityiskohtaiset tiedot niistä valeyrittysten takana olevista luonnollisista henkilöistä, jotka ovat vastuussa tällaisista vilpillisistä liiketoimista.

Tällä tavoin näiden yrittäjien mahdollisuudet perustaa uusia yrityksiä evätään kaikkialla Euroopan unionissa eikä vain yhdessä jäsenvaltiossa, kuten tähän asti. Tässä onnistutaan siksi, että heidät pystytään tunnistamaan reaaliajassa, kun tiedot tarkistetaan tietokannasta ja lähetetään myös siihen kaupparekisteriin, johon uuden yrityksen rekisteröintihakemus on toimitettu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Koska osallistun keskusteluun, jossa käsitellään veropetosten torjuntaa, haluaisin kiinnittää huomiota seuraaviin kysymyksiin. Arvonlisäveropetoksista aiheutuvat tulojen menetykset ovat monissa jäsenvaltioissa erittäin suuret, ja ne kasvavat joka vuosi. Esimerkiksi Saksassa vuonna 2005 menetettyjen tulojen määrä oli noin 17 miljardia euroa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuosina 2005–2006 niiden määrä oli yli 18 miljardia euroa.

Huolimatta monista aloitteista, joita Euroopan unioni on ottanut käyttöön arvonlisäveropetosten torjumiseksi, esimerkiksi Eurocanet-verkostosta, (arvonlisäveropetoksista epäiltyjä yrityksiä koskevaan tietojenvaihtoon tarkoitettu verkosto, johon Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta ja Italia eivät valitettavasti kuulu) ja siitä työstä, jota Europolin, Eurojustin ja OLAFin kaltaiset elimet ovat tehneet, menetettyjen tulojen määrä kasvaa merkittävästi joka vuosi.

Näissä olosuhteissa meidän olisi hylättävä toimet, joilla perustetaan uusia hallitustenvälisiä virastoja, ja sen sijaan vahvistettava Euroopan komission roolia arvonlisäveropetoksia vastaan taistelevien yksittäisten jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön pääkoordinaattorina. Näin ollen on ainakin kiistanalaista, pitäisikö meidän luoda uusi järjestelmä Eurofisc, joka on suunniteltu hajautetuksi verkostoksi, jonka toimintaan jäsenvaltiot osallistuisivat vapaaehtoisesti.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Yhteisöliiketoimiin liittyvien veropetosten torjumista käsittelevä mietintö on hyvin merkittävä lainsäädäntöasiakirja.

Veropetos on hyökkäys oikeudenmukaisen ja avoimen verotuksen periaatetta vastaan. Se myös heikentää sitä pohjaa, joka on Euroopan unionin toiminnan perustana. Unionin talousarviovarojen väheneminen tarkoittaa sitä, ettemme voi toteuttaa politiikkaamme täysimääräisesti.

Veropetosten torjuminen kuuluu enimmäkseen jäsenvaltioiden toimivaltaan. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan pitäisi toimia yksin. On selvästi tarpeen koordinoida toimia yhteisön tasolla ja tehostaa yhteistyötä kansallisten viranomaisten ja Euroopan komission välillä.

Alv-uudistus on pitkäkestoinen ja aikaa vievä prosessi. Niinpä käsiteltävässä mietinnössä todetaan, että olisi käytettävä tavanomaisia toimenpiteitä. Näillä muutetaan verovelvollisen vastuuta koskevaa lainsäädäntöä niissä tapauksissa, joissa tarvittavia asiakirjoja ei toimiteta ajoissa tai niitä ei toimiteta asianmukaisesti. Muita muutoksia ovat tietojen hankintaan liittyvän määräajan lyhentäminen ja virheellisten tietojen nopea oikaiseminen sekä yhteisöliiketoimiin liittyvän tietojenvaihdon nopeuttaminen.

21. REACH-asetuksen täytäntöönpano (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu komissiolle laaditusta suullisesta kysymyksestä, joka koskee asteittain rekisteröitävien aineiden REACH-asetuksen mukaista ennakkorekisteröintiä (O-0131/2008) – (B6-0490/2008).

Guido Sacconi, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en halua viedä paljon ajastanne, koska tämä on varsin tuttu aihe. Puhumme kemiallisten aineiden esirekisteröinnistä REACH-asetuksen täytäntöönpanon alkuvaiheessa ja itse asiassa ensimmäisessä ja erittäin tärkeässä vaiheessa. Esirekisteröinti on tärkeä siksi, että se antaa yrityksille mahdollisuuden soveltaa siirtymäjärjestelmää, toisin sanoen porrastaa rekisteröinnin määräaikoja. Tämä on vaativampi menettely, joka voi ennen kaikkea johtaa keskenään tietoa jakavien yritysryhmien muodostumiseen. Tämä tarkoittaa sitä, että saman aineen tuottajat voivat esittää tiedot yhdessä.

Kuten me kaikki tiedämme, saamiemme tietojen mukaan REACH-järjestelmän perustana oleviin alkuperäisiin ennusteisiin verrattuna esirekisteröintien määrä ei ole ollut vain suuri vaan itse asiassa paljon ennakoitua suurempi. Puhuimme alkuun useista sadoista tuhansista esirekisteröinneistä, mutta nyt esirekisteröityjen aineiden määrä – ja komission jäsen varmasti esittää meille tästä tarkat luvut – on todennäköisesti jo ylittänyt miljoonan. Tämä on ongelmallista, sillä se herättää myös paljon kysymyksiä niistä syistä, jotka ovat aiheuttaneet tämän räjähdysten, tai sanotaanko ilmiön, joka voisi olla myös myönteinen asia. Tärkeintä kuitenkin on se, että vaikka kysymys onkin alustavista perustiedoista, tiedämme tämän tietotulvan koetelleen vakavasti Helsingissä sijaitsevan uuden kemikaaliviraston kykyä käsitellä sitä.

Kysymyksemme on siis tarkasti ottaen seuraava: haluamme tietää, miten näitä ongelmia on käsitelty, millainen järjestelmä on otettu käyttöön, mikäli yrityksille, jotka ovat olleet, sanoisinko, erittäin huolissaan siitä, pystyvätkö he noudattamaan määräaika, on aiheutunut ongelmia. Esirekisteröinnin määräaika umpeutui 1. joulukuuta keskiyöllä. Haluamme myös tietää, miten komissio analysoi ja arvioi alustavasti tätä ilmiötä ja mitä ongelmia ilmiö voi hyvinkin aiheuttaa asetuksen täytäntöönpanon seuraavassa vaiheessa.

John Bowis, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, Guido Sacconin tavoin voin esittää asiani hyvin lyhyesti. Tämä oli ehkä laajin asiakokonaisuus, joka on viime vuosina ollut parlamentin käsiteltävänä. Tämä on yksi laajimmista toimenpiteistä, joihin parlamentti on ryhtynyt, ja myös äärimmäisen tärkeä ihmisten terveyden ja turvallisuuden kannalta, sillä ihmiset käsittelevät, käyttävät ja nauttivat kemikaaleja, jotka voivat olla vaarallisia, ja siksi niiden kanssa on toimittava todella harkiten.

Tämän vuoksi laadimme REACH-asetuksen. Siksi otimme käyttöön esirekisteröintimenettelyn ja sen jälkeen toteutettavan lupamenettelyn. Tämän vuoksi olemme huolissamme kuullessamme, että esirekisteröinti on paisunut niin, että se on lähes tukahduttanut uuden viraston.

Guido Sacconi totesi, ettei hän ollut varma esirekisteröintien lukumäärästä, mutta arvioi niitä olevan yli miljoona. Voin kertoa, että kun menettely päättyi 1. joulukuuta, niitä oli yli 2 miljoonaa. Tämä tarkoittaa, että 65 655 yritystä teki yhteensä 2 212 129 rekisteröintiä. Tämä on tapahtumien mittakaava.

Kysymys kuuluu: miksi näin paljon? Oletan vastauksen olevan, että monia yrityksiä neuvottiin ryhtymään varotoimiin siltä varalta, että ne joutuisivat myöhemmin käymään läpi paljon kalliimpia menettelyjä.

Onkin siis kysyttävä seuraavaa: kun saimme syyskuussa tästä ensimmäisen varoituksen, oliko komissio valmis antamaan apua? Onko komissio sitä mieltä, että rekisteröintimenettely on nyt asianmukainen, ja mihin toimiin se ryhtyy varmistaakseen, että muut viraston menettelyt ovat sujuvia ja tehokkaita?

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää jäsen Sacconia ja muita kysymyksen laatijoita, sillä heidän kysymyksensä antaa minulle mahdollisuuden tiedottaa Euroopan parlamentille REACH-asetuksen mukaisen esirekisteröintimenettelyn todella hämmästyttävistä tuloksista. EU:n markkinoilla saatavana olevien kemikaalien esirekisteröinti on ensimmäinen REACH-asetuksen mukainen menettely. Se on edellytyksenä yritysten pidemmille rekisteröintiajoille, jotka ulottuvat vuoteen 2018.

REACH-asetuksessa säädetty esirekisteröintiaika alkoi 1. kesäkuuta 2008 ja päättyi 1. joulukuuta 2008, toisin sanoen puoli vuotta myöhemmin. Hyväksyessämme asetuksen oletimme, että meidän oli varauduttava noin 200 000 kemiallisen aineen rekisteröintiin. Itse asiassa esirekisteröintiajan päättyessä esirekisteröintejä oli tehty täsmälleen 2 236 625 kappaletta. Useita tuhansia yhteisiä hakemuksia käsitellään parhaillaan, ja nämä saattavat vielä kasvattaa määrää huomattavasti.

Virasto ilmoittaa lopullisen määrän joulukuun puolivälissä. Mekin luonnollisesti kysyimme, miten oli mahdollista, että lainsäädäntömme perustana olleet arviomme ylittyivät kymmenkertaisesti. Yksinkertainen vastaus on, että juuri samasta syystä, josta REACH-asetus laadittiin: koska emme yksinkertaisesti tienneet – koska kukaan ei tiennyt tarkasti – kuinka monta ainetta meillä on saatavana.

On käynyt ilmi, että kaikki asianosaiset olivat aliarvioineet tehtävän laajuuden. Arviot tehtiin kaikkien jäsenvaltioilta ja teollisuudelta saatujen tietojen perusteella. Ne aiheuttivat ensin tietenkin ongelmia, kun kävi ilmi, että työhypoteesi oli ollut väärä. Tätä ei voitu välttää. REACH-asetuksen mukaisesti Helsingin viraston tehtävänä oli luoda esirekisteröintimalli ja asettaa se verkkosivustolleen, jossa sitä voitiin käyttää ilmaiseksi. REACH-IT-järjestelmä ja vastaava kemiallisten aineiden esirekisteröintimalli oli ajoissa yritysten käytettävissä 1. kesäkuuta tänä vuonna.

Lokakuun ja marraskuun aikana yritykset ilmoittivat komissiolle, että viraston käyttämän REACH-IT-järjestelmän suoritusteho oli alhainen tai toisinaan järjestelmä ei toiminut lainkaan.

Niinpä komissio seurasi viraston toimintaa hyvin tarkasti ja keskusteli viraston kanssa ohjelmiston parantamisesta ja jopa hätäsuunnitelmasta. Koko esirekisteröintikauden ajan virasto teki kovasti töitä parantaakseen REACH-IT-järjestelmän suorituskkyä ja tehokkuutta. Koska viime viikkoina esirekisteröintien määrä on kasvanut nopeasti – toisinaan jopa 10 000 esirekisteröintiin päivässä – virasto on toteuttanut teknisiä lisätoimenpiteitä ja lisännyt järjestelmän kapasiteettia.

Näillä muutoksilla pystyttiin parantamaan järjestelmän käytettävyyttä ja nopeutta. Kun käyttäjämäärä oli suurimmillaan, ei vasteen viivästymistä voitu kuitenkaan kokonaan välttää, koska samanaikaisten pyyntöjen määrä oli erittäin suuri. On todellakin niin – ja tähän voidaan liittää monia kysymyksiä – että lähes puolet kaikista esirekisteröintihakemuksista toimitettiin esirekisteröintiajan kahden viimeisen viikon aikana, eli yli miljoona hakemusta toimitettiin viimeisten kahden viikon aikana.

Tämän vuoksi virasto suositti, että jos esirekisteröinnissä ilmeni ongelmia, se kannatti tehdä muulloin kuin juuri vilkkaimpaan aikaan. Lisäksi yrityksiä neuvottiin käyttämään yhteisrekisteröintiin tarkoitettua mallia, joka oli nopein vaihtoehto. Esirekisteröinnin viimeisessä vaiheessa virasto perusti vielä nopean puhelinpalvelun, joka auttoi kaikenlaisissa ongelmissa. Tämän toimenpiteen ansiosta REACH-IT-järjestelmän vasteaika parani jatkuvasti esirekisteröintihakemusten suuresta määrästä huolimatta.

Laadittua vaihtoehtoista menettelyä käytettiin lopulta vain esirekisteröintiajan viimeisenä päivänä, ja sitä tarvittiin vain vähän, sillä REACH-IT-järjestelmä toimi kaikesta huolimatta loppuun asti riittävän tehokkaasti. Oletan, että ongelmista huolimatta kaikki asianomaiset yritykset pystyivät esirekisteröimään aineensa ja että näin REACH-asetuksen ensimmäinen täytäntöönpanovaihe saatiin onnistuneesti päätökseen.

Carl Schlyter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan. Kun otetaan huomioon, että esirekisteröintiä haluvia oli niin uskomattoman paljon enemmän kuin olimme ensiksi ajatelleet, voimme mielestäni todeta, että moni asia on silti toiminut. Loppujen lopuksi kaikesta huolimatta 2,2 miljoonaa ihmistä on onnistunut rekisteröinnissä – ja he edustavat 65 000:ta eri yritystä, kuten jäsen Bowis totesi. On epäilemättä hyvä asia, että saamme tietää, kuinka paljon kemikaaleja käytetään. Ehkä tämä on merkki tietynlaisesta hermostuneisuudesta ja tunteesta, että on ”parempi katsoa kuin katua”. Näin ollen kemiallisia aineita rekisteröidään, vaikka esimerkiksi samanlainen käyttö on saatettu jo rekisteröidä. Pystymme kuitenkin sanomaan vasta myöhemmin, onko kysymys juuri tästä.

Haluan kuitenkin tämän vuoksi esittää jatkokysymyksen. Räikeänä vastakohtana esirekisteröityjen kemikaalien suurelle määrälle äärimmäisen vähän kemikaaleja on ehdotettu vaarallisimpien kemikaalien luetteloon. Niitä on tällä hetkellä vain 15, vaikka meillä on 27 hitaasti hajoavaa, biokertyvää ja myrkyllistä ainetta ja 800 muuta kemikaalia, jotka olisi jo pitänyt lisätä luetteloon. Entä jos näiden määrä alkaisi nopeasti kasvaa? Kun otetaan huomioon tulevat REACH-asetuksen mukaiset menettelyt ja seuraavan määräajan lähestyminen, miten Euroopan kemikaalivirasto selviää siltä vaadittavista päätöksistä? Mielestäni meidän on lisättävä huomattavasti Euroopan kemikaaliviraston työntekijöiden määrää, mikäli haluamme, että REACH-asetuksen täytäntöönpano onnistuu. Muussa tapauksessa olen sitä mieltä, että seuraavan vaiheen lopussa, kun tarvitsemme virastolta päätöksiä, sillä ei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia tehdä tarvittavia päätöksiä ajoissa. Olen siis todella sitä mieltä, että meidän on tässä vaiheessa varattava huomattavasti enemmän määrärahoja Euroopan kemikaaliviraston käyttöön.

Guido Sacconi, *laatija*. – (IT) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan kiittää komission jäsentä, sillä hänen vastauksensa olivat erittäin vakuuttavia. Käsittäakseni juuri tämä esirekisteröintien räjähdysmäinen kasvu heijastaa asian tärkeää erityispiirrettä, kuten hän itse totesi. Ongelmia on ollut, koska REACH-järjestelmä on toiminut jopa liiankin tehokkaasti, ja sen avulla on löydetty aineita, jotka ovat itse asiassa tuntemattomia ja joita alkaa putkahdella esiin.

Haluaisin esittää kysymyksen, joka saattaa olla ennenaikainen, sillä nyt ei ehkä ole vielä mahdollista saada asiasta olennaisia tietoja ja arviota. Luulimme kuitenkin koko ajan, että järjestelmään sisältyisi noin 30 000 ainetta. Kun otetaan huomioon esirekisteröintien määrä, pystyttekö juuri nyt tai lähitulevaisuudessa määrittämään niiden aineiden määrän, joka sisällytetään järjestelmään esirekisteröinnin kautta? Kysyn tätä siksi, että aineiden tämänhetkisen erittäin suuren määrän vuoksi meidän pitäisi ilman muuta pohtia, miten seuraavissa vaiheissa toimitaan.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, en pysty vastaamaan siihen, miksi arvioiden ja todellisuuden välinen ero on kasvanut niin suureksi. En ole tutkija enkä hallintovirkamies. Teidän kaikkien tavoin minäkin luotin siihen, että arviot olisivat kohtuullisen tarkkoja. En kuitenkaan syytä ketään, sillä tätä ei itse asiassa voitu tietää tarkasti. Jos olisimme tienneet tarkasti, millaisten aineiden kanssa olemme päivittäin tekemisissä, REACH-järjestelmää ei olisi tarvittu. Tarvitsimme REACH-järjestelmän juuri sen takia, ettemme tienneet tätä.

Niinpä tämä alustava tulos, josta tänään keskustelemme, on hyvin vakuuttava todiste siitä, että hankkeen käynnistäminen oli välttämätöntä – näen jäsen Sacconin nyökyttelevän. Se on selkeä todiste siitä, että tämä lainsäädäntö, jota on julkisesti kritisoitu hyvin voimakkaasti, tuli sittenkin todella tarpeeseen.

Tässä ensimmäisessä vaiheessa ei ole kysymys vaarallisten aineiden luettelon laajentamisesta. Tässä vaiheessa ei ole myöskään tarkoitus myöntää minkäänlaisia lupia. Ensimmäisessä vaiheessa on ensinnäkin tarkoitus selvittää, mitä aineita on olemassa. Näin annetaan yhtiöille mahdollisuus tiettyjä aineita hankkiessaan käyttää hyödykseen niitä valmistajia, jotka ovat esirekisteröineet kyseiset aineet. Asetuksen mukaisesti järjestelmä kehittyi vähitellen, ja tämän prosessin aikana vaarallisten aineiden luettelo todennäköisesti kasvaa.

Tietenkin herää kysymys, millaisia ongelmia teollisuus kohtaa, kun REACH-järjestelmää käytetään jatkuvasti. Tarkastelemme tätä kysymystä hyvin huolellisesti vastaanotettuja esirekisteröintejä koskevan analyysin perusteella. Tällä hetkellä ei kuitenkaan voida vielä sanoa, mitä tämä valtava määrä oikein merkitsee. Tarvitsemme siihen hieman enemmän aikaa, ja ehdotan, että palaan joko tänne istuntosaliin tai valiokuntaan kertomaan analyysimme tuloksista, ja annan teille myös tarkan selvityksen seuraavista vaiheista.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

22. Balkanin naisten tilanne (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Gurmain naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö Balkanin naisten tilanteesta (2008/2119(INI)) (A6-0435/2008).

Zita Gurmai, esittelijä. – (HU) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kiitos, että jätitte vielä kuuntelemaan näin myöhään. Olen erittäin tyytyväinen voidessani esitellä teille tänään tämän päätöslauselmaesityksen. Olen tyytyväinen, koska päätöslauselmaesitys osoittaa, että Euroopan parlamentti pitää Balkanin naisten tilanteen seurantaan ja parantamista tärkeänä. Olen vakuuttunut siitä, että tämä on yhteinen etumme ja vastuumme, sillä Euroopan unioni ei voi vetäytyä syrjään.

Me kaikki tiedämme, että alueen maat ovat joutuneet kokemaan järkyttäviä asioita, eikä siitä ole kovinkaan kauan. Ne ponnistelevat todella kovasti ratkaistakseen ongelmansa, ja se on todella ihailtavaa. Mielestäni maissa ei kuitenkaan ole kiinnitetty riittävästi huomiota todella merkittävään voimavaraan, nimittäin naisiin.

On totta, että naiset ovat joutuneet kärsimään erityisen paljon sotien aikana, mutta on muistettava, etteivät he ole ainoastaan uhreja, vaan heillä on myös rakentava, aktiivinen, hyödyllinen ja korvaamaton tehtävä demokratian vakauttamisessa ja jälleenrakennuksessa.

En ole koskaan suosinut naisten erityiskohtelua, mutta rohkenen kuitenkin sanoa, että heille on annettava samat mahdollisuudet kuin miehille. Ei enempää eikä vähempää. Näin on tehtävä myös tässä tapauksessa. Naiset voivat täyttää edellä mainitun tehtävänsä vain, jos heille annetaan siihen mahdollisuus.

Mikä tämä mahdollisuus sitten on? Koska naisten osuus on puolet väestöstä, heille on annettava samassa suhteessa myös päätösvaltaa. Tiedän, että monet eivät pidä kiintiötä todellisena ratkaisuna, mutta on todettava, että valitettavasti myöskään tehokkaampaa hallinnollista ratkaisua ei toistaiseksi ole löydetty.

Naisten taloudellinen vapautuminen on yksi niistä tehtävistä, jotka on hoidettava ensin. Työtä tekevät naiset ovat tuottavampia yhteiskunnan jäseniä, ja he ovat vähemmän alistettuja. Jos naiset tekevät työtä, emme voi sallia sitä, että heidät jätetään pois talouselämän johtotehtävistä. Samalla utterille naisille on annettava mahdollisuus sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämän velvoitteet.

Jotta tämä onnistuisi, yhteiskunnan on asennoiduttava naisiin myönteisemmin, ja kielteiset stereotypiat on kumottava. Tässä tehtävässä on kasvatuksella ja tiedotusvälineillä keskeinen rooli. Voisin jatkaa tätä pitkää luetteloa, mutta aikapulan vuoksi haluaisin korostaa kahta hyvin tärkeää näkökohtaa.

Ensinnäkään emme saa koskaan unohtaa, että kyseinen alue muodostuu monista erilaisista maista, joita ei voi niputtaa yhteen eikä kohdella samalla tavalla. Jokainen maa tekee lujasti töitä kaikilla aloilla, ja näin ne myös parantavat naisten tilannetta. Toiset maat ovat tietenkin tässä taistelussa pidemmällä kuin toiset. Olen yrittänyt selvittää tätä mietintöön sisältyvässä taulukossa.

Toiseksi mahdollisuus liittyä tulevaisuudessa Euroopan unioniin kannustaa näitä maita huomattavasti pyrkimään kohti tavoitteitaan. Näille maille ja meille on tärkeää hyödyntää tätä ajanjaksoa myös tältä osin.

Halusin osoittaa mietinnöllä, että maat ovat oikealla tiellä, että ihailen niiden ponnistuksia ja toivotan niille rohkeutta tuleviin koitoksiin.

Haluaisin käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja kiittää seuraavia henkilöitä siitä, että he ovat auttaneet minua suunnattomasti tässä tehtävässä: naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan sihteeristön jäsenet Rudolfs Verdins ja Elvy Svennerstål, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän sihteeristön jäsenet Effy Tsonos ja Majella McCone, varjoesittelijöinä toimineet kollegani Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Doris Pack, Edit Bauer, Lívia Járóka, Filiz Hyusmenova, Emine Bozkurt, Anni Podimata, Marusya Lyubcheva ja monet muut. Erityiskiitokset väsymättömästä työskentelystä ja vankkumattomasta valmiudesta tehdä myönnetyksiä kuuluvat Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän sihteerille, Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmälle sekä tietenkin liberaaleille. Viimeisenä muttei vähäisimpänä haluan kiittää lähimpiä kollegojani.

Olen todella ylpeä siitä, että tänään esittelemäni päätöslauselmaesitys on laaja-alainen kompromissi, jossa Euroopan parlamentin sanoma välitetään mielestäni selkeästi, yksiselitteisesti ja voimakkaasti. Toivon, että rivien välistä voidaan lukea selvästi, että tarkoitukseni on antaa mietinnölle myönteinen ja kannustava sävy. Kiitos mielenkiinnostanne. Olen myös erityisen iloinen siitä, että komission jäsen Verheugen, joka oli laajentumisesta vastaava komission jäsen meidän liittyessämme EU:hun, on täällä kanssamme.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Gurmai, olin kyllä laajentumisesta vastaava komission jäsen, mutta siitä on neljä vuotta. Muistan kuitenkin jotain senaikaisesta kokemuksesta. Olen todella iloinen voidessani keskustella kanssanne tästä aiheesta tänä iltana. Aihe on aina kiinnostanut ja kiinnostaa minua edelleen aivan erityisesti.

Mietintönnne vastaa komission havaintoja: kantamme ovat samanlaiset. On todellakin oikein, että naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskeva kysymys on ehdottoman välttämätön osa niitä poliittisia kriteereitä, joiden täyttäminen on ratkaiseva edellytys liittymisneuvottelujen aloittamiselle ja loppuun saattamiselle.

Omasta kokemuksestani voin sanoa – ja Olli Rehn, joka on nyt kyseisessä tehtävässä, vahvistaa tämän – että laajentumisneuvottelut, todellakin koko laajentumisprosessi ja pelkkä toivo siitä, että neuvottelut saatetaan aloittaa, parantaa poikkeuksetta heikommassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien sosiaalista tilannetta merkittäväällä tavalla. Kyseisten maiden hallitukset ja parlamentit tietävät, mitä Euroopan unioni niiltä odottaa. Nähdäkseni ehdokasmaissa tai mahdollisissa ehdokasmaissa mikään ei edistä nopeaa yhteiskuntamuutosta yhtä paljon kuin mahdollisuus päästä Euroopan unionin jäseneksi ja näin ollen velvollisuus täyttää tietyt eurooppalaiset standardit.

Laatimissanne mietinnöissä, teidän analyysissanne ja meidän analyysissamme kuvataan todella pelottavaa ongelmaa. Keskustelumme aiheena olevissa maissa naiset ovat yleensä aliedustettuja sekä työmarkkinoilla että politiikassa. Perheväkivalta on hyvin yleistä. Maaseudulla elävien naisten tilanne on erityisen huolestuttava. Kansallisiin etnisiin vähemmistöihin kuuluvat tytöt ja naiset – ennen kaikkea romaninaiset – sekä vammaiset naiset ovat erityisesti syrjinnän kohteena, ja aivan liian usein naiset ja tytöt joutuvat valitettavasti ihmiskaupan uhriksi.

Tämän vuoksi komissiolle on sanomattakin selvää, että ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden kanssa tekemässään yhteistyössä sen on kehitettävä ohjelmia, joilla näitä oloja parannetaan. On turha kuvata sitä tässä tarkemmin. On paljon ohjelmia, joiden avulla hallitusten ja viranomaisten pitäisi pystyä käsittelemään ongelmaa asianmukaisesti. On kuitenkin myös hankkeita ja ohjelmia, jotka perustuvat oman avun periaatteeseen ja joilla tuetaan kansalaisjärjestöjä ja muita sosiaalisia ryhmiä.

Jäsen Gurmai, voin vakuuttaa teille, että komissio aikoo jatkossakin tehdä kaiken voitavansa vahvistaakseen naisten oikeuksia Balkanin maissa. Tähän sisältyy ilman muuta – kuten jo totesin – naisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen tukeminen. Mielestäni uskottava ja vakavasti otettava mahdollisuus päästä EU:n jäseneksi on näille maille vahvin mahdollinen kannustin tehdä todella se, mitä tarvitaan.

Meidän ei pidä kuitenkaan kuvitella liikoja. Jokainen tässä salissa tietää, että tällaiset sosiaaliset prosessit vievät aikaa. Jos palaan vielä omiin kokemuksiini, emme voi tyytyä siihen, että jotain todetaan EU:n säännöksissä. Emme voi tyytyä siihen, että valmistellaan erinomaisia toimintasuunnitelmia, jotka näyttäisivät upealta paperilla. Olen nähnyt niitä kymmeniä, eikä se suinkaan tarkoita, että jotain todella tapahtuisi. Todellinen työ on siis vasta alkamassa. Olen todella kiitollinen, että Euroopan parlamentti osoittaa niin suurta kiinnostusta tähän työhön.

Puhemies. – (DE) Päätämme tämän kohdan käsittelyn.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 4. joulukuuta 2008 kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjallinen*. – (EN) Valitettavasti sukupuolten tasa-arvoon liittyvä yhteiskunnallinen kehitys on Balkanin alueella tunnettu siitä, ettei alalla ole tapahtunut parannusta. Vaikka tietyille Balkanin maille on myönnetty EU:n ehdokasvaltion asema, naisten asema muuttuu yhä huolestuttavammaksi eikä juuri parane.

Jotta naisten suhteellinen asema Balkanin maiden yhteiskunnissa voidaan säilyttää, EU:n on osallistuttava enemmän siihen hitaaseen demokratiakehitykseen, joka on luonteenomaista useimmille alueen maille, ja edistettävä naisten oikeuksia ja vapauksia koskevien oikeudellisesti sitovien välineiden hyödyntämistä. Lisäksi alueen hallitusten olisi toteutettava myönteisen syrjinnän käsitettä samalla tavoin kuin ne EU:n jäsenvaltiot, joissa sitä sovelletaan.

Jotta ympäristö voidaan vakauttaa uudelleen konfliktin jälkeen, on kuitenkin välttämätöntä edistää sellaisen yhdenvertaisen yhteiskunnan kehittämistä, jossa suojellaan naisten asemaa ja vältetään maiden menneisyydessä hyvin tyypillisten patriarkaalisten instituutioiden perustaminen uudelleen. Naisten osallistuminen

päätöksentekoprosessiin on välttämätöntä, mikäli heidän yhteiskunnallista asemaansa halutaan muuttaa olennaisesti, ja sillä on myös konkreettinen merkitys tulevaisuudessa tapahtuvan kehityksen kannalta.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (EN) Naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet ovat tärkeä osa Kööpenhaminan kriteereitä. Balkanin mailla on vielä paljon työtä tällä alalla. Ehdokasmaiden olisi pyrittävä muuttamaan syrjimättömyyttä ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaa lainsäädäntöään niin, että se olisi yhdenmukainen yhteisön säännösten kanssa.

Seuraavat asiat vaativat Balkanin alueella erityistä huomiota: terveydenhoidon lisääminen, naisten edustuksen lisääminen hallituksessa, naisten suojeleminen perheväkivallalta, seksuaalirikosten poistaminen ja voimakkaampien syrjimättömyysstrategioiden toteuttaminen.

Näitä ongelmia on todella myös EU:n jäsenvaltioissa. Meidän olisi pyrittävä jatkuvasti parantamaan sukupuolten tasa-arvoa.

Ennen kuin ehdokasmaat voivat liittyä Euroopan unioniin, niiden on kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota näiden ongelmien ratkaisemiseen.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Romanian syrjintään liittyvät ongelmat ovat edelleen ratkaisematta kaikkialla Euroopan unionissa. Vanhoissa ja uusissa jäsenvaltioissa sekä ehdokasmaissa kotouttamispolitiikka on yleensä heikkoa ja hajanaista, ja sitä toteutetaan tapauskohtaisesti. Kaikkialla Balkanin alueella romaninaisia syrjitään paitsi sukupuolensa myös sen etnisen ryhmän vuoksi, johon he kuuluvat. Koska romaninaiset on syrjätetty yhteiskunnan valtavirrasta, heihin kohdistuu syrjintää, joka vaikuttaa heidän mahdollisuuksiinsa saada terveydenhoitopalveluja, laadukasta koulutusta, asuntoja ja työtä.

On äärimmäisen tärkeää, että Balkanin alueen ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat takaavat, että kaikenlainen romaninaisiin kohdistuva syrjintä ja ennakkoluulot poistetaan ja että kaikilla tasoilla (kansallisella ja paikallistasolla) otetaan käyttöön tehokas ja käytännöllinen syrjinnän vastainen strategia.

On selvää, että Euroopan unionin laajentumisprosessi voi Kööpenhaminan kriteerien avulla muuttaa merkittävästi romanien tilannetta Balkanin alueella. Tämän vuoksi on tärkeää, että Euroopan komissio hyväksyy tehokkaan valvontajärjestelmän, jolla se arvioi Balkanin alueella vähemmistöjen ja naisten oikeuksiin liittyvien todellisten toimenpiteiden toteuttamista ja jonka avulla selvitetään, täytetäänkö liittymistä koskevat poliittiset kriteerit täysimääräisesti.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mietinnössä Balkanin naisten tilanteesta käsitellään yhtä tämän hetken ajankohtaisimmista kysymyksistä: naisten asemaa nyky-yhteiskunnassa. Siinä sovitetaan useita hälytyskelloja Balkanin naisten tilanteen vuoksi, samalla kun alueella rakennetaan vakaata demokratiaa. Mietintö on kattava, ja sen lisäksi siinä käsitellään esimerkiksi seuraavia yleisesti merkittäviä avainkysymyksiä: naiset työmarkkinoilla, taistelu stereotyyppien vastaan, naisten terveys, naiset päätöksenteossa, naisiin kohdistuva väkivalta ja ihmiskauppa. Nämä aiheet ovat entistä merkityksellisempiä niissä valtioissa, joissa on tapahtunut suuria muutoksia viimeisten 20 vuoden aikana.

Huolestuttavaa on se, miten vaikea näiden maiden todellista tilannetta on arvioida. Naisia syrjitään joko tahallisesti tai tahattomasti. Yhtenä esimerkkinä tästä ovat naisille tarkoitetut ”epäviralliset” työmarkkinat. Joissakin maissa tätä tilannetta pidetään normaalina. Suurempia ongelmia kohtaavat naiset, jotka ohjataan tai jotka ”ajautuvat” toimintaan, joka ei ole ihmisarvoista, esimerkiksi prostituutioon, tai jotka joutuvat ihmiskauppiainden uhriksi. Toinen huolenaihe on se, että monet naiset ovat myös perheväkivallan uhreja.

Toisaalta naisten on osallistuttava aktiivisemmin asenteiden muuttamiseen, jotta he voivat ottaa yhteiskunnassa sen aseman, joka heille kuuluu.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Länsi-Balkanin välittömässä läheisyydessä sijaitsevaa maata edustavana parlamentin jäsenenä olen tyytyväinen mietinnössä mainittuun ehdokasmaiden tai mahdollisten ehdokasmaiden edistymiseen. Tarvitaan kuitenkin erityisiä poliittisia toimia, joilla poistetaan alueella vallitseva yhteiskunnallinen ja taloudellinen syrjintä ja epävarmuus.

Alueen konfliktit ovat heikentäneet kollektiivisessa muistissa olevaa mielikuvaa naisista. Ne ovat myös johtaneet sellaisten stereotyyppien syntymiseen ja vahvistumiseen, joiden mukaan naisten rooli yhteiskunnassa on erittäin rajoitettu ja jää vahvojen miesten varjoon.

Näiden stereotyyppien poistaminen on aloitettava jo perustason opetuksessa. Koulujen opetusmateriaalissa pitäisi itse asiassa edistää myönteistä mielikuvaa naisista, jotka nauttivat samoista oikeuksista kuin miehetkin.

Velvollisuutemme on tukea näitä ohjelmia sekä poliittisesti että taloudellisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että neuvotteluvaiheen aikana on valvottava tarkasti saavutettuja tuloksia.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) EU:n on valvottava tarkemmin Balkanin naisten tilannetta erityisesti EU:n ehdokasmaissa.

Samalla on edistettävä liittymistä valmistelevan tukivälineen varojen myöntämistä Balkanin maiden tukemiseen erityisesti lapsiin kohdistuvan ihmiskaupan ja prostituution torjunnassa sekä sellaisten asianmukaisten terveydenhoitopalvelujen tarjoamiseen, joita kaikki naiset voivat käyttää rodusta, uskonnosta tai yhteiskunnallisesta asemasta riippumatta. Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että näillä varoilla voitaisiin avustaa myös turvakotien ja neuvontakeskusten perustamista perheväkivallan uhreiksi joutuneille naisille.

Haluan myös korostaa, miten tärkeää on, että sekä Balkanin alueen hallitukset että EU:n jäsenvaltioiden kansalaisjärjestöt tukevat Balkanin naisten oikeuksien puolesta taistelevia kansalaisjärjestöjä.

Kehotan painostamaan Balkanin maiden hallituksia, jotta ne hyväksyisivät kiireellisesti toimenpiteitä, joilla torjutaan ja ehkäistään ihmiskauppaa, alaikäisten prostituutiota ja lapsipornoa ottaen huomioon, että Balkanin maat ovat sekä ihmiskaupan kauttakulkualue että sen lähtöpiste.

On myös muistettava, että Balkanin alueen toimivaltaisten toimielinten on hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että naisille ja miehille maksetaan samasta työstä sama palkka ja että ihmisiä koulutetaan torjumaan stereotyyppioita.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Viime viikolla vietimme kansainvälistä päivää naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi. Euroopan komissio korosti, miten tärkeää on puuttua armotta tähän kiireelliseen ongelmaan. Euroopan parlamentin on myös kehotettava ehdokasmaita ryhtymään aktiivisiin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että voimassa olevaa sääntelykehystä sovelletaan ja noudatetaan asianmukaisesti. Koska laki ei voi olla voimassa vain paperilla, sitä on sovellettava myös käytännössä, jotta voidaan parantaa niiden naisten tilannetta, jotka elävät päivittäisessä piinassa eivätkä edes ymmärrä sen olevan väärin. Tämän vuoksi olen tutkijan kanssa samaa mieltä siitä, että on ryhdyttävä toimiin näissä maissa vallitsevien stereotyyppisten ajatusmallien muuttamiseksi.

Haluan kiinnittää huomionne toiseen mietinnössä esitettyyn tärkeään näkökohtaan. Kun otetaan huomioon alueen erityispiirteet ja erityisesti ne aseelliset konfliktit, joita koko Eurooppa todisti viime vuosikymmenellä, haluan korostaa sitä, että konfliktialueilla miehet ja naiset, tytöt ja pojat kokevat sodan eri tavoin. On totta, että naiset ja lapset ovat useimmin näiden konfliktien uhreja. Siitä huolimatta naisille on annettava yhtäläiset mahdollisuudet, jotta he voivat myös taistella ja osallistua aktiivisesti yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään sekä johtaa ja vakauttaa yhteiskuntaa.

23. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

24. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.55.)